

ချောက်ချောက်ချားချား ပရောနိုးကြွယ်လှမ်းချားဝတ္ထုတော်

ပတ်ပတ်ချစ်ချစ်

နတ်ရုပ်တစ်ထောင်တို့နိဗ္ဗာ

BURMESE
CLASSIC
.com

- အခန်း (၁၁) လျှို့ဝှက်ပဟေဠိပုစ္ဆာများ
- အခန်း (၁၂) နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်
- အခန်း (၁၃) နဂါးခံတွင်းမှ အစောင့်တော်
- အခန်း (၁၄) မရအခံတွင်း နဂါးခံတွင်း
- အခန်း (၁၅) ငြိမ်းနိုးနိုးကြီး၏နိဂုံး
- အခန်း (၁၆) လျှို့ဝှက်သောနဂါးခံတွင်း
- အခန်း (၁၇) လျှို့ဝှက်ဥမင်လမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့်
- အခန်း (၁၈) နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်အားခိုးယူခြင်း
- အခန်း (၁၉) တရားခံဖြစ်သွားသောကျမဒါတစ်ယောက်
- အခန်း (၂၀) ကျွန်စာသင့်ခဲ့ရသည့် လွယ်စို့ထန်
- အခန်း (၂၁) ရက်(၆၀)အဆိပ်နှင့် သူ၏အိပ်မက်ဆိုးများ
- အခန်း (၂၂) မျက်လုံးတစ်ဖက်ကန်း၍ လက်တစ်ဖက် ကျိုးသွားသော
- အခန်း (၂၃) ပြေးသူတစ်ယောက် လိုက်သူတစ်ယောက်
- အခန်း (၂၄) ကျွန်စာသင့်သောလူတစ်ယောက် သို့မဟုတ်
- အခန်း (၂၅) ပြုံးပျော်ဆိုးမွေတဲ့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျန်စာ
- အခန်း (၂၆) ရက်(၆၀)အဆိပ်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း
- အခန်း (၂၇) ကျွန်စာသင့်သူ၏နောက်ဆုံးနေ့များ
- အခန်း (၂၈) နတ်ရုပ်တစ်ထောင်နယ်မြေသို့အပြန် သို့မဟုတ်
- အခန်း (၂၉) နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျွန်စာ

အခန်း(၁)
နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျန်စာ

အမျှင်ခုနစ်ဆက် ညက်ညက်ပြန်တီ ပျက်စီစေသော။
 မိအထဲ ငရဲကျက်ရှယ် အတန္တတဖုရာတိုင် လာရှယ်
 ပိုင်လည် မကျွတ်တတ်သည် ငရဲသစ်ငုတ်လျှင်ဖြစ်စေ
 ကည်း...။
 'နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်'

အခန်း(၂)

နတ်ဂုဏ်တစ်ထောင်ကျိန်စာနိဒါန်း

ပေပေါင်းသောင်းကျော်ဖြင့်သည့် တောင်ထိပ်ဖျားဆံ၊
ပြုတ်ကျလာလေသည်လား၊ ကျယ်ပြောလှသော စကြာဝဠာ
တစ်နံတစ်လျားအတွင်းဝယ် စီးမျောသွင့်ပါနေလေသည်လား
သို့တည်းမဟုတ် . . . ။

အဆုံးအမရှိသော အနှိုင်းမဲ့ဟင်းလင်းပြင်ကြီးထဲဝယ်
မိုးတွယ်ရာမဲ့ဝေဝေလှင့်လှင့်မျောနေလေသည်လား၊ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်

ရင်ထဲမှာတော့ သိမ့်ခနဲ၊ အေးခနဲ၊ လှိုက်ခနဲ၊ ဖိုခနဲ၊ နိမ့်လိုက်၊
မြင့်လိုက်၊ ဦးတောက်ဂျမ်းပြန်ဖြစ်သွားလိုက်နှင့်၊ မိုးငွေ့မြူငွေ့များ
ဆိုင်းနေသည့် ကောင်းကင်ထက်ဝယ် လေတုန်စီးနေရသကဲ့သို့
ခံစားနေရပါ၏။

အသိစိတ်အာရုံတွင်လည်း ဝေးရာသို့ လွင့်မျော
သွားလိုက်၊ ပြန်လည်သက်ဝင်ရွေ့လျားလာလိုက်နှင့် မှုံ့မှုံ့မှားမှား၊
ဝေဝေဝါးဝါးမျှသာ၊ သိမှု၊ မသိမှု အာရုံနှစ်ခုက ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ ဖူးချည် ခွာချည်နှင့် . . . ။

ထိုအခိုက် . . .

ခပ်ဝေးဝေးတစ်နေရာဆီမှ တော်လဲသံကြီးလိုလို၊ ကမ္ဘာ
မြေ ပြိုအက်ကွဲကြောသွားသလိုလို၊ အသံဟိန်းကြီးတစ်ခုကို ကြား
လိုက်ရပါသည်။ အဝေးဆုံး ဟင်းလင်းပြင်ကြီး တစ်နေရာဆီမှ
လည်း စူးရှထိန်လင်းသော အလင်းတန်းတစ်ခုသည် ကပ္ပတိန်
ပီလ်ဆင်ရှိရာသို့ ဥက္ကာကြယ်ပျံကြီးတစ်ခုလို တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ချဉ်း
ကပ်တိုးဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်နေရပါ၏။

ထိုအလင်းတန်းကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း ကပ္ပတိန်
ပီလ်ဆင်ရွေ့သို့ တည့်တည့်မတ်မတ်ကြီး ရောက်ရှိလာသည်နှင့်
မီးခိုးငွေ့များကဲ့သို့ ဝေဝေပြောင်းလဲသွားကာ တစ်စတစ်စ မီးခိုးငွေ့
ဖျား လွင့်ပါးကင်းစင်သွားသည်နှင့် အသက်(၇၀)ကျော်ခန့်
ဟိန္ဒူယဆာဇူးအဘိုးကြီးအသွင်သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားခဲ့ပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။

မပျော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ခမ္ဘာ လန်ဒန်ဘာ ဟစ်အော်လိုက်မိပါသည်။ သို့သော် ထူးဆန်းစွာပင် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ အော်သံမှာ လည်ချောင်းဝမှာပင် ဟောကိရုသွားပြီး ခန္ဓာတိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာလည်း မည်သို့မျှ လှုပ်ရှားမရဘဲ ဖြစ်သွားပါလေ၏။

ထိုစဉ်မှာပင် အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသား ဆားဇာအဘိုးကြီးက သူ့ထက် ဦးခေါင်းတစ်လုံးစာမျှ ရှည်သော တောင်းဝေး ကောက်ကောက်ကြီးကို ထောက်ကာ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ဇေယျာ့ တိုးဝင်လျှောက်လှမ်းလာပြီး ဩဇာသံအပြည့်နှင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ကိုင်း ဘယ်လိုလဲ မျက်နှာဖြူကောင်လေး . . . မင်းဟာ ကတိသစ္စာတစ်လုံးကိုတောင် လုံခြုံအောင် မထိန်းသိမ်းနိုင်ပဲကိုး။ အဲဒီအတွက် မင်းဟာ ကြီးမားလှတဲ့ တန်ဖိုးတစ်ခုခုကို မလွဲမသွေ ပြန်လည်ပေးဆပ်ရတော့မယ်လေ . . . ဒါဟာ ဘယ်လိုမှ ရှောင်လွှဲလို့မရနိုင်တော့ဘဲ မင်းရဲ့ကံကြမ္မာပဲ”

“အခုဆိုရင် မင်းတူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုကြောင့် လွယ်နှိုထန်ဟာ အပြစ်ဒဏ်ကျခံနေရပြီ . . . သူတို့ အထွတ်အမြတ်ထားတဲ့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်က မေတ္တာရှင်မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို အမြန်ဆုံး ပြန်ပို့ပေးလိုက်ပါ

ခု ခုစ် စဉ် ကြယ် စာ ၁၀

ကောင်လေး”

အိန္ဒိယဆားဇာအဘိုးကြီး၏ စီးစီးပိုင်ပိုင်နှင့် ဩဇာကြီးမားလှသော အသံလှိုင်းက ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး တစ်ခုလုံးအား ခိုင်ခန့်သော ကြီးအထပ်ထပ်ဖြင့် တုပ်နှောင် ထားသည်သို့ . . . ။

“ဘယ်အရာမဆို သူ့နေရာမှာ သူရှိနေတာဟာ အမှန်တန်ဆုံးနဲ့ သဘာဝယုတ္တိအရရှိဆုံးပဲကွဲ့ . . . အဲဒါကို လူသားတွေ ဘယ်လိုပဲ ပြုပြင်ပြုပြင် ကံကြမ္မာကိုတော့ ပြုပြင်လို့မရဘူး ကောင်လေးရေ . . . မကြာခင်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးတွေ၊ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ရဲ့ တျိန်စာဆိုးတွေဟာ မင်းဘဝအတွက် ပါရမီဖြည့်ဘက်တွေ အဖြစ်နဲ့ ရောက်လာကြတော့မယ်ကွဲ့ . . . အဲဒါတွေကိုရော မင်းသိရဲ့လား အဖိုက်ကောင်လေးရဲ့”

“အား မ သိ ဘူး . . မသိဘူး . . . ကျုပ် ကျုပ် ဘာမှမသိဘူး . . သွား . . သွား . . အဘိုးကြီး ခင်ဗျား ထွက် . . ထွက်သွား . . . ခုချက်ချင်းထွက်သွား”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ကြောက်လန့်တကြားနှင့် ဒေါသတကြီး ဟစ်အော်လိုက်သည်တိုင် မည်သည့်စကားသံမျှ နှုတ်ဖျားမှ ထွက်ကျမလာခဲ့ပါ။ ထို့အပြင် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာလည်း နတ်ကျသကဲ့သို့ တဟီးဟီး

ခု ခုစ် စဉ် ကြယ် စာ ၁၁

တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေပါချေ၏။

မကြာမီ လှုပ်ရှား၍ရလာသည့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်မှာ ဆာဒူး အဘိုးကြီးကို လက်ညှိုးငေါက် ငေါက်ထိုးရင်း ဝေါသတကြီးဖြင့် ဟစ်အော်မောင်းထုတ်လိုက်သည်။

“ထွက်သွားလေ .. ထွက်သွားတော့ ... ခင်ဗျား စကားတွေကို ကျုပ် လုံးဝ အယုံအကြည်မရှိဘူး ... ဘာနတ်ရုပ်တစ်ထောင်မှလဲ ကျုပ် ဂရုမစိုက်ဘူး ... အို ရှုပ်တယ်ဗျာ ... ဘာကျိန်စာမှလည်း ကျုပ်မကြောက်ဘူးဗျာ”

“ဟဲ့ လူမိုက်တောင် ... နင်ဟာ ပြောလေကဲလေ ပါလား ... ဒီလောက်တောင် ပြောဆိုဆုံးမလို့မရတာ ကဲ နင့်အပြစ် နင်ပဲခံပေတော့”

ဆာဒူးကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ ရင်ဝအား သူ၏လက်ထဲမှ တောင်ဝှေးတောက်ကောက်ကြီးနှင့် ဆောင့်၍ ထိုးလိုက်ပါတော့သည်။

“ဟာ ... အ ... အား”

ရုတ်တရက် မထင်မှတ်ဘဲ ဆာဒူးကြီး၏ ဆောင့်ထိုး လိုက်သည့် တောင်ဝှေးခက်ကြောင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် တစ်ယောက် လေဟာနယ်ထဲသို့ ဦးစောက်ပြောင်းပြန်ထိုး၍ ကျသွားပါချေ ပြီတည်း။

သွေးပျက်ချောက်ချားစွာ ဟစ်အော်လိုက်သည်

ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ အော်ဟစ်သံကြီးက စကြဝဠာ ကပ်နံတစ်လျား အထိတိုင် ပုံတင်ရိုက်ခတ်သွားလေသည်လား။ ကသိစိတ်ဟူသမျှ အားလုံးကိုလည်း မည်းမှောင်နေသော ကနက်ရောက်ခြံလွှာ ကြီးက ဖုံးအုပ်ရစ်သိုင်းသွားလေပြီလား။

နောက်ဆုံးတော့ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်တစ်ယောက် ကဆုံးအစမဲ့ စကြဝဠာ လေဟာနယ်အမှောင်တိုက်ကြီး ကတွင်းဝယ် အသိ မဲ့စွာ လွင့်မျောသွားပါချေတော့သည်။

Handwritten notes and a watermark: 1:20, 5:00, www.burmeseclassic.com, 7:00

ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

၁၉၄၀-ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းကာလမှ စတင်၍ မြန်မာနိုင်ငံ
ထဲတွင်းသို့ စစ်ဖိနပ်ခွာသံပြင်းပြင်း၊ စစ်အင်အားကောင်းကောင်း
နှင့် တရကြမ်း ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသော ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့သည်
မြန်မာနိုင်ငံအား ချုပ်ကိုင်စိုးမိုးထားသည့် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့တို့အား
အသိနာစေသည်အထိ တိုက်ခိုက်ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့
ကြသည်။

၁၉၄၁-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ(၂၃)ရက်၊ နံနက်(၁၀)နာရီ
အချိန်တွင် ဂျပန်ဌာနကြလေယာဉ်(၆၀)နှင့် ဂျပန်တိုက်လေယာဉ်
(၃၀)ပါသော လေတပ်တပ်ဖွဲ့သည် ရန်ကုန်မြို့ကို စတင်၍
ထိုးကြတိုက်ခိုက်ခဲ့ရာမှ အာရှတစ်ခွင်၌ စစ်ရေးမလှခဲ့သည့်
အင်္ဂလိပ်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် စစ်ရေးအခြေအနေကို
သုံးသပ်ကာ မြန်မာ့မြေမှ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အင်ဖာမြို့သို့ ဦးတည်၍
ထုတ်ခွာပေးခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်၌ တစ်ဘက်တွင်လည်း ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ဆူဇုကီးဦးဆောင်သော ဂျပန်ဘုရင့်တပ်မဟာ (၃၃)နှင့်
ဗိုလ်တေဇ(ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း)ဦးဆောင်သော ဘီအိုင်အေ
ခေါ် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကြီးသည်လည်း မျိုးချစ်
တော်လှန်ရေးသမား အလုံးအရင်းဖြင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးကို
အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့လက်အောက်မှ ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ရယူနိုင်ခဲ့

အစန်း(၃)

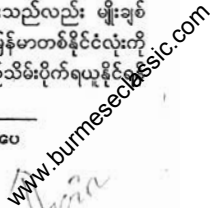
မိုးကောင်းကင်မှ ဆင်းလာကြသူများ

၁၉၄၃ ခုနှစ် . . .

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ စစ်မီးလျှံကြီးသည် တစ်ကမ္ဘာ
လုံးအား အရှိန်အဟုန်ကြီးစွာနှင့် လောင်မြိုက်ပစ်ဖျက်ပျက်စီးသည်။
ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးနှင့် ကမ္ဘာအရှေ့ဖျားစေသဖြစ်သည့်
မြန်မာနိုင်ငံသည်လည်း ကျူးကျော်သူနယ်ချဲ့တို့၏ စစ်အင်
အားချင်း ပြိုင်ဆိုင်ရာ၊ နယ်မြေလုရာ စစ်တလင်းကြီးတစ်ခု

ခုနှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

ခုနှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

အပြင်းချီတက်လာချိန်ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့သော အချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့တော်အား ခုခံကာကွယ်ရန်အတွက် အင်္ဂလိပ်တို့က တာဝန်ပေးထားသော (British - Indian 17 DIV) ဗြိတိသျှ-အိန္ဒိယ အမှတ်(၁၇) တပ်မကြီးသည်ပင် ဖြစ်ပေါ်နေသော စစ်ရေးအခြေအနေအခြေကြောင့် ရန်ကုန်မြို့မှ ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရပါတော့သည်။ ပေါက်ကွဲသံများ၊ စက်သေနတ်ပစ်ခတ်သံများနှင့် ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံး ခြေတုန်ဟီးမတတ် သောသောညလျက် ရှိပါနေပြီကော။

တစ်ချိန်သောအခါကာလက 'နေမဝင်တင်' ဟုလည်း ခေါ်ကြပြီး များ၏ အရှင်သခင်များ'ဟု ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် ထည်ဝါစွာ ဝင့်ကြားခဲ့သော ဗြိတိသျှအင်္ဂလိပ်တို့သည် ရေစီးတစ်ခါ၊ ရေသာ တစ်လှည့်ဟူသော မလွန်ဆန်နိုင်သည့် သစ်ရေသဘောအတိုင်း ခွာစစ်ကိုပင် စနစ်တကျ မဆုတ်နိုင်တော့ဘဲ သူတို့ရည်မှန်းရာ အင်ဖာမြို့အထိ ကစဉ့်ကလျား ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြရပါ တော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၄၂-ခုနှစ်၊ မေလကုန်ပိုင်းအရောက် မှာတော့ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့သည် စစ်ဦးဘလွင်ဦးဦးဦးဖြင့် မြန်မာ တစ်ပြည်လုံးအား လျင်မြန်စွာ ဝါးမျှိုသိမ်းပိုက်လာခဲ့ရင်းမှ မြန်မာပြည်အထက်ချင်းတွင်းဖြစ်ဖျားထိတိုင် တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ယူနိုင်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ချင်းတွင်းဖြစ်ဖျား၏ အရှေ့

တက်ခြင်းကို သိမ်းပိုက်ပြီးချိန်မှာတော့ အချိန်အဟုန်ပြင်းစွာ တိုက်ခိုက်နေသည့် ဝါးလုံးထိုးစစ်ဆင်ရေးကြီးကို ရပ်နားလိုက်ပါ တော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ စစ်ဆင်ရေးကြီးတစ်ခုလုံးကို ဂျပန်တို့က ရပ်နားလိုက်သဖြင့် အထက်ချင်းတွင်းဖြစ်ဖျား တစ်ခြမ်းလုံးသည် ၁၉၄၃-ခုနှစ်တိုင်အောင် စစ်၏ ခါးသီးကြမ်းရှုမှု အနိဋ္ဌာရုံများကို စစ်စားရတော့ဘဲ စစ်လမ်းကြောင်းလွတ်ကင်းရာ အေးချမ်းရာ နယ်မြေကြီးတစ်ခုအဖြစ် ကံကောင်းထောက်မပစ္စာ လွတ်မြောက် ပြုလိုသည်။

နေဝင်လူပြီ . . .

ဝင်လုဆဲနေလုံးနီနီကြီးက လွယ်ရှိထန်တောင်ထိပ်တွင် မြေတင်ခိုနားလျက်ရှိပါ၏။ ဝေဝေအုပ်ဆိုးစပြုလာပြီဖြစ်သည် မှုန်းမြို့ငွေ့များကြောင့် ဆည်းဆာ၏ တိမ်တောက်ချိန်သည် ပိုမိုမိုင်းမိုင်းမှုသာ၊ ထူထပ်သော တောရိပ်တောင်ရိပ်များကြောင့် ထည်းဆာသည် ပိုမို၍ မိုင်းမိုင်းမှုလာပြီး ရာသီဥတုကလည်း ဝေဝေကွဲလွဲမတတ် စိမ့်နေအောင်အေးလှပါ၏။

လွယ်ရှိထန်ရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်းမှာ ရွာစည်းရိုး ကာရံထားမှုများကို လိုက်လံကြည့်ရှုစစ်ဆေးရင်း မြူးခိုးခင်းပုံ များဖြင့် ရစ်သိုင်းလျက်ရှိသော တောင်တန်းကြီးများကို လှမ်းမျှော် ကြည့်နေမိသည်။ လွယ်ရှိထန်နှင့် တောင်ညီနောင်သဖွယ်

တည်ရှိနေသည့် လွယ်မွန်းတောင်ကြောဘက်သို့ အတန်ကြာမျှ
ငေးမောကြည့်နေပြီးမှ သက်ပြင်းမောကြီးတစ်ခုကို နှမ်းလျှော့
ချလိုက်သည်။

လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ နဝါးခံတွင်းလိုက်ကြွေက သူငယ်
တိုးဘွားစဉ်ဆက်၊ ထိုမှတစ်ဆင့် သွားစဉ်ခြေးဆက်ထိတိုင်
အန္တရာယ်ဆိုးကြီးများကို ဝေးစွမ်းသွားလေဦးမည်လားမသိ၊
အမှန်ဆိုရလျှင် နဝါးခံတွင်းကို သူ့နေရပ်မျှ၊ သဘောလည်း
မညီညွတ်လှပါ။ သို့သော် သူ၏အကြီးအကဲ ရွာခေါင်းများ
အစဉ်အဆက်အလိုက် ချမှတ်ထားသည့် အစိုးခွဲနေသော
ထုံးတမ်းစဉ်လာ လေ့စရိုက်ကြီးတစ်ခုရှိ သူတစ်ဦးတည်းနှင့်
မတွန်းလှန်နိုင်ခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် ကြိုတင်ကာကွယ်သောအားဖြင့် လွယ်ရှိထန်
တစ်ရွာလုံး၏ စိုက်ပျိုးရေးကိုလည်းကောင်း၊ ကောက်ပဲသီးနှံ
ထွက်ရှိရေးကိုလည်းကောင်း ဂဇာတိုက် ကြပ်မတ်လုပ်တိုင်
ဆောင်ရွက်စေခဲ့သည်။ သို့သော် ကံကြမ္မာက ရွာခေါင်းကြီး
ထန်သျှိုင်းဘတ်တွင် စိုစွတ်နေခဲ့။ ဤနှစ်မှာပင် ရာသီဥတု မညီမျှ
မိုးလေခမုန်မှုတို့ကြောင့် ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်နှုန်းတို့က
ကျဆင်းခဲ့ရသည်။ ခါတိုင်း အောင်မြင်စွာထွက်ရှိနိုင်ခဲ့သော
လူးနှင့် ပြောင်းတို့ပင် ဤနှစ်တွင် သိမ်ဖျင်းစွာပင် အထွက်နှုန်း
ကျဆင်းခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလော။

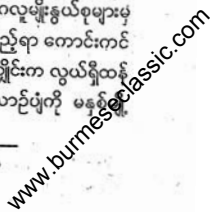
ဤသို့သာဆိုလျှင် နတ်ဆရာ ဂီလိယို၏ ထိတ်လန့်
ကြောက်ရွံ့ပွယ် ဟောချက်များနှင့် ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း နဝါး
ခံတွင်းသို့ အစာရေစာ ပို့လွှတ်ပူဇော်ပေးရဦးမည်။ လွယ်ရှိထန်
မှူးခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်းမှာ ဒုတိယမြောက်သက်ပြင်းမောကြီး
တစ်ခုကို မသက်မသာနှင့် ချလိုက်ပြန်ပါ၏။

ထိုအချိန်တွင် . . .

မြို့နင်းရိုးငွေ့များဖြင့် မှုံ့မှိုင်းနေသည့် ဆည်းဆာ
ကောင်းကင်ပြင်ထဲမှ ထိုးဖောက်ပျံသန်းလာသော လေယာဉ်
တစ်စီးကို လွယ်ရှိထန်ရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်း တွေ့မြင်လိုက်
ရသည်။ ရွာခေါင်းကြီးထန်သျှိုင်းမှာ တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်း
ကျလာသည့် လေယာဉ်ပျံကို မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေစဉ်
မှောင်ရွာစည်းရိုးထိပ် လုံခြုံရေးကင်းတဲဘက်ဆီမှ အချက်ပေး
ပျံဖောင်းခေါက်သံက တတုံတုံနှင့် ပေါ်ထွက်လာပါသည်။

တုံ . . . တုံ . . . တုံ . . . တုံ . . . တုံ . . .

ညနေဆည်းဆာတွင် လွင့်ပဲ့ပဲ့တင်လာသည့် အချက်
ပေး တုံးမောင်းခေါက်သံကြောင့် ရွာခေါင်းကြီးထန်သျှိုင်း ရှိရာသို့
ပထမအလွှား ရောက်ရှိလာကြသည့် နာဂလူမျိုးနွယ်စုများမှ
ပုတီး၏ အကြီးအကဲ ရွာခေါင်းကြီး မော့ကြည့်ရာ ကောင်းကင်
ကင်္ဂါသို့ ဝိုင်းတုံ့ကြည့်နေကြသည်။ ထန်သျှိုင်းက လွယ်ရှိထန်
ကင်္ဂါသို့ ဝေ့ဝဲနိမ့်ဆင်းလာနေသည့် လေယာဉ်ပျံကို မနှစ်ခြိုက်

စွာဖြင့် မျက်မှောင်ကျွံ၍ ကြည့်လိုက်ရင်း . . .

“တောက် ဒီလေယာဉ်ပျံက တောင်ကြောဘက်ကို ဘာဖြစ်လို့ နယ်ကျော်လာရတာလဲ . . . ငါကြောက်ပါဘူး”

ဟုတ်သည်။ မြူနင်းများဝေဝနေသည့်ကြားမှ မှိန်ဖျေ ဖျော့ဆည်းဆာနေခြည်အလင်းတန်းအောက်တွင် သတ္တုရောင် လင်းလက်နေသည့် လေယာဉ်ပျံတစ်စီးက လွယ်၍ ထိုင်တောင်ကြောဘက်သို့ ဝေဝနိမ့်ဆင်းကျလာပြီး . . .

လေယာဉ်ထက်မှ အမိတ်သုံးခု ခုန်ထွက်ကျလာသည် ဗြိတိသျှမဟာမိတ်တပ်စုံနှင့် လူသုံးယောက်တို့က လေဟာနယ်ထဲသို့ တွယ်ရာမဲ့ ပြတ်တျလာကြပြီး ခဏအတွင်း မှာပင် သူတို့၏ ဦးခေါင်းထက်တွင် မှိပ်ပွင့်ဖြူကြီးများက ပွင့်အသွားကြသည်။ မကြာမီ ဝင်လုဆဲနေခြည်အလင်းမျော့ဖျော့ နောက်ခံထား၍ မှိပ်ပွင့်ကြီးသုံးခုက လေဟာနိမ့်ကာ တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်းကျလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။

ရွာခေါင်းကြီးထန်သျှိုင်းတစ်ယောက် ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့်ကာ ရှူးရှူးရှူးနှင့် နဂါးကြီးတစ်ကောင်နှယ် မာန်စေတဒေါသထွက်နေပါချေပြီတော။

“ဟေး ငါတို့နယ်ထဲကို လူဒိမ်းတွေ ဝင်လာကြပြီ . . . အဲဒီလူဒိမ်းတွေကို အသေရရ အရှင်ရရ လိုချင်တယ်ဟေ့ . . . ပမ်းမီလာတဲ့သူကို ငါ့ကိုယ်တိုင် နှူးနောက်တစ်ကောင် ဆုချမလဲ”

ခု နစ် စဉ် ကြယ် စာ ဝေ

ကြားလားဟေ့”

လွယ်၍ထန်ရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်း၏ ပြတ်သားသော ဖဝိန်နှင့် ဆုကြေးကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် နာဂမျိုးနွယ်စု များမှာ အောင်းလုံအတို၊ အရှည်များနှင့် လေးမြားများကို ပျံင်စွဲကာ မှိပ်ပွင့်ကြီးများ ကျဆင်းသွားရာ တောင်ကြားဘက်သို့ ကော်ဟစ်ကာ ပြေးထွက်သွားကြပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် . . .

လွယ်၍ထန်နှင့် လွယ်မွန်းတောင်ကြား လျှိုကြီးထဲသို့ မှိပ်ပွင့်ကြီးသုံးပွင့်က ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ထိုးကျလာကြသည်။ တော်သေးသည်။ မှိုင်းဝေပုံဝါးနေသည့် မြူနင်း လွင်ပြင်ကို အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်ကာ ရည်မှန်းချက် တောင်ကြားဒေသသို့ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာ ဆင်းသက်နိုင်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

တောင်ကြားလွင်ပြင်၏ မြေပြင်ကြမ်းကြမ်းကို ဦးစွာ ခြေချမိသည့် ကျမဒါမင်းဒင်မှာ လေထီးကြီးများကို လျင်မြန်စွာ ကွဲယူသိမ်း၍ လေထီးကို စနစ်တကျ ခေါက်သိမ်း လိုက်သည်။ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်မှာပင် သူ၏အဖော်နှစ်ဦးက ကျောက်သားမြေကြမ်းတစ်ဘက်ရှိ မြက်ရိုင်းတောဝပ်တွင် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြေးလွှားဆင်းသက်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါချေ၏။

ခု နစ် စဉ် ကြယ် စာ ဝေ

www.burmeseclassic.com

“လေထီးတွေ မြန်မြန်ရုပ်ကြဲဟေ့ . . . လောလောဆယ် ဆယ်သူတွေနဲ့မှ ငါတို့ ရင်မဆိုင်ချင်ဘူး . . . အားလုံးပြီးရင် ပစ္စည်းတွေဖြစ်မယ် . . . ဒီဘက်ကိုလာခဲ့ကြ”

ဂျပန်မင်းဒင်က သူ့လူနစ်ယောက်ကို ဟစ်အော်သတိပေးရင်း သူတို့ရောက်ရှိနေသည့် တောင်ကြားဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်ကို တစ်ချက်မျှ အလစ်မပေးတမ်း စောင့်ကြည့်နေပါ၏။

မိုးလုံးပြည့်မျှ ဝေဝေကျဆင်းနေသည့် နှင်းမြူငွေ့များကြောင့် ဝင်လှဆဲဆည်းဆာနေလုံးကြီးကို မမြင်ရပါလေတော့။ တောင်ကြားထဲတွင် မိုးသက်လေက တပျားဟူးနှင့် တိုက်ခတ်နေသည်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းတိုက်ခတ်နေသော မိုးသက်လေကြောင့် သစ်ပင်ကြီး၊ ငါးပင်ကြီးတို့မှ အကိုင်းအခက်ချင်း အပင်ချင်း ပွတ်ကြဲသံ၊ ရိုက်ခတ်သံများမှလွဲ၍ တောင်နှစ်လုံးအကြားရှိ လျှိုကြီးသည် ပကတိ ဆိတ်ငြိမ်လျက်ရှိပါချေ၏။

ဂျပန်မင်းဒင်နှင့် မတီမီးမယိမ်း ဆင်းသက်လာကြသည့် ကပ္ပတိန်ဒီသ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့ကလည်း လေထီးကြီးများနှင့် လေထီးကို ခပ်သွက်သွက်ခေါက်သိမ်းလိုက်ကြသည်။ အားလုံး ပြီးစီးသွားသည်နှင့် ဂျပန်မင်းဒင်ရဲ့အသို့ အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာကြသည်။ နယ်မြေစိမ်းစိမ်း၊ ပေသစ်မီးခိုင်းတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ သူတို့အတွက်

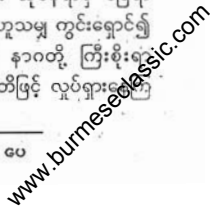
လူနစ်ရယ်သည် အချိန်မရွေး ကျရောက်လာနိုင်သည် ဟုကတိပါလား။

“လာဟေ့ . . . ဒီနေရာမှာတူးပြီး ပစ္စည်းတွေကို ပြုကြမယ် . . . မြန်မြန်လုပ်ကြ . . . နာဂတွေ ရောက်ရင် ရောက်လာနိုင်တယ် . . . ပြီးတာနဲ့ ဒီနေရာက ခွာကြမယ်”

သုံးယောက်သား အတူပါလာသည့် လေးလံသော ပစ္စည်းမှန်သမျှ လေထီးများနှင့်အတူ တူးဖော်ထားသည့် မြေကျင်းထဲသို့ မြှုပ်နှံလိုက်ကြသည်။ ပေါ့ပါးသော စစ်သုံး ပစ္စည်းသေနတ်တစ်လက်နှင့် အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းတစ်လက် တို့ကိုသာ ဂျပန်မင်းဒင် ယူထားလိုက်သည်။ သူနည်းတူပင် ကပ္ပတိန်ဒီသ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့ကလည်း ဓားမြှောင်တို့ တစ်လက်စီနှင့် သေနတ်တစ်လက်စီတို့သာ ကိုယ်နှင့်မကွာ ယူဆောင်လာခဲ့ ကြသည်။

“သွားကြနို့ ကပ္ပတိန် . . . ဒီနေရာက မြန်မြန် ပြုကြမယ် . . . ဝမ်း နေရာကို သေသေချာချာမှတ်ထားခဲ့ဦး ဟေ့၊ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေ နောက်မှလာပြီး ဖော်ယူကြမယ်”

ထို့နောက်မှာတော့ သုံးဦးသား ထိုနေရာမှ ခြေရာ မဖျက်၍ ထွက်ခွာလာကြပါ၏။ လမ်းဟူသမျှ ကွင်းရှောင်၍ “တာကိုတိုးသည်၊ ဤနယ်မြေသည် နာဂတို့ ကြီးစိုးရာ နယ်မြေဖြစ်သဖြင့် ဂျပန်မင်းဒင်တို့ သတိဖြင့် လှုပ်ရှားမိကြ

ရသည်။ လောလောဆယ် အလင်းရောင်မပျောက်မီ လုံခြုံစေရန်
ခိတ်ချရမည့် နေရာတစ်ခုခုကို မုန်းဆရာဖွေရင်း ခရီးဆက်မ
ကြပါ။ လမ်းကြောက အနိမ့်အမြင့်မညီညာသဖြင့် ခရီး
ထင်သလောက်မတွင်။ ရှေ့မှ ကာဆီးနေသည့် ဘီးပိန်ဖြူနွယ်နိုး
များကို ဖယ်ရှား၍ ခရီးတွင်နိုင်သမျှတွင်နိုင် ကြိုးစားကြသည်။

ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ သူ့ရှေ့တွင် ကန်လန်ပြင် တွေ့
နေသည့် နွယ်တန်းကြီးတစ်ခုကို တွန်းဖယ်၍ ငုံ့ဝင်လိုက်ရင်း

“သိပ်မေ့မောင်ခင် လုံခြုံရာ တစ်ခုခုကို တွေ့
ဖြစ်မယ်ဟေ့ . . . တျောက်ဂူတစ်ခုခု ဒါမှမဟုတ် ဒီအောင်းလို
ရတဲ့ နေရာတစ်ခုခုကို မတွေ့ရရင်တော့ သစ်ပင်ကြီးကြီး
ခွဆုံကြားမှာဘက်ပြီး အိပ်ရဘော့မှာပဲ ကပ္ပတိန်ရေ”

“ဟား အခုတောင် အရှေ့ကို ဘာမှ သိပ်မမြင်ရ
တော့ဘူး ဂျမဒါ . . . ကျောက်ဂူတွေသာတွေ့ မတွေ့ရင်လဲ
သစ်ပင်ကြီးကြီးသာ ရွာပါတော့ . . . ငါ့ခြေထောက်က
တော်တော်နာနေပြီ”

မြေပြင်သို့ လေထီးနှင့်အကွဲတွင် ခြေခေါက်သွားသည့်
စမစ် မှာ မနားတမ်း ခရီးဆက်လာရသဖြင့် သူ့ဘယ်ဘက်
ခြေထောက်မှာ ယောင်ရမ်းလျက်ရှိပါ၏။ ထို့အပြင် ဆူးရစ်
ခြုံနွယ်များကိုပါ တရစပ် တီးဝင်လျှောက်လှမ်းလာခဲ့
သဖြင့်လည်း သုံးဦးသား မောပန်းနွယ်နယ်နေကြပါပြီ။

ဆောင်းနှင့်မြူတို့ ဝေဝဲစပြုလာသည့် ချမ်းအေးလှသော
တောင်ပေါ်ဒေသမှာပင် ချွေးတို့က ရွဲနစ်နေကြသည်။

တောရိုင်းတောင်ရိပ်များကြောင့် အမှောင်သည် ခောစီး
ဗွာပင် စိုးမိုးလာသည်ထင်၊ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင်လည်း နန်းငွေ
ပြုနုန်းများက ဝေဝဲအံ့ဆိုင်လားကြသည်။ မကြာမီ နေလုံး
ပျောက်ကွယ်သွားပါလေ၏။

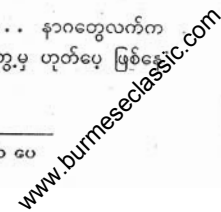
ထိုစဉ်မှာပင် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၏ အော်သံကြီးက
ဖူးဝါးဝါး ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဟော ဟို ဟိုမှာ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ဟေ့”

အလင်းရောင်ပျောက်ကွယ်၍ အမှောင်တို့ ချဉ်းနင်း
ပင်ရောက်စပြုချိန်တွင် အရွက်အခက်များ ဖားဖားဝေလျက်
တုတ်ခိုင်ဖြင့်မားလှသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ
လိုက်ကြပါတော့သည်။

“အား ကောင်းတယ်ဟေ့ . . . ဒီအပင်ကြီးဆိုရင်တော့
မိတ္တုံသုံးယောက်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ပုန်းကွယ်ထားနိုင်မှာပဲ
ကပ္ပတိန်ရေ . . . နာဂတွေလာရင်လည်း ရှာတွေ့နိုင်ဖို့
ယိပ်မလွယ်ဘူးဟေ့”

“သိပ်ပျော်မနေနဲ့ဦး စမစ် . . . နာဂတွေလက်က
လွတ်ပြီး ကောင်ရှည်ကြီးကြီးတွေနဲ့တွေ့မှ ဟုတ်ပေ ဖြစ်နေ

ဦးမယ် ဟင်း၊ ဟင်း”

လက်ထဲမှ ပစ္စုတိုသေနတ်ကို သေနတ်အိတ်တွင် ပြန်လည်ထိုးထည့်လိုက်ရင်း သစ်ပင်ကြီးပေါ်သို့တက်ရန် ဟန်ပြင်နေသည့် စမ်းကို ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က လှမ်း၍ နောက်လိုက်သည်။

“ဆိုး ဖွဟဲ့ လွဲပါစေ ဖယ်ပါစေ . . . နိမိတ်မရှိတဲ့ မင်းပါးစပ်ပုပ်ကြီးကို ဆေးပစ်လိုက်စမ်း ကပ္ပတိန်ရာ”

သတ္တဝါကောင်များဆိုလျှင် တိကောင်မှအစ ရွံ့ကြောက်ကြောက်တတ်သော စမ်းမှာ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ စကား သံကြောင့် ကြက်သီးမွေးညှင်းများပင် ထချင်ချင် ဖြစ်သွားပါ၏။

“ကဲ ကဲ တက်ကြမယ်ဟေ့ . . . ဟိုးမြင်ရတဲ့ ခွဆုံကြီးထိရောက်အောင် တက်မယ် . . မြန်မြန်လှုပ် စမ်း . . နာဂတွေနဲ့မတိုးဘဲ မင်းကြောက်တဲ့ ကောင်ရွယ်ကြီးတွေ တောကောင်ကြီးတွေနဲ့တွေ့ရင် မလိမ္မာဘဲ ဒုက္ခတွေ ပိုနေဦးမယ်”

ဂျပဒါမင်းခင်၏ စကားအဆုံးမှာတော့ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် နှင့် စမ်း တို့နှစ်ယောက်သား မြစ်ဖျဉ်ခွဆုံကြီးများနှင့် ကြီးမား လှသော ထောက်ကြံ့ပင်ကြီး၏ ခွဆုံကြီးထိတိုင် တက်ရောက် သွားကြလေ၏။ နောက်ဆုံး ဂျပဒါမင်းခင်

ရ နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

အလှည့်မှာတော့ ခြေရာခြေကြောင်းများကို တတ်နိုင်သလောက် ဖောက်ဖျက်ခဲ့ ပြီးမှ မြင့်မားလှသည့် ထောက်ကြံ့ပင်ကြီး ခွဆုံ ကျယ်ကြီး အတွင်းဝယ် တစ်ညည တာအတွက် ဖိတ်စက်နားချိရန်အတွက် တက်ရောက်သွားပါလေတော့သည်။

ရ နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

ပူးကြောင့် ဂျပန်မင်းခင် ဖျတ်ခနဲ ပြန်လည်နိုးထလာခဲ့ပါ၏။

ပင်ပန်းပူပူနှင့် သွေးခဲမတတ် အအေးဓာတ်ကြောင့် ဂျပန်မင်းခင် တစ်ကိုယ်လုံး ဒိုက်ဒိုက်တုန်နေသည်။ သူ့နံဘေး ထစ်ပင်ခွဲဆုံကြီးတို့က တခေါခေါနှင့် အိပ်မောကျနေသည့် တပွဲတိန်ပိတ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့ကို လှုပ်၍နိုးလိုက်ပါ၏။

“ဟေ့ကောင်တွေ ထ ထစမ်း . . . ဒီလောက် ချမ်းရ အေးရတဲ့ အထဲမှာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကြီးကို တခေါခေါနဲ့ ဖိပ်ပျော်နေလို့ကြတာ . . . ထ ထကြတော့ . . . အရက် ယာလို့ မိုးတောင် ခင်စင်လင်းတော့မယ်”

ဂျပန်မင်းခင်က လှုပ်နိုးလိုက်သဖြင့် တပွဲတိန် ပိတ်ဆင်က ဖျတ်လတ်စွာ နိုးလာခဲ့သော်လည်း စမစ်ကပူ အီးစဲနှင့် ပျင်းကြောဆန့်ကာ ပြန်လှန်ပြောဆိုရင်း နိုးထလာခဲ့ကြသည်။

“အီး . . . အား . . . အင်း . . . အေးလိုက်တာ ဂျပန်ရယ် . . . ငါ့လခိုးထဲမှပဲ . . . ဟီး . . . ဟီး . . . ငါလည်း နိုးနေတာကြာပါပြီကွ . . . ချမ်းသေးတာနဲ့ မထသေးဘဲ တွေးနေတာဟ”

“လုပ်မနေနဲ့ စမစ် . . . မင်းအိပ်ပုတ်ကြီးတာ ငါသိတယ် . . . ကိုင်း လာ ဇောစောစီးစီး လေ့ကျင့်ခန်း ဆင်းလိုက်ရအောင်ဟေ့”

အခန်း(၄)

မေတ္တာရိပ်အောက်မှ မြေတစ်ကောင်

နံနက်ခင်းနေ့ခင်းခြည်သည် ဆောင်းနှင်းမြို့ ဇာပင်ကြားမှ မဝံ့မရဲနှင့် ထိုးဖောက်ရန် အားယူနေပါ၏။ မြို့ခိုးနှင်းပွဲများဖြင့် ပိုင်းဝေနေသည့် တောတောင်တစ်ခွင်လုံးအား နိုးတွင်းချဉ်ဆီခိုက်မျှ အအေးဓာတ်က ရုပ်ပတ်လွှမ်းခြုံထားပါသည်။ အရွက်ဖားဖားနှင့် စိမ်းဝေဝေသစ်ရွက်ကြီးများပေါ်သို့ စည်းချက်မှန်မှန်နှင့် တပေါက်ပေါက်ကျနေသည့် နှင်းခိုးပေါက်ကျသ

တစ်အိမ်အိမ်တစ်အိမ်လုပ်နေသည့် စမစ်ကို တွန်းထိုးလှုံ့ဆော်ခိုင်းစေနေသည့်တိုင် တစ်ညလုံးလုံး ခံစားထားရသည့် အစောင့်စောင့်ကြောင့် သုံးယောက်လုံး ကိုက်ခဲခြင်းများဖြင့် တောင့်တင်းနေကြပါ၏။

“အာပါး . . . တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ရိုက်နှက်ထားသလို ကိုက်ခဲတောင့်တင်းနေတာပါလား။”

“ဆင်းမှာသာ ဆင်းစမ်းပါ စမစ်ရာ . . . ကိုက်ခဲနေရင်လည်း အောက်ကိုရောက်မှာသာ အကြောလျှော့ပေတော့”

ထောက်ကြွပ်ကြီး ခွဆုံကြားမှ နှစ်ယောက်သား ကြွက်ခါကြွက်စိနှင့် ပေါက်ပေါက်အောက်သလို ပြောဆိုနေကြစဉ် မှာပင် ဂျမဒါမင်းဝင်မှာ မိုးနွယ်တန်းကြီးများမှ တဆင့် ခိုတွယ်ကာ အောက်သို့ဆင်းလျက် ရှိပါချေပြီ။ ဤသို့ဖြင့် သုံးဦးသား ထောက်ကြွပ်ကြီးပေါ်မှ ခက်ခဲတဲခဲဖြင့် တွဲခိုဆင်းလာကြသည်။ စမစ်က မြေပြင်သို့ ခြေချခိုလိုက်သည်နှင့် သက်ပြင်းမောကြီးတစ်ခုကိုခုကာ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်ပါလေ၏။

“ဟဲ့ ညက တက်သွားတုန်းကတော့ ကြောက်ကြောက် သန့်လန့်နဲ့ ခိုလားမသိဘူးဟေ့ လွယ်လိုက်တာ . . . အခု သစ်ပင်ကြီးပေါ်က မြန်ဆင်းမှပဲ ရေရေလည်လည်ကို ပင်ပန်း သွားတာပဲ ဂျမဒါရာ ဟဲ့”

စမစ်က သူ၏ ဘောင်းဘီရှည်နှင့် တောစီးဖိနပ်တို့ကို မြန်လည်ကြိုးချည် စီးနင်းနေစဉ် ဂျမဒါမင်းဝင်မှာ ထူးချွန်ထက်မြက်သော စစ်အရာရှိငယ်တစ်ဦးပီပီ မြေပြင်ပေါ်သို့ ခြေချခိုသည်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို ဦးစွာ လေ့လာ သုံးသပ်လိုက်သည်။

တောတစ်ခွင်လုံး တဖျောက်ဖျောက်နှင့် ကျနေသည့် မှင်းမိုးစက်တို့ ကျသံကသာ ကြီးစိုးမင်းမူနေပါ၏။ တစ်တောင် ကျော်လောက်ဆီမှ ကျားအစ်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ဝိုးလုံးပြည့်မှိုင်းမှုံနေသည့် မိုးမြူတိမ်လိပ်များကြောင့် နေရောင် တိုမဲ့ လုံးဝ မမြင်ရသေး။ ထူထပ်သော တောရိပ်တောင်ရိပ်များကြောင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှိုင်းဝေနေပြီး ရာသီဥတု ကလည်း အရိုးကွဲမတတ် အေးစိမ့်နေပါလေ၏။

“ဟေ့ကောင် စမစ် ထစမ်းကွာ . . . ဒါ စစ်မြေပြင်ကွ . . . ထ ထ ခရီးဆက်ကြစို့”

“အား အမလေး . . . ဒီလောက်ချမ်းချမ်းအေးအေး ကြီးထဲမှာ စောစောစီးစီး နှင်းတောတိုးခိုင်းရတယ်လို့ . . . အိမ်ကန်စက်ပါ ဂျမဒါရယ် . . . အိမ်”

ညည်းတွားရင်း အပျင်းထူနေသည့် စမစ်ကို တွန်းထိုးထခိုင်းပြီး ဂျမဒါမင်းဝင် ခရီးဆက်ရန် ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် သဘာဝမဟုတ်သော တောတိုးသံတချို့က အကြွေအကြဲ

အာရုံထဲသို့ တိုးဝင်လာကြသည်။

“ဇွတ် . . . ငွက် . . . မရာ . . . ဇော”

“ဟင် ဝါ ဘာသံတွေလဲ . . . တော တောတိုးသံတွေ ခြံတွေထဲကို တိုးဝင်မြတ်ကျော်လာတဲ့ အသံတွေ . . . ကပ္ပတိန် မေစ် အပြန်ပုန်းခိုမှုဖြစ်မယ် . . .”

အလေ့အကျင့်ရပြီးသား စစ်သားများပီပီ သစ်ပင် ကွယ်သို့ ဖျတ်ခနဲ ဝင်ကွယ်လိုက်ရင်း ပုန်းကွယ်စရာ နေရာ တစ်ခုကို အမြန်ဆုံးရှာဖွေလိုက်သည်။ တွေ့ပုံပြီ။ သူတို့၏ နောက်ဘက် ခပ်ယွန်းယွန်းတွင် ထူထဲလှသည့် မြဲနွယ် တစ်ခုပင်ကို မြင်တွေ့လိုက်ကြသဖြင့် သုံးဦးသား တိုးတိတ် ဖျတ်သတ်ခွာ ဝင်ရောက်ပုန်းခိုလိုက်ကြပါ၏။

မကြာမီ သူတို့ရပ်နေခဲ့သော နေရာသို့ လှံကိုင် တောင်ပေါ်နာဂအချို့ ပွဇိပွဇိ တွတ်ထိုးပြောဆိုသံများဖြင့် ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် တစ်စုံတစ်ရာကို သံသယ ရှာဖွေနေကြဟန်တူပါ၏။ ခြံနွယ်သစ်ပင်အုပ်များအတွင်းသို့ လှံရှည်ကြီးများနှင့် ထီးဖယ်ရှာဖွေနေကြသည်။ ဝန်းကျင်အနှံ့ ကျီးတန်းတောင်မှောက် ကြည့်ရှုကာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသူ နာဂကြီးက နှာခေါင်းတစ်ခုဖြင့် အနံ့များစွာ ခံနေပါ၏။

တော်သေးသည်။ ကံကြမ္မာက ငါ့မခါမင်းဒင်တို့ကို မျက်နှာသာပေးခဲ့လေသည်ထင်။ သူတို့ပုန်းခိုနေသည့် နေရာက

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

အောက်မှာရှိနေပါ၏။ ထိုစဉ် သူတို့၏ နောက်ဘက်ခြံစပ်မှ ပျား တူသော အသံတစ်ခု ကြားလိုက်ရသဖြင့် အားလုံး ပြန်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ဟာ”

“ဟ . . . အ . . . အ”

ရုတ်တရက်ထွက်ကျလာသည့် စမစ်၏ အာမေဇိတ် ပြောကြားမှုကြောင့် ဂျာမဒါမင်းဒင်က စမစ်၏ပါးစပ်ကို အချိန်မီ ဖမ်းပြီး ဝိတ်ဆို့လိုက်သည်။ အသံက သိပ်မကျယ်သဖြင့် အားလုံး မကြားလိုက်ကြ။

မြင်ကွင်းက စမစ်သာမဟုတ်၊ ဂျာမဒါမင်းဒင်နှင့် ဂျာမဒါမင်းဒင်၏ ဝိတ်ဆို့ပုံပင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြသည်။ အားလုံး ပန်းကန်ပြားခန့် ကြီးမားဝိုင်းစက်သော ပါးပျဉ်းကြီးကို မှောင်တာ ကြောက်မက်စွယ်မာန်ဖီနေသော တောကြီး မြေဟောက်ကြီးပျံ တွေမြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် သုံးယောက်သား မျက်သေ သေသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ တော်ပါသေးသည်။ ဂျာမဒါမင်းဒင်၏ ဖျတ်လတ်မှုကြောင့် စမစ်၏အော်ဟစ်သံကို ဂျာမဒါမင်းဒင်က ဝိတ်ဆို့နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုတော့ သူတို့နှင့် သုံးလေးတောင်မျှသာ ကွာဝေး သော အနီးဆုံးရန်သူ မြွေဟောက်ကြီးကြောင့် သုံးယောက်သား မျက်လုပ်၍ ဘာကိုင်ရမည်မသိ မွန်ထူ သွားကြသည်။

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

ကြောက်လန့်တကြား ထပြေးမြန်လျှင်လည်း တောင်ပေါ်မှာ
များနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တိုးကာ တိုက်ပွဲဖြစ်နိုင်သည်။ ဤ
ရာတွင် ဆက်နေပြန်လျှင်လည်း တောကြီးမြေဟောက်ကြီး
လက်ချက်ဖြင့် အသက်သေဆုံးကြမည်ဖြစ်သည်။ သည်ကြား
ပါးစပ်ကိုအုပ်ကာ ချုပ်နှောင်ထားခြင်း ခံနေရသည့် စစ်မင်း
ကြောက်လွန်းအားကြီးကာ တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေပါပြီ။

ကပ္ပတိနိဝိလ်ဆင်က သူ့ခါးကြားမှ ခွေးမြောင်မှ
မြေကြီးကို ပစ်ပေါက်သတ်ရန် ကြံရွယ်လိုက်သည်။ သူ၏လက်
ခားမြောင် ဆီသို့ လှမ်းအသွေတွင် ဂုမဒါမင်းဒင်
လေသံတိုးတိုးဖြင့် ဟန့်ထားလိုက်သည်။

“ရှု မလုပ်နဲ့... မလွယ်ဘူး”

ဂုမဒါမင်းဒင် တားမြစ်လိုက်သည်မှာ မှန်သည်
မြေဟောက်ကြီး၏ မဟာဏမာ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်
ထွင်ဆိုင်သာမျှ လုံးပတ်စွဲပြီး အရှည်မှာမူ ဆယ်ပေကျော်ကျော်
ရှိပေမည်။ ဤမျှလောက် အလုံးအထည်ရှိသော မြေကြီး
အင်အားမှာ သေးငယ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ခားဖြင့် ပစ်ပေါက်
လိုက်၍ ချက်ကောင်းကို မသိလျှင် ငရုန်းသုန်းကားနှင့် ဆု
ညံ့သံဖြစ်သွားကာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ တောင်ပေါ်နာဂမု
သိရှိသွားနိုင်သည်။ နောက်ပြီး မပိုင်နိုင်ဘဲ လုပ်လျှ
အန္တရာယ်လည်း လွန်စွာ ကြီးလှသည် မဟုတ်ပါလား။

၃ နစ် ဝဉ် ကြယ် စာ ပေ

သခုပင် မှက်လုံးနှစ်လုံးက တလက်လက် အရောင်
ပျက်နေပြီး ယိမ်းထိုးလှုပ်ရမ်းနေသည့် မြေဟောက်ကြီး၏
ရသော ပါးစပ်နှင့် ရှည်လျားစွာထွက်နေသော လျှာနှစ်ခွက်
ကပ်စွာ တွေ့မြင်ရသည်မှာ သေမင်းနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့နေရ
လှည့်နှယ်ပါတည်း။

ယခုမှ တကယ့်အကျဉ်းအကျပ်နှင့် တွေ့နေကြရသည်။
ကြောက်မက်စက်ဆုပ်ဖွယ် မြေဟောက်ကြီးနှင့်ဖက်၍ နပမ်းလုံး
လည်း မဖြစ်၊ ခားနှင့်ပေါက်၍လည်း မလွယ်၊ သေနတ်ဖြင့်
ပစ်ခတ်၍လည်းမရ၊ ထ၍ ပြေးရန်လည်း မဖြစ်နိုင်သည်မို့
နောက်ဆုံး ငျခေါင်းဒင် စွန့်စားမှုတစ်ခုကို ပြုလိုက်ပါ
ကုသည့်။ ပါးစပ်ပိတ်ကာ ချုပ်နှောင်ဖက်တွယ်နေသည့်
ကို ကပ္ပတိနိဝိလ်ဆင် လက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်ပြီး သူနှင့်
တောင်မျှပင် မတွေ့တော့သည့် မြေဟောက်ကြီးနှင့်
နာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

“ကပ္ပတိနိ... စစ်ကိုထိန်းထား... အသံမထွက်
နဲ့... ဒီကောင်ကြီးကို ငါကြည့်ရှင်းမယ်”

ကပ္ပတိနိဝိလ်ဆင်ကို တိုးညင်းစွာ သတိပေးလိုက်ပြီး
ခါးမင်းဒင်မှ ပါးလျှင်းခွက်ကြီးက ယိမ်းထိုးမာန်ဖိနေသည့်
မြေဟောက်ကြီးဟာ နူးစူးနှစ်နှစ်ကြည့်ကာ သူ့အတိုး သင်ကြား
သည့် မြတ်စွာဘုရား၏ ရတနာရွှေထီး ဂါထာတော်ကြီး

၃ နစ် ဝဉ် ကြယ် စာ ပေ

ဘုရားရှင်အား အာချိန်ဖြည့် ရွတ်ဆိုပွားများနေပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် မြွေဟောက်ကြီး၏ လျှာနီနီလေးက ဂျပဒါမင်းဒင်၏ မုက်နှာနှင့် နီးသွားလိုက်တဲ့ ဝေးသွားလိုက်မှု တစ်ခါတစ်ရံ မြွေဟောက်ကြီး၏ နှာနှုတ်သံ ဝေပြင်းပြင်းက ဂျပဒါမင်းဒင်၏ မုက်နှာပြင်သို့ပင် ခိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။

မစစ်နှင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်တို့က ဂျပဒါ မင်းဒင်၏ အပြုအမူကို နားမလည်ခွာဖြင့် ကြောင်ငေး ကြည့်နေကြပါ၏။ အချိန်တို့သည် တရွေ့ရွေ့ တုန်ဆုံလာ ခဲ့သည်။ ဂျပဒါမင်းဒင်မှ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ယုံကြည် ကိုးစားစွာဖြင့် ရတနာရွှေတံ ဝါထာတော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ် ပွားများပြီးသည်နှင့် သူ့နားနီးကပ်လွန်းစွာရှိနေသည့် မြွေဟောက် ကြီးကို စိမ်းစိမ်းကြည့်ကာ မေတ္တာပို့လွှတ်လိုက်ပြန်သည်။

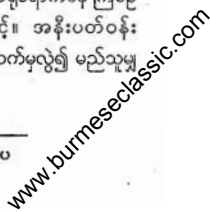
“အိ အသင်မြွေဟောက်ကြီး . . . ငါတို့သည် သင့်အရန်မူညည်းဆဲရန် နောက်လာခြင်းမဟုတ်ပါ . . . တိုင်းပြည်မှ လူမျိုးအား ဖက်ဆစ်ရုပ်နီများလက်အောက်မှ လွတ်မြောက်စေရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ အသင်မြွေဟောက်ကြီးအား လိုက်ရန်မလိုခြင်းမရှိပါ . . . ထိုအတူ အသင်မြွေဟောက်ကြီးကလည်း ငါတို့အား ရန်မပြုပါလေနှင့် . . . သင်အလိုရှိရာ အရပ်အသေးရန်ကင်းဝေးစွာ သွားနိုင်ပါစေ . . . ယခု ငါပို့သော မေတ္တာသည် သင့်အား ဒိတ်ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာ ဖြစ်စေပါစေ”

သတည်း”

ဂျပဒါမင်းဒင်သည် မြွေဟောက်ကြီးအား စိတ်အပျင်းမူ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ မေတ္တာပို့၍ တောင်းပန်လိုက်သည်။ မြွေဟောက်ကြီးမှာ ပါးပျဉ်းကြီးကို ရွှေတိုးနောက်ငင်ယိမ်းကာ ဂျပဒါမင်းဒင်၏ မုက်နှာအနီးတွင် အတန်ကြာမျှ ဝှေ့ဝှေ့နေပါ၏။ ထိုအချိန်ဝယ် ဂျပဒါမင်းဒင်၏ စစ်နှင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် တို့သည် ဂျပဒါမင်းဒင်ကိုသာ တနေကြရသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် မြွေဟောက်ကြီးသည် သူ၏ ကြီးမားစွင့်ကားလှသည့် ပါးပျဉ်းကြီးကို ရုတ်ခနဲချလိုက်ပြီး သူတို့ခိုအောင်းရာ ခြံကြီးထဲမှ အပြင်ဘက်သို့ လျှော့ခနဲ ထွက်သွားလေတော့သည်။ ထိုအခါမှ ဂျပဒါမင်းဒင်ယောက်သား သက်ပြင်းကြီးများ ပြိုင်တူချကာ အသက်ကို ဝေပျံ့နိုင်ကြပါလေ၏။

သုံးယောက်သား ပုန်းအောင်းနေရာ ခြံကြီးထဲမှ မပြင်သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ ထောက်ကြံ့ပင်ကြီးအနီးတွင် တောင်ပေါ်နာဂတိုင်းရင်းသားများကို မတွေ့ရပါလေတော့။ ဂျပဒါမင်းဒင်တို့ မြွေဟောက်ကြီးအပေါ် အာရုံရောက်နေ ကြစဉ် မြို့လည်ထွက်ခွာသွားကြလေသည်ထင်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် သက်ရှိလူသားဟူ၍ သူတို့သုံးယောက်မှလွဲ၍ မည်သူမျှ မရှိကြပါလေတော့။

သူတို့ရောက်ရှိနေရာ လျှိုကြီးအတွင်းကယ် နှင်းမိုးတစ်
ကျသံက ပါးလှစွာပင် တဖျောက်ဖျောက် ကျဆင်းနေပါသည်။
ထို့အတူ နံနက်ခင်းနေရောင်ခြည်နွေးနွေးသည် လွှင့်ပြယ်ခဲ့
နေပြီဖြစ်သော မြေနှင်းလေပဝါအား မောင်းနှင်ထုတ်လျက် ပို့
ချေပြီတည်း။

အခန်း(၅)

အန္တရာယ်ကြားမှ ရာဂသူဇာ

နေလုံးက အတန်ငယ်မြင့်တက်လာသည့်တိုင် ပူနွေး
ပတ်သတ်သော နေရောင်ခြည်နှင့် အနွေးဓာတ်တို့ကို လှမခါ
အောင်တို့ အပြည့်အဝ မရရှိကြသေးပါ။ တောင်ကြားနှစ်ခု
လွှမ်းမိုးသူတို့ရောက်ရှိရောတစ်ဝိုက်တွင် အအေးဓာတ်တို့က
ပတ်ကာ လွှမ်းခြုံထားကြဆဲ။ သို့တိုင်အောင် တောအုပ်
အောက်ရှိ ရွေးချယ်၍ ဖြတ်သန်းနေကြရသဖြင့် သုံးဦးသာ

အေးအေးဖြင့် ခွဲနှစ်နေကြသည်။

ကုန်းကမူချိုင်ဝှမ်းများကို မျက်စိရှင်ရှင်နှင့် ကျော်ဖြူနေကြသည်။ အန္တရာယ်နယ်မြေမှ မလွတ်မြောက်သေးသဖြင့် သေနတ်များကို အသင့်ကိုင်ခွဲကာ မျက်စိနှင့်နား အနှမ်းကျခွင့်ထားကြပါ၏။ ထူထပ်စွာပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော ထောက်ကြံ့၊ မခူ ယမနေ၊ ကညင်တောကြီးကို တိုးတိုးမနားတမ်း ခေါ်ဆန်နေကြသဖြင့် ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ် ရောက်မည်မှန်းပင် ဂျပဒါမင်းဒင်တို့ မခန့်မှန်းနိုင်တော့။

တစ်နေရာတွင် သစ်မြစ်၊ သစ်ပျဉ်၊ သစ်ဆုံများဖြင့် ခုတ်ခွဲကာ ပေါက်ရောက်နေသည့် ထောက်ကြံ့ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့ရသဖြင့် သုံးယောက်သား ခြေပစ်လက်ပစ် အနားယူလိုက်ကြသည်။

“အားပါး . . . ဒီတောင်ကြောက အနိမ့်အမြင့် အတက်အဆင်းတွေနဲ့ ခလုတ်ကန်သင်းတွေကလည်း များလှပါတာ . . . ဒီကြားထဲ ကြောက်ပါဘယ်ဆိုမှ ကောင်ရှည်တွေ၊ ခဏခဏ တွေ့နေရသေးတယ် ဟဲ့”

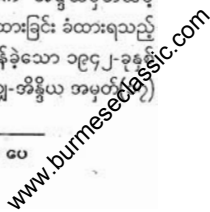
စမစ်က သစ်မြစ်ပျဉ်ကြီးခွကြားတွင် ဖိုလွဲရင်း သူ့ဝတ်အင်္ကျီအတိုင်း ညည်းတွားရေရွတ်လိုက်သည်။ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က ခရုသီး ထဲမှ ခရုကို အာသာပြေရုံ တစ်ကျိုက်လောက် သောက်လိုက်ပြီး

“ဪ ကျလဲကျတဲ့ကောင်ပဲဟေ့ . . . နင့်မှာချည်း အသက်ပါတာကျနေတာပဲ . . . ဒီလောက်တောင် ကြောက်နေမှာလည်း ဘာဖြစ်လို့ စစ်ထဲဝင်လာသေးတာလဲ”

“အိုး ဘာဆိုလို့လဲ ကပ္ပတိန်ရာ . . . ငါ စစ်ထဲဝင်တာက စစ်ပညာသင်ယူပြီး ငါတို့ တိုင်းပြည်ကို ကျူးကျော်နယ်ချဲ့လာတဲ့ ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကောင် တွေကို ချီကိုင်ချီကိုင်ချင်လို့ကွ . . . ဒီကောင်ရှည် မြွေတွေနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး”

“တော်ကြပါတော့ကွာ . . . ငါတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ အကောင်အထည် မဖော်နိုင်ခင် ဒီတောင်ပေါ်နာဂတွေနဲ့ ဝတ္တုလို့ မဖြစ် သေးဘူး . . . အတတ်နိုင်ဆုံး ဝရောင်ကွင်းနေမှဖြစ်မယ် . . . ဒါပေမယ့် အခုဆိုရင် အခြေအနေကြည့်ရတာ ဒီနာဂ တွေက ငါတို့ဆင်းလာကြတာကို သိသွားကြပုံရတယ် . . . ဒါကြောင့် ဒီကောင်တွေ ငါတို့ကို အသည်းအသန်ရှာနေ ကြတာကွ”

အမှန်တော့ ဂျပဒါမင်းဒင်၊ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့သည် ဗြိတိသျှမဟာမိတ်တပ်များက အိန္ဒိယမှတစ်ဆင့် ပြန်မာပြည်စစ်ကြောင်းသို့ တာဝန်ချပေးထားခြင်း ခံထားရသည့် မဟာမိတ်စစ်သားများဖြစ်ကြသည်။ လွန်ခဲ့သော ၁၉၄၂-ခုနှစ် ဝိဘူတီ (British-Indian 17 DIV) ဗြိတိသျှ-အိန္ဒိယ အမှတ်(၁၇)

တပ်မကြီးမှ ဗိုလ်မှူးကြီး ဒေါ်နယ်လ်ဝိလ်ဆွန်စစ်နှင့်အတူ မြန်မာပြည်မှ ဆုတ်ခွာခဲ့ခြင်းက အိန္ဒိယသက်သို့ လိုက်ပါသွားကြပြီး ထိုမှ တဆင့် ဆင်းမလားမြို့၊ ခပ်ပညာသင်တန်းကျောင်းတွင် တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်က ဗြိတိသျှတို့သည် မြန်မာစစ်မှုထမ်းများအား စစ်ဖျက်နာတိုက်ပွဲများတွင် ထူးချွန်မှုအရ ဆာဂျင်၊ ဆုတံဆိပ်၊ ဂျပဒါ၊ စသည့် ရာထူးငယ်ပေးပေးကာ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကတည်းကပင် မြန်မာစစ်မှုထမ်းတို့၏ စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှု ရဲရင့်မှု၊ သတ္တိပြောင်မြောက်မှုတို့ကို ဘဝတူစစ်မှုထမ်းအားလုံး ဩဇာက အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြရသည်။

ထိုအထဲတွင် ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ သတ္တိအပြောင်ပြောက်ဆုံး အရဲရင့်ဆုံး၊ စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှုအရှိဆုံး စစ်သည်တော်အဖြစ် ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးများအားလုံးက ဝိုင်းဝန်း အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံခဲ့ရပါလေ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာပြည်အရှေ့နှင့် အထူးတာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသည့်အခါတွင်လည်း ဂျပဒါမင်းဒင်၏ ပခုံးပေါ်သို့သာ လှုံ့ပြောင်းပေးအပ်ခဲ့ကြသည်။ ယခု စစ်ဆင်ရေးသည် မြန်မာပြည်တွင်းမှ ဂျပန်များအား နယ်မြေခံတိုင်းငြင်းသားများနှင့် နားလည်မှုယူကာ နောက်ပိုင်းမှ အစိုးရကပ် စည်းရုံးတိုက်ခိုက်ပေးရန် အထူးတာဝန်နှင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် နောက်ဆုံးရရှိသော သတင်းအရဆိုလျှင် မြန်မာပြည်၏ အခြေအနေက ခေတ်ပျက်ခေတ်ဆိုးကြားတွင် မြေဇာပင်ဖြစ်နေရဆဲရှိ မည်သို့မျှ ယုံကြည်၍မရ ဖြစ်နေပါသည်။ ဂျပန်တို့သည် မြန်မာပြည်အား ရွှေရည်စိမ်လွှတ်လုပ်ရေးကိုသာ ပေးခဲ့ကြသည်။ ထိုမှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဂျပန်တို့၏ ဒက်ဆင်ဘီလူး ဇာတိရှင်က မဖိုးနိုင်မဖိနိုင် ပေါ်လာသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအချိန်မှသာလျှင် ဂျပန်ပေးသော ရွှေရည်စိမ်လွှတ်လုပ်ရေးမှာ မြန်မာပြည်သူပြည်သားများအား ပါးရိုက်နှင်းရိုက် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသော လွှတ်လုပ်ရေးဖြစ်နေသဖြင့် ဖန်တီးစတင်စ ဖက်ဆစ်စနစ်၏ ယုတ်မာဆိုးဝါးမှုတို့ကို သိမြင်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်ကြီးက ဂျပန်တို့ကို ပြန်လည်မောင်းထုတ်ရန် လျှို့ဝှက်စီစဉ်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါလေ၏။

ထိုကဲ့သို့သော အချိန်တွင် ဗြိတိသျှတပ်မှူးကြီး မောရစ် (ဝဲလက်စ်၏ အထူးတာဝန်ပေးချက်အရ ဂျပဒါမင်းဒင်တို့ထံမှ အား မြန်မာပြည်စစ်မြေပြင်သို့ စေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဂျပဒါမင်းဒင်က နုဖူးပြင်ထက်မှ ဒီးကျနေသော ချွေးစီး များကို ဝက်ခုံနှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းသုတ်ဖယ်လိုက်ရင်း . . .

"ဒါပေမယ့် တစ်ခုခုခက်နေတာက ငါတို့ မြန်မာပြည်ရဲ့

www.burmeseclassic.com

စစ်ရေးအခြေအနေပဲ ကပွတ်နီ . . . ငါတို့ဟာ စစ်မျက်နှာ
နှစ်ဘက်ကြားမှာ ညှပ်သွားမှာ စိုးရိမ်ရတယ် . . . ခေတ်ကာလ
ကလည်း မကောင်းတော့ တယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်
ရမှာမဟုတ်ဘူး . . . ဒါကြောင့် အခုလိုအခြေအနေမှာ
တယ်သူနဲ့မှ ပြဿနာမဖြစ်ချင်ဘူး "

ဂျပဒါမင်းဒင်၏ - စစ်ရေးသုံးသပ်ချက်ကို
ကပွတ်နီဝီလ်ဆင်နှင့် ဓမ္မစိတိက ဂရုတစိုက် နားထောင်
နေကြသည်။ တောင်ကြောပေါ်သို့ ရောက်လာကြပြီဖြစ်သဖြင့်
ညှင်းသွဲ့သွဲ့ လေပြည်က သူတို့သုံးဦးကို တိုးဝေဖြတ်တိုက်
သွားကြသည်။

"အင်း ဒီစစ်ရေးအခြေအနေ အတိုင်းသာဆိုရင်
ငါသဘောကတော့ ရန်ကုန်ကိုတောင် အမြန်ဆုံး ဝင်လိုက်ချင်ပြီ
ဂျပဒါ . . . "

ကပွတ်နီဝီလ်ဆင်၏ ရန်ကုန်ဟုသော စကားလုံး
ကြောင့် ဂျပဒါ မင်းဒင်ပင် ခဏတာမျှ တွေ့ဝေ
ငေးမောသွားပင်၏။ အဲဒီ မြန်မာပြည်ကြီးမှ ကျင်လည်
ကျက်စားခဲ့ရာ ရန်ကုန်မြေနှင့် ထေးကွာခဲ့သည်မှာ နှစ်ကာလပင်
အတန်ကြာခဲ့ပါပြီကော။ ပစ္စက္ခရင်ခွင်မှ ယာယီမျှ
ကင်းလွတ်သွားသည့် ဂျပဒါ မင်းဒင်မှာ ကပွတ်နီဝီလ်ဆင်၏
သတိပေးစကားသံတို့ကြောင့် ဖျတ်ခနဲ သတိပတ်လာခဲ့သည်။

"ရှု ရှု ဟို ဟိုမှာကြည့်စမ်း ဂျပဒါ . . . "

ကပွတ်နီဝီလ်ဆင်၏ လက်ညှိုးညွှန်ပြရာသို့
ဂျပဒါမင်းဒင် သစ်မြစ်ပျဉ်ကြီးများကိုကွယ်၍ လှမ်းကြည့်
လိုက်သည်။ ဘေ့မြိုင် လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့်
ဂျပဒါမင်းဒင်၏ မျက်လုံး အစုံမှာ ပြူးကျယ်သွားကြပါ၏။
မင်းဒင်လည်း ထိုမြင်ကွင်း ကြောင့် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို
ထောက်ကြွသစ်ခြင်ပျဉ်များ နောက်တွင် ပုန်းခိုလိုက်သည်။

"ဟာ တိုင်းရင်းသူမလေး တစ်ယောက်ပါလား "

ဟုတ်သည်။ ဧကတိုင်းရင်းသူမလေးက လေးနှင့်မြားကို
တိုင်ခွဲလျက် သူတို့ရှိရာ တောင်ကြောဘက်သို့ ဦးတည်၍
လာနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ပုန်းခိုရာ ထောက်ကြွပင်ကြီး၏
ကြီးမားလှသည့် မြစ်ပျဉ်များနှင့် မြစ်ဆုံကြီးများက ဂျပဒါ
မင်းဒင်တို့အား ကောင်းစွာ အကာအကွယ်ပေးထားသဖြင့်
နာဂမလေးက သူတို့လူ့ကို မမြင်တွေ့ရပါ။

မြစ်ခင်တော့ န . . . မလေးမှာလည်း မောပန်းလာရာ
သည်ထင့် သူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်ပင်အောက်တွင်
လေးနှင့်မြားကို ဒဿသို့ချလျက် ထိုင်ချလိုက်သည်။

"ဟာ ဒါ ဒါ နာဂတိုင်းရင်းသူမလေးတစ်ယောက်ပဲကွ "

"ဟုတ်တယ် ဂျပဒါ . . . တော်တော်ချောတဲ့
နာဂမလေးပဲ "

ဂျပမဒါမင်းဒင်၏စကားကို စမစ်က ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွက်၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနာဂကောင်မလေး သည်လည်း စောစောက လျှိုကြီးထဲတွင် တွေ့ခဲ့ရသည့် တောင်ပေါ်နာဂများကဲ့သို့ ဂျပမဒါမင်းဒင်တို့လူစုကို လူ့ဘဝ ရှာဖွေနေဟန်တူပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဆော့ဒါက အမောအပန်း ဖြေရင်း သစ်ပင်ရိပ်တွင် နားနေခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

နာဂမချောချောလေးတို့ ငေးကြည့်ရင်း ဂျပမဒါ မင်းဒင် ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို တွေးတောစဉ်းစားနေစဉ် မှာပင် မမျှော်လင့်ဘဲ မြင်ကွင်းအတွင်းသို့ ကြောက်မက်ဖွယ် အန္တရာယ်ဆိုးကြီးက မပင့်ဖိတ်ဘဲနှင့် ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

“ဟာ သစ် သစ်ပင်ပေါ်က မြွေ မြွေကြီး ထိုးဆင်း လာပါလား။”

နာဂမလေးနားခိုရာ သစ်ပင်ကြီးထက်မှ ကြီးမား တုတ်ခိုင်လှသည့် စပါးကြိုးမြွေကြီးတစ်ကောင်က နာဂမလေး၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ဝေါခနဲ ထိုးဆင်းလာ၏။

“ဝေါ . . ဖရော . . ဖရော . . ဝေါ။”

“ရှူး ရှူး ရှူး။”

“ဟင် . . အား။”

ရိပ်ခနဲထိုးကျလာသည့် စပါးကြိုးမြွေကြီးက သူ၏ သားကောင်ဖြစ်သည့် နာဂမလေးအား ဆွဲယူရစ်ပတ်ရန် သူ၏

ကြီးမားသော တိုယ်လုံးကြီးနှင့် စတင်၍ ဖိညစ်လိုက်သည်။ နာဂမလေးချော ရုတ်တရက် ကြီးမားလှသည့် မြွေကြီး၏ ရုန်းပတ်ခံလိုက်မှုကြောင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားသော်လည်း သတိမလွတ်ပါ။ သူမ၏လက်နှစ်ဘက်နှင့် မြွေကြီး၏ ဦးခေါင်း ဇက်ပိုင်းကို မိမိချရပင် ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်နိုင်သည်။

သို့သော် စပါးကြိုးမြွေကြီးက အင်အားကြီးလွန်း သည်ဟင်၊ ဆွဲယူရစ်ပတ်ထားသောဒဏ်ကြောင့် လဲပြိုကျလှလှ ဖြစ်နေပါပြီ။ လွန်စွာကြီးမားလှသော အန္တရာယ်ဆိုးကြီးသည် မမျှော်လင့်ဘဲဘဲနှင့် နာဂမလေးထံသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာခဲ့ပါချေပြီတည်း။

အသက်အန္တရာယ်အထိ နီးကပ်လာသည့်မြင်ကွင်းကို ဂျပမဒါမင်းဒင် လက်ပိုက်၍ ကြည့်မနေနိုင်တော့။ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့ကိုပင် သတိမရနိုင်တော့ဘဲ နာဂမလေးအား ဘီးမျို စားသောက်ရန် ကြိုးစားနေသည့် စပါးကြိုးမြွေကြီးရှိရာသို့ သေနတ်ကို အသင့်တိုင်လျက် ပြေးထင်လာခဲ့ပါတော့သည်။

“ဟေ့ . . ဟေ့ . . မြွေခေါင်းကို မင်းနဲ့လွတ်အောင် ပြောက်ထား . . ပြောက်ထားစမ်း။”

ဂျပမဒါမင်းဒင်၏ ဟစ်အော်သတိပေးသံကို ကြားလိုက်ရသော နာဂမလေးမှာ ပြန်လည်၍ အားတက်သွား

လေသည်ထင်၊ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးအား ရပ်ပတ်ဖြစ်သွား
ထားသည့်ကြားမှ မြွေကြီး၏ဦးခေါင်းကြီးကို ခြိသဖွဲ့ လက်ကျန်
အင်အားဖြင့် အပေါ်သို့ မြှောက်တင်လိုက်သည်။

တပြိုင်တည်းမှာပင် ဂျမဒါမင်းဒင်၏ ဗစ္စုတိသေခတ်
မှလည်း ကျယ်လောင်စွာ ပေါက်ကွဲမြည်ဟီးထွက်သွားပါ
တော့သည်။

ဒိုင်း . . . ဒိုင်း . . .

ရုတ်တရက် ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟီးထွက်ပေါ်
လာသော သေနတ်သံနှင့်ချက်နှင့်အတူ မြွေကြီး၏ ဦးခေါင်း
ကြီးမှာ သွေးများ ပြာခနဲ ပြန်ကွဲသွားကာ လွင့်စင်သွားပါလေ၏။
ကံကောင်းသည်ဟုဆိုရမည်။ နာဂမလေးအား ရပ်ပတ်ထားသည့်
မြွေကြီး၏ ညစ်အားများ တစ်စတစ်စ လျော့ပါးသွားကာ အညစ်
ခံထားရသည့် ဝေဒနာဆိုးများကလည်း တဖြည်းဖြည်း အားလျော့
သွား၏။

နောက်ဆုံးတော့ အန္တရာယ်ကောင် စပါးကြီးမြွေကြီးမှာ
ဂျမဒါမင်းဒင်၏ လက်ခုတ်ဖြင့် သေဆုံးသွားပင်တော့သည်။

နာဂမချောချောလေးမှာလည်း သူ့အား စိုးရိမ်တကြီးနှင့်
ဆွဲယူပေ့ထူနေသည့် ဂျမဒါမင်းဒင်အား ကျေးဇူးတင်သော
မျက်ဝန်းများဖြင့် စူးစူးနစ်နစ် ကြည့်နေပါ၏။ ထိုစဉ်မှာပင်
ထောက်ကြံ့ပင်နောက်ကွယ်မှ ကပ္ပတိဒီလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့က

ဂျမဒါမင်းဒင်နှင့် ဂျမဒါမင်းဒင်တို့ဆီသို့ ပြေးဝင်လာကြသည်။

“အားပါး . . . သေလိုက်ပါတော့ ဂျမဒါရယ် . .
သိသေနတ်ကြီးနဲ့ ဖမ်းလိုက်ကတည်းက အသံထွက်မယ်မှန်း
ရှင်မသိဘူးလား . . . အခုဆိုရင် သေနတ်သံထွက်သွားတဲ့
အတိုင်းပဲ ရဲ့. ဟောဒီနေရာကို နာဂတွေ အနွေးနဲ့အမြန်
ပြေးဝင်လာကြတော့မယ် . . . ဘုရားသခင်ကယ်ပါ . . .
အဖမ်းခါတော့ ငါတို့ တကယ်သေဖြစ်ပြီထင်ပါရဲ့.”

အနားသို့ကပ်၍ တထွတ်ထွတ်နှင့် ပွစိပွစိပြောဆို
နေသည့် စမစ်တို့ ဂျမဒါမင်းဒင် စိတ်မရှည်စွာဖြင့်
မတ်တစ်လိုက်သည်။

“ဟာ ဘာတွေ့လာပြောနေတာလဲ . . . မျက်စိရှေ့က
အန္တရာယ်က ပိုပြီးအရှေ့ကြီးလို့ အသက်အန္တရာယ်နဲ့လည်း
ဒီဝန်းနီးနေလို့ သေနတ်ကို သုံးလိုက် ရတာပါ . . .
ပြန်ပြဿနာကို နောက်မှပဲ ကြည့်ရှင်း တော့မယ်”

“အိုး ရက်စက်လိုက်တာ ဂျမဒါရယ် . . . ငါတို့တစ်တွေ
ပင်လျှင်ကြီးရွှောင်ခွဲပြီးမှ”

ဂျမဒါမင်းဒင်၏ ခပ်ပြတ်ပြတ်စကားကြောင့် စမစ်ပင်
မရနိုင်တော့ဘဲ ညည်းညူရင်း ပြောလိုက်ပါ၏။ သူတို့သုံးဦး
နာဂမလေးကို မေ့ကာ ပြောချင်ရာ ပြောနေကြစဉ်
နာဂမချောချောလေးက အပြုံးတစ်ခုကို ဖန်ဆင်းကာ ဂျမဒါ

မင်းဒင်အနီးသို့ တိုးဝင်လာပြီး စကားသံပြုရာ၌ ဝဲတဲတဲနဲ့ ပြောလာပြန်သည်။

“အော့ ရင်ကို မြွေကြီးလက်က နင်ကယ်တင်ပေးပေး နင့်နာမည်က မင်းဒင်တဲ့လား . . . ဟင် နင်တို့ ဘာမှ စိတ်မပူကြနဲ့တော့ . . . ငါဟာ လွယ်ရှိထန်ရွာခေါင်းကြီး၊ သမီးတစ်ယောက်ပါ . . . နင်တို့သုံးယောက် ဖနေညနေက ဟိုး ကောင်းတင်ထက်က ဆင်းလာကြတဲ့သူတွေဆိုရင်တော့ ငါနဲ့ပဲ အေးအေးဆေးဆေး လိုက်ခဲ့ကြပါ . . . အခုအရာထူး ငါတာဝန်ယူပါမယ် မင်းဒင်”

ဗမာစကားကို အသံပြုရာနှင့် ခပ်ဝဲဝဲပြောဆိုနေသလို နာဂမချောချောလေးကိုကြည့်ကာ ဣမဒါမင်းဒင်တို့ ပါးစာ အဟောင်းသား ဖြစ်နေကြရသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နာမင်းသမီး၏ နှုတ်ဖူးမှု ထွက်ကျလာကြသော ခက်များသား တကယ့်အစစ်အမှန် စေတနာစားများလေလား သို့တည်းမဟုတ် သူတို့ရဲ့သုံးဖော်အတွက် နူးညံ့လှပသော နတ်သား ထောင်ချောက်တစ်ခုလေလားဆိုသည်ကိုတော့ ဘုရားသခင် တစ်ပါး မည်သူမှ မသိနိုင်ပါချေပြီတည်း။

အခန်း(၆)

လွယ်ရှိထန်ရွာက လူစိမ်းညှည်များ

လွယ်ရှိထန်၏ နေ့လည်ခင်းက ဟိုနေရာတစ်ခု ပျဉ်နေရာတစ်ခုနှင့် တစ်စုံတစ်ရာကို မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ မြီးကြိတ်ကြိတ် ပေါက်ကွဲနေကြသည်သို့။ ထိုအထဲတွင် လွယ်ရှိထန်ရွာ၏ အိမ်ခေါ် စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်၏ ဒေါသ ကောက်က အပြင်းထန်ဆုံး လောင်မြိုက်နေသည်ထင်။ သူ၏လက်ထဲမှ အောင်းလှံရှည်ကြီးကို ယာမ်တိုင်

တစ်တိုင်ဆိုသို့ ရောသတကြီးနှင့် ပစ်ခိုက်လိုက်သည်။

“ဦး”

“ဘုတ်”

“တောက် . . . ဒါဟာ သက်သက်မဲ့ ရွာရဲ့စည်းကမ်း
လေ့ကို ချိုးဖောက်လိုက်တာပဲ . . . သူ့ဟာ သူ့ကိုယ်သူ
လုံဘုရဲ့သမီးဆိုပြီး ထင်ရာလျှောက်လုပ်နေတာ . . . ဘာ
ဖြစ်ဖြစ် လူစိမ်းဟာ လူစိမ်းပဲ . . . အဲဒီလူစိမ်းတွေကိုလည်း
ငါ့ကိုယ်တိုင် ရှာတွေ့ကာနီးမှကွာ ဟင်း”

လွယ်ရှိထန်း စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်မှာ ရင်ထဲ
ရောသတကြောင့် အသားများပင် တဆတ်ဆတ်တုန်နေပုံကို
စင်စစ် သူတို့ရွာ၏ ထုံးစံစည်းကမ်းအရ ရန်သူလူစိမ်းများ
ပမ်းခိုခံပါက လုံဘုခေါ် ရွာခေါင်းဆောင်ပိုင်းက စစ်ဆေးပြီးလျှင်
ရွာစစ်ခေါင်းဆောင်လက်သို့ အပ်နှံရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုတွေ့
လွယ်ရှိထန်းရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်း၏သမီး သို့က သူ့သေ
နှင့်သူ လုပ်ဆောင်နေခြင်းကြောင့် စစ်ခေါင်းဆောင်လိုင်းဆိုင်
တစ်ယောက် ကျားရိုင်းတစ်ကောင် နှယ် သွေးဆူနေခြင်း
ဖြစ်ပါ၏။

လိုင်းဆိုင်မှာ လွယ်ရှိထန်း၏ စစ်ခေါင်းဆောင်
တစ်ယောက် ပီပီ ခြံသွေးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ခွန်အားဗလ ပြည့်စုံ
တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ရှိသူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။

ရုပ်မှာ ရန်သူလူစိမ်းများကို သူ့ကိုယ်တိုင် မဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့ဘဲ
လက်လွှတ်လိုက်ရသဖြင့် နွားနောက်တစ်ကောင် ဆုမရရှိ
လျှင်ထက် စစ်ခေါင်းဆောင်ဟူသော အရှက်သိက္ခာ ကျဆင်း
ရသည် မဟုတ်ပါလား။

“အေး လူစိမ်းဆိုရင် ရွာရဲ့စစ်ခေါင်းဆောင်ကို အပ်ရမှာ
ဟာ ‘တောက်’ တာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလူစိမ်းကောင်တွေကို ငါမဖမ်း
လိုက်နိုင်ပေမယ့် ငါ့ကိုယ်တိုင် ဟောဒီခြံသွေးတစ်ကောင်လို
ပန်ဟာတဲ့လက်တွေနဲ့ ရှင်းပစ်ရမှ ကျေနပ်နိုင်မယ်ဟေ့”

ယခင်နေညနေစောင်းက ကောင်းကင်မှ လေထီး
များနှင့် လူသုံးယောက် သူတို့ နာဂနယ်မြေထဲသို့ ကျူးကျော်
ဝင်ရောက်လာကြသည်။ ထိုသူစိမ်းသုံးယောက်တို့ကို လွယ်ရှိထန်း
ကောင်ကြောတစ်ခုလုံး မြေလှန်ရှာခဲ့ကြသည်တိုင် တွေ့အောင်
ရှာဖွေနိုင်ခဲ့ကြပါ။

တွေ့မည့်တွေ့တော့လည်း လွယ်ရှိထန်းရွာခေါင်းကြီး
များသျှိုင်း၏သမီး သို့အား ဝမ်းကြီးမြေတစ်ကောင်နှင့် အသက်
ပစ္စုပ္ပန် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရချိန်တွင်မှ ကယ်တင်ရှင်များ
ဖြစ် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

“ဒီကိစ္စအတွက် ငါ့ကိုယ်တိုင် လုံဘုနဲ့သွားရှင်းမယ် . . .
စစ်ခေါင်းဆောင်တွေကိုလည်း ငါ့လက်ထဲအပ်ခိုင်းမယ်”

“ဟေး ဟုတ်တယ် မှန်တယ် . . . လိုင်းဆိုင်ပြော

မှန်တယ် . . . ဒီကိစ္စကို ရွာရဲ့စစ်ခေါင်းဆောင်က စစ်ရေးရမယ်”

စစ်ခေါင်းဆောင်လှိုင်းဆိုင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သူတပည့် နာဂများက ဝိုင်းဝန်း၍ အော်ဟစ်ထောက်ခံခဲ့ကြသလို ထိုစဉ်

ဝှစ်ခနဲ လေထုကိုခွင်း၍ ဖြောင့်လာသည့် မြားတစ်ကြောင်းက လှိုင်းဆိုင်၏ ရှည်လျားသောဆံပင်များကြားမှဖြတ်ကာ ယာဇ်တိုင်တွင် စူးနစ်စိုက်ဝင်နေသည့် လှိုင်းဆိုင်၏ အောင်းလုံရှည်အဖိုးတွင် တည်မတ်စွာ စိုက်ဝင်သွားသည်။

“ဝှစ်”
“ဝတ်”

“နင့်ရဲ့ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း ရှေ့တိုးလာတာနဲ့ ငါ့ပစ်မှတ်ပစ်မှတ် လှိုင်းဆိုင် . . . အေး ငါ့ရဲ့အသက်ကို ကယ်ဖို့ လူစိမ်းတွေကို နင် လက်ဖျားနဲ့တောင် ထိရောမလိုဘူးဟဲ့ . . . ငါတွေ့တာမို့ ငါပဲပိုင်တယ် . . . ဒါကို မကျေနပ်လို့ ရှေ့တိုးမယ်ဆိုရင်တော့ ငါနဲ့ အရင်ဆုံး ရင်ဆိုင်ရမှာပဲ လှိုင်းဆိုင်”

အတန်ငယ်မြင့်သော တော့က်သားခုံထက်မှ သူ့ဘွားခနဲပေါ်လာကာ လှိုင်းဆိုင်၏ နှလုံးသားတည့်တည့်နေရလေးမြားနှင့် ချိန်နှယ်လျှက် ခပ်ဟဟပြောလိုက်သည်။

အမြင့်ပုံငှက်တစ်ကောင်ကို လေထဲတွင် ပျံသန်းနေ

ပျံပင် လျှင်တစ်ပြက် ပစ်ခတ်နိုင်သည့် သူ့၏ စကားသံကြောင့် လှိုင်းဆိုင်တို့ နာဂတစ်ခု တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ကြတော့။ သို့သော် လှိုင်းဆိုင်၏ နူးရဲသောအကြည့်များက နဂါးကြီးတစ်ကောင်၏ လှော်စောင်းသာဆိုလျှင် သူ့မှာ ပြာကျနေလောက်ပေပြီ။

“တော့ . . .
“တော့က်”

လှိုင်းဆိုင်မှာ တော့က်တစ်ချက်ကိုသာ ပြင်းစွာ ယုံကြည်လျက် ထိုနေရာမှ ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့် နောက်သို့ လှည့်ကာ လျှင်သွားပါလေတော့သည်။

ဟုတ်ပါဘူး... နယ်ချဲ့ဖက်ဆစ်ဂျပန်တွေရဲ့ လက်အောက်က
တွတ်မြောက်ဖို့အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့သူတွေပါ သန့်”

“သူ့နာမည်က ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၊ သူက စမစ်တဲ့...
ငါတို့ဟာ ငါတို့ရဲ့ ယုံကြည် ချက်နဲ့ မဟာမိတ်တွေဆီမှာ
မိမိပညာသင်ယူရင်းနဲ့ အိန္ဒိယက တစ်ဆင့် ဒီနယ်မြေထဲကို
ရောက်လာခဲ့ကြတာပါ”

ဂျပန်အစိုးရက ဆတ်သားခြောက်ဖုတ်နှင့် သစ်သီး
များကို စားသောက်နေကြသည့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့ကို
သန့်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

“အင်း ငါကတော့ နင့်ကို ယုံပါတယ် မင်းဒင်...
အရေးကြီးတာက ငါ့ရဲ့အဖ ထန်းသျှိုင်း ယုံကြည်ဖို့လိုတယ်
မင်းဒင်... ငါ့အဖက သူ့ရဲ့နယ်မြေထဲကို သူစီမံမိမိတွေ
ဝင်လာတာ လုံးဝမကြိုက်ဘူး... နင်တို့ကို ဖမ်းမိခဲ့ရင်တောင်
ပွားနောက်တစ်ကောင် ဆုချမယ်ဆိုပြီး ပြောထားတာ”

“အင်း ဒါဆိုရင်တော့ နင့်အဖ ရွာခေါင်းကြီးနဲ့ ငါတို့
တွေ့ဖို့ လိုလာပြီထင်တယ် သန့်”

“ကြည့်လည်းလုပ်ပါဦး သန့်ရယ်... အစစအရာရာ
နင်တာဝန်ယူတယ်ဆိုလို့ ငါတို့က ယုံစားပြီး လိုက်လာခဲ့တာနော်”

“ဟုတ်တယ်ဟေ့နော်... နင်ပြောခဲ့တဲ့စကားကို
နင်မေ့မသွားနဲ့ သန့်”

“ငါ့နာမည်က သန့် လို့ ခေါ်တယ်... ဟော...
နာမည်က လွယ်ထိုက်ရှာရဲ့ ရွာခေါင်းကြီး ထန်းသျှိုင်းရဲ့ သန့်
တစ်ယောက်ပဲ... အခု နင်ပြောတဲ့စကားတွေဟာ အမှန်
တွေချည်းပဲနော် မင်းဒင်”

သန့်က သူ၏တံအတွင်းဝယ် ခေါ်ဆောင်ထားသည့်
ဂျပန်မင်းဒင်တို့ သုံးယောက်အား မေးမြန်းနေခြင်းကြောင့်
ဂျပန်မင်းဒင်က သူတို့အကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြောပြနေခြင်း
ဖြစ်သည်။

“ငါ့ကားတွေကို မယုံလို့လား သန့်... ငါ မင်းတို့
အမှန်တွေကို ပြောပြနေတာပါ... ငါတို့ဟာ မင်းတို့ရဲ့ရန်သူ

ထိုအခါမှ ပလုတ်ပလောတ်နှင့် စားနေသည်ကို ကပွတ်နီဝီလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့က သူတို့ကို ဝင်၍ ပြောကြဆိုကြသည်။ ဟုတ်သည် သူတို့ကို သို့သော်လည်းကောင်း အသက်သခင်ကောင်းရင်းအဖြစ် ခေတ္တယာယီ နားခိုရန် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။ သို့သော် အခြေအနေသည် စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင် တို့လူငုတ် မကျေနပ်မှုကြောင့် ရွာသားများကြားတွင် တင်းမာမှုများ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့က ဂျပန်မင်းဝင်တို့လူစုကို သူ၏ အဖနှင့် မတွေ့ဆုံမီ သူ့ကိုယ်တိုင် အရင်ဆုံး တွေ့ဆုံ၍ ရှင်းပြ ရသည်။
 “နာမည်က မင်းဝင် . . . ဂျပန်မင်းဝင် . . . ဟုတ်လား သမီး . . . သူ့ကို အဖ မယုံဘူး . . . လူစိမ်း တစ်ယောက်ပြောတဲ့ စကားတွေကို အဖ မယုံကြည်နိုင်ဘူး သမီး . . . သူတို့အခလောက် အသက်ရှင်ခွင့်ရနေတာ သမီးရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်ထားခဲ့ဖူးတဲ့သူတွေမို့ အဖ အသာဖြစ် နေခဲ့တာ”

“မင်းဝင်တို့ဟာ ရန်သူမဟုတ်ပါဘူး အဖ . . . သူတို့ဟာ မြစ်ရဲ့ ဟိုဘက်ခြမ်းမှာရှိကြတဲ့ ဂျပန်တွေကို တိုက်ခိုက် ဖယ်ရှားပစ်မယ့် မဟာမိတ်စစ်တပ်က ဂျပန်တစ်ယောက်ပါ . . . သူတို့ ဒီနယ်မြေထဲကို ဆင်းလာကြတာကိုက ဒီက ထိုင်းရင်းသား

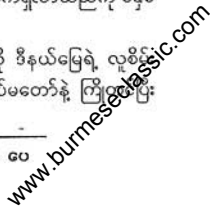
ကတွေ့ခဲ့ဖူးပေါင်းပြီး ဂျပန်တွေကို နောက်ပိုင်းကနေ အနီးကပ် တိုက်ခိုက်ဖြိုခွင်းမို့ အဖ”

လွယ်ရှိထန် နာဂရွာခေါင်းကြီး ထန်းသျှိုင်းက ယခုမှ သိကျွမ်းခဲ့ရသည့် လူစိမ်းတစ်ဦးဘက်မှ တက်တက်ကြွကြွ တာကွယ်ခြောဆိုနေသည့် သမီးဖြစ်သူကိုကြည့်ကာ သက်ပြင်း မောတစ်ခွက် မသက်မသာနှင့် ချလိုက်သည်။

“ဟင်း သမီးပြောတာတွေကို အဖ သဘော ပေါက်တယ် သမီး . . . အဖကလည်း အဲဒီဂျပန်ကောင်တွေကို တိုက်ထုတ်ပစ်ချင်ပါဘယ် . . . အဘတို့ခိုင်ခံ့၊ အဘတို့နယ်မြေ ထဲကို ကျူးကျော်နယ်ချဲ့လာတဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမဆို အဖ မုန်းတယ်၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် လူစိမ်းမှန်သမျှ ဘယ်လိုလူစိမ်းကိုမှ မယုံ ကြည်ဘူး . . . အဲဒီ ဂျပန်မင်းဝင်တို့ ဝင်လာတာကိုလဲ အဖ မကြိုက်ဘူး”

သူ၏အဖဖြစ်သူ နာဂရွာခေါင်းကြီး ထန်းသျှိုင်း ခါးခါး သီးသီး ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း သျှို သိသည်။ အဖသည် နယ်မြေခွဲရွာခေါင်းကြီးတစ်ဦးပီသရွာ သူပိုင်ဆိုင်ရာ နယ်မြေ ထဲသို့ မည်သည့်လူစိမ်းမျှ ကျူးကျော်ရောက်ရှိလာသည်ကို မနှစ် ဖြူခြင်းဖြစ်ပေသည်။

“မင်းဝင်တို့ဟာ အဖပြောသလို ဒီနယ်မြေရဲ့ လူစိမ်း တွေလို့ ဆိုပေမယ့် သူတို့ဟာ ဗမာ့တပ်မတော်နဲ့ ကြုံတွေ့ပြီး

ဆက်သွယ်ထားကြတဲ့ မဟာမိတ်အင်အားလိပ်စာတပ်က သူတွေ့ပါ... သူဟာ တာဝန်အရ အင်အားစစ်သားဖြစ်ပေမယ့် ငါတို့အဖေတို့လိုပဲ မျိုးချစ်တိုင်းရင်းသား တစ်ယောက်ပဲလေ”

သည်တစ်ကြိမ်တော့ နာဂခေါင်းဆောင်ကြီး ထန်သျှိုင်းက ဆက်၍မပြောပေမယ့် ပြတင်းဝမှ တွေ့မြင်နေရသည့် မိုင်းညိုညိုတောင်တန်းများဆီသို့ ငေးမောကာ ကြည့်နေမိသည်။ အတန်ကြာမှ ...

“အင်း ဒါပေမယ့် လူစိမ်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မကျေမနပ်ဖြစ်နေတဲ့ လိုင်းဆိုင်တို့အုပ်စုနဲ့တော့ သမီးရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပေးရမှာပဲ”

အဖဖြစ်သူ၏ ပြတ်သားသော နောက်ဆုံးစကားကြောင့် သူ့မှာ ရင်မောသွားရပါသည်။ သူမ၏အဖသည် လွယ်ရှိုထန်၏ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်အရ ဤနာဂရွာလေးကို အုပ်ချုပ်ရသည့် အကြီးအကဲတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့သော အကြီးအကဲတစ်ယောက်က နာဂရွာ၏ အစဉ်အဆက် ချမှတ်ထားခဲ့သည့် ဓလေ့ထုံးစံ၊ ရွာစည်းတမ်းများကို ကျော်လွန်ဖောက်ဖျက်၍မရ။ အဖဖြစ်သူ၏ အခက်အခဲကိုလည်း သူ့နားလည်သည်။ သူ၏ အသက်သခင် မင်းဒင်တို့ကိုလည်း မနစ်နာစေချင်။

ဤသို့ဆိုလျှင် အဖ၏ နောက်ဆုံးစကားအတိုင်း

လွယ်ရှိုထန်ရွာ၏ စင်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင် ကျေနပ်အောင် သူ့ တစ်ခုခုတော့ လုပ်ရပေတော့မည်။ သို့သော် ထိုတစ်ခုခုသည် မင်းဒင်အတွက် ကြီးမားလှသော အန္တရာယ်ဆိုးကြီးဖြစ်လာခဲ့မည်ဆိုပါလျှင် ...။

သူ့ တစ်ယောက် အတွေးစကိုဖြတ်ကာ အဖ၏ တဲအိမ်ထဲမှ မျက်နှာမသာမယာနှင့် ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။ အပြင်ထက်တွင်လည်း ဆောင်းနှင်းမြူတို့ ဝဲခိုလွင့်မောနေကြသဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မိုင်းမိုင်းခွံခွံနှင့် ...။

အခန်း(၇)
ပဋိပက္ခတိုက်ပွဲခိုခါနီး

မွန်းတည့်နေသည် သွယ်ရှိထန်ရွာ၏ ရွာလယ်တွင် ရှိသော နာဂရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်း၏ တံအိမ်ကြီးပေါ်သို့ တည့်မတ်စွာ ကျဆင်းလျက်ရှိသည်။ သို့သော် ခင်ပါးပါး လွင့်ဖျောနေသည့် နှင်းဖြူငွေ့မှူးကြောင့် နေ့လယ်ခင်းဖြစ်သည့် တိုင် စိပ်စိပ်မျှ အေးနေပါသေး၏။

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

ရွာခေါင်းဆောင်ကြီး ထန်သျှိုင်း၏ အိမ်ရှေ့မြေ ကျက်လပ်မှာတော့ လွယ်ရှိထန်စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်တို့ ဝှုရနှင့် တောင်ပေါ်နာဂရွာသားများက အုတ်အုတ်၊ ကျက်ကျက်နှင့် ရှိနေကြသည်။ ထိုအထဲတွင် စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်၏ အသံလှိုင်းက အကျယ်လောင်ဆုံးဖြစ်နေပါ၏။

“ဒီအတိုင်းဆို နင်ဘာမှဆက်ပြီး ရှင်းပြမနေနဲ့တော့ သျှို၊ ဒီလူစိမ်းကောင်တွေကိုသာ ငါ့လက်ထဲ အမြန်ဆုံးအပ်ပါ . . . သူတို့ကို နင်အရှင်ဦးဆုံး တွေ့ခဲ့တာမှန်ပေမယ့် ဒီလူစိမ်းကောင် မတွေ့ဟာ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ကပဲ မဟုတ်လား”

“ငါတို့နယ်မြေတွေကို တခြားတိုင်းတစ်ပါးသား နယ်ချဲ့ မတွေ့ အုပ်ချုပ်တာကို လက်သင့်မခံရဘူး . . . တော်လှန် လိုက်ခိုက်ရမယ်လို့ လူကလည်း ပြောခဲ့တာပဲ . . . ဒီလူစိမ်းကောင် မတွေ့ဟာ တိုင်းတစ်ပါးက ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာတဲ့သူတွေ၊ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်က လူတွေ၊ သူတို့ဟာ ငါတို့ရဲ့ အဓိကရန်သူ”

ပေါက်ကွဲသံရွသံပြင်းပြင်းနှင့် ပြောဆိုနေသည့် လွယ်ရှိထန် စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်၏စကားများကြောင့် ပုဂံပါးမင်းခင် ငြိမ်နေ၍မဖြစ်တော့၊ ထိုင်နေသည့် ဝါးခုံတန်း ပျဉ်ထက်မှ ထချပ်လိုက်ကာ လိုင်းဆိုင်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် လိုက်သည်။ သို့သော် သျှိုက သူ့ရှေ့မှ ကာဆီး၍ရပ်ကာ လိုင်းဆိုင်အား ပြန်လည်တုံ့ပြန်လိုက်၏။

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

“ဒါဟာ တစ်ဖက်သတ်စွပ်စွဲချက်ပဲ . . . နင်ပြောသလို သာဆိုရင် ငါ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တဲ့သူတွေကို ငါတပြန်ပြီး ဝုကျ ပေးရမှာတဲ့လား . . . ဒါဆို အဲဒီကိစ္စဟာ တရားမျှတမှု ရှိနိုင် မယ်တဲ့လား လိုင်းဆိုင်”

ဆတ်ဆတ်ထိမခံသော သျှို၏ ချေပချက်ကြောင့် လိုင်းဆိုင် မျက်နှာကြီးမှာ နီရဲလာသည်အထိ အကျည်းတန်သွား ပါ၏။ အခြေအနေသည် ပြင်းထန်လာတော့မည့် ပဋိပက္ခတစ်ခု ဆီသို့ ဦးတည်နေပါပြီ။ စင်စစ် သျှို၏အသက်ကို ကယ်တင် ခဲ့သော အသက်သခင်တို့သည် နာဂစစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင် တို့ အသည်းအသန်ရှာဖွေနေကြသည့် လူစိမ်းများ ဖြစ်နေခြင်း ပင်တည်း။

နယ်ကျွံရောက်ရှိလာသည့် လူစိမ်းကို ဖမ်းဆီးမိခဲ့လျှင် အကြီးအကဲ ရွာခေါင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံပြီး စစ်ဆေးရသည်။ ထို့နောက် ရွာ၏စစ်ခေါင်းဆောင်ထံသို့ လွှဲပြောင်းပေးပြီး အန္တရာယ်ရှိနိုင်သည်ဟု သံသယရှိပါက သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ခွင့် အထိ စည်းကမ်းထုံးစံရှိခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

“တော်ပြီ သျှို . . . နင့်ကောား ဒီမှာပဲရပ်တော့ . . . ဒီလူစိမ်းတွေဟာ နင့်ကိုကယ်တင်ခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့် လူစိမ်းဟာ လူစိမ်းပဲ သျှို . . . ရွာစည်းကမ်းအရ လူစိမ်းဆိုရင် ဘယ်လို လူစိမ်းမျိုးကိုမှ လက်မခံရဘူး . . . လွယ်ရှိထန်တစ်ကြော

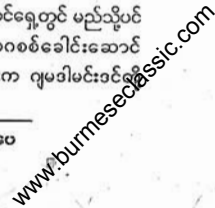
းလည်း အဝင်မခံရဘူး . . . ပိုပြီးဆိုးတာက ဒီလူစိမ်းကောင် မဟူဟာ တိုင်းတစ်ပါးက အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်က ဖြစ်နေလို့ပဲ”

သည်တစ်ကြိမ်တော့ ပြင်းထန်နေသော ပဋိပက္ခတို့ကိုပွဲ ကြားသို့ ဂျမဒါမင်းဒင် ဝင်လိုက်သည်။

“အဲဒီလိုကြီးတော့ ကျုပ်တို့ကို တယူသန် မစွပ်စွဲစေ မျက်နှာ လိုင်းဆိုင် . . . အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ထဲကို ရောက်နေ ကတော့ အင်္ဂလိပ်တွေ မြန်မာပြည်ကို အုပ်စိုးနိုင်အောင် ကူညီ ပေးဖို့ မဟုတ်ဘူး . . . ကျုပ်တို့ ဒီလိုအချိန်မှာ အင်္ဂလိပ်စစ်သား မြန်နေတာဟာ မြန်မာ့မြေပေါ်က ဂျပန်တွေကို ဆန့်ကျင် ကိုက်ခိုက်ပစ်ပို့ပဲ . . . အေး စစ်ကြီးပြီးဆုံးသွားတဲ့ အချိန် မဟုတ်ဘူး ကျုပ်တို့ မြန်မာပြည်ကြီးကို မြန်မာတိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုတွေပဲ အုပ်ချုပ်နိုင်ဖို့ ကျုပ် အံတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားရမှာပဲ လိုင်းဆိုင်”

“ဟား ဟား ဟား ဟား မဖြစ်နိုင်ဘူး . . . ဒါတွေဟာ ဖင်းတို့အသက်လွတ်မြောက်အောင် ကြံဖန်ပြီး လိစ်လည်ပြော နေတာ . . . မင်းပြောတာတွေ ငါတို့ပျံ့လှား . . . မင်းဟိုဟာ အင်္ဂလိပ်စစ်သား၊ ငါတို့ရဲ့ရန်သူ”

သွေးဆာနေသော ကျားတစ်ကောင်ရှေ့တွင် မည်သို့ပင် ချစ်မြတ်စေကာမူ မလွတ်သာတော့။ နာဂစစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်၏ တစ်ဖက်သတ်စွပ်စွဲချက်များက ဂျမဒါမင်းဒင်၏

လူစုအား လှုပ်သားအောင် တုတ်နှောင်ထားလေသည်သို့ . . .

ထိုစဉ်မှာပင် ဒေါသပေါက်တွဲနေပြီဖြစ်သည့် ကျားရိုင်း
မလေး သို့က ခါးကြားမှအားတိုထုတ်ရန် မြင်ရင်း ရွှေသို့ တိုးဝင်
လိုက်သည်။

မဖြစ်ချေတော့၊ သူတို့ကြောင့် နာဝတိုင်းရင်းသား
အချင်းချင်း သွေးကွဲသွားကြလျှင် အခက်အခဲ ကြုံရပေလိမ့်မည်။
နောင် မည်သို့မျှ စည်းရုံးရန် လွယ်ကူတော့မည်မဟုတ်တော့။
ထို့ကြောင့် ကျားရိုင်းမလေးတစ်ကောင်နယ်ဒေါသထွတ်နေသလို
သို့၏လက်ကိုဆွဲကာ ဂျမဒါမင်းဖင် ဝင်၍ ဟန်တားလိုက်သည်။

“သို့ ဒေါသကိုထိန်းမှပေါ့ . . . တိုထိုက်ကြောင့် သို့၏
လူမျိုးအချင်းချင်း ပြဿနာ မဖြစ်စေချင်ဘူး . . . တိုထိုက်ခွက်
ကို မရှုရှင်းပါရစေ သို့ . . . လိုင်းဆိုင် ဘာဖြစ်စေချင်သလဲ
ဆိုတာသာပြောပါစေ”

“အိုး မဖြစ်ဘူး မင်းဖင် . . . လိုင်းဆိုင်က အမြဲတမ်း
ကျားရိုင်းတစ်ကောင်လို သွေးဆာနေတာ . . . နင့်၏
တိုထိုက်ခွက်သတ်ဖြတ်ဖို့ မိန့်ခေါ်မှာပဲ . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
နင်သို့ကို ယှဉ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

“တား ဟား ဟား . . . ဒီကိစ္စကို လုံးဝပဲ ဆုံးဖြတ်
ပါစေ . . . နင်အသာလေး ဘေးဖယ်နေပါ သို့ . . . ငါ့ကို
သူမယှဉ်နိုင်ပဲနဲ့တော့ ယောဒီ လွယ်ရှိထန်ရွာမှာ အသက်ရှင်ရင်

“လုံဝရဘူး”

ရွာခေါင်းကြီးထန်းသိုင်းကို နာဝရွာ တစ်ရွာလုံးက
“လုံဘူး” ဟု ခေါ်ကြသည်။ ထန်သိုင်းသည် ရန်သူများစွာကို
ကိုင်ခိုက်အောင်မြင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် လိုင်းနောင် နာဝဘာသာ
ကားဖြင့် “လုံဘူး” (စစ်အောင်နိုင်သူ)ဟူသော ဘွဲ့ကို ရရှိ
အဖြစ်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် လွယ်ရှိထန်ရွာ နာဝရွာကြီးကို တည်ထောင်
အပြင် မျိုးနွယ်စုမှ ပေါက်ဖွားလာသူလည်း ဖြစ်သည့်အပြင်
လွယ်နာဟူသမျှကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်ယောက်
ဖြစ်ပါသည်။ ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့် ပေါင်းစပ်ပြုလုပ်ထားသည့်
အပြင် ထိုင်းခုံကြီးပေါ်တွင် တည်ငြိမ်စွာထိုင်နေသည့် ရွာခေါင်းကြီး
ထန်းသိုင်း၏ရင်ထဲမှာတော့ မတည်ငြိမ်မှုများဖြင့် ဘောင်ဘင်
ကတ်လျက် . . .

“အင်း လူမဒါမင်းဖင်ဆိုတဲ့ လူစိမ်းဟာ ထက်မြက် မယ့်
လေးတစ်ယောက်ပဲ . . . သမီးကလည်း သူ့ရဲ့ အသက်
ပေးဆုံးတိုစိတ်နဲ့ လူစိမ်းတွေဘက်က အခိုင်အမာ ရပ်တည်
လေတော့ ငါ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ . . . ဘာဆက်လုပ်ရင်
ကောင်းမလဲ”

နာဝရွာခေါင်းကြီးထန်းသိုင်းက စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြော
ဘဲ အခြေအနေကို အကဲခတ်လေ့လာရင်း အပြေးအလှမ်း

www.burmeseclassic.com

စဉ်းစားနေပါလေ၏။

"ဒါပေမယ့် လိုင်းဆိုင်ပြောသလို အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်က လွတ်လိုက်တဲ့ စစ်သားတွေလည်း ဖြစ်နေတယ်... လူစိမ်းတွေ ဆိုရင် လွယ်ရှိထန်ကို အဝင်အထွက်မရှိစေရဆိုတဲ့ တားမြစ်ထားတဲ့ ငါတို့ရဲ့ စည်းတမ်းကလည်း ရှိနေလေတော့ အင်း ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ဒီတစ်ခါ မှန်နိုင်ပါ့မလား... သမီးဘဝက လိုက်ပြီး ဆုံးဖြတ်ပြန်ရင်လည်း တစ်ရွာလုံးက ငါ့ကို အထင်သွားနိုင်တယ်... ထွေးပါသွားလေ... ကံတရားအတိုင်းသာ ရှိပါစေတော့"

လူမဝါမင်းဝင်တို့လူစုကို တစ်ချက်မျှ ခူးခူးရုံ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ အားလုံး မျှော်လင့်စောင့်စားနေကြသလို ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ထန်သျှိုင်း ပြတ်သားစွာပင် ချလိုက်ပါစေတော့သည်။

"ကိုင်း လူစိမ်းစစ်သားတွေ သေချာနားထောင်ကြ... တောဒီ လွယ်ရှိထန်နာဂရွာမှာ လူစိမ်းဆိုရင် ဘယ်လိုလူစိမ်းမျိုးကိုမှ လက်မခံဘူးလို့ စည်းကမ်းမလေ့ရှိတယ်... ကိုယ်တိုင်ကလည်း လူစိမ်းမပြောနဲ့ လွယ်ရှိထန်ရဲ့ ဦးစီးချုပ်လေဟာနယ်ထံမှာတောင် ယင်ကောင်(လေယာဉ်)ပေး ပြတ်ကျော်နေတာကို လုံးဝမကြိုက်ဘူး"

အသံပြုကြည့်နှင့် လေးပင်ပြတ်သားစွာ ပြောဆိုနေသလို

လွယ်ရှိထန်ရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်းကို လူမဝါမင်းဝင်တို့ လူစုက မူးစူးနစ်နစ်ကြည့်နေသကဲ့သို့ သမီးဖြစ်သူ သျှိုသျှိုင်းနှင့် စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်တို့ကလည်း မျှော်လင့်ချက် ကိုယ်စီနှင့် မင်းစိုက်ကြည့်နေကြပါ၏။

"အေး ဒါပေမယ့် မင်းတို့ကတော့ ငါ့သမီးရဲ့ အသက်ကို မြို့ကြီးရဲ့ လက်က ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ လူစိမ်းတွေဖြစ်လို့ သီးသန့်ပစ္စည်းခွင့်အရေးတစ်ခု ပေးလိုက်မယ်... အဲဒါကတော့ ယောဒီက ငါတို့နာဂရွာရဲ့ စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်နဲ့ လက်နက်မဲ့ တစ်ယောက်ချင်းယှဉ်ဖို့ မင်းတို့ထဲက တစ်ယောက်ပဲ လွယ်ပါ... အေး လိုင်းဆိုင်ကိုနှိုးခဲ့ရင်တော့ လွယ်ရှိထန်ရဲ့ မျှော်ထားတဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်း လုပ်ရမှာပဲ... နိုင်ခဲ့ရင်တော့ ယောဒီ လွယ်ရှိထန်မှာ မင်းတို့ ကြိုက်သလောက် နေထိုင်ခွင့် ရှိတယ်"

ပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးလိုက်သော ရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်း၏ စကားကြောင့် လိုင်းဆိုင်နှင့် နာဂရွာသားများ မျှည့်စွာ အော်ဟစ်အားပေးကြသည်။

"ဟေး... လုံဘူးပြောတာ မှန်တယ်ဟေ့"
"လုံဘူးဆိုတာ တရားတယ်... ဒါမှ လွယ်ရှိထန်ရဲ့ လုံဘူးတို့"
"လိုင်းဆိုင်ကိုယှဉ်ဖို့ ကွင်းလယ်ကိုထွက်ခဲ့ပါ"

လိုင်းဆိုင်ဘတ်မှ ဟစ်အော်အားပေးသံ၊ ထန်သျှိုင်းငါ
 ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အော်ဟစ်ထောက်ခံကြသည့် အော်ဟစ်သံများ
 က တိတ်ဆိတ်စွာ အိမ်မောကျနေသည့် နေ့လယ်ခင်းတို့ ဖြိုခွဲပျက်
 လိုက်သည်။ ယာဇ်ကွင်းအနီးရှိ သစ်ပင်တက်မှ ငှက်ငယ်တစ်
 အုပ်က အော်ဟစ်သံများကြောင့် တပုန်းတုန်းနှင့် လန့်ယှက်နုတ်
 သည်။

ဂျမဒါမင်းစင်မှာ လွယ်ရှိထန် ရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်း
 ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အား ငြင်းဆန် ဖယ်ရှားခြင်း မပြုဘဲ စစ်သား
 ကောင်းတစ်ယောက်၏ အရည်အချင်းအပြည့်နှင့် အန္တရာယ်
 သတ်ကွင်း သို့မဟုတ် ယာဇ်ကွင်းအတွင်းသို့ တည်ငြိမ်စွာဖြို
 လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။

ဂျမဒါမင်းစင်ကိုကြည့်ကာ လိုင်းဆိုင်က မြေခွေ
 တစ်ကောင်နယ် ကောက်ကုန်စွာပြုံးလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ၏
 အောင်းလုံကြီးကို အနီးရှိ ယာဇ်တိုင်တွင် ပစ်ခိုက်လိုက်ပြီး
 ယာဇ်ကွင်းကြီးအတွင်းသို့ လွှားခနဲ ခုန်ပျံ့ဝင်ရောက်လာသည်။

"ဟေး .. လွယ်ရှိထန်စစ်ခေါင်းဆောင် .. ဟေး"
 "လိုင်းဆိုင် .. အောင်နိုင်ပါစေ"

နာဂမင်းသမီးလေး သို့သျှိုင်း၏ မျက်လုံးအစုံက
 လိုင်းဆိုင်၏ကိုယ်ပေါ်သို့ ဒေါသမီးလှုံ့များအဖြစ် ကျရောက်
 သွားသည်။

ခု နှစ် စဉ့် ကြယ် စာ ပေ

"အေး ငါ့ရဲ့ဧည့်သည် တစ်ခုခုဖြစ်သွားခဲ့ရင် နင့်အလှည့်
 မရက်ပြီလို့သာ မှတ်လိုက်ပေတော့ လိုင်းဆိုင်"

"ဟား ဟား ဟား ဟား ... လွယ်ရှိထန်မှာ ငါ့ကို
 ပြည့်နိုင်တဲ့သူ မပေါ်သေးဘူး ... နတ်ရွတ်တစ်ထောင် မယ်
 တော်ကြီးဆိုမှာ ငါ့ကို အောင်နိုင်ဖို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ဦးဟေ့
 ... ဟား ဟား ဟား ဟား"

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် လိုင်းဆိုင်က ဂျမဒါမင်းစင်ထံ
 ကျားရွိုင်းတစ်ကောင်နယ် ခုန်ပျံ့ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာသည်။

"ဟိုင်း"
 "ဝှစ် ... ဝှစ် ..."

လိုင်းဆိုင်၏ သွက်လက်မြန်ဆန်သော ခြေကန်ချက်
 များက ဂျမဒါမင်းစင် မျက်နှာအနီးမှ တပိုတိုနှင့် မြတ်ကျော်
 သွားသည်။

"ဟေး လိုင်းဆိုင်တဲ့ဟေ့"
 "ဟိုင်း လွယ်ရှိထန်စစ်ခေါင်းဆောင်ကွန်နော်"
 "ဟေး .. ဟေး ... ဟိုင်း"

ဆုဆူညံ့ အော်ဟစ်အားပေးသံများနှင့် လိုင်းဆိုင်၏
 ပြန်ဆန်လှသော တိုက်ကွက်များအောက်တွင် ဂျမဒါမင်းစင်မှာ
 အထူးအေးစွာပင် ပွတ်ကာသိကာ ရှောင်တိမ်းလျက်ရှိသည်။

ပဋိပက္ခတိုက်ပွဲတွင် မမျှတသော တစ်ဖက်သတ်

ခု နှစ် စဉ့် ကြယ် စာ ပေ

အော်ဟစ်အားပေးသံများက ယာဇ်တွင်းတစ်ကွင်းလုံး ပွဲတင်ပေးလျက် သူ့သျှိုင်း၊ ကပ္ပတိန်ပိလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့၏ မျက်နှာထဲမှာ တော့ အစိုးရိပ်လွန် အရိပ်အယောင်များ တိုက်စိန်နှင့် ...

သျှိုသျှိုင်း၏ မျက်စိမှိုတ်လျက် နတ်ရုပ်တစ်ထောင် မယ်တော်ထံ ဂျမဒါမင်းခင်အတွက် တိုးတိတ်ညင်သာစွာ မှတောင်းနေပါ၏။

ရင်ထဲမှာတော့ စိုးရိမ်စိတ်များက ပွက်လှဲဆူဝေနေနေသည်ကော ...။

"ဟိုင်း ... ယား ..."

"ဝှစ် ... ဝှစ် ..."

တစ်ချီတွင် လိုင်းဆိုင်၏ ဒေါသထကြီးနှင့် အားအပြည့်ကန်ချက်ကို ဂျမဒါမင်းခင် လွတ်သည်ဆိုရုံမျှ စောင်း၊ ရှောင်လိုက်သည်။ ပြင်းထန်အားပါသော လိုင်းဆိုင်၏ ခြေတံချက်က ယာဇ်တိုင်တိုသာ ပျောင်းခနဲ ရှိုက်မိသွားသည်။

"ဟိုင်း ... ဝှစ် ..."

"ဖျောင်း"

ဤပွဲတွင် ထူးထူးခြားခြား တည်ငြိမ်နေသကဲ့သို့ ဂျမဒါမင်းခင်ပင်။ လိုင်းဆိုင်၏ ကားရိုင်းတစ်ကောင်နယ် ခုန်ပျံဝင်ထွက်လှုပ်ရှားနေသည့် အဝင်အထွက်များကို စောင့်ဆိုင်းရင်း အကြောအချဉ်အားလုံးကို လျော့ချထားလိုက်သည်။

ထိုစဉ် လိုင်းဆိုင်က ဒေါသထကြီးနှင့် ခုန်ဝင်လာပြန်သည်။

"ယား"

"မင်းခင် ... သတိထား"

ဆူညံစွာ ဟစ်အော်အားပေးသံများကြားမှ နာဝလင်းသမီးလေး သျှိုသျှိုင်း၏ ပေါက်ကွဲမှုသံယောဇဉ်နှလုံးသားကို လှုပ်ခနဲ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

သျှိုသျှိုင်း၏ သတိပေးသံနှင့်အတူ လှုပ်ခနဲဝင်လာသည့် လိုင်းဆိုင်၏ တုတ်ခိုင်သန်မာလှသော လက်သီးမည်းမည်းကြီးကို ပွတ်ကာသိကာ ရှောင်လိုက်ရင်း ဟင်းလင်းပြင်ဖြစ်သွားသည့် လိုင်းဆိုင်၏ အမှိုက်ဆီသို့ ဂျမဒါမင်းခင် ခူးနှင့်တိုက်ပစ်လိုက်သည်။

"ခွန်း"

"ရှား ... အွတ် ..."

ရှားခနဲ အသက်ရှူမှားသံကြီးများပင် ထွက်ကျလာသည်မှာ အထိ အထိနာသွားသည့် လိုင်းဆိုင်မှာ ကျားနာကြီးတစ်ကောင်နယ် ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်သွားပါ၏။ စစ်မြေပြင်တွင် နီးကပ်တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာကို သွေးအေးစွာဖြင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် ဂျမဒါမင်းခင်မှာ လိုင်းဆိုင်ကဲ့သို့ ဗလ အားကိုး ဟစ်လွတ်ထိုးတိုက်ခိုက်တတ်သော တိုက်ကွက်များကို

အလွယ်တကူပင် ရှောင်တိမ်းကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လှိုင်းဆိုင်က အထိနာထားသဖြင့် ပို၍ ခေါ်သဖြင့် လာသည်။ သူ၏တိုက်ကွက်များကို ပွတ်ကာသိကာ ရှောင်တိမ်း နေသည့် ဂျပန်မင်းခင်အား ပို၍ မိအားပေး တိုက်ခိုက် လာသည်။

“ဟိတ် . . . ဟိုင်း”

“ဝှစ် . . . ဖျောင်း . . . ဖျောင်း”

လှိုင်းဆိုင်၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်များက ထိလိုက်လျှင် နွားမခန်းတစ်ကောင်ပင် တံ့တနံ့ လဲကျသွားနိုင်လောက်သည်။ သို့သော် ထိုရိုက်ချက်များကို လက်နှစ်ဖက်ကြက်ခြေခတ်၍ ဂျပန်မင်းခင် တားသည်။ ခံသည်။

ခေါ်သတကြီး ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည့် လှိုင်းဆိုင်၏ တိုက်ကွက်များကို သတိကြီးစွာဖြင့် ရှောင်တိမ်းရင်း တစ်ကွက် ကောင်း ကန်ချက်များဖြင့် တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်သည်။

“ဝှစ် . . . ဝှစ် . . .”

“ဖျောင်း . . . ဝှတ် . . .”

ဆူညံစွာ အော်ဟစ်အားပေးနေသည့် အသံများက တိတ်သွားကြသည်။ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ညီညီနှင့် သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်သတ်ပုတ်နေကြသည့်နှစ်ယောက်အား ရင်တဖိုဖိုနှင့်သာ

ကြည့်နေကြပါ၏။

လှိုင်းဆိုင်က ခေါ်သတကြီးနှင့် ထိုးသည်၊ တိုက်သည်၊ ကန်သည်။ ဂျပန်မင်းခင်က တိမ်းသည်၊ ယိမ်းသည်၊ ဖယ်သည်၊ ပုတ်သည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ လှိုင်းဆိုင်၏ အသက်ရှူ ဖုတ်သံကြီးက မီးရထားစက်ခေါင်းကြီးနယ် တရှူးရှူး တရွဲရွဲနှင့် ရွေးသံတရွဲရွဲနှင့် ခန္ဓာကိုယ်မည်းမည်းကြီးက ယိမ်းယိုင်စ ပြုလာခဲ့သည်။

ဂျပန်မင်းခင်က ထိုသို့သောအချိန်ကို စိတ်ရှည်ရှည် ပြိုင်စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းဖြစ်ပါ၏။ တစ်ချီတွင် ဂျပန်မင်းခင်က ဝန်မြဲသကဲ့သို့ ရှေ့သို့ တိုးဝင်ဟန်ပြလိုက်သည်။

“ဟိတ် . . . ဟိုင်း . . .”

ထင်သည်အတိုင်းပင် လှိုင်းဆိုင်က ကျွဲရိုင်းကြီး တစ်ကောင်နယ် ဂျပန်မင်းခင်ထံသို့ ခေါ်သတကြီး ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။ အသင့်စောင့်နေသည့် ဂျပန်မင်းခင်က သူ၏ ပွဲသိမ်းကန်ချက်ဖြင့် လှိုင်းဆိုင်၏ အကာအကွယ် ပဲ့နေသည့် ရင်ဝင်သို့ ဘုန်းခနဲ ပစ်ကန်လိုက်သည်တွင် . . .

“ဟိတ်”

“ဘုန်း . . . အား . . .”

“ဝှန်း”

www.burmeseclassic.com

လှိုင်းဆိုင်၏ ပြေးဝင်လာသောအချိန်နှင့် ဂျမပါ
မင်းခင်၏ ပတ်ကန်လိုက်သော ကန်ချက်တို့ ပြင်းထန်စွာ
ထိပ်တိုက်တွေ့လိုက်ချိန်မှာတော့ လှိုင်းဆိုင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ
ယာဇ်တိုင်များ၏ အပြင်သို့ လွင့်စင်မြောက်ထက်သွားပြီး မြေပြင်
ထက်သို့ ဘုန်းကန် ပစ်ကျကာ ငြိမ်သက်သွားပါလေတော့သည်။

အခန်း(၈)

နတ်ဆရာဝိလိယံ နှင့် ခိုမိတ်ပတ်ပွဲ

ယာဇ်တိုင်များ ပတ်လည်ပိုင်းထားသည့် နတ်ကွန်းတံ
တံတွင်းဝယ် ဂျမပါမင်းခင်တို့ သုံးယောက်နှင့် နာဂမင်းသ
မီးလေး သို့သျှိုင်းတို့ ရောက်ရှိနေကြသည်။ တဲကြီးအတွင်းဘက်
နန်းထဲမှာတော့ နတ်ဆရာ ဝိလိယံက သူတို့အားလုံးကို ကျောခိုင်း
လျက် မြေပြင်ထက်တွင် တင်ပလ္လင်ဖွဲ့လျက် ထိုင်နေပါ၏။

သူ့ရှေ့မှာတော့ ကြီးမားလှသော မြေလှေကြီးတစ်ခု

မီးခိုးတွေများ တလူလူ လွင့်ပျံလျက်... ကျောခိုင်းထိုင်နေသည့် နတ်ဆရာဂီလီယိုက တစ်တောင်ခန့်ရှိသော ဝါးဆစ်ငိတ် ဝါးတစ်လုံးကို တုတ်တိုလေးတစ်ချောင်းနှင့် တီးခတ်နေသဖြင့် တတုံတုံနှင့် မြည်သံတစ်မျိုးက သံစဉ်အတက်အကျနှင့် တကြီး အတွင်းဝယ် ဝဲတင်စီးမော့လျက်ရှိသည်။

ဂျမဒါမင်းဒင်က စစ်သားတစ်ဦးပီပီ တဲအတွင်းဝယ် လျင်မြန်စွာ အတဲခတ်လိုက်ပါ၏။ တဲကြီး၏ နံရံများတွင် ခောက်နိုး၊ ပြောင်းနိုးတို့ဖြင့် စည်းကျပ်ထားသည့် လူရုပ်သဏ္ဍာန် များ၊ တွဲခေါင်း၊ နွားခေါင်း ဦးချိုကြီးများတွင် ချည်နှောင် ထားသည့် အနီရောင်ပိတ်စရွည်များနှင့် အခန်းအလယ် တည့်တည့်တွင် ဆေးကျိုထားသည်ဟု ထင်ရသော ကြီးမား လှသည့် မြေခိုးကြီးတစ်လုံးက မီးငုံထက်တွင် ပွတ်ပွတ်ဆူလျက် ရှိနေပါ၏။

နတ်ဆရာဂီလီယိုတွေ့တွင် မြေခွက်လေး များစွာက မီးခိုးတွေ တလူလူနှင့် တိုမြေခွက်ကလေးများ အစီအရီ ဝိုင်းရံ ထားသည့် ကျောက်သားပလ္လင်ထက်မှာတော့ ခေါင်းမိုးထိတိုင် မြင့်မားလှသော ညိုမှောင်သောအဆင်းရှိသည့် နတ်ရုပ် တစ်ထောင်မယ်တော်ရုပ်တုကြီးက ခန့်သည်စွာ နေရာယူထား သည်ကို ဂျမဒါမင်းဒင် အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

ထိုအခိုက် တတုံတုံနှင့် တီးခတ်နေသည့် ဝါးခေါက်သံ

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

လေးများက တီကနဲ ရပ်သွားကြသည်။ တဆက်တည်းမှာပင် နတ်ဆရာဂီလီယို၏ အသံအက်အက်ကြီးက တဲကြီးအတွင်းဝယ် တင်ထွက်လာပါလေ၏။

“ဘယ်လိုလဲ သို့... နင့်ရဲ့လူစိမ်းစစ်သားကောင်ကို ကကြောင့် မယ်တော်ကြီးရဲ့ရွေ့ကို ခေါ်လာခဲ့ရတာလဲ”

နတ်ဆရာဂီလီယိုက ကျောခိုင်းထိုင်လျက်မှပင် နာဂ မင်းသမီးလေး သို့သျှိုင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပြောဆိုလိုက် ပြင်းကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင်တို့လူစု တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“အင်း တစ်ခါတစ်လေ နင်တို့သားအဖနှစ်ယောက်ဟာ မယ်တော်ကြီးကို မလေးမစား လုပ်ချင်ကြတယ်... အခုကျ တော့လည်း နင့်ရဲ့ လူစိမ်းစစ်သားဘက်ကနေ မယ်တော်ကြီးက ပျဉ်းစောင့်ရှောက်ပြီး ကယ်တင်ပေးလိုက်တယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ငီလီယို... အဲဒါကြောင့် မယ်တော်ကို မှတ်တန်တော့ချင်လို့ လူစိမ်းတွေကိုပါ ခေါ်လာခဲ့တာပါ”

“ဒါဆိုရင် အခါနေဦး သို့... ငါ့သားကြီးတွေ ပြန်လာ ပျက်ပြီ... ပြီးမှ နင့်ရဲ့လူစိမ်းစစ်သားတွေနဲ့ ငါတွေ့မယ်”

နတ်ဆရာဂီလီယိုက သျှိုသျှိုအား ဟန့်တားလိုက်ရင်း ကျောခိုင်းနေရာမှ သူတို့နှင့် မှတ်နှာချင်းဆိုင်လှည့်၍ မတ်တပ် မှုတ်လိုက်သည်။ ငြိလျှင် ခြံလွှမ်းထားသည့် ဝတ်ရုံညစ်ထေးနေ

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

www.burmeseclassic.com

ကြီး အောက်မှ လက်နှစ်ဘက်ကို ဆန့်တန်းကာ ပါးစပ်မှ ပွန်းပွစီနှင့် တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုနေပါ၏။

ဤဒေါမင်းခင်တို့မှာ ယခုမှ မျက်နှာခင်းဆိုင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် နတ်ဆရာဂီလီယိုကိုကြည့်ကာ ရင်ထဲတွင်ပင် ဟာခနဲဖြစ်သွားကြသည်သို့ . . .

ကျီးတိုးကျဲတဲ ပေါက်ရောက်နေသည့် ဆံပင်အဖြူရှည်များကို နှုတ်ရှည်ကာ ဦးခေါင်းထက်တွင် ယောင်ထုံးကဲ့သို့ ထုံးထားသည်။ မျက်ခုံးမွှေးတဖြူ မုတ်ဆိတ်ရှည်အဖြူများက ရင်ညွန့်ထက်တိုင် ရှည်လျားပွင့်ပွင့်စွာ ကျနေပါ၏။ အားလုံးထက် ပို၍ ထူးခြားချက်မှာ မျက်ဆန်နက်လုံးငမရှိဘဲ မျက်ဖြူသားချင်းသား တွေ့မြင်နေရသည့် မျက်စိနစ်လုံးက အရှေ့ပြားများ တွန့်လိပ်ပြေနေသည့် မျက်နှာပြင်ထက်တွင် ထူးခြားစွာ နေရာယူထားပါ၏။ စင်စစ် နတ်ဆရာဂီလီယိုသည် အမြင်အာရုံ ချွတ်ယွင်းနေသည့် မျက်မမြင်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထိုမျက်မမြင်နတ်ဆရာဂီလီယိုက တဲတဲခါးဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းကာ တစ်စုံတစ်ရာကို လှမ်းမျှော်၍ ခေါ်ငင်နေပါလေ၏။

“အား လာ လာ ဟူး . . . အား လာ လာ ဟူး”

မကြာမီ တောင်ပံခတ်သံ တဖြတ်ဖြတ်နှင့် နက်မေးမကြီးမားလှသော လင်းနီကြီးနှစ်ကောင်က အထေးဆီမှ ပျံသန်း

ကြပြီး လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်းကာ ဟစ်အော်နေသည့် နတ်ဆရာဂီလီယို၏ နားရွက်တစ်ဖက်စီတွင် တွဲလွဲချိတ်ကာ နှစ်နေကြသည်။

ပြီးလျှင် လင်းနီကြီးများက တကွီကွီနှင့် နတ်ဆရာဂီလီယိုတစ်ယောက်တည်း ကြားသာရုံမျှ အော်မြည်နေပါ၏။ နတ်ဆရာဂီလီယိုသည် သံကိုသာ ဂရုစိုက်နားထောင်နေသည့် ဂီလီယိုမှာ ပါးတညိုတညိုနှင့်ရှိနေသည်ကို ထူးဆန်းအံ့ဩစွာ တွေ့မြင်ရသည်။

အတန်ကြာမျှ လင်းနီကောင်ကြီးနှစ်ကောင်၏ တကွီကွီသံများကို ပြီးလိုက်၊ မွဲလိုက်၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်နှင့် နားထောက်ပြုပြီးမှ နတ်ဆရာဂီလီယိုမှာ သူ၏ ရှည်လျားညစ်ထေးလျက်သာ လက်ချောင်းများနှင့် လက်ခုပ်သုံးချက်ခန့် တီးလိုက်ပြန်။

ဖျောင်း . . . ချောင်း . . . ဖျောင်း . . .

ထိုခဏပုဒ်ပင် နတ်ဆရာဂီလီယို၏ နားရွက်နှစ်ဘက်တွင် တွဲခိုနေကြသည့် လင်းနီကြီးနှစ်ကောင်မှာ တစ်ဝီနှင့် ပြုတာ ဂီလီယိုမုက်နှာအနီးတွင် သုံးလေးပတ်ခန့် ဝဲပုံနေပြီးမှ တကလမ်းအတိုင်း ပျံသန်းထွက်ခွာကြပါတော့သည်။

ဂီလီယိုမှာ သူ၏ မမြင်နိုင်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် လင်းနီကောင်ကြီးများ ပျံသန်းသွားရာနောက်သို့ အတန်ကြာမျှ

ငေးကြည့်နေပြီးမှ တဲအတွင်းသို့ ပြန်လည်၍ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် မူလနေရာတွင်ပင် တင်ပလွင်ချော့ထိုင်လိုက်ရင်းမှ . . .

"အင်း လွယ်ရွှံ့ထန်ဟာ ဟောဒီလူခမ်းတွေ ရောက်လာပြီးမှ မမျှော်မှန်းနိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရပြီး တန်ဖိုးဆိုးကုန်ဆုံးတွေလည်း ပြန်ပြီး သက်ရောက်ခံစားရလိမ့်မယ် သျှို . . . ကိုင်း ဘယ်လိုလဲ သူတို့ရဲ့ ရှေ့ပြင်နိမိတ်တွေကို ငါဟောနေသေးမလား"

နတ်ဆရာဂီလီယို၏ စကားသံများကြောင့် သျှိုသျှိုင်း၏ မျက်နှာပြင်ထက်တွင် အရောင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲသွားပါသည်။

"နေပါဦး ဂီလီယို . . . လွယ်ရွှံ့ထန်အတွက် ဘယ်ကံကြမ္မာဆိုးတွေ ခံစားရရှိပြီး ဘယ်လောက်အတိုင်းအတာအဆိုးကုန်ဆုံးတွေကို ပြန်ပြီး ခံစားရမှာလဲ . . . လွယ်ရွှံ့ထန်အနာဂတ်ကံကြမ္မာက ဘယ်သူတွေကြောင့်များ ပြောင်းလဲသွားမှာလဲ"

သျှိုသျှိုင်း၏ မေးခွန်းများက သူတို့သုံးယောက်ဘက်ခြားဦးလှည့်လာသဖြင့် ကပ္ပတိန်ပိလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့က ငှက်မင်းဒင်ထံ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဂျမဒါမင်းဒင်က သွေးအေးစွာဖြင့်ပင် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် နတ်ဆရာ ဂီလီယို

ကိုသာ ကြည့်နေပါ၏။

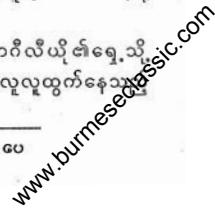
သျှိုသျှိုင်း၏ မေးစကားကို ဂီလီယိုက ချက်ချင်း အဖြေပေးသေးဘဲ နတ်ကွန်းတဲကြီးအတွင်းဝယ် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ပျက်စို့သည်။ အတန်ကြာမှ အက်ကွဲတသော ဂီလီယို၏ ဝမ်းသံများက တစ်လုံးချင်း ထွက်ကျလာကြသည်။

"သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက် ရှေ့ကို ထွက်လာပါစေ သျှို၊ သူတို့ရဲ့ ရှေ့ပြင်နိမိတ်ကို ဖတ်ဖို့ အချိန်ရောက်နေပြီ" နတ်ဆရာဂီလီယို၏ စကားသံကြောင့် သျှိုသျှိုင်းက ဂျမဒါမင်းဒင်အား ဆောင်းခွဲကြည့်လိုက်သည်။ ဂျမဒါ မင်းဒင် ဂီလီယိုတိုင်ကလည်း ထိုကဲ့သို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကိစ္စများကို မိတ်ဝင် စားလေ့ရှိသဖြင့် နတ်ဆရာဂီလီယို ရှေ့သို့ ချီဝင်သွားသည်။

"ကျုပ်ဟာ လွယ်ရွှံ့ထန်ကို ရောက်လာကြတဲ့ ဂျမဒါမင်းဒင်ယောက်ထဲက ဂျမဒါမင်းဒင်ဆိုတာပဲ ဂီလီယို"

"အင်း ကောင်းလိုက်တဲ့အသံလှိုင်းပဲ . . . ဒါကြောင့် ယည်း သင့်ကို နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကံကြမ္မာကို ချိန်ခွင်လျှာညှိဖို့ ရောက်ခဲ့ကြတာကိုး . . . ကဲ ရှေ့တို့တိုးခဲ့ . . . သင့်ရဲ့ ဝမ်းသံကတို့ ဖတ်ကြည့်ရအောင်"

ဂျမဒါမင်းဒင်က နတ်ဆရာဂီလီယို၏ ရှေ့သို့ လျှောက်သွားကာ မီးခိုးငွေ့များ တလူလူထွက်နေသကဲ့သို့

မြေလဲကြီးတွေတွင် ရပ်လိုက်သည်။ နတ်ဆရာဝီလီယံက သူ့အနီးရှိ နွက်ကြီးထဲမှ သစ်ရွက်ခြောက်တချို့ကို ဆုပ်ယူလိုက်ပြီး သူ့ရှေ့ရှိ မြေလဲကြီးထဲသို့ ကြဲချလိုက်သည်။

မကြာမီ မီးခိုးငွေ့များ တလူလူထွက်လာပြီး စိမ်းရွေ့မှု အနံ့တချို့ကို ကျွဲမခါမင်းဒင် ရှုမြိုက်မိလိုက်သည်။

“အဲဒီမီးခိုးတွေကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ရှုလိုက်ပါ... မီးခိုးငွေ့တွေထဲမှာ သင့်ရဲ့ အနာဂတ်ကို ဖြင်တွေ့ရလိမ့်မယ် ရှုလိုက်... ရှုလိုက်ပါ... ဖြည်းဖြည်းချင်း ရှုလိုက်စမ်း”

ကျွဲမခါမင်းဒင်မှာ နတ်ဆရာဝီလီယံ ပြောသည့် အတိုင်း သူ့ရှေ့မှ ရုံကြီးပေါ်သို့ ငုံ့၍ ရှုလိုက်ရာ စောစောပိုင်းက စိမ်းရွေ့ရွေ့အနံ့ပျောက်သွားပြီး သင်းသင်းလေးမွှေးဖျံ့သည့် အနံ့များကို ရှုမြိုက်နေရသည်။ ချွတ်ချပ်ပင် သူ၏မျက်လုံးများမှ ရီဝေဝေ ငြာတာတာ ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် ထုံထုံမိမိပိုင်းကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ စိတ်အစဉ်က လှုပ်ရှားတတ်ကြနေသေးသော်ဖြင့်...

ထိုစဉ် မီးခိုးငွေ့ဖြူဖြူများကြားတွင် ဓာတ်စင်ကား တစ်ကား ကြည့်မြင်ရသကဲ့သို့ ရုပ်ဝတ္ထုတချို့ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ မြင့်မားမတ်စောက်သော တောင်ခြေတစ်ခုတွင် ကျောက်သားနံရံကြီးကို ထွင်းထု၍ ဆောက်လုပ်ထားသည့် ကြီးမားလှသော ကျောက်သားနန်းဆောင်ကြီး၊ ထိုမှတဆင့် များပြားလှသော နတ်ရုပ်တုငယ်လေးများ ထိုမှတဆင့် မြင်ကွင်း

များက လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲနေကြသည်။

ကျွဲမခါမင်းဒင်မှာ လေဟာမြင်ထဲတွင် အတောင် မပါဘဲ ပျံသန်းနေရသကဲ့သို့... သူ့ရှေ့တွင် တိမ်ဆိုင်တိမ်ခိုး များက မီးခိုးငွေ့များပမာ ကာဆီးလိုက်၊ ပျောက်ကွယ်သွား လိုက်နှင့် မပုတ်နေကြသည်။ မကြာမီ မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ် နေသည့် ကျောက်လှိုက်ကုန်းတစ်ခုထဲသို့ မီးအိမ်လေးတစ်လုံးကို ဆွဲလျက် ကျွဲမခါမင်းဒင် ဝင်ရောက်နေပါ၏။ ထိုစဉ် ချောက်ချား ရွေးပျက်စွာ ဟစ်အော်လိုက်သည့် စပစ်၏ အော်သံကြီးကို ကြားလိုက်ရသည်။

တပြိုက်တည်းမှပင် တျောက်လှိုက်ကုန်းက တဝေါဝေါ အော်မြည်လာသည်။ ထိုတဝန်းဝန်း ပြိုပျက်ကျနေသော ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းမှ ကျယ်လောင်စူးရှသော မြေတွန့်သံကြီး တစ်ခုတို့လည်း ကြားနေရသည်။

မကြာမီ သူ၏တစ်သက်တွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသည့် ကြီးမားလှသော မြွေနီကြီးတစ်ကောင်ကို ကျောက် လှိုက်ကုန်း ပြိုကျနေသည့်ကြားမှ အသည်းယားဖွယ် တွေ့မြင်လိုက်ရပါ၏။ မြွေနီကြီးက ကြီးမားလှသော ပါးပျဉ်းကြီးကို ယရမ်းရမ်းဖြင့် ဒေါသထွက်နေဟန်ရှိသည်။

မြွေနီကြီး၏ ဒေါသထွက်ကြီး ရှိက်ခတ်မှုကြောင့် ကျောက်လှိုက်ကုန်းထဲဝယ် တဝန်းဝန်းနှင့် ကမ္ဘာပျက်သကဲ့

www.burmeseclassic.com

ဆုည့်လျက်ရှိပါပြီ။ ထိုအခိုက် မီးခိုးငွေ့များ ပိတ်ပုံး၍ သွားကြွန်း
မီးခိုးများ ပြန်လည်ကင်းစင်သွားသည်နှင့် စူးရှကျယ်လောင်စွာ
အော်ဟစ်လိုက်သော။ စမ်း၏ အော်ဟစ်သံကြီးနှင့် ထူး
မြေခိုကြီး၏ မီးစပ်ဖျားတွင် ကားကနဲ ပါသွားသည့် စမ်း တိုး
လှမ်း၍ မြင်တွေ့လိုက်ရပြန်ပါ၏။

ထိုစဉ်မှာပင် မြင်တွင်းက ရိပ်တနဲ ပြောင်းသွား
ပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်ကတော့ ဂျမာ
မင်းဒင်အား မင်းဆီးတုပ်နေောင်ထားပြီး ဒေါသကြီးဖြင့်
ဆုည့်စွာ ဟစ်အော်နေကြသော နဂတီဒီးရင်းသားများ
လက်နက်ကိုယ်စီနှင့် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ထက်မြဲချွန်
နေသော လှံသွားကြီးများက ဂျမဒါမင်းဒင်၏ မျက်နှာနှင့်
ရင်ညွှန်တစ်ဝိုက်တွင် ဝဲယုံလျက် . . . သို့သော်လည်း အစိုးရိမ်လှ
မျက်နှာနှင့် ပုံရိပ်များ . . .

ထို့နောက် ဝစ်ဦးထုပ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံးကို မျက်နှာ
အုပ်လုနီးပါး ဆောင်းထားပြီး ကုတ်အင်္ကျီအနက်ကြီးထပ်
လက်နှစ်ဘက်နှုတ်ကာ သူ့နောက်မှ အင်္ဂါလို တစ်ကောက်
ကောက် လိုက်နေသူတစ်ဦး။ ရုတ်တရက် သူ့ဆောင်းထားသော
ဝစ်ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်တော့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ မျက်နှာ
ဟောက်ပက်နှင့် မျက်နှာကြီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ဂျမာ
မင်းဒင် လန့်၍ အော်ဟစ်လိုက်မိသည်။ ထိုစဉ် လွင့်ယှမ်း

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

သော တိမ်ခိုးတိမ်တိုက်များက မြင်ကွင်းကို ထူထပ်စွာ ပိတ်ပုံး
ပိတ်ပုံးကြသည်။ မြင်ကွင်းမှ အရာအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွား
ပြီး မကြာမီ ဂျမဒါမင်းဒင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက လှုပ်ရှား လာကာ
ထိုပြန်လည်ရရှိလာခဲ့သည်။

ဂျမဒါမင်းဒင် နံဘေးမှာတော့ အစိုးရိမ်မျက်နှာ
ရိပ်နှင့် ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသည့် သို့သော်လည်း ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်
စမ်း . . .

“မင်းဒင် ဘာတွေမြင်ရလဲဟင်”

ဂျမဒါမင်းဒင်က သို့သော်လည်းကောင်း ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်တို့၏
အချွန်ကို အရင်မဖြေသေးဘဲ နတ်ဆရာဝိလီယိုအား စူးစူး
ရှုရှု ကြည့်လိုက်ပါ၏။

ထို့အတူ နတ်ဆရာဝိလီယိုကလည်း နိမိတ်ဖတ်မီးခိုးငွေ့
ပျံ့နှံ့မှု လွန်မြောက်လာသည့် ဂျမဒါမင်းဒင်အား သူ၏
ပြင်နိုင်သည့် မျက်သားမြဲဖြူကြီးနှင့် ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်နေ
ကြသည်။ . . . နှင်းဦးသား၏ကြားတွင် အတန်ကြာမျှ တိတ်ဆိတ်
ပြုသက်နေရာမှ ဝိလီယို၏ အက်ကွတွဲ ရှုတတ် အသံကြီးကို
ထင်၍ ကြားလိုက်ရသည်။

“အို လူဦးမင်းဒင်သား . . . သင့်စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့အတိုင်း
မြင်သမျှတွေကို မချွင်းမချွန် ပြောပြလိုက်ပါ . . . တကယ်
တော့ သင်ဟာ သွယ်ရှိထန်နဲ့ ကြမ္မာဆိုးတွေကို သယ်ဆောင်

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

www.burmeseclassic.com

လာတဲ့သူ မုန့်ပေမယ့် ကံကြမ္မာကောင်းကလည်း သင့်အဖေမှာပဲ မှုတည်နေတယ်”

နတ်ဆရာဂီလီယိုစကားကြောင့် သို့သိုင်း၏ မုတ်လေးက ဝင်းလက်သွားသည်။ စမစ်နှင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် ဝန်ဆရာဂီလီယိုကို သဘောကျနှစ်ခြိုက်ခြင်း မရှိကြ . . .

အထူးသဖြင့် နဂိုကတည်းက ထိကောင်ဆိုလျှင် ရှုံ့ကြောက်ကြောက်နေသည့် စမစ်က ဂီလီယို၏ တွန့်လှုပ်ပွတာ ရင်ညွန့်အထိ ကျနေသည့် မုတ်ဆိတ်ပြု လိမ်ကောက်ကောက်ကြီးများကိုကြည့်ကာ အသည်းသားနေမိပါ၏။

နောက်ဆုံးတော့ ဂျမဒါမင်းဒင်က နိဗိတ်ဖေဒီးခိုးငွေလှိုင်းထဲမှ သူ့မြင်တွေ့ခဲ့ရသမျှ မြင်တွင်းအားလုံးမှ မချွင်းမချန်ပင် သို့သိုင်းနှင့် သူ၏ရဲဘော်များအား ပြောလိုက်ပါတော့သည်။ ၎င်းဒါမင်းဒင်၏ စကားဆုံးသည်မှာ စမစ်၏မျက်နှာကြီးမှာ ဖြူဖတ်ပြုချော်ဖြစ်လာပြီး တစ်ကိုးလုံးမှာလည်း တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်လာပါလေ၏။

“အီး မပြင်နိုင်ပါဘူး . . . မဟုတ်ဘူး . . . သူ . . . သူဟာ လူလိမ် လူညာ . . . ဒါဟာ လှည့်စားတဲ့ မှော်ပညာ တစ်ရပ်ပဲ”

နတ်ဆရာဂီလီယိုအား သက်ညှိုးကြီးထိုး၍ တုန်တုန်ရင်ရင် ပြောနေသည့် စမစ်ကိုကြည့်ကာ ဂျမဒါမင်းဒင်ပျံ့

ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် တို့မှာ အံ့ဩငေးမောနေမိကြသည်။ ဂီလီယိုကမူ စမစ်၏အသံ ကြားရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာပြီး . . .

“အင်း သင့်အတွက်တော့ စိတ်မကောင်းပါဘူး စစ်သားလေး . . . ဒါပေမယ့် သင်ဟာ မြွေတွေ့ကိုတော့ တော်တော် နှစ်ရွာတယ်နဲ့တူတယ် . . . ဒီမှာ ကြည့်စိမ်းပါဦး ဘောင်းဘီဖိတ်ထဲမှာ မြွေတွေ့ထည့်ပြီး ယူလာတယ်”

နတ်ဆရာဂီလီယိုက ဆတ်ကနဲ စမစ်၏ ဘောင်းဘီဖိတ်ထဲသို့ လက်ကို ထိုးနှိုက်လိုက်သည်။ ပြန်ထုတ်လိုက်တော့ ဂီလီယိုလက်ထဲတွင် မြွေစိမ်းနှစ်ကောင် တွန့်လိမ်၍ ပါလာခဲ့သည်။

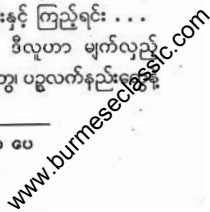
“ဟင်”

“ဟယ်”

“အိုး . . . အား”

စမစ်မှာ မြွေစိမ်းနှစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည့်နှင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်အား လန့်ဖျန်ကာ ဖက်တွယ်လိုက်ရင်း တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေပါ၏။ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်မှာ နတ်ဆရာ ဂီလီယိုကို မျက်တောင့်နီကြီးနှင့် ကြည့်ရင်း . . .

“သတိထားစမ်း စမစ် . . . ဒီလူဟာ မျက်လှည့်ကရာတစ်ယောက်ကွ . . . ဒီလိုနည်းတွေ ပဉ္စလက်နည်းတွေနဲ့

ညာပြီးပြီး စားပေါက်ထွင်နေတာ . . . မင်းဒင် ဒီနတ်ဆရာ ပြောနေတာတွေကို တစ်ခုမှ မယုံနဲ့ဟေ့”

နတ်ဆရာဂီလီယို၏ မြွေပြကွက်ကြောင့် နတ်ကွန်း တဲကြီးအတွင်းဝယ် ပြဿနာအနည်းငယ် ရှုပ်ထွေးသွားပါ၏။ ဂီလီယိုကမူ ဖြစ်ပျက်နေသည်များကို မကြား၍လော၊ မသိဖို့ လောမသိ၊ သို့သော်မင်းနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ၍ရပ်နေသည့် ငှမဒါ မင်းဒင်ဘက်သို့လှည့်ကာ ဤသို့ပြောလိုက်သည်။

“ကံကြမ္မာကြီးတန်းပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်နေရတဲ့ သင့်အား နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ကြီးက ကောင်းစိုး မင်္ဂလာများ မေးပါစေ . . . ထိုအတူ လွယ်ရှိတန်သို့ ကျရောက် လာမည့် ဘေးအန္တရာယ်ဆိုကြီးများလည်း ကင်းစင်ပပျောက် ပါစေသတည်း”

ထို့နောက်မှာတော့ နတ်ဆရာဂီလီယိုမှာ မည်သူ့ကိုမျှ စကားမပြောတော့ဘဲ အားလုံးကို ကျောခိုင်း၍ မူလနေရာမှာပင် တင်ပလွှင်ခွေထိုင်ကာ ဝါးဆန်ပိတ်တုံးတို့ တတုံးတုံးနှင့် ခေါက်ပေ ပါလေ၏။

တုံ . . . တုံ . . . တုံ . . . တုံ . . . တုံ

သို့သော်မင်းနှင့် ငှမဒါမင်းဒင်တို့မှာ ဒေါသအရှိန် မပြေ သေးသည့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်နှင့် ဝမစ်တို့ကို နှစ်သိမ့်၍ ဆွဲခေါ် လာရင်း နတ်ဆရာဂီလီယို၏ နတ်ကွန်းတဲမှ ထွက်ခွာလာခဲ့

ပြုသည်။ ယာဇ်တိုင်များစိုင်းရံထားသည့် နတ်ကွန်းတဲကြီး မှတွင်းမှာတော့ နတ်ဆရာဂီလီယို၏ တုံးခေါက်သံသဲ့သဲ့ကသာ တင်စီးပျော့၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါလေတော့သည်။

အခန်း(၉)

ဒုက္ခဂရုထဲက ရုန်းခံတွင်း

နံနက်ခင်းနေ့ခြည်က လွယ်ဖို့ထန်တောင်ထိပ်ဆီမှ ဖြန့်ကျက်ခဲ့ဝေပေးရန် အားယူလျက်ရှိနေဆဲ . . . တောင်စွယ် တောင်တန်းတစ်လျှောက် ဝိတ်ဆီးခွဲခွဲငါးနေသည့် နှင်းခါးမိုးဖြူ များက တိမ်ဆိုင်တိမ်လိပ်ကြီးများသဖွယ် ဝေ့ဝဲလွင့်ယုံနေကြသည်။

အချိန်က နံနက်တိုးနာရီခန့် ရှိလာချိန်ထိတိုင် နှင်းရွာ

ခု နှစ် ဝဉ့် ကြယ် စာ ပေ

ရုန်းများက လွယ်ဖွယ်သွားခြင်းမရှိသေးသဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခု ဝန်းနှင့် သင်တိုင်းပါးပါးတို့က လွမ်းခြုံထားဆဲပင်ဖြစ်ပါ၏။ မကြာမီ နှင်းစာလွှာပါးပါးကို ပြိုခွဲ၍ မပုံမရဲ ထွင်းဖောက်ကျဆင်းလာသည့် နေခြည်နုနုက ဝန်းရွက်များဖိုးထားသည့် တံခေါင် ဝန်းထက်ဆီသို့ ဖြန့်ကျက်ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

ထဲကြီးအတွင်းမှာတော့ ဂျမဒါမင်းဒင်တို့အဖွဲ့က ဝှိုသျှိုင်း ဧည့်ခံကွေးမွှေးသော အစားအစာများကို စားသောက်နေကြပါ၏။ မနက်ခင်းကတည်းက သူ၏မခင်ထံ ထွက်သွားလာသော သျှိုသျှိုင်းကမူ ယခုထိ ပြန်ရောက်မလာသေး . . .။

ဝါးကွပ်ပြစ်ပေါ်ရှိ သစ်သားလင်ဗန်းကြီးထဲမှာတော့ ဖုတ်ကင်ထားသော အသားမောင်းတစ်ပန်းကန်၊ အရည်ပြစ်ပြစ်များ ထည့်ထားသည့် မြေအိုးလေးတစ်လုံး၊ သစ်သီးသစ်နှံများနှင့် ဝါးကျည်ထောက်နှင့်ထည့်ထားသည့် ခေါင်ရည်နှစ်ဗူးတို့ကို ဝေ့ဝဲထိန်ဝိတ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့က စိတ်ကြိုက်စားသောက်နေကြပါသည်။ တကယ်တော့ ဤစားသောက်ပွဲသည် နာဂမင်းသမီးလေး သျှိုသျှိုင်းက ဂျမဒါမင်းဒင်အား ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံသော ပွဲပင်ဖြစ်ပါ၏။

လွယ်ရှိထန် နာဂစစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်နှင့် ဝက်နိုးရည်ချင်း သျှိုသျှိုင်းတို့ကခိုက်ရာမှ အောင်ပွဲဆင် အနိုင်ရယူသဖြင့် ရွာခေါင်းကြီး (လုံဘူ)ထန်သျှိုင်း၏ ခွင့်ပြုချက်အရ

ခု နှစ် ဝဉ့် ကြယ် စာ ပေ

www.burmeseclassic.com

လွယ်ရှိထန်တွင် ခေတ္တယာယီ နေထိုင်ခွင့်ရခဲ့သည် မဟာ...
ပါလား။

ဂျမဒါမင်းဒင်က ပြောဆိုတဲ့မှ ပြစ်ခွဲခွဲအရည်များ...
လက်နှင့်တို့၍ အဆင်မပြေကြည့်လိုက်သည်။ ခါးသက်သ...
အရသာကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင်၏ မျက်နှာတစ်ခွက်လုံး ရှိမှ သွား...
ခေါင်ရည်ကျည်ထောက်ကို ခပ်သွက်သွက်ယူ၍ မေး...
လိုက်သည်။

“အား .. ခါးသက်သက် ပုဂ္ဂုဋ္ဌနဲ့ .. ခေါင်ရှု...
သောက်လိုက်မှ နေသာထိုင်သာ ချီသွားတော့တယ်”

ဂျမဒါမင်းဒင်က သစ်သားခွက်ကြီးထဲမှ သစ်...
တစ်လုံးကို ကိုက်ဝါးသိုက်ခင် ခေါင်ရည်သောက်နေသ...
စမစ်က ဂျမဒါမင်းဒင်အနီးသို့ တိုးကပ်လာပြီး ..

“ဒီမှာ ဂျမဒါ... ငါတစ်ခုလောက်မေးခင်လို့...
ဒီမေးခွန်းကို မေးချင်နေတာ ကြာလှပြီ... ဂျမဒါလည်း
အလုပ်ခွင်နေလို့ နောက်ပြီး အခြေအနေကလည်း သိပ်မကောက်...
သေးတာကြောင့် မမေးဖြစ်တာ”

“ဘာများလဲ စမစ်ရာ ... မင်းခကားကလည်း
အဆုံးအမရှိနဲ့ ... ကဲ ဘာမေးချင်လို့လဲ ပြောစမ်း”

“ဟတ်ပါ့ စမစ်ရာ ... မေးမှာမေးတာ မဟုတ်ဘူး
နိဒါန်းတွေ၊ ခကားမျိုးတွေနဲ့”

ဂျမဒါမင်းဒင်နှင့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်က စမစ်ကို စိတ်မ...
ပွည့်စွာပြန် ပြောလိုက်ကြသည်။

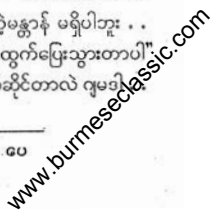
“ဟို ဟိုတစ်နေ့က နာဂကောင်တွေနဲ့ ငါတို့ ပိတ်မိ...
နေတဲ့အချိန်က မြွေဟောက်ကြီးက ပေါက်တော့မယ့်ဆဲဆဲမှာ
ဂျမဒါက မန္တန်နဲ့ထော်လိုက်တယ်ဟေ့ဟေ့... အဲဒါကြောင့်
မြွေဟောက်ကြီးက ထွက်ပြေးတာလေ ... အေး အဲ အဲဒီ
မန္တန်ကို ငါ ငါ့ကို သင်ပေးစမ်းပါ ဂျမဒါရယ်”

ထိုအခါမှ ဂျမဒါမင်းဒင်က စမစ်၏ ဆိုလိုရင်း...
ဖတ်ပွားကို နားလည်သွားပါလေ၏။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကမူ
စမစ် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ဟက်ဟက်ပက်ပက်
ငယ်မောလိုက်ရင်း

“ဟား ဟား ဟား ... ဟုတ်တယ် ဂျမဒါရေ ...
မင်းမှာ မြွေနိုင်တဲ့ ဂါတာမန္တန်တွေ ရှိနေတာပဲ ... အတော်ပဲ
ပျိုကွာ ... စမစ်က မြွေဆို အသေကြောက်တာကွ ...
အဲဒါ သူ့ကို သင် သင်ပေးလိုက်စမ်းပါ ... ခြေခံ ဒါပေမယ့်
ပရာဆိုတာ လာဘ်မတော့တင်ရဘယ်နော်”

“မနောက်ဖ်နဲ့ ကပ္ပတိန်ရာ ... စမစ်က တစ်ကယ်
ပက်နေပါဦးမယ် ... ငါ့မှာ မြွေပြေးတဲ့မန္တန် မရှိပါဘူး ...
ပေကြောင်းတိုက်ဆိုင်သွားလို့ မြွေကြီးက ထွက်ပြေးသွားတာပါ”

“ဘယ် ဘယ်လိုအကြောင်းတိုက်ဆိုင်တာလဲ ဂျမဒါ”

ငါ့ကို သေသေခွာခွာ နားလည်အောင် ပြောပြပါဦး”

“ဒီလို စမန်းရဲ့ . . . ‘တတိသဒ္ဓါ၊ တည်သောခါငယ်၊
ဩဇာလေးနက် ပြေကထွက်သည့်၊ နွယ်ရွက်သစ်ပင်၊ ဆေးဖက်
ဝင်၏’ဆိုတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို မင်းနားလည်ရဲ့ မဟုတ်လား”

“အင်း နားလည်တယ် ဂျမဒါ”

ဂျမဒါမင်းဒင်က သေချာစွာ ဂယနက ရှင်းပြနေ သည့်
စမစ်ရော ကပ္ပတိန်နီလ်ဆင်ပါ ဂဏ္ဍတစိုက် စားထောင်နေကြ
သည်။ ဝန်းရွက်များဖိုးထားသည့် တံကြိုး၏ အပြင်ဘက်မှာတွေ့
မြူနင်းတို့ လွင့်ဖြယ်စပြုနေပါပြီ။

“ကိုင်း ဒါဆို ဘုရားသခင်ရဲ့ ဂါထာတော်တွေနဲ့ တစ်
သဇ္ဇာရဲ့ တန်ခိုးကိုရော ယုံရဲ့လား”

“အေး ယုံတာပေါ့ . . . ဂျမဒါရယ်”

“အဲ အဲဒါပဲပေါ့ စမစ်ရယ် . . . ငါတို့တစ်တွေဟာ
မြွေဟောက်ကြီးကို အန္တရာယ်ပြုဖို့ ချောက်လားကြာတာ
မဟုတ်ဘဲ . . . တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုး ငါတို့ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာ
ကို ဖျက်ဆီးတဲ့ ရန်သူတွေကိုသာ ချေမှုန်းသုတ်သစ်ရဲ့
ရောက်လာကြတာ မဟုတ်လား . . . ငါတို့စစ်သားတွေဟာ
တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအပေါ် ဘယ်လောက် သစ္စာရှိခဲ့ကြသလဲ . . .
ဘယ်လောက် ကတိ သစ္စာတွေကို ထိန်းသိမ်းစောင့်စည်း
ခဲ့ကြသလဲဆိုတာ မင်းကိုယ် တိုင် အသိပဲ . . . အဲဒါ

မတိသဇ္ဇာတန်ခိုးတွေရယ်၊ ငါတို့ တစ်တွေ သေကြပျက်စီးဖို့
မချိန်မတန်သေးတာတွေရယ်၊ မြွေဟောက်ကြီးလည်း
သေနေမစေသေးတာတွေရယ်၊ အဲဒီ အကြောင်းကြောင်းတွေ
ကိုဆိုင်ပြီး ကံကြမ္မာက သစ္စာ စောင့်ထိန်းတဲ့ မင်းတို့ငါတို့ကို
အေးပလိုက်တာပါပဲကွာ”

“နောက်ပြီး ငါ့အဘိုးသင်ပေးခဲ့တဲ့ ‘ရတနာရွှေထီး’

ဂါထာတော်ကြီးနဲ့ မေတ္တာသုတ်ရဲ့ စွမ်းအားတွေလည်း ပါတာ
ပေါ့ကွာ . . . ဘုရားရှင်ရဲ့ တင့်တယ်သပ္ပာယ်တဲ့ ပုံတော်
ပစ္စတာန်ကို မျက်စိထဲမှာ မြင်လာအောင် အာရုံပြုပြီး ရတနာ
ရွှေထီး ဂါထာ ရွတ်ဆိုပွားများတယ် . . . ပြီးတာနဲ့ မြွေဟောက်
ကြီးကို စူးစူးနစ်နစ် မေတ္တာပို့လိုက်တယ် . . . လွတ်ရာကွတ်ရာ
ပွားနိုင်ဖို့ ဘေးအန္တရာယ်တွေကင်းဖို့ မြွေကြီးကို မေတ္တာပို့ပေး
လိုက်မိတယ် . . . အဲဒါနဲ့ မြွေကြီးက ငါတို့ကို အန္တရာယ် မပြု
တော့ဘဲ လွတ်ပင်းရာကို ထွက်သွားတာ မင်းတို့အမြင်ပဲ
မဟုတ်လား”

ဂျမဒါမင်းဒင်က သူ့စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ရင်း
ပျက်ပျော်သီးတစ်လုံးကို နှာပြီး စားနေမိသည်။ ကပ္ပတိန်နီလ်ဆင်
ကတော့ သိပ်မထူးခြား၊ စမစ်ကမူ မြွေကြောက်သူပီပီ
ပျံပျံမင်းဒင် ထံမှ မြွေနိုင်ဂါထာ (သို့မဟုတ်) ရတနာရွှေထီး
ဂါထာတော် ကြီးကို လိုချင်လွန်းသဖြင့် တတွတ်တွတ်နဲ့

ကောင်းပါလေ တော့သည်။

“ဒါ ဒါဆိုရင် ဂျပန်ပြောတဲ့ ရတနာရွှေထီး ဂါထာကို သင်ပေးပါ ဂျပန်အဖွဲ့က... ဒါမှ မြေတွေနဲ့တွေ့ရင် ဂျပန်ရွတ်သလို ငါလည်း ရွတ်ဖတ်လိုက်ရင် မြေတွေ့ရန် လွတ်မှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား... ကပ္ပတိန်”

“တေးစမ်းပါ စမစ်ရာ .. တကယ်တမ်းသာ မြေတွေ့ရင် ဂါထာတွေရွတ်ဖို့ နေနေသာ ကြောက်နေတာ သင်ထာတုံဂါထာတွေတောင် ပျောက်ကုန်မှာသေချာတယ်လေဟင်း”

ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်က ခေါင်ရည်တော်တော်များများ သောက် ထားပြီဖြစ်သဖြင့် ရိသေဝခြင်းနေပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ထုံးစံ အတိုင်း စမစ်ကိုသာ နောက်ပြောင်နေမိပါသည်။

“ကဲဒါ စမစ်ရယ် ... မင်းတကယ်လိုချင်တယ် အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်မယ်ဆိုရင် ဒီရတနာရွှေထီး ဂါထာတော်ကြီးကို ညကုရင် သေသေချာချာ နှုတ်တိုက်သင်ပေးပါမယ် .. အခုတော့ သျှိုသျှိုလည်း ပြန်ရောက်ချိန်နီးပြီ”

ထိုအချိန်တွင် လွယ်ရွယ်နုနုထိပ်ဆီမှ တုံးခေါက်ပါ သဲ့သဲ့က လေစီးကြောထဲတွင် ပဲ့တင်လွင့်ပျံလာခဲ့သည်။
တုံ .. တုံ .. တုံ .. တုံ .. တုံ .. တုံ
“ကပ္ပတိန်ရေ ... ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ မသိဘူး ...

“...ပေါ့ အချက်ပေးတုံးခေါက်သံတွေ ကြားနေရတယ်ဟေ့”

“ဘာတွေပြဿနာပေါ်နေပြန်ပြီလည်းမသိ .. အခြေအနေသိရအောင် အပြင်ထွက်ကြည့်ကြရင် ကောင်းမယ်လိင်တယ်”

“ဟာ မထွက်နဲ့ စမစ် ... ငါ့ကို သျှိုသျှိုလင်းက သေသေချာချာ ဖာထားတယ် ... အပြင်မှာ ဘာတွေဖြစ်ဖြစ် ဘာဒီထဲကြီးထဲကနေ ဘယ်ကိုမှ မထွက်ပါနဲ့တဲ့”

ဂျပန်မင်းဒင်က ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့အား ခေါ်ပေးစကားများ ပြောကြား နေစဉ်မှာပင် တဲကြီးအတွင်းသို့ သျှိုသျှိုလင်း ခပ်သွက်သွက် ဝင်လာ သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ကားသစ်ရေဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး လည်ကုတ်ပေါ် ချိန်ချသည့် ဆံပင်ရှည်များကြားမှ ညှိမိမိမ့်မ့်မျက်နှာလှလှလေးက ပေါ်လာကာ အပူရောင်များ ယှက်သန်းနေသကဲ့သို့ ..

“အိုး မင်းဒင် တော်သေးတယ် ... နင့်ကို အပြင်ထွက်ဖို့ မှာထားခဲ့တာလေ ... အဲဒါ မေ့ပြီး အပြင်ထွက်ကြရင် ခတ်ဆရာဂီလီယိုနဲ့ လိုင်းဆိုင်တို့အုပ်စုနဲ့ ထိပ်တိုက် တွေ့မှာနိုးလို့”

နာကမင်းသမီးလေး သျှိုသျှိုလင်း၏ အပူရောင်မျက်နှာများကို ဂျပန်မင်းဒင် ရိပ်စားမိလိုက်သည်ထင် ..
“ဖြစ်ပေါ်မှထကာ သျှိုသျှိုလင်းရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ပြီး ..

www.burmeseclassic.com

“ဟယ်လိုဖြစ်နေကြတာလဲ သျှီ... အပြင်မှာလည်း ဆူဆူညံညံနဲ့ အရေးပေါ်အချက်ပေး တိုးခေါက်သံတွေလည်း ကြားနေရတယ်... ငါတို့နဲ့များ သက်ဆိုင်နေသလား သျှီ”

“ဟတ်ဟယ် သျှီသျှီ... ပြောစရာရှိရင် ပွင့်လင်းလင်းသာပြော... ငါတို့ကို အားနာမနေနဲ့... ငါ့အချိန်မိ ပြင်ဆင်လှုပ်ရှားနိုင်မှာပေါ့”

ဂျပဒါမင်းခင် ရဲ့ ကပ္ပဘိန် ဝီလ် ဆင် တို့ မျက်နှာမသယာ ဖြစ်နေသည့် သျှီသျှီအား ဂရုတစိုက်နဲ့ ပေးနေကြပါ၏။ သျှီသျှီအား ကမူ့ ချက်ချင်း အဖြေပေးသေးတဲ့ အပြင်ဘက်တွင် ပြေးလွှားနေကြသည့် နာဂအချို့က ဝေးဝေးကြည့်နေသည်။ အတန်ကြာ သက်ဥင်းမောကြီးတစ်ခုကို လေးတွဲစွာ ချလိုက်ရင်း...

“ဟင်း မင်းခင်တို့နဲ့တော့ သိပ်မဆိုင်ပါဘူးလေ... ဒီနှစ်မှာ ကောက်ပဲသီးနှံတွေကပျက်၊ အထွက်နှုန်းတွေကလျော့၊ ဒီကြားထဲ ပြဿနာတွေက ဟိုက ဒီက တစ်ချို့တစ်ခု ဘက်ကြီးတယ်... ဝမ်းရောဂါတွေဖြစ်လို့ ကလေး၊ လူကြီးတွေလည်း ဒီနှစ် အသေအပျောက်များကြတယ် မင်းခင်... အဲဒါ ဖြစ်တာက အရေးမကြီးဘူး... အရေးကြီးတာက မိမိကပ်ဆုံးကြီးတွေဖြစ်တာကို အကြောင်းပြင်း နတ်ဆရာဂီလီယို ရွာသားတွေကို ခြောက်လှန့်စည်းရုံးတယ်... ပြီး

ကပ်ဆုံးကို ဆိတ်တစ်ကောင်၊ ဒါမှမဟုတ် သိုးတစ်ကောင်နဲ့ ကောက်ပဲသီးနှံ ရိက္ခာတစ်တောင်းကျ သူ့ရဲ့ရွာလယ်က မြက်ကွန်းခင်တို့ ဖွဲ့မေ့ကြရတယ်”

“အဲဒီ ဆိတ်တွေ သိုးတွေနဲ့ ကောက်ပဲသီးနှံတွေက အာအတွက်နဲ့ ဂီလီယိုကြီးဆီကို ငှိုပေးကြရတာလဲ သျှီ”

သျှီသျှီအား တစ်လုံးချင်း ရှင်းပြနေသည့် အကြောင်း အရာများထဲမှ ချွင်းလင်းသည့် အချက်များကို ဂျပဒါမင်းခင် က ပြန်လည်၍ မေးမြန်းနေပါ၏။

“အင်း ဒီကိစ္စက အတော်တော့ ပြောရခက်တယ်... ငါ့လွယ်ရှိထန်က စတင်ပြီး ထုထောင်ခဲ့ကြတဲ့ အဘိုးတွေ၊ အဘွားတွေ လက်ထက်ကတည်းက နှစ်စဉ် မပျက်မကွက် လုပ်ဆောင်နေရတဲ့ ဓလေ့ထုံးစံတစ်ခုပဲ (စစ်အောင်)... နင်တို့ အားလုံး နားလည်အောင် ပြောပြရရင် ဟောဒီ လွယ်ရှိထန်နဲ့ ပျော်ပြီး ရှိနေတဲ့ လွယ်မွန်းတောင်ခြေမှာ ငါ့တို့ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် က ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတဲ့ နတ်ရုပ်တစ်ဆောင်ကျောင်းတော်ကြီး တစ်ခု ရှိတယ်”

“နတ်ဆရာဂီလီယိုရဲ့ နတ်ကွန်းခင်မှာရှိတဲ့ နတ်ရုပ် တစ်ဆောင်မယ်တော်ဟာ လွယ်မွန်းတောင်ခြေက နတ်ရုပ် တစ်ဆောင်မယ်တော်ရဲ့ ကိုယ်ပွားတစ်ခုပဲ မင်းခင်... ငါ့ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ရှားပါးအဖိုးတန်တဲ့ သစ်ကနက်သစ်

တွေနဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ နတ်ရုပ်တုတွေကလည်း ကျောင်းပေးကြီးရဲ့ နံရံတွေမှာ အတွင်းဘက်တွေမှာ လက်ညှိုးထိုးပေးတဲ့ အများကြီးရှိကြတယ် . . . ငါတို့ရဲ့ အဘိုးအဘွားတွေ ပြောစကားအခုဆိုရင် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ဟာ ဘုရားရင်ရဲ့ ဘာနိဗ္ဗာန်ကြီးတဲ့ သာဝကမတစ်ဦးဖြစ်တယ်လို့လည်း ပြောကြတယ်။”

ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြပြောဆိုနေသည့် သို့သျှိုင်း၏ အများကို ဂျမဒါမင်းဒင်တို့လူစု စိတ်ဝင်တစားနှင့် နားထောင်နေကြသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် သို့သျှိုင်း၏ စကားသံယုယုလေး တစ်လုံးချင်း ထွက်ကျလာပြန်ပါ၏။

“အင်း အဖဆီက ခွင့်ပြုချက်တောင်းပြီး တစ်ဖက်ရက်မှာ မင်းဒင်တို့ကို အဲဒီ လွယ်မွန်းတောင်ခြေက နယ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကို ပို့ပေးဦးမယ် . . . ခက်နေတာ အဲဒီ လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်မှာ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ‘နဂါးခံတွင်း’ဆိုတာ ရှိတယ်။”

“နဂါးခံတွင်း ဟုတ်လား သျှို”

လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်တွင် နဂါးခံတွင်းရှိသည် ဆိုသောကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင် စိတ်ဝင်စားသွားသလို သျှိုသျှိုင်းကို မေးခွန်းထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

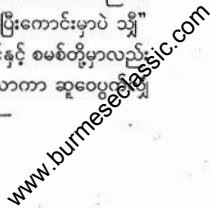
“ဟုတ်တယ် . . . နဂါးခံတွင်းတဲ့ . . . အဲဒီ နဂါး

ခံတွင်းကြီးထဲမှာ မြွေနဂါးနီကြီးတစ်ကောင် ခါဘယ် . . . ဝါတော့ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသေးဘူး . . . ငါအဖကတော့ နတ်ဆရာဝီလီယံနဲ့ ယာဇ်စာကျွေးရင်း တစ်ခါ မြင်ဖူးတယ်လို့ ပြောတယ် . . . ယောကျ်ားကြီးနှစ်ကိုယ်စာလောက်ရှိတဲ့ မြွေနဂါးနီကြီးဟာ သူ့ကို ယာဇ်ပူဇော်ထားတဲ့ ဆိတ်ကြီးတစ်ကောင်ကို ဝါးချိုကိုက်လိုက်တာများ မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းအောင်ကို မြန်ဆန်ပြီး မျက်လုံးနီနီကြီးတွေဟာလည်း ကြောက်စရာ မီးတောက်ကြီးတွေလိုပဲတဲ့ . . . အင်း ငါအဖလိုလို တူတစ်ယောက်တောင် ဒီမြွေနဂါးနီကြီးကို နှစ်ခါ တွေ့ဖို့တောင် ကြောက်လန့်နေတယ်ဆိုရင် ကျန်တဲ့ရွာသွားတွေ ဝတော့ ပြောစရာတောင် မလိုတော့ဘူးပေါ့။”

“အင်း သျှိုပြောနေတာတွေက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ စိတ်ဝင်စားစရာတွေ ကောင်းလာသလိုပဲ . . . လွယ်မွန်းတောင်ခြေက နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်၊ နဂါးခံတွင်းထဲက မြွေနဂါးနီကြီးတို့ဆိုတာ သျှိုတို့ပြောပြောနေကြတဲ့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်နဲ့ ဘယ်လိုများ ကပ်သက်နေတာလဲ . . . နောက်ပြီး မိဒီမြွေနဂါးနီကြီးဟာ ဘယ်အချိန်ဘယ်ကာလကတည်းက ပို့နေတာလဲဆိုတာ ဝေဖန်သင်ရင် သိပ်ပြီးကောင်းမှာပဲ သျှို”

ဂျမဒါမင်းဒင်၊ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့မှာလည်း ဝေခွဲပင် သွေးများ လှည့်ပတ်လှုပ်ရှားလာကာ ဆူပေပေဖြစ်ခဲ့သည်။

“ဟုတ်တယ် . . . နဂါးခံတွင်းတဲ့ . . . အဲဒီ နဂါး

လာကြသည်ထင် . . . ။ နတ်ချပ်တစ်ထောင်ကျောင်းကော်
နဂါးခံတွင်း မြေ့နဂါးနီကြီး စသည် သွေးယုတ်ခေတ်ကံချား
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများကို ကြားသိလိုက်ရသည်မှို့ တေးခဲနေသ
နလုံးသွေးတို့ပင် ဆူဝေခွာ လှုပ်ရှားလာကြပါချေပြီတည်း။

အခန်း(၁၀)

နဂါးခံတွင်းမှ မြေ့နဂါးနီကြီး

အမှန်တော့ ဤနေရာသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း
တစ်ရာကျော်လောက်က စတင်၍ 'နဂါးခံတွင်း၊ နဂါးမီးတောက်၊
မြေ့နဂါးနီကြီး'ဟူသော ကြောက်မက်ခါးသီးဖွယ်ရာ ကြမ္မာဆိုး
ကြီးများ စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့ခဲ့ရာ နယ်မြေကြီးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။
ထက်ချင်းတွင်းမြစ်ဖျား နာဂတောင်တန်းကြီးများဘက်ဆီမှ
စစ်ခုသော လွယ်ရွှံ့ထန်တောင်ကြောနှင့် လွယ်မွန်းတော

တို့သည် တောင်ညိုနောင်သမ္ပယ် ယှဉ်တွဲ၍ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

“ရွှီ . . . ရွှီ . . .”

“ဝုန်း . . . ဂျန်း . . . ဝုန်း . . . ဝုန်း . . . ဝုန်း . . .”

နွေကာလများသို့ ရောက်ပြီဆိုလျှင် လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ နဂါးခဲတွင်းမှ မြွေနဂါးကြီးသည် ယခုကဲ့သို့ တစ်ဖက်တစ်ခြမ်း အော်မြည်လျက် သူ၏ ဒေသကြီး ပေါက်ကွဲမှုတို့ကြောင့် လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ နဂါးခဲတွင်းသည် တဝုန်းဝုန်း တဂျန်းဂျန်းနှင့် အော်မြည်ကာ ကျောက်တုံးကျောက်ခဲကြီးငယ်များ လေထဲသို့ပင် လွင့်စင်မြောက်ဘက်သွားကြပြီး တောင်ပေါ်တစ်ဝိုက်သို့ တဝုန်းဝုန်းနှင့် လိန်ဆင်းပြီ ကျလာလေ့ရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော အခြေစာပျက် အနိဋ္ဌာရုံကပ်ဆိုရာများက အလွန်ပူပြင်းသော နွေဇောင်းလွန်ကာလများမှ ဦးထစ်ချွန်းသံထက်ပင် ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟီးပေါက်လာတတ်သော အသံကြီးများက နဂါးခဲတွင်းဆီမှ ထွက်လာလေ့ရှိပါ၏။ မွှေးလူကြီးများနှင့် သက်ကြီးရွယ်အို များနောက်မီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ပြောစကားများ အရဆိုလျှင် လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ နဂါးခဲတွင်းမှ မြွေနဂါးကြီးသည် သူပိုင်ဆိုင်ရာ လွယ်မွန်းတောင်နှင့် လွယ်နီဆင်တောင်ကြောပျက်နေထိုင်ကြသည့် ရွာကြီးရွာငယ်များမှ ရွာသူရွာသားများကို အ

ပြတ် စောင့်ကြည့်နေလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။

တဖန် ထိုနဂါးခဲတွင်းမှ မြွေနဂါးကြီးမှာ နတ်ရုပ်ကမ်းထောင်မယ်တော်ကြီး၏ ကျိန်စာသင့် ဒဏ်ခတ်ခံထားရသည့် စောင့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုကြပြန်ပါ၏။ နဂါးတိုင်းရင်း အာသာအားဖြင့် လွယ်ကူစွာ ခေါ်ဆိုရလျှင် မျက်နှာ(၁၂) မျက်နှာနှင့် လင်၊ပေါင်းတစ်ထောင်ရှိသော (လိုင်နင်မယ်တော်) သို့မဟုတ် မေတ္တာရှင်နတ်သမီး ခေါ် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးကြီးလှသော 'သာဝကမ' တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်ဟုလည်း ဆိုကြပြန်ပါ၏။ ထိုထိုသော နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ကြီးစံမြန်းရာ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကြီးသည် လွယ်မွန်းတောင်ခြေတွင် ရှေးဟောင်းကျောင်းယုတ်ကြီးတစ်ခုအဖြစ် ယနေ့အချိန်ထိတိုင် တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ထို လိုင်နင်မယ်တော် ခေါ် မေတ္တာရှင်နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ကြီးသည် သူ့အား ကိုးကွယ်ပူဇော် ပသကြလေ့ရှိသည့် ရွာသူရွာသားများ သူ့အား မေ့လျော့ခြင်း၊ အကုသိုလ်များ ပြားပြားလာခြင်းများ ဖြစ်လာခဲ့သည်ရှိသော် နဂါးခဲတွင်းမှ မြွေနဂါးကြီးကို ကျိန်စာသင့်ဒဏ်ခတ်ခိုင်းစေခဲ့ပါ၏။ ယင်းတို့မှာ ပိုးလေဝသရာသီဥတုများ ပျက်စီးပောက်ပြန်စေခြင်း၊ ကောက်ပဲ၊ ဝက်၊ ချင်းများ ပျက်စီးခြင်း၊ တောင်ပြို၍ ရွှံ့ရည်ပူများ ကျောက်

www.burmeseclassic.com

တောက်ခဲများဖြင့် ခုံးအုပ်ပစ်ခြင်း စသော ကျိန်စာများကို သင့်ဆွဲခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော အခါများတွင် တည်ငြိမ်စွာ အိပ်မောနေသည့် နဂါးခံတွင်းထဲမှ မြွေနဂါးနီကြီးမှာ ဒေါသအဖျက် ချောင်းချောင်းထွက်ကာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ မြွေနဂါးတွန်းပုံကြီးနှင့်အတူ ကြားဝါးသောင်းကျန်းပါတော့သည်။ သူ့ခိုအောင်းခံပြန်ရာ နဂါးခံတွင်းမှ စတင်၍ သိမ့်သိမ့်ခါမြှုပ် ဝှံ့ခိုင်းကြ ဆွဲလှုပ်ရမ်းသဖြင့် တောက်တုံးကျောက်ခဲ အကြီးအသေးများ သူ့နဂါးခံတွင်းထဲမှ အကုလွန်စင်ကာ တောင်ခြေတစ်လျှောက် လိမ့်ဆင်းကျသွားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် နာနီပိုင်း၊ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း တောင်ကြားလွင်ပြင်ဒေသရှိ စိုက်ခင်းများကို ပျက်စီးကြေမှုသွားစေသည်။ ပတ်ကြားအက် မြေကွဲကြောင်းကြီးများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ ဒေသခံတိုင်းရင်းသား နာဂကြီးများက နဂါးကြီးဆိတ်ဆီး၍ ဒေါသထွက်ကာ မြေကြီးကို နှစ်ခြမ်းခွဲပစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

"အင်း အဲဒီမြေကွဲကြောင်းကြီးတွေဟာ အနည်းဆုံး နှစ်တောင် သုံးဘောင်လောက် ကျယ်ပြီး လွယ်မွန်းတောင်ကြွေတစ်လျှောက် မြေကွဲကြောင်းအရှည်ကြီး ပေါ်လာတတ်တယ်။ မြေကွဲကြောင်းကြီးတွေထဲကို လူ တီရိစ္ဆာန်တွေ ကျသွားလို့ ကတော့ ဘယ်လို့မှ ပြန်တက်လို့မရနိုင်တော့ဘူးလေ။ ငါ့

အားတွေရဲ့ ပြောခကား အရဆိုရင်တော့ နဂါးခံတွင်းထဲမှာ မြွေနဂါးကြီးဟာ အဲဒီမြေကွဲကြောင်းကြီးကနေ ယာဂဝတီ နဂါးတိုင်ပြည်ကို သွားလေ့ရှိတာမို့ နဂါးလမ်းလို့ ခေါ်ကြတယ် မင်းဒင်"

သို့သျှိုင်းခါ တွေ့ဆုံပေးမှုဖြင့် လွယ်ရှိထန်ရွာခေါင်းကြီး ကန်သျှိုင်းနှင့် ဝင်းဒင်တို့လူစု တဲကြီးတစ်လုံးအတွင်းဝယ် ကားပြောခွင့်ရကြသည်။ ရန်သူများစွာကို တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် လိုင်နောင် နာဂဘာသာစကားဖြင့် စစ်အောင်နိုင်သူ 'ဟိုဟို'ဟူသော ဘွဲ့ထူးကို ရရှိထားသည့် ထန်သျှိုင်းကို ယခုကဲ့သို့ ဝန်းကျင်ကျော်ဖြင့်ရမှ အသက်ကြီးသော်လည်း တောင့်တင်း အန်မာသူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဂျမဒါမင်းဒင် ရိပ်စား ပြောပြနိုင်သည်။

ကြီးမားလှသော နားကွင်းကြီးတစ်ခုကို နားရွက် တစ်ပက်တွင် ဒိုက်ဆွဲထားပြီး ကျန်နားပေါက်တစ်ဖက်မှ လွယ်ထန်းကျနေသော သူ၏ ဆံပင်ရှည်တချို့ကို ထည့်သွင်းကာ ပျားပုပ်က လိုင်နောင် နာဂအကြီးအကဲတစ်ယောက်၏ ဟန်နှင့် ဟန်ကိုပါ တစ်ဆက်တည်း တွေ့မြင်နေရပါ၏။ ယခုလည်း ပါးခံတွင်းမှ မြွေနဂါးနီကြီးအကြောင်းကို ဂျမဒါမင်းဒင် တို့အား အသေးစိတ် ပြောပြနေခြင်းဖြစ်ပါ၏။

"ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီလို နဂါးကြီး ဒေါသထွက်ပြီး တစ်နေရာ

www.burmeseclassic.com

လုံး တစ်တောင်လုံး ပြိုပျက်ကျတာတွေ၊ သယ်မြေခိုက်ခင်းတွေ၊ ပျက်စီးခဲ့တာတွေကို လုံ့လကိုင်ဆောင် တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးလား . . . ဒါမှမဟုတ် လက်ဆင့်ကမ်းနဲ့ ကြားဖူးခဲ့တာလား”

“အင်း အားလုံးကတော့ တဆင့်စကားနဲ့ ကြားခဲ့တာတွေ များတာပေါ့ . . . အဲ တစ်ခုတော့ရှိတယ် . . . ငါ့ဆယ်နှစ်သား အရွယ်လောက်ကတော့ နဂါးကြီးရဲ့အော်သံတွေ၊ ဒေါသထကြီး ခိုက်ခတ်သံတွေနဲ့အတူ နဂါးခံတွင်းထဲကနေ မီးတောက်မီးလျှံတွေ ထွက်လာတာကိုတွေ့ တွေ့ဖူးပြင်ဖူးတယ်။ နောက်ပြီး နဂါးခံတွင်းကနေ ကျောက်တုံးတွေ၊ ကျောက်ခဲတွေ အံ့ကုလွင့်စင်လာကြပြီး နဂါးအံဖတ်လို့ခေါ်တဲ့ ချွဲပြစ်ပြစ်နဲ့ ရှုံ့ရည်တွေ အများကြီး မီးကျလာတာကိုတွေ့ ကိုယ်တွေ့ ကြုံဖူးတယ်လေ”

“မှတ်မှတ်ရရ အဲဒီနောက်တော့ တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့တော့ဘူး မင်းဒင် . . . ဒါပေမယ့် အချိုးစွဲနေကြပြီဖြစ်ပေမယ့် ဒီဒေသက နာဂလူမျိုးတွေကတော့ နဂါးခံတွင်းကို အသေအဝမ်းကြောက်ရွံ့ကြတယ် . . . မြေခိုက်ခင်းဒေါသထွက်ပြီး နဂါးမီးတောက်တွေလွှတ်၊ နဂါးအံဖတ်တွေ၊ ဆွေးထုတ်ရင် လူတွေ တိရစ္ဆာန်တွေ သေကြေပျက်စီးကြ စိုက်ခင်းတွေ၊ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ပျက်စီးကြနဲ့တော့ ဒီလိုဘေးအန္တရာယ်ကပ်ဆီးတွေက လွတ်တင်းအောင်ဆိုပြီး လဆန်းတိုင်း ဆိတ် ဒါမှမဟုတ် သီး

မီးကောင်နဲ့ ကောက်ပဲသီးနှံတွေကို နတ်ဆရာ ဂီလီယိုက ဆင့် မြွေနဂါးနီကြီးကို ပူဇော်ပသကြရတယ်လေ”

စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းလင်းပြောပြနေသည့် ရွာခေါင်း နှုတ်ထန်သျှိုင်း၏ စကားများကို ဂျမဒါမင်းဒင် စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ရင်း နဂါးခံတွင်းမှ မြွေနဂါးနီကြီးအကြောင်းကို ပြောစားနေမိသည်။

လုံ့လကိုင်ဆောင်ပြီး ပြောစကားအရဆိုလျှင် လွယ်မွန်နဲ့ ကောင်ထိုင်ရှိ နဂါးခံတွင်းဆိုသည့် ကျောက်လိုက်ဂူကြီးအတွင်း မြွေနဂါးကြောက်ဖက်ဖွယ်ကောင်းသော သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် မဟုတ် မြွေကြီးတစ်ကောင် ကေနမုချ ရှိနေပေလိမ့်မည်။ မြွေနဂါးစားနေမိသည်မှာ ထိုဂူအောင်းမြွေကြီးနှင့် နတ်ဆရာ ဂီလီယိုတို့ မည်ကဲ့သို့ ဆက်စပ်မှုရှိပါသနည်း။

“နေပါဦး လုံ့လရဲ့ . . . အဲဒီ နဂါးခံတွင်းရှိတဲ့ နေရာကို လှည့်လှည့်မရဘူးလား . . . တကယ်လို့များ ငါတို့သွားလို့ရရင် ငါတို့လွယ်မွန်တောင်ထပ်က နဂါးခံတွင်းကိုသွားပြီး အခြေအနေ ပြုလုပ်ခွင့် မရနိုင်ဘူးလား”

“မလွယ်ဘူး မင်းဒင် . . . အဲဒီနဂါးခံတွင်းကို သွားဖို့က ခက်စောက်တဲ့ ကျောက်ကမ်းပါးကြီးက ခံနေတယ်။ ငါတို့ကျောက်ကမ်းပါးကြီးကို ဘယ်လိုကျော်ဖြတ်နိုင်မလဲ . . . ဒါပေမယ့် နတ်ဆရာဂီလီယိုနဲ့အတူ သွားခဲ့တဲ့ လမ်းတစ်လမ်း

www.burmeseclassic.com

တော့ ရှိတယ် . . . ခက်တာက အဲဒီလမ်းဟာ သွားလမ်း
ရှိပြီး ပြန်လမ်းမရှိဘူး မင်းဒင်”

လုံဘူကြီးထန်သျှိုင်း၏ စကားလမ်းကြောင်းက ရှင်း
လို့လိုနှင့် ရှုပ်ငွေးသွားပါ၏။

“ဒီလိုဆိုရင် နတ်ဆရာဂီလီယိုနဲ့ လုံဘူတို့ မြွေနဝ်
ကြီးဆီကို ယာဇ်ပူဇော်ဖို့ သွားကြတုန်းက ဘယ်လို ပြန်လာခဲ့
တာလဲ လုံဘူ”

ဂျမဒါမင်းဒင်၏အမေးကို ထန်သျှိုင်းက ချက်ချင်း
မဖြေသေးဘဲ သူ၏ ဆေးတံကြီးထဲသို့ ဆေးတစ်ဆုံ ဖြည့်ကာ
ကြေးဝါးခြစ်ကြီးတစ်လုံးနှင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် မီးညှို့နေပါင်း
မီးညှို့သွားသည်နှင့် ဆေးတံကို နှစ်ဖွာသုံးဖွာခန့် ရှိုက်ဖွာပေး
သေးသည်။ အတန်ကြာမှ ဆေးတံမီးခိုးငွေ့များကို ပြေး
ပျံ့ထုတ်လိုက်ရင်း . . .

“ဒီလိုကွယ် . . . ငါတို့တစ်တွေ ဒီကနေသွားတုန်း
ကတော့ ဘောင်ကြောပေါ်တက်ရမှာဖြစ်လို့ အောင်းလုံး
လေးဖြားလက်နက်တို့ကို ကိုင်ဆောင်သွားခွင့်ရပေမယ့် မြွေ
နီကြီးခံပြုခိုရာ နဂါးခံတွင်းမရောက်ခင် ခရီးထစ်ဝတ်ဖြစ်
ကျောက်တံခါးဝရောက်ရင် တိုမှာရှိတဲ့ အစောင့်နာဂတွေ
လက်နက်တွေအားလုံးကို သိမ်းယူလိုက်ကြတယ် . . . ယခု
ကျောက်တံခါးဝကပဲ မြွေနဂါးနီကြီးဘို့ ယာဇ်စာတွေးရတာ

နတ်ဆရာဂီလီယိုနဲ့ ယာဇ်ပူဇော်တဲ့ အော်သံကြီးတွေနဲ့
ကျောက်တံခါးဝရောက်ကို ကျောက်တံခါးဝရှေ့မှာ
ပြီးချည်းပြီး ခုထားလိုက်တယ်”

“အဲဒီမှာ ဂီလီယိုကြီးရဲ့ အော်ဟစ်သံ၊ ဆိတ်ရဲ့ အော်
ဟစ်သံတွေနဲ့ ဆူညံနေတုန်းမှာ ကျောက်တံခါးဝ ဝှေ့ပေါက်ထဲ
ကနေ မြွေနဂါးနီကြီးက ထွက်လာပြီး သူ့ရှေ့ကဆိတ်ကို တစ်ခါ
ကျည်း ဝါးဖို့လိုက်ပြီး ဝှေ့ကြီးထဲကို ပြန်ဝင်သွားတော့တယ် မင်းဒင်
. . . မင်းတို့နားလည်အောင် ရှင်းပြရရင် အဲဒီ
ကျောက်တံခါးဝကနေ ရှေ့ကိုဆက်ပြီး သွားချင်ရင် သွားလို့
ရတယ် . . . ဒါပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်နက်တွေ
ကိုင်ဆောင်ခွင့်မပေးဘူး ဆိုတာပဲ”

ဤသို့ဆိုလျှင် နတ်ဆရာဂီလီယိုသည် နဂါးခံတွင်းထဲမှ
ပြန်နဂါးနီကြီး (သို့မဟုတ်) သတ္တဝါကောင်ကြီးအား သွယ်ဝိုက်
လာ နည်းဖြင့် အကာအကွယ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပေမည်။
သတ္တဝါကောင်ကြီး အသက်ရှင်ရပ်တည်နေသရွေ့ လွယ်ရှိ
ရှိ နာဂရွာသားများအား ခြောက်လှန့်သိမ်းသွင်း၍ သူ့အလို
သို့ အရာအားလုံးအား ရယူခိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုပင် ကောက်ပဲသီးနှံများ ပျက်စီးခြင်း၊ ရောဂါ
ပျံ့နှံ့မှုများ ထူပြောခြင်း၊ မီးပေါ်မှ လူစိမ်းများ ရောက်ရှိလာခြင်း
အသား ဖြစ်ရပ်တို့ကို အကြောင်းပြုကာ မြွေနဂါးနီကြီးအား

ပူဇော် ပသရန် ရွာ၏စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်နှင့် ပူးပေါင်း
အရေး ပေါ်အချက်ပေးတုံးခေါက်ကာ စည်းရုံးခြင်းပါ
ဖြစ်ပါချေ၏။

စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်ကလည်း လုံဘု၏ ဆုံးဖြတ်
ချက်ကြောင့် လက်ရုံးရည်ချင်း ယှဉ်ခဲ့ရသော လူစိမ်းစစ်
ကျမပါမင်းဝင်အား စွဲနိမ့်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မကျေမချမ်း ဖြစ်
ချိန်တွင် ယခုကဲ့သို့ အပြစ်ရှာနိုင်သော ပြစ်ချက်များကို နတ်အ
ဂီလီယိုက ညွှန်ပြခဲ့သဖြင့် အချက်ပေးတုံးခေါ်၍ စုရုံးပြု
ဖြစ်သည်။ ပြီးမှ ထိုအခြေအနေကို ရွာ၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ
လုံဘုထံသို့ သွင်းထံ တင်ပြ၍ သူတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒများ
တောင်းခံကြမည်ဖြစ်ပါ၏။

လွယ်ရှိထန်ရွာကြီး၏ အခြေအနေသည် ပစ္စုကွာအား
မှာတော့ လုံဘုထံသို့သွင်းထက် နတ်ဆရာဂီလီယို၏ အခြေ
အလှန့်၊ အဟန့်၊ သြဇာလက်နက်က ပို၍ ထိရောက်နေသော
တစ်ချိန်ချိန်တွင် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်နေပြီဖြစ်သော လုံ
ထန်သျှိုင်းအတွက် အနာဂတ်သည် နှိုးရိုင်းပွယ်ရာ နိမိတ်များ
အရိပ်အယောင်ပြနေပါချေတည်း။

ရ နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ဇေ

အခန်း(၁၁)

လှိုင်းဂါးပဟေဠိပစ္စုပျား

နာဂရွာခေါင်းကြီး သို့မဟုတ် လွယ်ရှိထန်၏ လုံဘု
ထံသို့သွင်းမှာ သမီးဖြစ်သူ သျှိုင်းသျှိုင်းအား ကျောခိုင်းလျက်
မဝေးရှိ မြို့ငါးညိုလှိုင် တောင်တန်းများဆီသို့ ရီဝေသော မျက်လုံး
များဖြင့် ငေးမောကြည့်နေမိသည်။
သမီးငယ်သျှိုင်းသျှိုင်း၏ တင်ပြချက်၊ ထင်မြင်ချက်များကို
မသိသာစွာ ကျတုနုနု အချိန်ယူ၍ နားစိုက်ထောင်နေမိသည်။

ရ နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ဇေ

ထန်သျှိုင်းကိုယ်တိုင်မှာလည်း မနေက လက်ရုံးရည်ယျှို
ပွဲတွင် နာဂစစ်ခေါင်းဆောင် လှိုင်းဆိုင်အား ယောက်ျားကော
ပီသစွာ အနိုင်ယူသွားခဲ့သည့် ဂျမဒါမင်းခင်၏ နှလုံးပျံ
လက်ရုံးရည်ကို အတန်ငယ် သဘောတွေ့သွားပါ၏။ ထိုအချိန်
ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ သျှိုသျှိုင်းက ဂျမဒါမင်းခင်နှင့် အပတ်
ထွက်ရင်း နတ်ရုပ်တစ်ဆောင်ကျောင်းတော်အထိ သွားရောက်
ခွင့်တောင်းခံနေခြင်းဖြစ်သည်။

“မင်းခင်ဟာ မဟာဒိတီ အင်္ဂုလိပိစစ်တပိတက
ဆိုင်ပေမယ့် သူ ဒီကိုရောက်လာခဲ့တာဟာ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်
ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့အတူ တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ ရောက်လာ
ခဲ့တာပါ အဖ . . . တကယ်လို့များ မင်းခင်သာ သူ့လျှိုဆိုင်
ငါတို့ ဟောဒီ လွယ်ရှိထန်က နာဂတွေအားလုံး ဒီစိ ညက်ညက်
ကြောနေလောက်ပြီပေါ့ . . . နောက်ပြီး သူဟာ တကယ်လို့
ယောက်ျားပီသတဲ့ မြန်မာစစ်သားတစ်ယောက်ပါ အဖ”

သျှိုသျှိုင်းက ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် တွေဝေလေ့
နေသော ဖခင် လုံ့ဘုကြီးထန်သျှိုင်းအား မင်းခင်တို့
ပတ်သက်၍ ဒီအားအမျိုးမျိုးပေး၍ ပြောဆိုနေပါ၏။ စင်စစ်
သူမ၏ မသိစိတ်တစ်နေရာတွင် မင်းခင်အား သံယောဇဉ်
အမြင်တန်းတချို့ ရစ်ပတ်မိနေပြီဆိုတာကိုတော့ သျှိုသျှို
ကိုယ်တိုင် မသိတတ်နိုင်ပါပြီတည်း။

နောက်ဆုံးတော့ သမီးဖြစ်သူ သျှိုသျှိုင်း၏ဆန္ဒကို
လိုက်ကြီးထန်သျှိုင်းက မြည့်ဆည်းပေးလိုက်ပါတော့သည်။

“ကောင်ဒါ့ဦး သမီး . . . ဒါပေမယ့် နတ်ရုပ်တစ်ဆောင်
ပျောင်းအောင်သာ အဖတို့ရဲ့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ထိန်းသိမ်း
ဆောင်ရွက်ခဲ့ရတဲ့ အဓိကရ ကျောင်းတော်ကြီးဆိုတာ သမီး
မိပါတယ်နော် . . . ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အဖ လုံးဝ အမှား
မလွှဲမယွင်း မခံ့ခေချင်ဘူး . . . နောက်ပြီး မင်းခင်ဟာ
လွယ်ဖွန်းတောင်ထိပ်က နဂါးခံတွင်းကို အတော်လေး စိတ်ဝင်
ပါသကတယ် . . . သူဟာ အဲဒီ နဂါးခံတွင်းကို ထိုးဖောက်
ဖို့ရောက်ဖို့ ကြိုးစားနေတာနော် . . . အဲဒါကို သတိထားပါ
လား”

“အဲဒီကိစ္စကို ငါလဲ စိတ်ဝင်စားတယ် အဖ . . . နဂါး
ခံတွင်းမှာ မြွေနဂါးခေါင်းနီကြီး ရှိတယ်၊ မရှိဘူးဆိုတာ ငါကိုယ်
တိုင်လည်း မြေငြိမ်းဘူး . . . ဒါပေမယ့် နတ်ဆရာဂီလိယိုကြီး
ကတော့ ဆိတ်ခံကြီးတွေ၊ သိုးမြဲကြီးတွေ၊ ပြောင်းဆန်း၊ လူးဆန်
နဲ့ ကျည်အပြည့်နဲ့ လွယ်ရှိထန်တစ်ကြောမှာ လူချမ်းသာ
လှမ်းဝင်တောင် ခြင်နေပြီကော”

“ဣဒူဣာသားတွေကလည်း နဂါးခံတွင်းဆိုတာနဲ့
ကြိုးဝတ် ကြောက်ရွံ့နေကြတာပဲ . . . ဂီလိယိုက ဆိတ်ဆီ
ကလေး သိုးဆီသိုး ချက်ချင်း နတ်ကွန်းစင်ကိုအရောက် ပို့
ပေးပါ”

ကြရတယ် . . . ဒါတွေဟာ နဂါးခံတွင်းက မြွေနဂါးခေါင်ကြီးရဲ့ ရန်ကို ကြောက်ရတာရယ်၊ နတ်ရွတ်တစ်ထောင်မယ်ရဲ့ ရဲ့ ကျိန်စာကို ကြောက်ကြတာရယ်ကြောင့် ပူဇော်ပသရတာ . . . ငါကတော့ ဘဲဒီအဖြေကို တိတိကျကျ သိနေတယ် . . . ဖြစ်နိုင်ရင် ငါလည်း မင်းဒင်တို့နဲ့အတူ နတ်ခံတွင်းကို သွားချင်တယ် အဖ"

လုံဘူကြီးထန်သျှိုင်းက အားမာန်ပါပါနှင့် ပြောနေသည့် သမီးဖြစ်သူကိုကြည့်တာ အံ့ဩထိတ်လန့်နေမိသလိုနဲ့ခဲသော ငါးနှစ်ခြောက်နှစ်ခန့်က သူတို့ယံတိုင် မြင်ခဲ့သော မြွေနဂါးနီကြီး၏ မျက်လုံးနီကြီးကို သူတို့တိုင် မြင်ပေးနေမိပါ၏။ ဆယ့်ငါးဘောင်တော်ကျော်ခန့်မြင့်သော ကျောက်ခါးဂူပေါက်ဝမှ ထန်းလုံးခန့်ကြီးမားလှသော ခန္ဓာကိုယ်ပြည့်ဝကာ ကြီးမားလှသော ဦးခေါင်းကြီးနှင့် တိုးထွက်လာသော မြွေနဂါးခေါင်းနီကြီးက ထန်သျှိုင်းကို အတိတ်တစ္ဆေကတစ်ကောင်နွယ် ခြောက်လှန့်နေဆဲပါတည်း။

"အင်း သမီးတို့သာ ငါးခံတွင်းကိုဝင်သွားရင် ဂီတို့က အကြိုက်တွေ သွားမှာပေါ့ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုလျှင် နဂါးခံတွင်းဟာ ဝင်လမ်းသာမို့ပဲ တကယ့်ကို ထွက်လမ်းမရှိသေးပင်ရဲ့ ပါးစပ်ပေါက်ကြီးတစ်ခုပဲ သမီးရ . . . ဧကန်တော့ ကျောက်တံခါးဝမှာရှိကြတဲ့ ဂီလီယိုရဲ့ အတောင့်တွေက သမီး

လက်နက်တွေကို သိမ်းပြီးမှ နဂါးခံတွင်းကို အဝင်ခံကြမယ်နော်"

ဖခင်ကြီးထန်သျှိုင်း ပြောနေသည်မှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်နိုင်တွေ့ရမည့် ဖြစ်နိုင်များပင်ဖြစ်ပါ၏။ နေ့ညမပြတ် နောက်တံခါးဂူဝတွင် တောင့်ကြပ်လျက်ရှိသည့် နတ်ဆရာမီယို၏ အစောင့်များက မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ နဂါးခံတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်စွမ်း ဝင်ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ပေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် နဂါးခံတွင်းသို့ လက်နက်မပါ ကိုယ်ထီးတည်းနှင့် ဝင်ရောက်သွားရမည် မြွေနဂါးကြီး၏ အစာသာ ဖြစ်သွားရမည်မှာ မြေကြီးကတိတ မလွဲပါတည်း။

"ဒီအချိန်မှာ စစ်ရေးကလည်း ရှုပ်ထွေးနေတဲ့အချိန်၊ ဂျပန်တို့ယုံဘက်သားတွေနဲ့ ဂျပန်တွေကလည်း သူတို့ရဲ့ စစ်ရေးကလေး အစစအရာရာ လုံးပန်းနေကြချိန်မှာ ငါတို့က ကြားညှပ်မိနေတာပဲ။ မဖြစ်ဘူး သမီး . . . ဒီတော့ မင်းဒင်တို့ကိုလည်း ဂျီတိုက်သင့် ထိန်းထားရမှာဆိုတော့ သမီးရဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ပေးတော့ . . . ဒါပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ ခက်မလစ်လို့ သမီး"

"ဒီတံခါးပါ အဖ . . . ငါကလည်း အဘရဲ့ လုံဘူကြီးကို မတ်မောနေတဲ့ နတ်ဆရာဂီလီယိုကို မခံချင်လွန်းလို့ပါ။ ဂီလီယိုက မင်းဒင်ကို နိမိတ်ဖတ်ပေးတာကလည်း

www.burmeseclassic.com

ရှိနေလေတော့ အဖပြောသလို မင်းဒင်တို့ကို ထိန်းသိမ်းသိမ်း ဆက်ဆံပြီး သူတို့သိချင်မြင်ချင်တာလေးတွေနဲ့ အာချိန်ဆွဲထားတာ အသင့်တော်ဆုံးပဲ အဖရာ”

ဟုတ်သည်။ စစ်ရေးသည် ဤအချိန် ဤကာလအတွက် မှာပင် ရှုပ်ထွေးစပြုနေပြီ မဟုတ်ပါလား။ ဗြိတိသျှဗဟကမိတ်တစ်စိမ့်စိမ့်နှင့် ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နေကြချိန်၊ ငမောမျိုးတပ်မတော်ကလည်း ငှမန်တို့၏ ရွှေရည်စိမ်လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းသဘောမကျသဖြင့် တိတ်တဆိတ် တော်လှန်တိုက်ခိုက်မှု စုစည်းပြင်ဆင်နေကြချိန်နှင့် နယ်ဆရာဂီလီယို၏ ရူးသွေးဆာလောင်မှုကြောင့် လွယ်ရှိုထန်သည် ချိန်ခါမရွေး ထပေါက်နိုင်သည် မိုင်းငံ့တင်လမ်းနယ် ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

သျှိုသျှိုင်းမှာ အခင်ကြီးထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရရှိလည်လွယ်မွန်းတောင်ခရီးစဉ်ကို လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်ရန် စိတ်ထဲတွင် အကောင်အထည်ဖော်ရင်း အခင်ကြီး၏ တံကြိုးအတွက် ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

သည်ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဂျမဒါမင်းဒင်တို့က သူတို့လေထီးနှင့် ခုန်ချလာစဉ်က မြှုပ်နှံသိုဥက်ထားသော ခဲ၊ မီးကျောက်များနှင့် ခိုင်ဖယ်သုံးလက်တို့ကို သွားဆောက်ဖော်၍ လွယ်ရှိုထန်သို့ ယူဆောင်လာခဲ့ကြသည်။

စမစ်က သူ၏လက်စွဲတော် ခိုင်ဖယ်သေနတ်ကြမ်း

လူ၏ ငယ်ပေါင်းရည်းစားတစ်ဦးနယ် ဖက်ရမ်းနမ်းရှုံ့လိုက်ရင်း ပြုံးဆေး ပွတ်တိုက်နေပါလေ၏။ ကပ္ပတိန်ဂီလီဆင်က ချိုးယောက်ပေါင်း သယ်ယူလာကြသည့် ကျည်တောင့်များ၊ ကက်ပစ်ငုံ့များကို စနစ် တကျ ရေတွက်စစ်ဆေးလျက်ရှိသည်။ ဂျမဒါမင်းဒင်နှင့် သျှိုသျှိုင်းတို့က လွယ်မွန်းတောင် ခြေမှ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်ရေး အတွက် ကိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကြပါ၏။

“အဖကတော့ သွားဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်ပြီ . . . ဒါပေမယ့် မိုင်းဆိုင်နဲ့ ဂီလီယိုတို့ တစ်မျိုးမထင်ကြအောင်လို့ စိုက်ခင်း မကူကို ဖျက်ဆီးတဲ့ တောဝက်ကိုပစ်ဖို့ဆိုပြီး မနက်ဖြန်မနက် ဝေစောထွက်ကြမယ် မင်းဒင်”

“အင်း နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကို မမြင်ဘူး မထွေးဘူးသေးလို့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်သေးပေမယ့် လုံ့ဘူ ပျော်ပြထားတဲ့ နဂါးခဲတွင်းကိုတော့ ငါ သိပါပြီ။ စိတ်ဝင်စားတယ် ပျို . . . မြစ်နိုင်ရင် အဲဒီ နဂါးခဲတွင်းကို မရောက်ရောက်အောင် သွားပြီး ကြည့်ချင်တယ်”

“သိပ်မလွယ်ဘူး . . . အဲဒီနဂါးခဲတွင်းကို သွားစရာ ကမ်းတစ်လမ်းပဲရှိတယ် မင်းဒင် . . . အဲဒါကတော့ ဂီလီယိုရဲ့ မပစောင့်တွေရှိတဲ့ မကျောက်တံခါးဝဟာ တစ်ခုတည်းသော အပင်ဝ ဂူပေါက်ပဲ”

သျှိုသျှိုင်းက မင်းခင်၏ ကျောပိုးအိတ်ထဲသို့ လိုက်
မည့် ပစ္စည်းများနှင့် အရံပစ္စည်းတချို့ကို ခနစ်တကျ ထည့်ရန်
သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြနေပါ၏။

“အင်း အဲဒီကျောက်တံခါးကပဲ အသက်စွန့်ပြီး ကံ
မှာပဲ . . . ဒါမှ ဂီလီယိုချဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခုကို တွေ့
လိမ့်မယ်ထင်တယ် . . . လောလောဆယ်တော့ ငါတို့ခရီး
အတိုင်း စိုက်ခင်းတွေကို ဖျက်ဆီးတဲ့ တောဝက်တွေကို ပစ်
ရင်း နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကို မနက်စော
ထွက်ကြမယ် သန့်”

နောက်ဆုံး မင်းခင်၏ ပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက်
နှင့်အတူ ခရီးထွက်ရုံနိုင်ရေးကိုသာ လေးယောက်သား ပြင်
လျက် ရှိကြပါတော့သည်။

အခန်း(၁၂)

နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော နှင်းဖြူသင်တိုင်းများ
ဖြူလှူပြီးထားဆဲအချိန်မှာပင် ဂျပဒါမင်းခင်နှင့် သျှိုသျှိုင်းတို့ အဖွဲ့
ဝတ်နက်တိုက်ဖွင့် ခရီးထွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

နေခြည်က လုံးဝ မမြင်ရသေး။ အရက်ကျင်းစ နှင်းစာ
ကို သိပ်သည်းထူထပ်စွာ ရစ်သိုင်းထားသဖြင့် လွယ်ရှိထန်
မကင်ကြောတစ်ခုလုံးအား အဘေးခတ်တို့က ရိုးတွင်းချဉ်ချဉ်

www.burmeseclassic.com

စိုးမိုးထားပါလေ၏။ အင်းဖက်နှင့် မက်ရွတ်ကြီးများပေါ်ပါ
တဖောက်ဖောက်နှင့် နှစ်စဉ်ချက်မှန်မှန် ကျဆင်းလျက်ရှိသေး
နှင်းမိုးစက်သံတို့ကသာ လွယ်ရှိထန်အား လွှမ်းမိုးထားပါသည်။

ခပ်ပြေပြေလမ်းကြောလေးအတိုင်း သူ့သျှိုင်းက ရေ
ဦးဆောင်၍ သွားနေပါ၏။ ကျားသစ်ရောက်သည့်နှင့် လေးမြားသို့
ကျောတွင် လွယ်သိုင်းကာ လှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း လှပပြေပြစ်သော
ကိုယ်နေဟန်အချို့အစားကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ ကလေးကလေး
မျက်နှာလွဲကာ ဝန်းကျင်ကိုသာ အာရုံစူးစိုက်၍ ကြည့်ရှု
ပလ္လာက်လှမ်းလာခဲ့သည်။

နံနက်ကိုးနာရီသာသာခန့် မြူနှင်းမိုး လွင့်ပျယ်စေအောင်
မှာတော့ ဒူးဆစ်ခန့်ရှိသော မြက်ရိုင်းတောရှည်ကြီးတစ်ခုကို
တွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။ ထိုမြက်ရိုင်းတောကြီးမှာ ခပ်ပြေပြေ
တစ်မိုင်သာသာခန့် မြင့်တက်သွားပြီး မြက်ရိုင်းတောအဆုံးတွင်
ပေလေးရာကျော်ခန့်မြင့်သော ကျောက်နံရံကြီးကို သိရှိသွား
တောင်ကမ်းပါးကြီးမှာ တောင်တစ်ခုလုံးကို မတ်လည်ပိုင်းလျှာ
ရှိသည်။ ၎င်းကျောက်ကမ်းပါးကြီးအထက်ဝယ် တောင်သား
မပြေပြစ်တော့ဘဲ ခတ်စောက်၍ သစ်ပင်ခြံနွယ်ကြီးများဖြင့်
ဖုံးအုပ်လျက်ရှိပါ၏။

မြက်ရိုင်းတောစစ်နှင့် မြက်ပင်ငယ်များကြားတွင်
ဆိတ်နှင့် သိုးများကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“ဒီဆိတ်တွေ သိုးတွေက ဘယ်လိုကြောင့် ဒီနေရာကို
ဖျောက်နေရတာလဲ သူ့”

“ဟင်း ဟင်း နတ်ဆရာဂီလီယိုကြီး ပြောသလိုသာ
ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ နဂါးခဲတွင်းမှာရှိတဲ့ အစောင့်တော်ကို
ဖုတ်ပယ်ဖို့ ငါတို့ဣသားတွေ ပို့ပေးထားရတဲ့ ဆိတ်တွေ၊
သိုးတွေပဲ မင်းခင် . . . ဒီကောင်တွေကို ဂီလီယိုကြီးက
ကျွန်ုပ်တို့ ခွေးမြုထားပြီး သိုးထိန်း၊ ဆိတ်ထိန်း အစောင့်တွေနဲ့
အားပြီး လဆန်းတိုင်း အစောင့်တော် မြွေနဂါးနီကြီးကို ကျွေးမွေး
ပေးရတယ်လေ”

သူ့သျှိုင်း၏ ခကားအသွားအလာကို သေချာစွာ
သေထောင်ရင်း နတ်ဆရာဂီလီယိုသည် လွန်စွာမှ ပါးနပ်လိမ္မာသူ
ပျော်စရာပဲတစ်ထောင့်နှင့် ဂီလီယိုအား သတ်ထား ဂရုစိုက်ရမည်ဟု
ပြောဆိုသည့် သတ်ပေးနေမိပါ၏။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့လူစု မြက်ရိုင်းတောကြီးကို ဖြတ်ကာ
ပျော်စရာပဲတစ်ထောင့်ခန့် သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ ဂျမဒါမင်းခင် တို့
မြက်ရိုင်းတောကြီးကို ဖြတ်ကျော်နေချိန်တွင် မြူနှင်းတို့
ပျော်စရာပဲတစ်ထောင့်ခန့် သွားကြပြီး နေခြည်အလင်းတန်းတို့က
မြက်ရိုင်းတောကြီးအောက် နေရာယူလာကြသည်။ မြက်ရိုင်းတောကြီး
ပေါ်သည့်နှင့် ကျောက်သားမြေမာတို့က မတ်စောက်သော
ကျောက်နံရံကြီးအထိ ခြေဆန့်နေရာယူထားကြပါ၏။ ဆူးရောင်

www.burmeseclassic.com

ခြံနွယ်များ ရှင်းမယ်သွားသည်နှင့် သူတို့မျက်စိရှေ့တွင် ရုတ်တရက် တွေ့မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် သုံးယောက်သား အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားကြပါပြီကော . . .

“ဟင်”

“ဟာ . . . ဘာ ဘာကြီးလဲဟ”

“အိး ကျောက် ကျောက်သား နန်း နန်းဆောင်ကြီးဟုတ်သည်။ ဂျမဒါမင်းဒင်ထို့ အံ့ဩတုန်လှုပ်နေဆဲပါကလည်း အမှန်တကယ်ပင် အံ့ဩတုန်လှုပ်စရာပါကလည်း မြင့်မားမတ်စောက်လှသည့် လွယ်မွန်းတောင်ခြေကို ကျောက်သားနံရံကြီးကို ထွင်းထု၍ ဆောက်လုပ်ထားသော ကျောက်သားနန်းဆောင်ကြီးက လွန်စွာမှ အံ့ဩထူးဆန်းဖွယ်ရာ ရှေးလက်ဟောင်းကြီးများဖြင့် ဆီးကြီးလျက်ရှိပါသည်။”

“ဟား ကြည့်စမ်း ကပ္ပတိန် . . . ဒီလောက် ချောင့်လှတဲ့ နားဝတ္ထုလေးတစ်ရွာမှာ ဒီလောက် ကြီးကျယ် ခမ်းနားသော ကျောက်သားနန်းတော်ကြီးတစ်ခု ရှိနေလိမ့် မယ်ဆိုတာ မယုံမှ စရာ ပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီတစ်ခုလို့ပဲဟေ့”

“ဟုတ်တယ် ဂျမဒါ . . . တကယ်ကို ရှေးဟောင်းမြို့တော်ကြီးတစ်ခုကို ငြိမ်းစားကြီး တွေ့လိုက်ရသလိုပဲ . . . ငါတော့ ချက်ချင်းတောင် ကျောင်းဆောင်ကြီးထဲကို ပြေးဝင်ကြည့်လိုက်ချင်ပြီ”

ဂျမဒါမင်းဒင်နှင့် ကပ္ပတိန်စိလ်ဆင်တို့မှာ လွန်စွာမှ စူးရှလှသည့် အနုလက်ရာများဖြင့် မွမ်းမံဆောက်လုပ်ထားသည့် ကျောက်သားနန်းဆောင်ကြီးကို တအံ့တဩကြည့်ရှင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပင် မေ့လျော့သွားကြလေသည်ဟင်

ထိုအချိန်တွင် နာဂအစောင့်စစ်သားများမှာ သို့သျှိုင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရသဖြင့် ကျောင်းဆောင်အတွင်းမှ ထွက်လာကာ အစွဲအသေပြု ဆီးကြိုကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် သို့သျှိုင်း နန်းဆောင်၍ ခန့်ထည်လှသော ကျောက်သားနန်းဆောင်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြပါ၏။

“နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ဆိုတာ ဒါပဲ မင်းဒင် . . . လာ လာ အရင်ဦးဆုံး နတ်ရုပ်တစ်ထောင် မယ်တော်ကြီးကွယ်ခဲ့တဲ့ အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်ကြရအောင်”

သို့သျှိုင်းက ခေါ်ဆောင်သဖြင့် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည့်တိုင် ကျောင်းဆောင်ကြီးအတွင်းဝယ် အတန်ငယ် ဖျာပင်နေသဖြင့် ရုတ်တရက် ဘာကိုမှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရ။ အစောင့်လှူတိုင်စစ်သားများက အဆင့်သင့်ရှိနေသည့် ကညင်ဆီကိုင်များကို ထွန်းညှိလိုက်မှသာ မြင်မြင်ထင်ထင် ရှိလာပါ၏။

နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကြီး၏ ခန်းမကျယ်ကြီးထိပ်တွင် ကျောင်းခေါင်အထိ မြင့်မားလှသော ဗုဒ္ဓရုပ်တု

www.burmeseclassic.com

တော်ကြီးတစ်ဆူကို ဆုံသြဋ္ဌာပင် ဖူးတွေ့လိုက်ကြရသလို လွန်စွာရှားပါး အဖိုးတန်ကုသည့် မဟာရာဇကျောက်နက်သားထွင်းထုထားသည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးက လွန်စွာမှ ရှေးဟောင်းလှသော လက်ရာများဖြင့် သပ္ပာယ်ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းသည်။

“ဟာ ဒါ ဒါ ကျောက်နက်ဆင်းတုတော်ကြီးဟေ့ မင်း... ဉာဏ်တော်တောင် အတော်ကြီးကို မြင်ပါလား... ကြည့်ရတာ ပုပ်လက်ရာထက် ငိုပြီး ချွေးကျမလုပ်ပဲကွ”

ကပ္ပတိန်ပိလ်ဆင်က ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများပတ်သက်လျှင် ထဲထဲဝင်ဝင် သိန်းလည်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤနတ်ရုပ် တစ်ထောင်မယ်တော် နန်းဆောင်ကြီးတွေ့မြင်လိုက်ရ ကတည်းက သူ၏ နှလုံးခေ့ခေ့ဘို့သည့် ဆူပေပွတ်လှံလာခဲ့သည်။

တဆက်တည်းမှာပင် ကပ္ပတိန်ပိလ်ဆင်နှင့် စမစ်တို့ ဗုဒ္ဓ ဆင်းတုတော်ရှေ့မှ အမွှေးနံ့သာများ တလှလှ ဖိခိုးထွက်နေသည့် ကြေးအိုးကြီးများအနီးသို့တိုင် တိုးကပ်ကြည့်ကြသည်။ ဂျပဒါမင်းခင်နှင့် သို့သို့ငြိမ်းတို့က ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီးအား ဝတ်ပြုပူဇော်နေကြပါ၏။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ ဝဲယာနှစ်ဘက်မှာတော့ လူသဏ္ဍာန်နီးပါးရှိသည့် များပြားလှသော ဖော်တပ်များ

ပယ်တော်ရုပ်တုများက ကျောင်းဆောင်အနံ့ ပြည့်လှုံလျက်ရှိသည်ကို ဒုတိယအကြိမ် အံ့သြစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရပြန်ပါသည်။

“အိုး ဒီ ဒီမှာလည်း မယ်တော်ရုပ်တုကြီးတွေ မနည်းပါလား... ခန့်မဆောင်ကြီးတင်ခုလုံးတောင် ပြည့်လှုံနေဖလှုံပဲ... အင်း ငါ့ကိုယ်ငါ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းပြတိုက်ကြီးဖက်ခုထဲကို ရောက်နေထလားလို့တောင် ထင်နေမိတယ်ပေးစိရေ...”

“အင်း ဘယ်လိုကတယ်လို ဘုရား ရှင်ရဲ့ ရုပ်ပွားတော်ကြီးက ဒီလောဘ်ခေါင်လှတဲ့ နာဂရွာလေးဖက်ရွာမှာ ရောက်နေရတာလဲ မသိဘူးနော်... ကြည့်ရတာ ပုဒ္ဓဘုရားကို တွေ့ကြတာတောင် ဘုရားလို့မှ သိကြရဲ့လား မသိဘူးဟေ့... ဟို ဟို နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ကိုပဲ ကြောက်ရွံ့ပြီး ကိုးကွယ်ကြပုံရတယ်”

စမစ်၏ စကားသံက အနည်းငယ် ကျယ်လောင်သွားသည်ထင်...။ သို့သော်ငြိမ်းက ကပ္ပတိန်ပိလ်ဆင်ကို ရှိရှိချာသို့ လျှောက်လာပြီး...

“အင်း ငါတို့နာဂရွာရဲ့ အခြေအနေက စမစ် ပြောသလိုပဲ ဖြစ်နေမယ်ထင်တယ်... အမှန်တော့ ငါကြားဖူးတာတော့ ငါတို့ရဲ့ ခေတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားရုပ်ရဲ့ သာဝကမဟာပိဋ်လို့ ငါတို့ ဘိုးဘွားတွေ ပြောခဲ့တာ ကြားဖူး

တယ် . . . နောက်ပြီး ငါတို့ လိုင်နောင်နာဂတိုင်းရင်း
ဘာသာစကားနဲ့ဆိုရင် နတ်ရုပ်ဘင်ထောင်မယ်တော်ကို လိုက်
မယ်တော်၊ မေတ္တာရင်နတ်သမီးလို့ ခေါ်ကြတယ်”

“ဟောဒီ ကျောင်းတော်ကြီးထဲမှာ လိုင်နင်မယ်တော်
ရုပ်တုတွေဟာ အခုခြင်တွေ့ရတဲ့အတိုင်း အများကြီးပဲ . . .
ကျောင်းဆောင်နဲ့ မလိုက်ဖက်လောက်အောင် များပြားလှ
တာကို ကြည့်ရင် ငါတို့နာဂဘိုးကားတွေဟာ နတ်ရုပ်တစ်ဆူ
မယ်တော်ကို ဘယ်လောက် ယုံကြည်ကိုးစားကြတယ်ဆို
ပြနေတာပဲ မဟုတ်လား”

သို့သော်လည်းက နေ့ရောင်ခန်းမကြီးထဲမှ များပြား
လှသည့် မယ်တော်ရုပ်တုများကို ညွှန်ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်သော်

“နောက်ပြီး အင်မတန်စူးပါးလှတဲ့ ကျောက်ဖြူသစ်
ထုလုပ်ထားပြီး ဟောဟိုဘက်က မယ်တော်ကျောင်းဆောင်
မှာလည်း သစ်ကနက်သားနဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ မယ်တော်ရုပ်
ဆယ်ရှုပ်ဟာလည်း သီးခြား ခိုနေသေးလေတော့ ငါတို့ နာဂ
တိုင်းရင်းသားတွေ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြတာ မထူးဆန်းပေ
ပါဘူးလေ”

ထိုအချိန်တွင် နာဂစစ်သားတစ်ဦးက သို့သော်လည်းကောင်း
အရိုအသေပေးကာ ငင်လာရင်း သူတို့နားမလည်သော လိုင်နင်
နာဂဘာသာစကားဖြင့် ပြောဆိုနေပါ၏။ နာဂစစ်သား

များကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်ရင်း သို့သော်လည်းကောင်း
မင်းဒင်ဘက်ကို မကြာခဏ လှည့်ကြည့်လျက်ရှိသည်။
ကျန်ကြာမှ . . .

“မင်းဒင် . . . ဟောဒီမယ်တော်ရဲ့ နန်းဆောင် ထဲမှာ
ပတ်ပြီး ကြည့်နှင့်ကြည့် . . . ငါ ခဏ အပြင်
ထဲသွားဦးမယ် . . . ပြီးရင် ဒီကဲ့ပဲ ပြန်လာခဲ့မယ်နော်”

သို့သော်လည်းကောင်း လှမခါမင်းဒင်အား မှာကြားကာ နာဂ
စစ်သားနှင့် အပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားပါလေ၏။

သို့သော်လည်းကောင်း ထွက်ခွာသွားကြသည်နှင့်
တိန်ဗီလ်ဆင် မှာ ဟန်ပင်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ
လှုပ်တစ်ထောင်မယ်တော် ရုပ်တုများအနီးသို့ တိုးကပ်ကာ
ကျောစွာ လေ့လာကြည့်ရှုပါ လေတော့သည်။

“တောက် တော်တော်ကို လက်ရာမြောက်တဲ့
ဟောင်းရှုပ်ဟုကြီးတွေပဲကွ မင်းဒင် . . . ငါ့ဦးလေးသာ
လိုက်ရင် ဘယ်လောက် သဘောကျလိုက်မလဲ မသိဘူး”

ကျောက်သားစင်မြင့်များဖြင့် အဆင့်ဆင့် စီတန်း
ထားသည့် ရာပေါင်းများစွာသော မယ်တော်ရုပ်တုများမှာ
ရုပ်တုရုပ်လျက် ဆုတောင်းနေကြဟန်ရှိပြီး ဦးခေါင်းထက်တွင်
ပူဆောင်းလျက် ရောင်ခြည်စက်ဝိုင်း လက်မြူးနေဟန်
ရှိနေပေ၏။

နှစ်ပရိစ္ဆေဒပေါင်းများစွာ သန်ရှင်းမှုမပြုလုပ်ဘဲ
မကျင်းထားသဖြင့်လည်း ပင့်တူချင်၊ စိုးရွံ့များနှင့် ဖုံးပျောက်
အထပ်ထပ်ဖြင့် သူနှင့်ချီ၍ တွယ်ယှက်ကပ်ညှိလျက်ရှိကြ
ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဝါသနာတို့ ကပွတ်နိမိတ်ဆင်
ယခု အချိန်တွင် ဘာကိုမျှ သတိမပေးပါလေတော့။ သူ့
ဂုဗဝါ မင်းဒေနှင့် စစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာမင်းသား
သို့သျှိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း မေ့လျော့သွားခဲ့ပါပြီ။ သူ့
တည်းသော စိတ်အာရုံက နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်
များဆီသို့သာ ဝင်စားနေပြီတော့။

“ဟား ရုပ်တူတွေအားလုံးဟာ တကယ်ကို ကျေး
သားစစ်စစ်နဲ့ ထုလုပ်ထားကြတာပါလား... အင်း ဒီရုပ်
အားလုံးသာ ငါရလိုက်ရင် စာနိမိတ်ဖြတ်နိုင်တဲ့ ရှေးဟောင်း
ရတနာသိုက်ကြီးတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရလိုက်သလိုပဲပေါ့
ထိုသို့... ”

“အီး အီး အင်း ဟင်း ဟင်း”

ရုပ်တူရုပ် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော် ရုပ်တူ
ဘက်ဆီမှလိုလို အတန်ငယ်မှောင်နေသည့် အတွင်းခန်း
ဆီမှလိုလို ညည်းညူသံကြီးတစ်ခုကို ကျွေးဒါမင်း
သုံးယောက်လေး ပီပီပြင်ပြင် ကြားလိုက်ရသဖြင့် မော်
များပင် ထောင်ကာ ကြက်သီးမွှေးညင်းများပင် တဖြုတ်

များကြသည်သို့...။

ဘစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆင်းတုတော်ရှေ့သို့ ပူဇော်
သည့် ကြေးအိုးကြီးများထက်မှ တငွေငွေလွင့်ပျံနေသည့်
ရန်များကို ထိုးဖောက်ကာ အပုပ်နံ့ကြီးက စူးစူးဝါးဝါး
ပေါ်လာပြန်ပါ၏။

“ဟား ဘာနံ့ကြီးလဲကွာ... ပုပ်အက်အက်နဲ့ စိုး
ကံသာ လွန်နေရောဟေ့”

ကျွေးဒါမင်းဒေမှာလည်း လွင့်ပျံဝေဝေနေသည့် သူ၏
ကို ပြန်လည်ထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး သတိကပ်လိုက်သည်နှင့်
ရုရာတွင် ကြာကြာမနေသင့်ကြောင်း ရိပ်စားမိလိုက်သည်။
ရောက်ရှိနေရာ ဝန်းကျင်နှင့် ထူးထူးခြားခြား တိတ်ဆိတ်
သော ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်နေရင်းမှ ကြက်သီး
ပုလင်းများပင် ဆချင်သလိုလို၊ နောက်ကျောမလှဲသလိုလို၊
စိတ်တစ်ယောက်ကလည်း တစ်နေရာရာမှ သူတို့ကို
မင်းမြောင်းကြည့်နေသလိုလို ခံစားလိုက်ရသည်။

နောက်ဆုံး ကျောချမ်းသလိုလိုပင် ဖြစ်လာသည်မို့
ကိန်နိမိတ်ဆင်လက်မောင်းကို ကိုင်လှုပ်လိုက်ရင်း...။

“ကဲ ကပွတ်နိမိတ်ဆင်ဟိုဘက်ကို သွားကြည့်ရအောင်ကွာ၊
များမှာ နေရတာ ပီညည်စံအိမ်ကြီးထဲကို ရောက်နေတာ
တောင်... အပုပ်နံ့တွေကတစ်မျိုးနဲ့ အလိုလိုနေရင်

အသက်ရှူတုတ်လာတယ်ကွ"

သို့သော် သူ့ရှေ့မှ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကလေး
မတုန်မသွပ်နှင့် ကျောက်ရွပ်ကြီးတစ်ချပ်နယ် . . .
မင်းဒင်၏စကားကို မကြား သယောင်နှင့် တစ်ခေ
စူးစူးစိုက်စိုက် ငေးမောကြည့်နေပါ လေ၏။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်
ငေးစိုက်ကြည့်နေရာသို့ ဂျပဒါမင်းဒင် လှမ်း၍ကြည့်လို
စဉ်မှာပင် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်က ထိုနေရာသို့ ညှိ
ခံနေရသူပမာ တိုးဝင်လျှောက်လှမ်းသွားပါလေပြီကော။

"ဟာ ဟေ့ ဟေ့ကောင် ကမ္ပတိန် . . ကပ္ပတိန်"

စမစ်က လိုက်လံခေါ်ငင်သည့်တိုင် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်
တစ်ယောက် မသိ မမြင် မကြားနိုင်လေပြီထင်။ အလင်းရေ
မိုန်ပျံသွားသည့် တစ်ဘက်ခန်းငယ်အတွင်းသို့ တန်းတ
မတ်မတ် ဝင်ရောက်သွားပါလေတော့သည်။

ဂျပဒါမင်းဒင်နှင့် စမစ်တို့ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်စောက်
လိုက်ဝင်သွားသည့်အခါမှာတော့ ကြီးမားလှသည့် မြွေနှစ်ပြ
နှစ်ကောင် ခြံရံထားသည့် ကျောက်သားဝင်ဖြင့်ထက်မှ ရှစ်လက်
ခန့်ရှိသော နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော် ကိုယ်ပွားအတွင် ပန်
ရုပ်တုလေးများကို နှုတ်စွာ ငေးကြည့်နေသည်ကို တွေ့
လိုက်ရသည်။

မယ်တော်ရုပ်ပုံအသွင် သစ်ကနက်ပန်းပုလက်ရာ ရှိ

လေးများက အနုစိတ်ကျသလောက် လွန်စွာမှ ရှေးကျသော
ကန်ရာပစ္စည်းများလည်း ဖြစ်သည်မို့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း
သနားကြီးသူ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် တစ်ယောက် လောကကြီး
ဝင်ခဲ့လျှင်ကို မေ့လျော့နေလေပြီလား . . .

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်က ရုတ်တရက် မြွေနှစ်ပြ
ကြောင့် ခြံရံ ထားသည့် သစ်ကနက်မယ်တော် ရုပ်တုလေး
ရုပ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်ရင်း . . .

"ကွတ် ကွတ် ရှာမှရှားတဲ့ တကယ့်ရှေးဟောင်းလက်ရာ
စစ်တွေပါလား . . ." ဒီကြားထဲ အဖိုးတန်ရှားပါးလှတဲ့
ကန်နက်(သစ်ကနက်)သားနဲ့ ထုလုပ်ထားလေတော့ ငါ
လေးများ မြင်တွေ့လိုက်ရရင် တကယ့်ကို အရှေးအမှူး ဖြစ်နေ
တဲ့ မင်းဒင် . . အင်း အခွင့်သာရင်တော့ မယ်တော်ရုပ်တု
ရုပ်လောက် ယုသွားရရင်ကောင်းမယ်"

ရှေးဟောင်းလက်ရာသန့် ပစ္စည်းများဆိုလျှင် သဲသဲမဲမဲ
ကန်နေကြတာမို့ ဤကဲ့သို့သော ရှားပါးအဖိုးတန်လှသော
ကန်နက်မယ်တော်ရုပ်တုတစ်ရုပ်တည်းကိုပင် ရွှေငွေရတနာ
ပစ္စည်းများထက် ပိုမို၍ မက်မောတွယ်တာကြမည်မှာ မလွ
တည်း။

သို့သော် ထိုသစ်ကနက်မယ်တော်ရုပ်တုလေးများ
ကန်ခြေငှာပမာခံခွက်ထဲတွင် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် ပတ္တမြား

www.burmeseclassic.com

ချောကြီးတစ်လုံးစီ လျှိုသုတ်စွာ မြှုပ်နှံထားရှိကြောင်းကို
ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်တို့ ကြိုတင်သိရှိနိုင်ခဲ့မည်ဆိုပါလျှင် . . .

ထိုစဉ်မှာပင် နာဂမင်းသမီးလေး သျှိုသျှိုင်း မုက်
သုန်သုန်မုန်မုန်နှင့် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသဖြင့် ဂျပေ
မင်းဒင်မှာ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်ကို ဆောင့်ဆွဲ၍ သတ်ခ
လိုက်ရသည်။

“ဘာတွေဖြစ်နေလို့လဲ သျှို . . . မျက်နှာလည်
မကောင်းပါလား”

ဂျပေမင်းဒင်၏ အမေးဝကားကို သျှိုသျှိုင်း မဖြေ
မှာပင် ကြမ်းတမ်းစွာ နှင်းလျှောက်လာကြသည့် ခြေသံများ
အတူ နတ်ဆရာဂီလီယိုနှင့် စစ်ခေါင်းဆောင်လိင်းဆိုင်တို့လှ
ခန်းမဆောင်ကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

“အို လူစိမ်းခပ်သားဘို့ ဘယ်အထွက်ကြော
မယ်တော်ရဲ့ ကျောင်းတော်ထဲမှာ မရိမသေနေ့ ဝင်ရောက်လာ
ကြတာလဲ . . . မယ်တော် စိတ်ဆိုးစိတ်ထွက်သာရင် နင်
ခံတွင်းကလည်း ဆူပူအော်ဟစ်လာကြမယ် . . . ဒီလိုဆိုရ
ကြားထဲက အပြစ်မဲ့တဲ့ ဈာသုဇ္ဈာသားတွေအားလုံး အတိရ
ရောက်ကြဦးမယ်”

“ဒီမှာ ဂီလီယို . . . သူတို့လာ ငါ့ရဲ့ လူစိမ်းညှော်
တော်တွေ . . . ငါ့အဖေ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ လွယ်ရုံထန်မှာ နေထိုင်

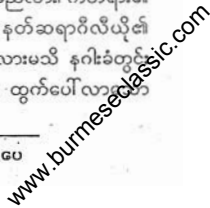
ရုထားတာ နင်တို့အားလုံးအသိပဲ မဟုတ်လား . . .
လည်း ငါနဲ့အတူ အမဲပစ်ထွက်ကြရင်းနဲ့ မယ်တော်ရဲ့
ကျောင်းတော်ထဲကိုဝင်ပြီး လေ့လာကြတာ . . . ဒါဟာ အပြစ်
ကပ်ခဲ့မှ မဟုတ်ဘဲ”

သျှိုသျှိုင်း၏ ဒေါသက မြွေဟောက်တစ်ကောင်ကဲ့သို့
ပျဉ်းထောင်၍ ဖွက်လာသည်။ ဒေါသကြောင့် အသံများပင်
ရင်အတ်ကွဲနေပါ၏။ သို့တိုင်အောင် နတ်ဆရာဂီလီယိုမှာ
သျှိုသျှိုင်း၏ဒေါသကို ဥပေက္ခာပြုထားလေသည်ထင် . . .

ခန်းမဆောင်အလယ်မှ နတ်ရွတ်တစ်ထောင်မယ်တော်
တို့တူရွေ့သို့သွားကာ ခူးထောက်ဦးညွတ်လျက် ဝတ်ပြု
တောင်းနေပါလေ၏။

“အိုး လောကကိုစောင့်ရှောက်ကယ်တင်တဲ့ မိခင်ကြီး
ပိုင်စင်မယ်တော် . . . ဖိုက်မိစွာ ပြုမူမိခဲ့သော အပြစ်တို့ကို
လွတ်သည်းမပေးတော်မူပါ . . . အားလုံးသောအပြစ်
သမ္မုတို့ကို လွယ်ရုံထန်အပေါ်သို့ ဒဏ်ခတ်ဆေးကျောခြင်း
ပြုပါနှင့် မယ်တော်ကြီး”

ထိုကံဆိုင်သည်ဟုပင် ဆိုရလေမည်လား၊ ကံတရား၏
ကနိုးကြယ်မှုဟုပင် ပြောရမည်လား၊ နတ်ဆရာဂီလီယို၏
ပျံ့ဆွဲတောင်းလိုက်ခြင်းကြောင့်လေလားမသိ နဂါးခံတွင်း
ထဲ တရားကူး တစ်ဖိုးခိုင်းနှင့် ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာခဲ့

မြည်ဟီးသံကြီးတ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကြီး တစ်ခု
လုံးပင် သိမ့်သိမ့်ခါ လှုပ်ရှမ်းသွားလေသည်။

ရိုမ်း . . . ရိုမ်း . . . ဒိန်း . . . ဒလိန်း

ရုတ်တရက် ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာသည့် နဂါးခံတွင်း
ရှိရာ လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ဆီမှ ဖွဲ့တင်ရိုက်ခတ်သံကြီးကြောင့်
နတ်ဆရာဂီလိယိုအပီအဝင် နာဂစစ်သည်အားလုံးမှာ ကြမ်းပြု
ထက်တွင် ပြားပြားမှောက်လျက်သား မြစ်ကုန်ကြပါ၏။

မိုးခြိမ်းသံကြီးကဲ့သို့ မြည်ဟီးသံကြီးက လွယ်မွန်း
တောင်ကြာကြီးတစ်ခုလုံး အတန်ကြာမျှ ဖွဲ့တင်သံများဖြင့်
ရိုက်ခတ်ဆူညံနေရာမှ နောက်ဆုံး တစ်ခတစ်ခ ခြိမ်သက်သွား
လေတော့သည်။

“ကိုင်း ဘယ်လိုလဲ သျှီသျှိုင်း . . . နဂါးခံတွင်းက

အစောင့်တော်ကြီးကတော့ သူ့ကို မထိမဲ့ပြင်ပြုရကောင်းလား
ဆိုပြီး ဒေါသထွက်နေပြီ . . . ဟောဒီ မယ်တော်ရဲ့ ပိုင်နက်
မယ်တော်ရဲ့ ကျောင်းဆောင်ထဲကို မီးဒေါက်သေနတ်တွေ
လူတွေကို သေစေတဲ့ လောင်မီးလက်နက်တွေ တိုင်ခွဲပြု
ဝင်ထွက်သွားလာနေတာကို မယ်တော်ကြီးက သဘောမကျ
နိုင်ဘူးဆိုတာ နဂါးခံတွင်းကနေ သက်သေပြလိုက်တာပဲ”

“အိုး ဘာဆိုလို့လဲ ဂီလိယို . . . ဘယ်သူမက
ကျောက်တံခါးဝ မရောက်ခင်အထိ လက်နက်ကိုင်ဆောင်ခွင့်

တာပဲ . . . အခုကျမှ နဂါးခံတွင်းက အော်သံကြီးကြောင့်
ပိုပြီး အကြောင်းပြမနေနဲ့ ဂီလိယို”

ဣမဒါမင်းဒင်တို့ရှေ့တွင် သိက္ခာကို ထိပါးစော်ကား
မှုများ အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်လာသဖြင့် သျှီသျှိုင်းတစ်ယောက်
နတ်ဆရာဂီလိယိုအပေါ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်
လျက် ရှိပါ၏။

“ဟေး သျှီသျှိုင်း . . . နင်ဒီလို မပြောနဲ့လေ . . .

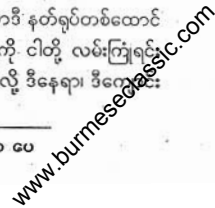
ငါတို့မှာ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ကြီးနဲ့ နဂါးခံတွင်းက
အစောင့်တော်ကို ပြစ်ဒဏ်မခတ်ဖို့ မနည်းကြီး ဝတ်ပြုတောင်းပန်
နေကြတာ နင့်အမြင်ပဲဥစ္စာ . . . နင်ဟာ ဒီလူစိမ်းစစ်သား
ကောင်တွေဘက်က အမြဲတမ်း ကာဆီးကာဆီးလုပ်နေ
တယ်နော်”

အခြေအနေသည် ဂျမဒါမင်းဒင်တို့လူစုနှင့်

ထက်သက်ပြီး တစ်ခတစ်ခ ပို၍ တင်းမာလျက်ရှိကြပါပြီ။
ပြားလျှင် အားလုံး ပန်ပတူအသွင်သို့ ကူးပြောင်းသွားနိုင်သည်ဖို့
ဣမဒါမင်းဒင်တို့ ကြားမှ ဝင်ရောက်ဖျန်ဖြေစကား ပြောကြား
လိုက်ပါ၏။

“နေပါဦး လိုင်းဆိုင် . . . ဟောဒီ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်

မယ်တော်ကြီးရဲ့ ကျောင်းတော်ကြီးထဲကို ငါတို့ လမ်းကြိုရင်း
ကံခြံ ကြည့်မိကြတယ် . . . တကယ်လို့ ဒီနေရာ၊ ဒီကျောင်း

တော်ကြီးဟာလည်း မင်းတို့ရဲ့ ကန့်သတ်ထားတဲ့ တားမြစ်နယ်မြေ ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် ငါတို့အားလုံး နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကြီးထဲကနေ ချက်ချင်း ထွက်သွားပါမယ် . . . ဒါဆိုရင် ကျေနပ်ပြီဟုတ်လား”

“စိုး ဘာလို့ ထွက်သွားပေးရမှာလဲ”

မြွေဟောက်တစ်ကောင်တို့ကို မာန်စွယ်တပြိုင်ဖြစ်နေသည့် နာဂမင်းသမီးလေး သျှိုသျှိုင်းကို ဖုမဒါမင်းခင် အသာလက်တို့၍ ဟန့်တားလိုက်သည်။ သျှိုသျှိုင်းမှာ သူ၏ ဒေါသမာန်စွယ်ကို အချိန်မီ ရုပ်အိမ်လိုက်ပါ၏။

“ဒီမှာ လူ့စိမ်းစစ်သားတောင် . . . နင်တို့ဟာ သျှိုသျှိုင်းရဲ့

အထူးဥညံသည်တော်တွေ့ဖို့လို့ ငါက ဒီလောက်ထိ သည်းခံနေတယ်မှတ်ပါ . . . ပြိုင်ပွဲမှာ နင့်ကို ရှုံးနိုင်သွားတယ်ဆိုတာ ကလည်း ငါ သတိတစ်ချက် ရွတ်သွားလို့ပါ . . . ဟွန်း နို့၊ ဆိုရင်တော့လား”

“ဒေါသကို ရှေ့တန်းသိပ်မတင်နဲ့လေ လိုင်းဆိုင် . . .

သင်ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ စစ်ဗိုလ်လူသားဟာ သာမည လူစိမ်းစစ်ဗိုလ်တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ အသက်ကို တွယ်တာမြတ်နိုးခြင်း မရှိကြဘူး . . . သူတို့ရဲ့ ဆေးမင်းရဲရာဝါ တစ်လှမ်းချင်း တိုးဝင်နေကြဖို့ ကြံစည်နေကြတယ်”

“စိုး လူ့စိမ်းစစ်သားတို့ အသင်တို့က အဲဒီလို စည်းကမ်း

ပရို နေထိုင်သွားလာချင်ကြတယ်ဆိုရင် သင်တို့ရဲ့ မီးပေါက်လက်နက်တွေ၊ ခါးတွေနဲ့ အန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ လက်နက်တွေကို ငါတို့က သိမ်းပိုက်ထားရလိမ့်မယ်”

နတ်ဆရာဝီလီယို၏ စကားသံများက တစ်စုံတစ်ရာ အိသို့ ရည်ညွှန်းပြောဆိုနေသည်သို့ . . . ထိုရည်ညွှန်းရာ နေရာကို သိချင်သဖြင့် ဣဒါမင်းခင်က မြားတစ်စင်းနှင့် အမှောင်တွင်းသို့ ပစ်ခွင်းကြည့်လိုက်သည်။

“ဒီမှာ ဝီလီယို . . . သင်ဘာကို ရည်ညွှန်းဆိုချင်ပါသလဲ . . . သင့်ရည်ညွှန်းချက်ကို ငါသိရင် ဟောဒီ လက်နက်တွေအားလုံးကို သင့်ထံ လွှဲအပ်ပေးလိုက်မယ်လေ”

ဣဒါမင်းခင်၏ မြားပစ်ချက်က အမှောင်ထဲမှ ပန်းကွင်းကို တည့်မတ်စွာ ခူးနှစ်စိုက်ဝင်သွားခဲ့သည်ထင် . . . နတ်ဆရာဝီလီယို၏ မျက်နှာတွင် သေမင်း၏ အရိပ်အယောင် ကိုက ချက်ချင်းပင် စွန်းထင်သွားပါလေ၏။ ပြီးမှ မမြင်နိုင်သော မျက်လုံးအင်္ဂါဖြင့် လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ဆီသို့ အတန်ကြာမျှ ပေးမောကြည့်နေရာမှ . . .

“စိုး အရှင် ဤသူတို့သည် သူရူးများသာဖြစ်ကြသည်။ ဒီအသက်ကို မြတ်နိုးသောသူတို့သည် နဂါးခံတွင်းမှ အစောင့်အကပ်နှင့် မတွေ့ဆုံနိုင်ရန် ဆုတောင်းကြသည် . . . နဂါးခံတွင်းသို့ ဝင်သွားသောသူသည် လုံးဝ လွတ်လမ်းမရှိပါ။

www.burmeseclassic.com

နဂါးခဲတွင်း၏ အစောင့်တော်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ကြည့်လိုက်ရလျှင် အသက်ခီဝိန် ချွင်ငြိမ်းကင်းထွာသွားလေ့ရှိသည်... ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ မဟုတ်မမှန်သော အကြံအစည်များကို ရုပ်သိမ်းပစ်လိုက်ပါ... ပြီးလျှင် ဤလွယ်ချီထွန်မှ အပြန်အလှန် ပြန်လည်ထွက်ခွာပေးကြပါစော့”

နတ်ဆရာဂီလီယိုသည် လွန်စွာ အမြော်အမြင်ကြီးသူ တစ်ယောက်ပင်တည်း။ သူသည် ဂျမဒါမင်းခင်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ပစ်မှတ်ကို မှန်းဆ၍ တွက်ချက်နိုင်သည်။ စကားပြောဆိုရာတွင်လည်း လိမ္မာပါးနပ်လွန်း၏။ သူ၏ ယုတ်ပျက်စက်သော နည်းပရိသာယ်မှာ ဂျမဒါမင်းခင်တို့ထံမှ လက်နက်ဟူသမျှ အပ်တိုတစ်ချောင်းမျှပင် မချွင်းချေန် သိမ်းပိုက်ထားမည်။ ပြီးလျှင် လက်နက်မပါဘဲ နဂါးခဲတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ကြောင်း လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်မည်။ ထိုရောအခါတွင်...

သို့သော် ဂျမဒါမင်းခင်က ထိုအစီအစဉ်ကိုပင် လွယ်ကူစွာ လက်ခံလိုက်ပါ၏။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ အခဲလိုက်စားမြောင်း၊ ပစ္စတိုသေနတ်နှင့် ကျည်ဆန်များကို နတ်ဆရာဂီလီယိုထံသို့ အပ်နှံလိုက်သည်။

“ကိုင်း ဂီလီယို... ဟောဒီမှာ ဧန္တရာယ်ပြုနိုင်ဖွယ် မီးပေါက်လက်နက်တွေအားလုံး ခင်ဗျားကို အပ်လိုက်ပြီ... ဟေ့ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်နဲ့စမ်း... လက်နက်တွေ အားလုံး

ဂီလီယိုလက်ထဲကို အပ်လိုက်ကြတော့”

သို့သော် ကျမဒါမင်းခင် လုပ်ကိုင်နေသမျှကို ခင်ပိတ် အကြိတ်၍ ကြည့်နေပါ၏။ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်နှင့် ကိုင်း တို့ကလည်း သူတို့၏ ရှိပ်ဖယ်သေနတ်များကိုပါ ကျည်ဆန်များ နှင့်တကွ ဂီလီယိုရှေ့သို့ ပစ်ချလိုက်ကြသည်။

“ကိုင်း ရော ယူထားကြ... မင်းတို့သိပ်ကြောက်တဲ့ ဝမ်းပေါက်လက်နက်တွေ... ငါတို့က လက်ထဲမှာ လက်နက်မရှိတော့ပေမယ့် ငါတို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ထဲမှာ ထက်မြက်တဲ့ စွမ်းရည်တွေ ပေးထားတွေ နှိမ့်နေသေးတာယ့်ဆိုတာ နင်တို့ကို လက်တွေ့ ပြသရတော့မယ် ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

ခေတ်က မကျေနပ်ချမ်းဖြင့် ကြိမ်းဝါးပြောဆိုရင်း သူ၏ ဂီလီယိုသေနတ်နှင့် ကျည်ဆန်များကို ဂီလီယိုတို့ရှေ့သို့ ပစ်ချလိုက်သည်ကို လှိုင်းဆိုင်နှင့် နာဂစစ်သားများက မယုံကြည်လှသလို မျက်လုံးကြီးများ ပြူးကြည့်နေကြပါ၏။

“ကိုင်း ဒီလိုကို ကျွန်တို့အားလုံး ဟောဒီ လွယ်မွန်းကပ်တစ်ကြောမှာ စည်းမနိုက်မရှိနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အချင်ရာ သွားလို့ရပြီပေါ့ ဂီလီယို”

ဂျမဒါမင်းခင်၏ အဆေးစကားကို နတ်ဆရာ ဂီလီယိုက ကျောင်း စကားမပြန်၊ အတန်ကြာမှ စဉ်စားလျက် နေပြီးမှ အစောင့်စစ်သားများကို လက်နက်နှင့် ကျည်ဆန် များ

www.burmeseclassic.com

သိမ်းဆည်းခိုင်းလိုက်ပြီး ဂျပန်ခေါင်းဝင်တို့က
နှုတ်မထက်နိုင်ဘော့ဘဲ ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့် ခန်းမဆောင်ကြီး
ဟွတ်ခွာသွားပါလေတော့သည်။

အခန်း(၁၃)

ရုန်းခံတွင်းမှ အစောင့်တော်

နေလုံးက အားပျော့မှုန်ရိသွားပြီမို့ တောရိပ်တောင်ရိပ်
၀) ခွင်လုံး နှင်းဖြူသင်တိုင်းတို့ ဝေ့ဝဲလွမ်းခြုံစ ပြုလာပါ၏။
၀) တံရုတ်တစ်ထောင်ကျောင်းထဲတွင် နတ်ဆရာဂီလီယိုတို့နှင့်
၀) ပျော်လင့်ဘဲ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ကြသဖြင့် အချိန်တော်တော်များများ
၀) ရုံးသွားခဲ့ရသည်။

သို့သော် ရည်ရွယ်ရင်းကိစ္စ ပျက်ပြယ်မသွားစေရန်

ဂျပမဒါမင်းဒင်တို့လူစုမှာ လွယ်မွန်းတောင်ထိုင် နဂါးခံတွင်းနဲ့ ရှိရာသို့ တောင်ကြောလေးအတိုင်း ခပ်သွက်သွက် တက်လာခဲ့ သည်။ နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်လောက် အရောက်တွင် သူ့ လူစု ကျောက်တံခါးဝသို့ ရောက်လာခဲ့ပါလေ၏။

လေးယောက်သား လက်နက်ဆိုင်၍ အပ်တိုတစ်ချောင်း မျှပင် ကိုင်ဆောင်ခွင့်မရကြသည့်မို့ မျက်စိနှင့် သတိတို့ကိုသာ မပြတ်သုံးရင်း ခရီးဆက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

“သတိထားနော် မင်းဒင်... ငါတို့မှာ ဘာလက်နက် ပါတာမဟုတ်ဘူး... ဟို နဂါးခံတွင်းထဲက ဟို ဟိုသတ္တဝါကြီး ထွက်လာရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလဲ”

သျှိုသျှိုင်းက မကောင်းဆိုးဝါး ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုထဲ တိတ်ဆိတ်မှောင်မည်းလျက်ရှိသော ကျောက်တံခါးဝကို ကြည့် ကာ စိတ်ထဲတွင် မသိုးမသန့်ရှိနေသဖြင့် ဂျပမဒါမင်းဒင်ကို သတိ ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂျပမဒါမင်းဒင်နှင့် တပွတီနီဝီလ်ဆင်တို့က ကျောက်စွယ် တစ်ခုကို အတောအတွယ်ပြုလျက် မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်နေ သည့် ကျောက်တံခါးဝကို သေချာစွာ လေ့လာအကဲခတ်နေကြ ပါ၏။

“ဒီတစ်ခေါက်က လေ့လာရုံသက်သက်ပဲ သျှို... အခြေအနေကြည့်ပြီးမှ ရှေ့ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ စဉ်းစား

ပြုတ်လို့ရမယ်... ဟိုမှာဖြင့်နေရတဲ့ လူတစ်ကိုယ်သာဝင်ရုံ ကျောက်ကြားလမ်းဘေးက ကျောက်တံခါးဝဝထဲကို တိုးဝင် ပြတ်ကွယ်သွားတာပါလား”

ဟုတ်သည်။ အက်ကွဲနေသော လူတစ်ကိုယ်ဝင်သာရုံ ကျောက်ကြားလမ်းတလေးက သူ့ရှေ့ ကိုက်ငါးဆယ်အကွာ ထဲတွင် ရှိနေသည့် ကျောက်တံခါးဝဝ သို့မဟုတ် နဂါးခံတွင်း ကျားရာ လမ်းကြောင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ် ဖြစ်ပါလေ၏။ ဤလမ်းကြောင်းအတွင်းမှ သွေဖီ၍ နဂါးခံတွင်း ထဲထွက်သွားလာ၍မူမူ ဤကျွန်းမြောင်းတိတ်ဆိတ် မဲမှောင် မည့် ကျောက်တို့လမ်းကြောကျဉ်းကျဉ်းလေးသည်သာ နဂါး ခံတွင်း၏ တစ်ခုတည်းသော ဝင်ထွက်သွားလာရာ လမ်းကြော တည်း။

“အင်း ဝီလီယံဟာ တကယ့်ကို သတ်ကွင်းကောင်း ကမ်းတစ်ခုနဲ့ ငါတို့ကို ထောင်ချောက်ဆင်ထားတာပဲ... ကြီးထောင်ကြောလမ်းလေးထဲကို ဝင်လိုက်တာနဲ့ သားရဲတွင်းကြီး ထဲထဲကိုကျသွားသလို လွတ်လမ်းမရှိတော့ဘူး ကပ္ပတီနီ ဝင်”

“ဟုတ်ဘယ်... လက်နက်ပါသွားရင်တောင် လူတစ် ကောင်ကတည်းကတည်းက ဝင်သွားရတဲ့ လမ်းကြောထဲမှာ ဝင်လို့လက်လက် လှုပ်ရှားခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး မင်းဒင်”

www.burmeseclassic.com

သို့သျှိုင်း၊ ဂျမဒါမင်းဒင်နှင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်တို့ နှစ်တွင်း၏ အဓိကဝင်ပေါက်တံခါးဝကို လေ့လာအကဲခတ်ကြစဉ် စစ်မိမှာ သူ၏ ဝစ်ပိနပ်ကြီးအချို့ကို ဖြုတ်ပြည်နေပါ။

ထိုအချိန်မှာပင် နဂါးခဲတွင်း ကျောက်တံခါးဝ၏ နှစ်သည့်များသည် လှံရှည်ကြီးများဖြင့် ပြေးဝင်လာကြပြီး ဂျမဒါမင်းဒင်တို့လူစုအား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်။ သို့သော် လှံဘူကြီး၏သမီး သျှိုသျှိုင်းကို တွေ့မြင်သွားကြသည်နှင့် ခေါ်အရိုအသေပြုတာ . . .

"ထို နာဂဓင်းသမီးလေး . . . အဖဝီလီယို၏ စကားဆန့်ကျင်ပြီး ပြန်လမ်းမရှိတဲ့ နဂါးခဲတွင်းထဲကိုဝင်ဖို့ ကြံစည်နေတယ်ဆိုရင် အဲဒီအကြံအစည်ကို လက်လျှော့လိုက်ပါ . . . ဤကဲ့သို့ တရုတ်ထိုး ပြုမူခြင်းဟာ မိမိအသက်တိုမိမိ အနာမထားသူတွေရဲ့ မိုက်ခဲတဲ့လုပ်ရပ်တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်"

နာဂဓစ်သားခေါင်းဆောင်၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ဂျမဒါမင်းဒင်က ရုတ်တရက် ကောက်တာငင်တာ မေးမြန်းလိုသည်။

"ဒီမှာ တစ်ခိတ်လောက် မေးစမ်းပါရစေ . . . ငါ့နဂါးခဲတွင်းထဲမှာရှိတဲ့ အစောင့်တော်ဟာ ဘယ်သူပါလဲဆိုတာ သိခွင့်မရှိဘူးလား"

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း ငါတို့မှာ မြေဆိုခွင့်မရှိဘူး လူပါ"

ဟင် . . . အင်း တစ်ခုတော့ရှိတယ် . . . နင်တို့ သိပ်ပြီး နှစ်တွင်းထဲဆိုရင်တော့ ဟောဟိုမှာ မြင်နေရတဲ့ ကျောက်ကြောကြီးကြားလေးအတိုင်းသာဝင်ပြီး သွားကြည့်ပေတော့"

နာဂဓစ်သားခေါင်းဆောင်က သူ၏လက်ထဲမှ လှံရှည်ဖြင့် နဂါးခဲတွင်း၏ ဝင်ပေါက်ဖြစ်သော ကျောက်တံခါးဝကို သာ ညွှန်ပြလိုက်ပါလေ၏။

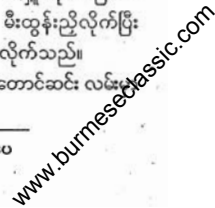
နာဂဓစ်သား၏ မထီလေးစား အပြုအမူကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ ဒေါသတရှူးရှူးထွက်လာပြီး . . .

"အံ့မာ . . . ဒီကောင်တွေက ငါတို့မှာ လက်နက်မရှိရင် နဂါးခဲတွင်းထဲကို မဝင်ရဲဘူးလို့ ထင်နေကြတယ် . . . ဟင်း ဟင်း စောင့်သာကြည့်ထားဟေ့ ငါတို့သွေး ဘယ်လောက် တယ်ဆိုတာကို ပြမယ်ကွ ဟင်း ဟင်း"

စစ်မိက တဖျစ်တောက်တောက်နှင့် ပြောဆိုရာမှာပင် နာဂဓစ်သား အစောင့်တော်များမှာ နာဂမင်းသမီး သျှိုသျှိုင်းကို ဦးညွှတ်နှုတ်ဆက်ကာ တောင်အောက်ဘက်သို့ သွားကြပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် သျှိုသျှိုင်းမှာ ထင်းရှူးကိုင်းခြောက်ကြောင်းကိုယူ၍ မီးခတ်ကျောက်ဖြင့် မီးထွန်းညှိလိုက်ပြီး နဂါးခဲတွင်းကို ဂျမဒါမင်းဒင်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

"မှောင်လာပြီ မင်းဒင် . . . ငါတို့ တောင်ဆင်း လမ်းမှာ"

ထောကောင်တွေနဲ့တိုးရင် မီးတုတ်ပါရင် အကာအရံ
လုပ်လို့ရတယ်လေ”

ထိုအချိန်တွင် စမစ်မှာ စစ်ဖိနပ်ကြားမှ တစ်စုံ တစ်ရာ
ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး သူ့သူ့ပြင်းလက်ထဲမှ မီးတုတ်
ဆတ်ခနဲဆွဲယူလိုက်ကာ . . .

“ဒီမှာ ဂျပဒါ . . . ငါ့ကို ကျောက်တံခါးဝတ်စား
တစ်စုံတစ်ခုက ခေါ်နေသလို အသံတွေကြားနေရတယ်
ငါ မသွားဘဲ မနေနိုင်တော့ဘူး . . . ဂျပဒါတို့က အပြစ်
စောင့်နေကြ ကိုင်း သွားပြီဟေ့”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကျောက်ကြားလမ်းလေးကို
မီးတုတ်ကိုကိုင်မြှောက်ကာ ပြေးဝင်သွားသည့် ခမ်း
အားလုံးက ထေးမော၍ ကြည့်နေကြသည်။ အတန်ကြာမှ
ဝင်လာသည့် ဂျပဒါမင်းခင်က ဟစ်အော်ကာ နောက်
ပြေးလိုက်သွားပါ၏။

“ဟေ့ ဟေ့ကောင် စမစ် . . . စမစ် . . . မသွားနဲ့
မသွားနဲ့ ပြန်လာခဲ့စမ်း”

သို့သော် ဂျပဒါမင်းခင်၏ ခေါ်ဝင်သံများ
ရုတ်တရက် ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာသည့် မြေတွင်
ကြီးက ဖုံးလွှမ်းသွားပါ၏။

“ရှီ . . . ရှီ . . .”

ကျယ်လောင်စွာသော မြေတွင်သံကြီးကို အနီးကပ်
ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဂျပဒါမင်းခင်မှာ ဂူဝတွင်ပင် ရပ်တန့်
လိုက်ပါ၏။ ထိုအချိန်တွင် စမစ်မှာ သူ့နှင့် ဆယ်ကိုက်အကွာ
တွင် မီးတုတ်ကြီးကို ကိုင်မြှောက်၍ ဂူအမိုးပေါ်သို့ မော့ကြည့်
နေသည်ကို မီးဖျော်နှင့် တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“ဟေ့ကောင် စမစ် . . . မြန်မြန်ထွက်လာခဲ့စမ်း။ ဟာ
. . . ဒီကောင် လက်ထဲမှာ ဘေးမြှောင်တစ်လက်ပါလား။”

ဟုတ်သည်။ စမစ်သည် သူ၏ အကျင့်စရိုက်အတိုင်း
ဟေးမြှောင်တို့တစ်လက်ကို စစ်ဖိနပ်တွင် သိုဝှက်၍ ယူဆောင်
နေကျပင် မဟုတ်ပါလား။

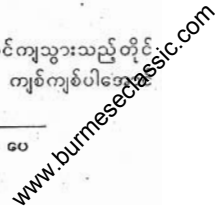
“ဟေး စမစ် . . . မြေနင်းကြီးအော်သံကြားတယ်၊
ပြန်လာခဲ့ဟေ့”

ဤတစ်ကြိမ်တွင်မူ ဂျပဒါမင်းခင်၏ အော်သံကို စမစ်
ကြားသွားခဲ့လေပြီထင် . . . မီးတုတ်တစ်ဖက်၊
ဘေးမြှောင်တစ်ဖက်နှင့် ဂူသို့ ပြန်၍အဆုတ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ
ကို ခလုတ်တိုက်မိကာ လဲကျသွားခဲ့ပါ၏။

“ဟာ”

“ဖုတ် . . . ဖုတ် . . .”

လက်ထဲမှမီးတုတ်က လွင့်စင်ကျသွားသည်တိုင်
လာလက်မှ ခါးမြှောင်ကိုမူ စမစ်က ကျစ်ကျစ်ပါအောင်

ဆုပ်ကိုင်ထားဆဲ။ ကံအားလျော်စွာ မီးတုတ်က မီးမငြိမ်းသဖြင့်
ဂူထဲတွင် အတန်ငယ်လင်းနေပါ၏။

သည်တစ်ကြိမ်တော့ ဂျမဒါမင်းဒင်က လဲကျ နေသဖြင့်
စမစ်ကို ဆွဲထူခေါ်ဝင်ရန် ပြေးဝင်ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်

“ခွီ . . . ခွီ . . .”

ရုတ်တရက် ဂူကြီး၏ ခေါင်မိုးထက်ဆီမှ ကျယ်လောင်
သော မြွေတွန်သံကြီးနှင့်အတူ ဂူအမိုးကို ထိလှကမန်း ပါးပျော်
ကြီး ထောင်နေသည့် ထန်းလုံးခန့် ကြီးမားလှသော မြွေနီနီကြီး
တစ်ကောင်ကို ကြောက်လန့်တကြား တွေ့မြင်လိုက်ရပါသကဲ့
သဖြင့် ပြီးကော။ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဤမျှကြီးမားလှသည့် မြွေကြီး
မျိုးကို မတွေ့ဖူးသဖြင့် ဂျမဒါမင်းဒင် ထေကြောင်ကြည့်နေရုံ

စမစ်မှာ လဲကျနေရာမှ တုန်းရုန်းထကာ လက်ထဲ
ခါးမြှောင်တိုလေးကို ကိုင်မြှောက်၍ မြွေကြီးအလာကို အသံ
စောင့်ကြိုနေပါလေ၏။ ဂျမဒါမင်းဒင် အထင်မှာ စပတ်
တစ်ယောက် အကြောက်လွန်ကာ သွေးပျက်သွားလေပြီလားလို့
တစ်ထွာသာသာခန့်ခွီသော ခါးမြှောင်တိုလေးတစ်လက်ပုံ
ထန်းလုံးပမာဏခန့် ကြီးမားလှသော မြွေနီနီကြီးအား ရင်ခေါ်
သူမှာ မိုက်မဲရွေးသွပ်သူတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါချိမ့်မည်။

မြွေနီနီကြီးက ထင်းရှူးမီးချောင်းတွင် ဖိတ်ဖိတ်လှုပ်
နေသည်သို့ . . . သူ၏ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသော ပါးပျော်ခြား

သည်ညာသိမ်းနဲ့ လျက် စစ်ကို သူ၏ နီရဲ-သာ မျက်လုံး
ကြီးများနှင့် စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေသည်မှာ သာမန် အသည်းငယ်
သူများအဖို့ လိပ်ပြာများပင် လွှင့်စင်သွားနိုင်ပါ၏။

ထိုစဉ်မှာပင် မြွေနီနီကြီးမှာ သူ၏ ရှည်လျားသော
ကမ္ဘီးကိုထောက်ကာ ပါးပျဉ်းကြီးကို ဂူအမိုးထိတိုင် ဖိုးလျက်
ပစ္စည်းနှောင်ငင် ပြုနေရာမှ ရုတ်တရက် သူ၏ ကြီးမားလှသော
ကဝွယ်ကြီးနှစ်ချောင်းနှင့် စမစ်ထံသို့ ဝှိုးခနဲ ပေါက်ချလိုက်
သည်နှင့် . . .

“ဟေး”

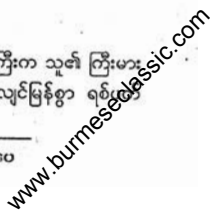
စမစ်တလည်း သူ၏ တစ်ခုတည်းသော လက်နက်
လယ်လေးဖြင့် မြွေနီနီကြီး၏ ကြီးမားပြားကျယ်လှသော မျက်လုံး
ကြီးအား တစ်စုံတစ်ခုသော ဆွဲငင်အားဖြင့် ထိုးချလိုက်ပါ
တော့သည်။

“ဂျီး . . . ခွီ . . . ခွီ . . .”

ဇူရှုကျယ်လောင်စွာ အော်မြည်လိုက်သည့် မြွေနီနီကြီး
၏ အော်သံကြီးများက ဖိုးခြိမ်းသံကြီးကဲ့သို့ ပေါ်ထွက်လာပြီး
ပတ်အား ပေါက်ချလိုက်ပါလေ၏။

“အား . . . အား . . .”

တင်ချိန်တည်းမှာပင် မြွေနီနီကြီးက သူ၏ ကြီးမား
လှသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဖြင့် စမစ်အား လျင်မြန်စွာ ရစ်ထိ

လိုက်သည်။ တဖျပ်ဖျပ်နှင့်မြည်သံ၊ အစိုးအစိုးကြေသံကြီးများ၊
ဂျပမဒါမင်းဒင် ကြားလိုက်ရပြီးသည်နှင့် နတ်ဆရာဝါလီယံ၊
နိမိတ်ဖတ်မီးနိုးလှိုင်းကြားမှ စမစ်၏ နိမိတ်ပုံအတိုင်း
မြင်တွေ့လိုက်ရပါချေပြီတည်း။

“ဟာ . . . ဘုရား . . . ဘုရား . . . စမစ် . . . စမစ်”

မြားချပ်ပျော့ရွေ့လျက်ရှိသည့် စမစ်၏ ခန္ဓာကိုယ်
ကြီးစား မျက်လုံးတစ်ဖက် ခားမြှောင်တန်းလန်း စိုက်
နေသည့် မြွေကုန်းကြီး၏ ပါးစပ်ဖျားတွင် တားတန် ပါလှ
သည်ကို ထိတ်လန့်အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်နေရပါ၏။

ထိုစဉ် မြွေကြီး၏ တစ်ဖက်တည်းသာကျန်ရှိသည့်
မျက်လုံးနိမ့်ကြီးက ဝှေပေါက်ဝတွင် ထင်းရှူးစီးတိုင်တစ်ချောင်း
ကိုင်ကာ ကြောင်ငေးငေးရပ်ကြည့်နေသည့် ဂျပမဒါမင်းဒင်
စူးရဲစွာ စိုက်ကြည့်နေပါချေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် ဂျပမဒါ မင်းဒင်
မည်သို့ ဖြစ်သွားလေသည်မသိ။ သူ၏ ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီး
ရုန်းကန်လှုပ်ရှား၍ မရတော့ဘဲ မြွေကြီး၏ မျက်လုံး ကို
ငေး၍ ကြည့်နေမိသည်။

နောက်ဆုံး မလှမ်းမတမ်းမှ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်
နေသည့် သူ့နှင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်တို့က ဂျပမဒါမင်းဒင်
ပြေး၍ ဝင်ဆွဲလာ တောက်တံခါးဝသို့ ကျွန်းကျဉ်းကျပ်ကျပ်
အလှ အယက် ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြပါတော့သည်။

နဂါးခံ တွင်းထဲမှာတော့ စမစ်၏လက်ချက်ဖြင့်
မျက်လုံးတစ်ဖက် ကန်းသွားပြီဖြစ်သော မြွေကုန်းကြီး၏ စူးရှ
ကျယ်လောင်စွာ အော်မြည်လိုက်သည့် မြွေတွန်သံကြီးကသာ
ပြီးကြီးထစ်ချွန်းသံအလား ပဲ့တင်လျက် ကျန်ခဲ့ပါချေပြီတည်း။

အခန်း(၁၄)

မဂုဏ်ခံတွင်း နဂါးခံတွင်း

နောက်တစ်နေ့နက် နင်းမြို့များ လွှင့်စင်ပျက်ပျောက်၊ အချိန်တွင် နတ်ဆရာလီယိုသည် သူ၏နောက်ပါ နာဂစင်သား အချို့နှင့် ဂျမခါမင်းဒင်တို့၏ လက်နက်နှင့် တျည်ဆန်များကို လာရောက်၍ ဖေးအပ်ကြသည်။ ဂျမခါမင်းဒင်က တိတ်ဆိတ်ပွဲလက်ခံလိုက်သော်လည်း ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်မှာ ရှားရှား ရှားရှားဖြင့် ဝေါသထွက်လျက်ရှိပါလေ၏။

“အို လူစိမ်းစင်သားတို့ . . . ဒီမှာရှိနေကြသေးတာကိုး၊ ကတိ ဟိုလူဖြူလေးတစ်ယောက်တော့ မတွေ့ရပါလား . . . ဝယ်တိုများ ခရီးလွန်နေပါသလဲ”

“ဘော်ခမ်းပါ မှော်ဆရာလူညာကြီးရယ် . . . စမစ်ဟာ ကာပြစ်လို့ ပျောက်နေတယ်ဆိုတာကို သိရက်သားနဲ့ ငါတို့ကို ဟာဖေးနေရသေးတယ် . . . ငါ့အချစ်ဆုံး ရဲဘော်တစ်ယောက် ဟာ နင်တို့ရဲ့ နဂါးခံတွင်းက မြွေနဂါးကြီးရဲ့ သားကောင်ဖြစ် လွှားပြီလေ မှော်ဆရာရဲ့”

ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က ဟန်ပင်မဆောင်နိုင်အောင် ဖိလိယိုအား လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးကာ ပြောချလိုက်သည်ကို ဂျမခါ မင်းဒင် မသိဘဲယောင် ဆောင်နေလိုက်သည်။ လူတို့ယ်တိုင်ကလည်း သူ့တပည့် စမစ်အတွက် ရင်နာ ကြံကွဲနေရသည် မဟုတ်ပါလား။ သျှီသျှိုင်းက သူမ၏ဖခင် ကြီးထံ ပြန်သွားသည်မှာ သူတို့ထံသို့ ပြန်၍ ရောက်ရှိမလာခဲ့ ပါလား။

“အင်း အဲဒီလူဖြူလေးက မြွေဆိုရင် သိပ်ချစ်တတ် တာတို့ . . . ဟိုတစ်လောက နတ်တွန်းစင်ထဲမှာ သူ့ဘောင်းဘီ ပါတ်ထဲက မြွေတူထွက်လာကြတာ မှတ်မိကြသေးတယ် မဟုတ်လား . . . အခုတော့ မြွေချစ်တဲ့ လူဖြူလေး မြွေနဂါး ကြီးနဲ့အတူ နဂါးခံတွင်းမှာ ဆော့ကစားရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီလေ”

www.burmeseclassic.com

ဟင်း ဟင်း"

"တောက်"

နတ်ဆရာဂီလီယို၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ကပ္ပတိရိလ်ဆင် က နာကျဉ်းစွာ ခေါက်လိုက်သည့် တောက်ခေါက်သံကြီးက ပေါက်ကွဲလွင့်စင်ထွက်လာခဲ့သည်။

"ဤ လူစိမ်းစစ်သားတို့ ... ငါတို့မှာ အပြစ်မရှိပဲ နဂါးခံတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သွားကြသူတွေမှာသာ အပြစ်ရှိပါတယ် ... ငါတို့ထံတိုင် သင်တို့ကို မသွားကြဖို့ တားမြစ်ခဲ့သေးတာပဲ ... သင်တို့ကမူ နားမထောင်ဘဲ မိုက်မဲချင်ကြတာကိုး ... နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ထပ်ပြီး သတိပေးလိုက်ဦးမယ် ... သင်တို့ဆန္ဒနဲ့ သင်တို့ နဂါးခံတွင်းတို့ သွားလိုတာ သွားနိုင်တယ် ... မည်သူမျှ မတားဆီးစေရဘူး ... ဝါပေမယ့် နောက်တစ်ကြိမ်သွားဖို့ ဆန္ဒရှိမယ်ဆိုရင်တော့ ဟောလက်နက်တွေနဲ့ မီးပေါက်ပစ္စည်းတွေကို ပြန်ပြီး ယူဆောင်သွားပါဦးမယ်"

"ယူသွား... ယူသွားကြ... ဘာလက်နက်မှ မပါဘဲ နှင်တို့ရဲ့ မြွေနဂါးကြီးကို ငါ့ကိုယ်တိုင် သတ်ပြန်မယ် ဂီလီယို"

ဒေါသ အကြီးအကျယ်ထွက်နေသည့် ကပ္ပတိရိလ်ဆင် ကို အသာနောက်သို့ ဆွဲခေါ်လိုက်ပြီး ထုမဝါမင်းဒင်က နတ်ဆရာ ဂီလီယိုနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

ခု နတ် ခဏ် ကြယ် စာ ပေ

"ဒီမှာ ဂီလီယို... နဂါးခံတွင်းကို ငါတို့ နောက်တစ်ပြန်ပြီးသွားဦးမှာ ... အေး နှင့် ပြောတဲ့စကားအတိုင်းသာ ဖြစ်ပါစေ ... ငါတို့ရဲ့ ခရီးကြားမှာ ဘာအန္တရာယ်အဆိုးမှ ရှိစေ့ ဂီလီယို"

"ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား... သင်တို့အသက်ကို မင်တော့ဘူးလို့ဆိုတဲ့ တစ်နေ့ နဂါးခံတွင်းကိုသာ သွားဖြစ်တာပဲ သွားလိုက်ကြပါ ... နဂါးခံတွင်းက အစောင့်တော် မြွေနဂါးကြီးဟာ အလွန်ဆာလောက်တတ်တယ် ... စမစ်လို ဝေးဝယ်လှတဲ့ လူတစ်ကိုယ်စာလောက်ဟာ မြွေနဂါးကြီးက အတွက် အစွယ်ကြားမှာ ညှပ်နေတဲ့ အသားမျှင်တစ်စလောက်ပဲ ဖြစ်မယ်ကွဲ့"

"တဲဒီတော့ သင်တို့ သွေးရဲမယ်ဆိုရင် မြွေနဂါးကြီးကို သွားသတ်ကြပါ ... သင်တို့ကို ဘယ်သူမှ မတားဆီးစေရဘူး၊ တောင်တော်မြွေနဂါးကြီးကို သင်တို့ သတ်နိုင်ရင် 'မြွေနဂါးမင်း' ဆိုပြီး သင်တို့ကို သွဲ့ထူးကြီးတွေ ပေးလိုက်ဦးမယ် ဟင်း ဟင်း"

နတ်ဆရာဂီလီယို၏ အောက်ကလီအာ ရယ်မောသံကြား၍ ခြောက်ကပ်ကပ်နှင့် ပေါ်ထွက်လာပြီးနောက်မှာတော့ ဝါမင်းဒင်တို့၏ လက်နက်နှင့် ကျည်ဆန်များကို ပြန်လည်ယူကာ တဲကြီးအတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားပါလေတော့သည်။

ခု နတ် ခဏ် ကြယ် စာ ပေ

www.burmeseclassic.com

အပြင်မှာတော့ နံနက်ခင်းခါလက်ကွန် မြူနင်းများ
လွင့်ပျယ်ထွက်ပြေးသွားကြပြီး နေခြည်အလင်းတန်းများ
နေရယူ ကျပြန်လျက်ရှိပါနေပြီတည်း။

နေလုံးနီနီကြီးက လွယ်ရှိထန်တောင်ထိပ်ဖျားတွင်
တင်ခိုနားစပြုနေပါပြီ . . .။

အဖိုးအမည်မသိသော အဖြူရောင်ငှက်လေးများက
လိုက်ချီ၍ ခင်းချောင်းများထက်သို့ ပျံသန်းသွားကြသည်။
ပင်ပန်းလျက်ဖြာနေသည့် တိမ်ရောင်စုံညနေခင်းတစ်ခု၊ စိမ်းညို
ပတောင်တန်းနှင့် ချည်မျောမျောခင်တန်းရှည်ကြီးက တောင်
ပေါ်တွင် ချောင်းရေပြင်တို့ကို အနားသတ် မျဉ်းဖြတ်တားပေး
ထား၏။

ညင်းသွဲ့သွဲ့ညနေခင်းလေပြည်တွင် ရနံ့ပျော့ပျော့
ပန်းရနံ့တို့ ငါ့ခို၍ လွင့်မျောပါလာကြသည်။ ချောင်းရေ

မှာတော့ ဂျပဒါမင်းဒင်နှင့် သို့သျှိုင်းတို့နှစ်ဦး ယှဉ်တွဲ လျှောက်လာကြသည်။

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်တို့ ခေါ်သော်လည်း ခေါင်ဖူးသောက်ချင်သည်ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် နားဖူးတဲအိမ်မှာပင် တစ်ယောက်တည်း ခေါင်ရည်သောက်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဂျပဒါ မင်းဒင်နှင့် သို့သျှိုင်းမှာလည်း စမ်းချောင်းစပ်သို့ ရောက်လာ ခဲ့ကြသည့်တိုင် နှစ်ယောက်က စကားမဆိုဖြစ်ကြသေး။ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်နေကြသည်။ အတန်ကြာမှ ချောင်း ရေစပ်တွင် နှစ်ယောက်သွင်သာစွာ ထိုင်လိုက်ကြရမ်း . . .

“အင်း သို့လည်း ငါတို့အတွက် ဝီလီယံအုပ်စုနဲ့ အတိအခံတွေဖြစ်လားပြီ . . . တော်ကြာ စည်းရုံးရေးဆင်းအင်အားစုတော့မှ အားလုံး ပဋိပက္ခဖြစ်ကုန်ရင် မကောင်းသမျှ သို့ . . . အဲဒါကြောင့် ငါတို့ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာလုပ်ကြမလဲဆို စဉ်းစားရပြီ”

“ထို ဘာမှစဉ်းစားစရာမလိုတော့ဘူးလေ . . . ဟိုယိုပုလ် ငါဟိုဘက်က စစ်ကိုတောင် အလျော်မေးလိုက်ပါသို့တော့ နတ်ဆရာဂီလီယိုရဲ့ ဇိန့်ခေါ်တာကို လက်ခံပြီး အတွက် လက်စားချောင်း နဂါးခံတွင်းက မြွေနဂါးနီကြဲပတ်သင်ပစ်ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်”

ခု နစ် စဉ် ကြယ် စာ မေ

ခြေဟောက်မလေး သို့သျှိုင်းကတော့ သွေးဆူတတ်သူ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့် ပဋိပက္ခတိုက်ပွဲဆီသို့သာ ဦးတည်ပါ၏။

“မဟုတ်သေးဘူး သို့ . . . အဲဒီလို ဇွတ်တရွတ် စောက်ကန်းလုပ်လို့ မရသေးဘူး . . . အေး ငါလိုပဲ နင့်ရဲ့ လုံဘူးကြီးလည်း ခေါင်းပူမတတ် စဉ်းစားနေရမှာပဲ . . . ကြစ်လို့လဲဆိုတော့ အခု ငါတို့လျှောက်နေတဲ့ လမ်းကြီးဟာ ခုခု လွဲချော်မှားယွင်းသွားတာနဲ့ နင်ရော၊ နင့်အဖေရော ဘာဝီလွယ်ရှိထန်ကနေ အဝေးဆုံးကို လွင့်စင်ထွက်သွားကြမှာနော်”

လေးလေးနက်နက်ပြောဆိုနေသည့် ဂျပဒါမင်းဒင်၏ စားနားကြောင့် သို့သျှိုင်းက ဂျပဒါမင်းဒင်၏ မျက်နှာ အားစိုက်ကြည့်နေမိပါ၏။ သူမ၏စိတ်ထဲ နှလုံးသားထဲတွင် တိတိတ်တလေး သံယောဇဉ်ငြိတွယ်နေသော ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ သူမနှင့် အခင်ကြီးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေမှုကြောင့် ထဲတွင် ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေပါသည်။

“ဝီလီယံဟာ ငါတို့ရဲ့ ထွက်ပေါက်တွေကို တစ်ခုချင်း ဖြိုက်ပြီးပိတ်နေပြီ သို့ . . . ဒါအပြင် ထွက်ပေါက်တွေတိုင်း အလည်း ထောင်ချောက်တွေအပြည့်နဲ့၊ ခြေလှမ်းတစ်ချက် တာနဲ့ အဝပျက်ရင်ပျက်၊ ဒါမှမဟုတ် အသက်သေရင်သေပဲ”

ခု နစ် စဉ် ကြယ် စာ မေ

www.burmeseclassic.com

အဲဒီနှစ်ခုကလွဲရင် လောလောဆယ် ငါတို့မှာ ရွေးချယ်ရာလေး မရှိဘူး သို့”

“အဲဒီလိုဆိုရင် ရွေးဆက်ပြီး နင်ဘယ်လိုလုပ်မယ်လဲ စိတ်ကူးထားလို့လဲ မင်းခင်”

ဣမဒါမင်းခင်မှာ သို့သော်လည်းကောင်း၊ မေးခွန်းကို ချက်ချင်း မဖြေနိုင်။ စိမ်းညိုအုံ့မြိုင်းနေသည့် တောင်ငူအထပ်ထပ်ရှိရာ အတန်ကြာမျှ ငွေမော်ကြည့်နေပါ၏။ စင်စစ် ဂျပဒါ မင်းဆင်ပု သွေးအေးသောနည်း၊ လှိုဝက်သော လှုပ်ရှားမှုဖြင့် ပရိသား နည်းနိုင်သမျှနည်းအောင် ပြုလုပ်ပြီးမှ ငြိမ်းချမ်း ဝေ နည်းလမ်းများဖြင့် ဖြေရှင်းချင်သည်။ ထိုရောအခါတွင် တစ်စုံတစ်ခု လွဲချော်ခဲ့သည်ရှိသော် သို့နှင့် သူ၏အမ လှုပ် ထန်သိုင်းတို့နှင့်အပေါ် နာဂတိုင်းရင်းသားများ အမြင်မထွက် ကြပေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့အတွက်နှင့် သို့တို့သားအား မြေဇာပင်အဖြစ်မခံနိုင်။

သို့သော် နတ်ဆရာဂီလီယိုက လွန်စွာမှ ကွက်သေ့ မြင်တတ်သူဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်းကောင်း၊ တဇွတ်ထိုးညည်ကို အား ချလျက် လူစိမ်းစစ်သားကောင်များနှင့် လုံဘူထန်သိုင်း အပေါ် အကျဉ်းအကျပ်တွေ့အောင် လုပ်ဆောင်သည်။ သူ့လို သူ၏ အားထားမရဆုံးသော ရဲဘော်စစ်မစ်အား ဒေါသများ ဆူပေါက်ကွဲအောင် သွေးထိုးလှုံ့ဆော်၍ သေတွင်းသို့ တွန်းယိုပေး

မဟုတ်ပါလား။ ငြီးလျှင် သို့သော်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်တို့၏ ဒေါသ မီးတောက်တို့ကို လေပင့်ပေးမည်။ ထို့နောက် ရက်ကဲတွင်းသို့ ထပ်မံကျဆင်းစေရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက် တို့ဖြင့် ခူးညှိသိမ်မွေ့ သေခါး ပျားရည်ဖုံးထားသော ထောင်ချောက်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင် ထားလျက် ရှိပါချေပြီ ဟော။

“ဒီမှာ သေသေချာချာနားထောင်စမ်း သို့... ဂီလီ ယော သူရဲ့ တစ်စုံတစ်ခုသော ပညာရပ်နဲ့ လွယ်ရှိထန်တစ်ရွာ များကို သိမ်းသွင်းနိုင်တယ်... ခြောက်လှန့်နိုင်တယ်... ဝါန်းဟောက်ခိုင်းစေနိုင်တယ်... ဒါပေမယ့် မင်းတို့ရဲ့ နားထုံးတမ်းအစဉ်လာအရ ဂီလီယိုဟာ လွယ်ရှိထန်ရဲ့ ရွာခေါင်း မြို့စား လုံဘူ မဖြစ်နိုင်ဘူး... လုံဘူက တရားမျှတမှုရှိတယ်... မြန်မာ့ချက်မှန်ကန်တယ်... ဘတ်လိုက်မှုမရှိဘူး... မိမိတော့ လုံဘူထန်သိုင်းရှိနေသမျှ လွယ်ရှိထန်ကို ဖြယ်လှယ်ချင်တိုင်း ခြယ်လှယ်လို့မရနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်”

ဣမဒါမင်းခင် ပြောပြမှပင် နတ်ဆရာဂီလီယိုကြီးက မင်းခင်ကြီးအပေါ် အမြင်မကြည့် သဘောထားမပုန်ခဲခြင်း များကို ပြန်လည်မြင်ယောက်လာမိပါသည်။

“အခုလည်းကြည့်... ဟိုးဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်က မင်းခင်တွင်းရဲ့ ထစ်ချွန်းအော်မြည်ခံတာတွေ၊ လေမိုးမမှန်တဲ့

www.burmeseclassic.com

ရာသီဥတု ဆိုးဝါးခဲ့တာတွေကို အကြောင်းပြပြီး လုပ်ဆောင်ချက်တွေမှာ မခိုးသားမှန်း မင်းတို့သားရဲ ခိုင်စားမိတာကို သူ ကြိုသိနေတယ်... ဒါပေမယ့် မိုးအား နာဂတိုင်းရင်းသား တွေက မသိကြဘူးလေ... ဝီလီ လှည့်ဖျားခြောက်လှန့်မှုတွေ အောက်မှာပဲ အထိတ်ဖို အလန့်လန့်နဲ့ နေကြရတာပဲ။ လွယ်ရှိထန်တင်ကြောင့် နဂါးခံတွင်းက မြွေနဂါးနီကြီးနဲ့ ခြောက်လှန့်ထားခဲ့လေ။ အားလုံးက နတ်ဆရာဝီလီယိုကိုပဲ ဝရုခိုက်ပြီး ကြည့်ချေရတယ် သို့။

“အင်း ဒီလိုအခြေအနေကို တော်လှန်ဖို့ဘာလုပ်မလွယ်လှဘူး... လမ်းကြောင်းတွေမှန်သမျှ ဝိတ်ပစ်ပယ်တယ်... အခုပဲကြည့်လေ ထန်းလုံးလောက်ရှိတဲ့ မြွေနဂါးနီကြီးဆီကို လက်နက်မပါ ငလာသက်သက်သွားပြီး သတ်တာဟာ ဝီလီယိုရဲ့ ဓေတနာသက်သက်လို့များ မင်းထက် သလား သို့။”

သို့သော်လည်း အက်ဝန်းညိုညိုတွင် ချက်ချည်စတိုက်ရစ်ဝိုင်းလာကြပါပြီ။ ယခုမှပင် အခြေအနေမှန်ကို သို့သော် နားလည်သဘောပေါက်လာသဖြင့် သူမနှင့် ဖခင်ကြီးတို့၏ ပခိုင်သော အနာဂတ်ကံကြမ္မာကို လှမ်းကြို၍ တွေ့မြင်လိုက်ချေပြီတည်း။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သူတို့ယ်တိုင် ချစ်မြတ်

လောက် အားထားယုံကြည်မိပါသော ဂျမဒါမင်းဒင်၏ မှက်နှာအား ချစ်ခိုပ်သန်းသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် မော့ကြည့်ရင်း “မင်း... မင်းဒင်ရယ်... ငါ ငါတို့သားအဖကို မိမိထားပါခဲ့နော်... ငါ လေ ငါ ငါ အဟင့် ဟင့်”

သို့သော်လည်း ဘမ်းနည်းစွာငိုရွက်ရင်း ဂျမဒါမင်းဒင်၏ လှိုင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်ကာ ရွက်ငင်ငိုကြွေးနေမိပါသည်။ ဂျမဒါမင်းဒင်ကလည်း သနားစွာ ဂျမဒါမင်းဒင်ငိုကြွေးနေသည့် နာဂမင်းသမီးလေး သို့သော်လည်း အား ကြင်နာစွာ တွေးပွေ့ထားလိုက်ပြီး ခိုင်သိခိုနေမိပါတော့သည်။

လွယ်ရှိထန်တောင်ကုန်းထိပ်မှ နေလုံးနီနီကြီးက ရှက်ရွံ့ကန်ဖြင့် တစ်ခဏခဏ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားပါလေ၏။

ထို့အတူ ငြိမ်ညောင်းစွာ စီးဆင်းနေသည့် စမ်းချောင်းဝယ်သည်ပင် သူ၏ သီဆိုမှုတေးပစ္စည်းကို ရပ်တန့်ကာ မှုံပုပုထောင်ကြားဆီသို့ ငုံ့လျှိုးစီးဝင်သွားပါ၏။ ထိုအတူပင် သင်းပျံ့ပျံ့ပျံ့ပျံ့မျောနေသည့် တောပန်းရနံ့လေးများသည်သာ သူတို့နှစ်ဦးကို ကျင့်တွင် မွှေးယုံထုံသင်းလျက် ကျန်ခဲ့ပါလေတော့သည်။

အခန်း(၁၅)

မြေရေပါးနီကြီး၏နိဂုံး

ထိုနေ့ညနေက သူ့သျှိုင်းအားပြန်ပို့ရင်း သူ့အိမ်ထဲ
လုံ့လထက် သျှိုင်းနှင့် စကားပြောကောင်းနေခြင်းကြောင့်
သူတည်းခိုနားစက်ရာ ထဲကြီးသို့ ဂျပမဒါမင်းဒင် ပြန်လာ
ရောက်ရှိသည့်အချိန်မှာတော့ အထက်ပင် မီးချုပ်နေပြီဖြစ်ပါ။

တဲကြီးအတွင်းဝယ် မှောင်နေသဖြင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
တစ်ယောက် ခေါင်ရည်သောက်များခြင်းကြောင့် မှောက်သူ

ဟု မှတ်ယူကာ ဂျပမဒါမင်းဒင် အသာပင်ဝင်လာခဲ့သည်။
ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ မီးခြစ်ကိုခြစ်ကာ ဝါးစားပွဲပေါ်မှ ကညင်
ပေါ်မီးကို ထွန်းညှိလိုက်မှ အိပ်ယာထက်တွင် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
ပိုမိုမှန်း သိလိုက်ရပါ၏။

“ဧည့်သည် ခေါင်ရည်များနှင့် ဘယ်ကိုများ လျှောက်
များနေပါလိမ့်”

ဂျပမဒါမင်းဒင်မှာ ဝတ်ဆင်ထားသည့် စစ်ဂျာကင် ကြီးကို
ပျတ်လိုက်ပြီး တဲထောင့်ရှိ သမင်ချိုတွင် ချိတ်လိုက်ရင်း
ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်ပျောက်နေခြင်းကို စဉ်းစား၍မရ ဖြစ်နေပါ၏။

“မဟုတ်သေးပါဘူး . . . ခါတိုင်း ကပ္ပတိန်ဟာ
အယ်ကိုမှ တစ်ယောက်တည်း ထွက်မသွားတတ်ပါဘူး . . .
အခုကျမှ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်သွားရတာလဲ . . . ဘယ်ကို
ထွက်သွားတာလဲ”

ရုတ်တရက်မို့ ဂျပမဒါမင်းဒင် ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင်
ရမည်မသိ ဖြစ်နေပါ၏။ ထို့ကြောင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
နှင့်ပတ်သက်၍ တတ်နိုင်သမျှ တွေးခေါ်ဆက်စပ်ကြည့်
ဖူးမိသည်။ သူ တဲကြီးအတွင်းမှ ထွက်ခါနီးအချိန်ထိ
ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်တစ်ယောက်တည်း ခေါင်ရည်သောက်၍
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အချိန်ကို တွက်ချင်ကြည့်လိုက်တော့
ဂျပမဒါမင်းဒင်နှင့် သျှိုင်းတို့ တဲအတွင်းမှ ထွက်လာကြ

နေ့ခင်းနှစ်နာရီခန့် ရှိပါပြီ။ ယခု ညရွှစ်နာရီ ကျော်၍ အချိန်(၆)နာရီကျော်ခန့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် ပျောက်နေပြီဖြစ်သည်။

"ဟင်း စကန္တ ကပ္ပတိန် တစ်နေရာရာမှာ မူးလဲနေတာထင်တယ်... စမစ်နဲဟတ်သက်ပြီး သူထော်ဆာခံစားနေရပုံရတယ်... မနက်ကတည်းက ဂီလိသိုမြွေနဂါးနီကြီးကို သတ်ခယ်ဖြတ်မယ်နဲ့ ဩဗီးမောင်း နေတာ... ဟင်း ခုချိန်ကုမု အချိန်ကလည်း မဲ့နေပြီ... ထွတ်လိုက်ရှာပြန်ရင်လည်း ဘယ်သွားလို့ ဘယ်ကိုလာမှန်း မသိ... ဟူး တော်တော်ဒုက္ခပေးတဲ့ကပ္ပတိန်ပဲကွာ"

ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ ထိုင်မရ၊ ထမရနှင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်အတွက် ပူနိစိတ်က ငယ်ထိပ်သို့တိုင် တက်လာခဲ့ပြီထင်။ တစ်တစ်စ ညည့်နက်လာခဲ့ပြီမို့ အပြင်ဘက်တွင် တဖျောက်ဖျောက်နှင့် ကျဆင်းနေသည့် နှင်းမိုးစက်ကျသံတို့ကသာ ညည့်ကပ္ပတိန်ကြီးစိုးမင်းမူနေကြပါသည်။

နောက်ဆုံး မထူးတော့ပြီမို့ တဲအတွင်းမှ မီးဖိုလေးကို မီးထပ်ဖြည့်ပြီး မီးဖိုအနီးမှာပင် အိပ်ယာရွှေ့ပြောင်းကာ လဲလျောင်းရင်း ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် အလာကိုသာ ဘောင့်မျှော်ပါလေတော့၏။ ပျင်းရိပွယ်ကောင်းသော နှင်းမိုးစက်သံများ၊ နားထောင်ရင်း မီးဖိုလေးမှာပင် ဂျမဒါမင်းဒင် မှေးခနဲ အိပ်ပျော်

သွားပါလေတော့သည်။

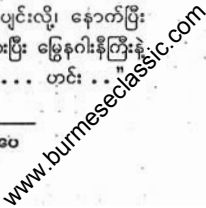
ဂျမဒါမင်းဒင် မည်မျှကြာကြာ မှေးခနဲ ငိုက်မြည်းသွားသည်မသိ။ အရက်ကျင်းလူလူအချိန်လောက်တွင် တဲအိမ်ထဲသို့ ချဉ်းကပ်လာသော မြေသံတစ်စုံကြောင့် ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် တဲတဲခါးဝတွင် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က ဟားဟားကြီး ရပ်လျက် ရှိနေပါပြီ။ သူ၏ စစ်ဂျာကင် ဟားဟားကြီးတွင် ကပ်ညီ တင်ကျန်နေသည့် နှင်းစက်နှင်းမုံများကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရိုက်ဖယ် လိုက်ပြီးမှ တဲအတွင်းသို့ တစ်လှမ်းချင်း ဝင်ရောက်လာသည်ကို ဂျမဒါမင်းဒင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်နှင့်...

"ဟာ... ကပ္ပတိန်... တစ်နေကုန်၊ တစ်ညလုံး ဘယ်တွေ့မှာသွားပြီး မူးလဲနေတာလဲဟင်... ဒီမှာဖြင့် ပီတီပုလိုက်ရတာ ဘယ်တိုလိုက်လို့လိုက်ရမှန်း မသိနဲ့... ဟင်း"

ဂျမဒါမင်းဒင်၏ စကားကို ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က ချက်ချင်း မပြောနိုင်သေး။ မီးလင်းဖိုလေးအနီးတွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချ လိုက်သည်။ ပြီးမှ...

"တစ်ယောက်တည်းနေရတာ ပျင်းလို့၊ နောက်ပြီး ဝမ်းကိုလဲ သတ်ရလို့ နဂါးခဲတွင်းကိုသွားပြီး မြွေနဂါးနီကြီးနဲ့ ပျားကစားနေတာကွ ဂျမဒါရ... ဟင်း... ဟင်း..."

“ဒီမှာ ကပ္ပတိန် . . . စကားကို အတည်မဟုတ်ဘဲ နေတာနော် . . . ပေါက်တတ်တရတွေ လာပြီး ပြောမယ့်ကပ္ပတိန်မူးပြီး ဘယ်ချောင်မှာသွားပြီး အိပ်ပျော်နေတာလဲ” ဂျမဒါမင်းခင်က စိတ်မရွည်ဟန်နှင့် ပြောလိုက်တော့ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်က သူ့ရဲကျောင်းအိတ်ကြီးထဲသို့ လက်နှိတ်တတ်စုံ တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ဂျမဒါမင်းခင်၏ မျက်နှာအပေါ်သို့ တိုင်းကပ်ဝေ့ယမ်းပြုလိုက်ပါ၏။

“ဪ ငါတတယ်ပြောနေတာ ဂျမဒါ . . . ဟေ့ ဒီမှာ အိပ်ပျော်နေတဲ့ မြွေနဂါးနီကြီးရဲ့ မျက်လုံးမှာ စိတ်ဝင်စားစေမစ်ရဲ့ ဓားမြှောင်လေးကိုတောင် ငါ ပြန်ပြီး နှုတ်ယူလာသေးတယ် . . . ဒီမှာကြည့်စမ်း ဂျမဒါ”

ဂျမဒါမင်းခင်မှာ မယုံသင်္ကာမျက်လုံးအစုံနှင့် စမစ်ရဲ့ ဓားမြှောင်ကိုတစ်လှည့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်ကိုတစ်လှည့် ကြည့်နေမိသည်။

“အင်း ဓားမြှောင်ကတော့ စမစ်ရဲ့ ဓားမြှောင်ပဲ . . . ဒီဓားမြှောင်နဲ့ မြွေကြီးရဲ့မျက်လုံးကို သူ နောက်ဆုံးအကြိမ် ထိုးလိုက်တာကို ငါမြင်ရတယ် . . . ဒါပေမယ့် ကပ္ပတိန်မှာ ဘာလက်နက်မှမပါဘဲနဲ့ မြွေနဂါးနီကြီးကို ဘယ်လိုလုပ်မိသတ်ခဲ့တာလဲ ကပ္ပတိန်”

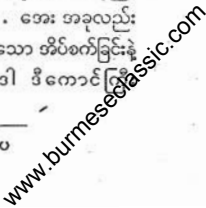
“ဪ ခက်ပါ့ဘီ ဂျမဒါရယ် . . . ဒါကြောင့်လည်း”

“ကိစ္စကို ဂျမဒါကို ဖွင့်မပြောခဲ့ဘဲ ငါနည်းငါ့ဟန်နဲ့ ပြောရှင်းခဲ့တာနဲ့ ခုဒါ သဘောအတိုင်းသာဆိုရင် ဘာမဆို တရားမျှတ ရမယ်။ ယောက်ျားပီ သရမယ်။ ရန်သူကို ဘယ်တော့မှ မျက်ကျောတနေ မားနဲ့မထိုးဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်က အနိုးစွဲပျို မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ . . . ငါ့ရဲ့ ဘိုးဘွားမိဘတွေ၊ ငါ့ရဲ့ ခဏ္ဍာသမားတွေက ငါ့ကို ဒီအတိုင်း သင်ထားခဲ့ကြတာပဲလေ။ ဒါက ကောင်းမွန်ရင့်ကျက်တဲ့ ယောက်ျားတိုင်း လုပ်ဆောင်ရမယ့် စိတ်ဓာတ်တွေပဲလေ . . . နေပါဦး ဒါတွေပြောနေရအောင် ကပ္ပတိန်က မြွေကြီးကို အလစ်ချောင်းပြီး နောက်ကနေ တုတ်နဲ့ ဖြတ်သတ်ခဲ့လို့လား . . . ဟင်း . . .”

မေးခွန်းကတစ်ခြား၊ အဖြေကတစ်ခြား ပြောနေသည်မို့ ဂျမဒါမင်းခင်က ဒိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်ကို ကောင်းပြီး ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ဟီး ဟီး ဟီး . . . အဲသလိုကြီးတော့ ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ ဂျမဒါရယ် . . . ဒါပေမယ့် စစ်တို့ရဲ့သဘောဆိုတာ မြဲမိမိပဲတိုက်တိုက်၊ အသစ်အင်စီမှာပဲ တိုက်တိုက်၊ အရေးကြီးတာက အနိုင်ရဖို့ပဲ မဟုတ်လား ဂျမဒါ . . . အေး အခုလည်း ကြွေနဂါးနီကြီးကို ရာသက်ပန် မနီးလာသော အိပ်စက်ခြင်းနဲ့ များပြီး သိပ်ခဲပြီးပြီကွ . . . အဲဒါ ဒီကောင်ကြီး”

ဘယ်လောက်အအိပ်မက်လဲဆိုတာ သိရအောင်လို့ မျက်လုံးမှ စိုက်ဝင်နေတဲ့ စမန်ရဲဓားပြောင် နှုတ်ယူတာတောင် မနိုးဘဲ ဂျပဒါရေ ဟင်း ဟင်း ဟင်း။

ဂျပဒါမင်းဒင်သည် ဒီထစ်ခါတော့ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က စကားများကို အလေးအနက်ထားကာ နားထောင်နေပါင်း သူ၏ စကားအသွားအလာအရဆိုလျှင် နဂါးခံတွင်းမှ အစောတော် မြွေနဂါးနီကြီးသည် သူ၏လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားပြီဟု အခိုင်အမာ ပြောဆိုလျက်ရှိသည်။ သက်သေခံအဖြစ်ပင် မျက်လုံးတွင် စိုက်ဝင်နေသည့် စမန်ရဲ ဓားပြောင်လေးကို ဆွဲနှုတ်၍ ယူလာခဲ့သည် မတတ်ပါလား။ သည်သို့ဆိုလျှင် နတ်ဆရာဂီလီယိုနှင့် စိန်ခေါ်ထားသော စိန်ခေါ်ပွဲကြီးသည် အောင်မြင်စွာ အဆုံးသတ်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် ဂျပဒါမင်းဒင် မယုံမရဲဖြစ်နေသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

လက်နက်ဆုံ၍ အင်တိုတစ်ချောင်းမျှပင် မပါရှိသော ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်မှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မြွေနဂါးနီကြီးအား မည်ကဲ့သို့ သုတ်သင်သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါသနည်း။ ဤအကြောင်းကို သူ တိတိကျကျ သိထားမှ ဖြစ်ပေမည်။

“ကိုင်း ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် . . . ငါ့ကို ဟိုထွေကဲ ကာလီတွေနဲ့ ဝေလည်လည်တွေ ပြောမနေနဲ့ဘော . . . ကပ္ပတိန်ရဲ့ အင်မတန်တော်တဲ့ စစ်နည်းဥပဒေဟာ . . .

မြွေနဂါးကောင်ကြီးကို ဘယ်လို သတ်ခဲ့သလဲဆိုတာသာ ပြောပြပါတော့”

နောက်ဆုံး ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ ပြီမို့ လိုရင်းကိုသာ မေးမြန်းလိုက်ပါလေ၏။ ထိုအချိန်ကျမှ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က မြွေနဂါးနီကြီးကို အောင်မြင်စွာ ဖမ်းနိုင်ခဲ့ပုံကို ကြားဝင်စွာ ရှင်းပြလိုက်ပါတော့သည်။

“ဒီလိုကွ ဂျပဒါရ . . . ငါဟာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေနဲ့ ရှားပါးတဲ့ အဆိပ်တွေ လေ့လာစုဆောင်းတာ ဝါသနာရှိတဲ့ ဘယ်ဆိုတယ် မင်းအသိဆုံးပါနော် . . . ငါတို့သွားခဲ့ကြရင်းက ခြက်နှိုင်းဖမ်းတွေ့ရှိတဲ့ စားကျက်မှာ ဆိတ်တွေ့ သိုးတွေကို ဖမ်းမြင်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား . . . ဟိုကွာ ဒီဆိတ်တွေဟာ နဂါးတွင်းက အစောင့်တော်မြွေနဂါးနီကြီးကို ကျွေးဖို့ဆိုတာလဲ မင်းသိတယ်နော်”

“အေးလေ သိတယ်လေ . . . အဲဒါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲကွ”

“အာ တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ ဆိုင်လာမှာပေါ့ကွာ . . . ဘယ်လိုဆိုင်လာမလဲဆိုရင် ငါဟာ မြန်မာစကားပုံတစ်ခုနဲ့ အဲဒီ ဂျပဒါမင်းမြွေနဂါးနီကြီးကို အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ပဲ သတ်ဖြတ်နိုင်တာလို့ပြောရင် မင်းယုံပါလား ဂျပဒါ”

“ဘာ ကပ္ပတိန် မိချောင်းသား လျှာရှည်လိုက်တာ ပြန်ပြောရောလား . . . လိုရင်းတိုရှင်းသာ ပြောစမ်းပါ”

www.burmeseclassic.com

ဂျမဒါမင်းဒင်က စိတ်မရှည်တော့ပြီခို့ အော်ဟစ်ပြောလိုက်မှ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ စကားများက လျှော့ခနဲ လျှော့ခနဲ ထွက်ကျလာခဲ့ပါလေတော့သည်။

“အေး ဆိတ်တွေ၊ သိုးတွေရှိတဲ့ မြက်ခိုင်းတောစားကျွန်းဘက်ကို ငါရောက်လာတော့ အစောင့်တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရတော့ဘူးကွ . . . အချိန်ကလည်း နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်ဆိုတော့ အစောင့်တွေများ လူချင်းချိန်းကြတဲ့ အချိန်လား မသိဘူး . . . အဲဒါနဲ့ ငါလည်း ဆိတ်တစ်ကောင်ကို ပါးမပိတ်ပြီး ဆွဲထုတ်လာခဲ့တယ် . . . ပြီးတော့ မြူကွယ်တစ်ခုမှ ခဏနားရင်း ပါလာတဲ့ အဆိပ်ပုလင်းကိုဖွင့်ပြီး ဆိတ်တစ်ကိုယ်လုံးကို လိမ်းသုတ်လိုက်တယ် . . . ပြီးတာနဲ့ ဆိတ်ကို ဆွဲခေါ်လာခဲ့ပြီး နဂါးခံတွင်းရဲ့အဝ (ကျောက်တံခါးအဝင်ဝ)မှာ ချထားလိုက်တော့တာပေါ့”

“ဆိတ်ကလည်း တပဲပဲနဲ့ အော်နေသေးတယ် . . . တော်သေးတယ်ဟေ့ ကံကောင်းချင်တော့ အစောင့်တွေတစ်ယောက်မှ ပေါ်မလာဘူးဟေ့ . . . ခဏနေတော့ ဂူပေါက်ဝမှာ ခုန်ပေါက်အော်ဟစ်နေတဲ့ ဆိတ်ဟာ မြန်းပျံရပ်သွားပြီး ဂူပေါက်ဝဆီကို ပြေးဝင်လိုက်၊ ပြန်ထွက်လိုက်၊ ခုန်ပေါက်နေရင်းကပဲ နောက်ဆုံး ဆိတ်ကြီးဟာ ဂူထဲကို ကချန်ပေါက်ပြီး ပြေးဝင်သွားတော့တာပဲ ဂျမဒါရေ”

“အဲဒါနဲ့ ငါလည်း အထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ချွတ်တာနဲ့ ဂူကြီးထဲကို ချောင်းကြည့်လိုက်တယ် . . . ဂူထဲက မမှောင်ထုကြီးထဲမှာ ရွေ့လျားနေတဲ့ မျက်လုံးနီနီကြီးကို တွေ့လိုက်ရတယ် . . . တအောင့်လောက်နေလိုက်တော့ ဂူကြီးထဲကနေ တရှုရှုနဲ့ အော်မြည်ရင်း ပွတ်တိုက်သံတွေ၊ အမိုးတွေ ပျံ့ပွနေတဲ့ ကျွဲကြောင်တွေကို ကြားနေရတယ် . . . နောက်ဆုံး ကြောက်နဲ့ လေတွေပူတ်ထုတ်လိုက်သလို ကြားလိုက်ရပြီး အသံတွေ ပြန်ကျသွားတယ်”

“အဲဒါနဲ့ ငါလည်း ဂူကြီးထဲကနေ အသာလေး လျှိုထွက်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းကျောက်တုံးကြီး အကွယ်ကနေစောင့်ပြီး ကျည့်နေတုန်း နာရီဝက်လောက်ကြာတော့ ငါ့ရဲ့အဆိပ် အက်နက်ဟာ မြွေနဂါးကောင်ကြီးကို စပြီး တိုက်ခိုက်ပြီ ဟုတ်တယ်ဟေ့ . . . ဂူကြီးတစ်ခုလုံး တဝန်းဝန်းတပြန်းပြန်းနဲ့ ပျံ့ပွာပျက်သလို ဆူညံပွက်နေတဲ့ အသံတွေ ကြားရတယ်လေ၊ ကြားကြာတော့ အားပါးပါး ကြီးလိုက်တဲ့ မြွေနဂါးကောင်ကြီးဟေ့၊ များပြားကြီးတရမ်းရမ်းနဲ့ သူနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့တဲ့ ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ဆောင်၊ သစ်ပင်ဝါးပင်တွေကို ကျွဲကြေလွင့်စင်ပေးတဲ့အထိ ရမ်းခါတိုက်ခိုက်ပြီး တဝေါဝေါနဲ့ တောင်အောက် ပြေးဆင်းသွားတော့တာပဲ ဂျမဒါရေ”

ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က ဂျမဒါမင်းဒင်အား ခရေစေတော့

ကျ ရှင်းပြပြောဆိုနေရသဖြင့် အာခြောက်သွားသည်ထင်၊ အနံ့
ဝါးကျည်တောက်ထဲမှ ခေါင်ရည်ကို မော့၍သောက်နေပြန်ပါ။
ပြီးမှ သူ့စကားလက်စကို ဆက်၍ပြောပြန်သည်။

“ငါလည်း ဒီကောင်ကြီး မပြန်လမ်းတို့ သွားရှာပြီ
တွေးရင်း အိမ်ကိုပြန်ဖို့ သတိရလာခဲ့တယ် ... ဒါပေမယ့်
ဟို ဟို မြေနဂါးနီကောင်ကြီးက တောင်ပေါ်ကို တစ်နည်းနည်း
ပြန်တက်လာခဲ့ရင် မောင်နဲ့မည်းမည်းမှာ ငါနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့
ခက်ရချည်ရဲ့ ဆိုပြီး စောစောက ကျောက်တုံးကြီးနားမှာ
ပုန်းဝှက်ပြီး အရုဏ်တတ်အောင် စောင့်နေရတယ်”

“အင်း ကံကောင်းလို့ မင်းဒင်ရေ ... ငါတို့
စိတ်ကူးလွဲပြီး ပြန်ချသွားရင် လမ်းမှာ မြွေကြီးနဲ့တွေ့ပြီး နူး
ရောက်တော့မယ် ... ဟိုကောင်ကြီးက တောင်အောက်က
တရွေးရွေးနဲ့ ပြန်ပြီးတက်လာတာဟေ့ ... ဒါပေမယ့် သွားတု
ကလောက် မပြန်ဆန်တော့ဘူး ... ဆံလေးလေးကြီးနဲ့ပဲ ဂျုံ
ထဲကို ပြန်ပြီးဝင်သွားတယ် ... ဂူကြီးထဲမှာ တရွေးရွေး
ခဏလောက်မြည်နေပြီးမှ နောက်ဆုံး အသံတွေအားဖြင့်
တိတ်ဆိတ်သွားကြတယ်လေ”

“ငါလည်း စိတ်ချရအောင်ဆိုပြီး နောက်ထပ်တစ်ဖု
လောက် ဂူအပြင်ကပဲ စောင့်ကြည့်နေသေးတယ် ...
နောက်ဆုံးမှ ပါလာတဲ့ ကညင်ဆီဒီးတိုင်ကို ထွန်းညှိလိုက်”

... ထဲကို သတိနဲ့ ပြည်းပြည်းချင်း ဝင်လာခဲ့တယ် ...
... ကံကောင်းလို့ လေးငါးကိုတ်လောက် ရောက်လာခဲ့တာနဲ့
... မောင်နဲ့မည်းမည်းမှာ တောင်ပေါ်လေးလို ရှည်ရှည်စင်းစင်းကြီး
... နံ့ကို ငါတွေ့လိုက်ရတယ် ... အဲဒါဟာ မြွေနဂါးကြီးပဲ
... ဟိ ... တကယ်ပေးမသေ သိရအောင်ဆိုပြီး ဦးခေါင်း
... ခွက်နေတဲ့ ဓားမြှောင်ကို ဆွဲနှုတ်ယူပစ်လိုက်တယ် ...
... မယ့် မြွေကြီးကြီးကတော့ လုံးဝကို မလှုပ်ရှားတော့ဘူး
... ရေ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း ငါ ငါ ကျေ ကျေနပ်တယ် ဂျမဒါ
... ကပည့် စေမိအတွက် ကောင်းကောင်း လက်စားချေခွင့်
... ကွ ... လက်စားချေခွင့် ရခဲ့ပြီဟေ့ ဟား ဟား ဟား”
... ကပုတိန် ဝီလ် ဆင် ခါ ကျေနပ် အားရစွာ
... ဖောလိုက်သော ရင်ခေါင်းရယ်သံကြီးက အရုဏ်ကျင်းစ
... လမ်းကို ဆီးကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည့်နှယ် ပဲ့တင်စီးပျော
... ပါလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁၆)

လျှို့ဝှက်သော နဂါးခံတွင်း

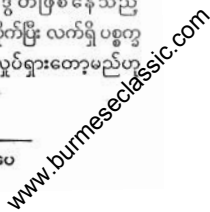
သို့သျှိုင်း၏ ရွေးချယ်မှုဖြင့် ညနေခင်းအချိန်ခန့် နဂါးခံတွင်းသို့ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။ လုံဘူထန်တို့ကလည်း မင်းဒင်နည်းတူပင် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ပြောစကားများကို မယုံချင်မိပါ။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် စကားများကလည်း မယုံကြည်နိုင် စရာပင် မဟုတ်ပါ။ ထန်းလုံးပမာဏထက် ကြီးမားလှသော နဂါးခံတွင်းကြီးမှာ

ကမဟုတ်သည့် အဆိပ်ပုလင်းလေး တစ်လုံးနှင့် သတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်ဆိုသော စကားက ယုံတမ်း စကားတစ်ခုနှယ်ပါတည်း။

သို့သော် မြွေနဂါးကြီး၏ မျက်လုံးတွင် စူးနှစ်စိုက်ဝင်သည့် စမစ်၏ ဘေးမြောင်ကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင်ကိုယ်တိုင် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကို ဒွီဟဖြစ်နေမိခဲ့သည်။ တစ်လမ်းလုံး ဂျမဒါမင်းဒင်အတွေးထဲတွင် သံသယဒွီဟအတွေးများက လွန်းထိုးယှက် လိမ်လျက်။

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်သည် သူ ခေါင်းရည်ပူး၍ မြွေလွတ်ဝါးလွတ် အိပ်မောကျခဲ့ခြင်းကို ရှောင်တိမ်းလို၍ ပျော်ကြပြောဆိုခဲ့ခြင်း ပေးလား။ တကယ်စင်စစ် မှန်ကန်စေရန်အတွက် ထိုမျှလောက် အဆိပ်ဖြင့် မြွေနဂါးကြီးမှာ မသေဆုံးဘဲ မပျော့နေခြင်းပင်လေလား သို့မဟုတ် မြွေနဂါးနီကြီး သေဆုံးပြီးထားဦး။ ဤနဂါး ခံတွင်းကြီးထဲတွင် မြွေနဂါးကြီး၏ မြွေဆက်သွေးများ တစ်ကောင် လောက် မကျန်ရစ်နိုင်ပါပေပြီလား။ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ရှိသော် . . .

စိတ်ပျက်အားလျော့ဖွယ် အတွေးများကို ဂျမဒါ မင်းဒင် ပြုမော့က်ပစ်လိုက်သည်။ သူ၏ ဒွီဟဖြစ်နေသည့် သံသယစိတ်တို့ကလည်း မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး လက်ရှိ ပစ္စက္ကန်ကိုပဲ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လှုပ်ရှားတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပါတော့သည်။

မကြာမီ အနှောင့်အယှက် အတားအဆီးကင်းပဲ့...
နဂါးခံတွင်းအဝင်ဝသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသဖြင့်
သွေးပျက်ချောက်ချားဖွယ် နဂါးခံတွင်းကြီးကတော့ မဝေ
ဆုံးဝါး တစ္ဆေတစ်ကောင်ကြီးနွယ် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှု
ဂျပဒါမင်းဒင်တို့ကို ဆီးကြိုနေပါ၏။

သို့သော် ဂျပဒါမင်းဒင်တို့ စိုးရွံ့နေသလောက်
ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ကမူ သွက်လက်တက်ကြွစွာပင် ရှေး
ဝင်ရောက် နေသဖြင့် သူ့နောက်မှသာ သတိနှင့် လိုက်လာ
သည်။ ဂူအတွင်းပိုင်းတွင် အတန်ငယ်မှောင်နေသဖြင့်
အသင့်ပါလာ သည့် ကညင်ဆီမီးတိုင်ကို ထွန်းညှိလိုက်ပါ။

“ကိုင်း ဘယ်နှယ့်ရဲ့စ ယုံပြီလား ဂျပဒါ . . .
အားလုံး ငါ့စကားကို မယုံမကြည်မြင်နေတာကို ငါသိပါ
က ကြည့်စမ်း ဒီကောင်ကြီးမှာ ခုလောက်ဆို ငရဲပြည်မှာ
မင်းကြီးနဲ့ပြိုင်ပြီး နပန်းသတ်နေလောက်ပြီတဲ့ ဟင်း ဟင်း ပန်း

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်က အောင်နိုင်သူတစ်ယောက်
ရယ်မော ပြောဆိုစဉ်မှာပင် ညီဒိုစို အပုပ်နံ့ကြီးက တဖန်
ထောင်းနှင့် ပျံ့လွင့်လာပါ၏။ နဂါးခံတွင်း၏ အစောင့်ပေး
မှည့်ခေါ် ထားသည့် မြွေနဂါးနီကြီးသည် ဤဂူကြီးထဲ
နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာ နေထိုင်ခဲ့သဖြင့် ဤကဲ့သို့ နံ့ခော်လှ
အနံ့ဆိုး များ ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုလုံး ခွဲကပ်နေသဖြင့်

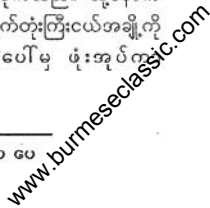
ပထူးဆန်းလှပါ။

ဂျပဒါမင်းဒင်တို့ မြွေနဂါးနီကြီးကို သေချာစွာ
စစ်ဆေးရင်း ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုလုံးအား သတိကပ်၍ လေ့လာ
ဖက်ခတ်နေကြသည်။ ဂူကြမ်းပြင်တစ်ခုလုံးတွင် မြွေနဂါးနီကြီး
အားသောက်ထားသည့် အနိစ္စများက တောင်ပူစာလေးများကဲ့သို့
ကစုလိုက်အပုံလိုက်ဖြင့် ကျောက်ဂူကြီးထဲဝယ် ခြေချစရာမရှိ
အောင် ပြည့်ကျပ်လျက်ရှိနေပါ၏။

ထိုအနိစ္စစုပုံကြီးများကြားတွင် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်
ထိတ်ဦးခွံတစ်ခုနှင့် လူ၏အနိစ္စတို့ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်ပို
မတ်ကျသတိရရှာ ရင်ထဲတွင် ကျင်ခနဲဖြစ်သွားခဲ့သည်။

“တောက် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ စမစ်ရယ် . . . ရန်သူနဲ့
ရင်ဆိုင်တိုက်ခွဲတွေမှာတောင် ကိုယ့်အသက်ကိုယ် ကာကွယ်နိုင်ခဲ့
သေးတာ . . . ဒီမြွေနဂါးကြီးနဲ့ကျမှပဲ အသက်ပေးလိုက်ရသတဲ့
လား စမစ်ရယ်”

ဂျပဒါမင်းဒင် ကြေကွဲစွာ မြည်တမ်းနေစဉ်မှာပင်
ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်က စမစ်၏အရိုးများကို လိုက်လံ၍
ကောက်ကာ တစ်နေရာထဲတွင် စုပုံလိုက်သည်။ ထို့နောက်
နဂါးခံတွင်း ကျောက်ဂူကြီးထဲမှ ကျောက်တုံးကြီးငယ်အချို့ကို
သယ်ယူလျက် ထိုအရိုးစုများအပေါ်မှ ဖုံးအုပ်ကာ
ပြေပုံတစ်ခုနယ် ပြုပြင်လျက် ရှိပါ၏။

“ဟေး စမစ်ရေ . . . မင်းကို ရက်ရက် စက်စက် ဝါးမျိုးစားသောက်ခဲ့တဲ့ မြွေနဂါးကောင်ကြီးကို ငါ ကိုယ်တိုင် လက်စားချေလိုက်ပြီလေ . . . မင်း ရောက်ရာ ဘုံဘဝကပဲ ကြားနိုင်ပါစေ စမစ်ရယ်”

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်မှာ မျက်ရည်များ တွေတွေကျဆင်း လျက် စမစ်ကို တိုင်တည်ကာ တတွတ်တွတ်နှင့် ရွတ်ဆိုနေပါသည်။

“ဒါနဲ့တင် အားမရသေးဘူး စမစ်ရေ . . . ဂီလီယံပိုင် အဖွဲ့ကို တစ်သက်လုံး နောင်ကျဉ်သွားအောင် ငါလုပ်ပြ ဦးဟင် ကွ . . . ဟင်း ဟင်း မင်း မင်း စောင့်သာကြည့်နေပေ တော့ဟေ့”

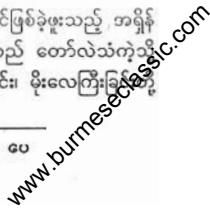
ဇမဒါမင်းဒင်မှာ သူ့နှုတ်တစ်ယောက်သဖွယ် ပြောချက် ရာပြောကာ စမစ်ကို တမ်းတင့်ကြွေးနေသည့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ကို လွှတ်ပေးထားလိုက်ပြီး နဂါးခဲတွင်းကျောက်ဂူကြီးကို လှည့်ပတ် ကြည့်ရှုနေပါသည်။ ကျောက်ဂူကြီး၏ အမိုး နံရံများမှ ထိုးထွက် နေကြသည့် ကျောက်ချွန်း၊ ကျောက်စွယ်များ တွင်လည်း မြွေရေ ခွံ ကြီးများက တွဲရရွဲလျှပ်တစ်သိတ်တစ်တန်းကြီး တွေမြင်နေရ သည်မှာ စိတ်ချောက်ချက် ဖွယ်ရာပင် . . .

မြွေသတ္တဝါများမှာ တစ်နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ် အရေလဲပြု ပြုမူလေ့ရှိကြသဖြင့် ဤများပြားလှသော မြွေရေခွံကြီးများကို ကြည့်ကာ ဤမြွေနဂါးနီကြီးသည် နှစ်ကာလရှည်ကြာလျှင်

မြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်ဖြစ်ပါ၏။ ထို့အပြင် နတ်ဆရာဂီလီယံ ကြီးသည် လွယ်ရှိထန်ကို ကျွေးကျော်ဝင်ရောက်လာသူများနှင့် ဆိတ်၊ သိုး စသည့် သတ္တဝါများကို ဤမြွေနဂါးနီကြီးကို ယာဇ် ပုဇော် ကျွေးမွေးထားသဖြင့် နှစ်ချို့မြွေနဂါးကြီးသည် ဤနဂါး ခဲတွင်းမည်သော ကျောက်ဂူကြီးထဲဝယ် ကြီးထွားချင်တိုင်း ကြီးထွားဆွဲမြီးလျက် မင်းမူချင်တိုင်း မင်းမူကြီးစိုးနေပါ ချေပြီတည်း။

ဆိုရပါမူ ဤလွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ နဂါးခဲတွင်း ကျောက်ဂူကြီးသည် ရှေးအတိတေ ကာလများဆီက သဘာဝ မီးတောင်ဟောင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ကျောက်ဂူကြီး၏ တစ်ဘက်တွင် ချော်ရည်များ စီးဆင်းဟန်ရှိသည့် ကျယ်ပြန့်သော ချောက်ကြီးက သဘာဝအတားအဆီးတစ်ခုနယ် တည်ရှိနေ ပါ၏။ ယင်းကြောင့်ပင် နတ်ဆရာဂီလီယံကြီးက ဝင်လမ်းသာ ပြီး ထွက်လမ်းမရှိသောနယ်မြေဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါ၏။ နတ်ဆရာဂီလီယံမှာ ဤနှစ်ချို့မြွေကြီးကို ဤကျောက်ဂူလိုက်ဂူမီးတောင်ဟောင်းကြီးတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေမည်။

ဟိုးရှေးပဝေသကာက မီးတောင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် အရှိန် ကြောင့် ရဲပန်ရဲခါ မြေပြင်တစ်ခုလုံးသည် တော်လဲသံကဲ့သို့ ပြည်ဟီးထစ်ချွန်းခြင်း၊ တောင်ပြိုကျခြင်း၊ မိုးလေကြီးခြင်းတို့

ဖြစ်လေ့ရှိခြင်းကြောင့် သူနှင့် နီးစပ်ရာ ရွာကြီးရွာငယ်ဘာသာ ရာသီဥတုဖောက်ပြန်ခြင်းခက်တို့ကို ရံဖန်ရံခါ ကြီးစွာ ခဲ့ကြရပါ၏။

ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ နတ်ဆရာဝင်လိယိုဗိုးအလှသော နာဂတိုင်းရင်းသားများအား ခြိမ်းခြောက်မှုအနိုင်ကျင့်သကဲ့သို့ ပြုမူနေခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ဝီလီယံလက်ရုံးတစ်ဆူနယ်အားထားရာဖြစ်သော နဂါးခံတွင်းသည်လည်းကောင်း၊ မြွေခါးနီကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္ပူဂီဝီလီဆင်၏ လက်ချက်ဖြင့် ကြီးစွာဖျက်သုန်း ခဲ့ပါချေပြီတော့။

ဤဖြစ်ရပ်ကြောင့်အားကြီးကိုသာ နတ်ဆရာဝင်လိယိုဗိုးလိုက်ရမည်ဆိုပါလျှင် . . . ။

အပြန်ခရီးမှာတော့ သုံးယောက်သား တိတ်တိတ် ငြိမ်သက်စွာပင် ပြန်လာခဲ့ကြပါလေ၏။ တောရိပ်တောင်များကြောင့် အမှောင်သည် စောစီးစွာပင် ဆိုက်ရောက်လာလာမည်ထင်၍ လွယ်ရိုထန်နှင့် လွယ်မွန်းတောင်ကြားလွှင့်ပြင်ထဲမှ လုံး မိုးငွေ့ဖြူငွေ့များဖြင့် ပုံမှိုင်းရီဝေလျက် တစ်ဝတစ်စ မှောင်မှောင်များ သန်းလာသည်ပို၍ သုံးယောက်သား ဒြေလှမ်းသွက်သွက် ပြန်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

အခန်း(၁၇)

ပျိုပျိုဝက်ဥမင်လမ်းကြောင်းမှတဆင့်

အချိန်က နံနက်ကိုးနာရီခန့်သာ ရှိသေးသည်ပို ရစ်သိုင်းခြုံလွှမ်းနေကြသည့် မိုးငွေ့ဖြူငွေ့များနှင့် နှင်းမိုးစက်မှုလေးများက တဖွဲ့တကျဆင်းလျက်သာရှိပါသေး၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ကျည်တောက်ရှည်ကြီးနှစ်လုံးကိုဆွဲလျက် ရေတံခွန်ချောင်းရှိရာသို့ ကပ္ပတိန်ဝီလီဆင်ဝတ်ယောက်တည်း လျှောက်လှမ်းလာနေပါသည်။

ယနေနံနက်စောစောမှာပင် သူ့သို့ငါး ရောက်ရှိလေ။ ဂျပဒါမင်းဒင်အား လာရောက်ခေါ်ငင်သွားသဖြင့် သူ့ထံ ယောက်တည်း ယောင်ချာချာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

“ဒီမှာ မင်းဒင် . . မနက်ဖြန်ဆိုရင် နဂါးခံတွင်းမှ မြွေနဂါးနီကြီးကို ယာဇ်စာကျေးကြတော့မယ် . . . အဲဒီမှာ ကျရင် နဂါးခံတွင်းမှာ ဟိုသတ္တဝါကြီးမရှိတော့မှန်း ဝီလီပုဂ္ဂိုလ် သိသွားကြလိမ့်မယ် . . . ဒီအတွက် နင်နဲ့ လမ်းထွက်လျှောက်ရင်း တိုင်ပင်ချင်လို့ ငါလာခဲ့တာ”

ဟုတ်သည်။ လဆန်းရက်တိုင်း နဂါးခံတွင်းမှ အစောင့်တော် သို့မဟုတ် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ကြီး၏ သန္ဓေတမန်တော်ကြီးအား ဆိတ်တစ်ကောင်နှင့် ယာဇ်ပူဇော်နေမှုဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။ သည်ကိစ္စအတွက် လုံ့ထူထပ်သည့် စိတ်ပူပင်နေခြင်းဖြစ်ပေမည်။ အခွဲကြီးသော ရိုးရာထုံးစံများ အောက်တွင် နစ်မြုပ်နေကြသည့် လွယ်ချီထန် နာဂရွာသားများအား သေချာသဘောပေါက်နားလည်စေရန် လုံ့ထူထပ်သည့်ငါးက ရှင်းလင်းပြောဆိုရမည်။ ထိုကိစ္စသာ လွယ်ချီထန် နာဂရွာသားများနှင့် အဆင်ပြေသွားမည်ဆိုလျှင် . . .

လုံ့ထူကြီးထန်သည့် မကြိုက်နှစ်သက်သော ယာဇ်ပူဇော်ခြင်း ဓလေ့အစွဲများ ပျောက်ပျက်သွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။ သို့သော် ဤမြွေနဂါးနီကြီး သေဆုံးသွားခဲ့သည်ကိုသာ နတ်ဆယ့်

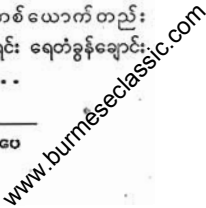
လီယိုကြီး သိရှိသွားခဲ့လျှင် မည်သို့သော အကျိုးဆက်များ ဖြစ်ပေါ်လာဦးမည်နည်း။

ဖြစ်မလာသေးသည့် အတွေးအာရုံများကို ဂပုတီနီဝီလ်ဆင် ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်သည်။ ရည်ရွယ်ရင်း ဖြစ်သော ရေတံခွန် ချောင်းဆီသို့သာ ဆက်၍ လျှောက်လှမ်းခဲ့သည်။ ရေတံခွန် တောင် သွားရာ လမ်းကြောသည် တောင်တုန်းတစ်ခုနယ် အတန်ငယ်မြင့်သဖြင့် တစ်ဘက် လွယ်ခွန်းတောင်မြေမှ နတ်ရုပ် တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကြီးကို မြို့ရင်းများကြားတွင် မှုန်ဝါးဝါး တွေ့မြင်နေရပါ၏။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်မှ ရွေးဖောင်းပန်းပုလက်ရာများကိုပါ ဂပုတီနီဝီလ်ဆင် မြင်ယောင် မိလာသည်။

“တောက် . . မြစ်ဖျားမြစ်နိုင်ရင် အဲဒီကျောင်းတော်ကြီးတစ်ခုလုံးကို လေယျာဉ်ပျံကြီးတွေနဲ့ အင်္ဂလန်ကို ဝယ် သွားလို့ရရင် မီလျှံနာကြီးတောင် တစ်ခါတည်း ဖြစ်သွားနိုင်တယ် . . ဟင် ခုတော့ကွာ တောကြိုတံကြားမှာ ရောက်နေရတယ်လို့”

ဂပုတီနီဝီလ်ဆင်မှာ တစ်ယောက်တည်း ဖားခလိုအားမရနှင့် အံ့ကြိတ်ရေရွတ်ရင်း ရေတံခွန်ချောင်း ဝိုက်သို့ ဆင်းရန် လှည့်ထွက်လိုက်စဉ် . . .

သည်။ အတန်ကြာမှ ထိုလေတို့နေသည့် အပေါက်ဝကို တစ်ဖက် ခစ်ဆေးကြည့်ပါလေ၏။ ထိုအခါမှ တွင်းပေါက်ပေါက် အနီးပါးမှ နွယ်ပင်မြတ်ပင်အချို့မှာ ကျိုးပြတ်နှင်းနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါ၏။ ထို့အပြင် တွင်းပေါက်ဝအနီးရှိ နံဘေးပေါ်ပျော့နေရာများတွင် ဖိနပ်မပါသော လူခြေရာအချို့ကိုပါ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်အတွေ့တွင် လတ်ခနဲဖြစ်သွားလေ၏။

“ဟာ ဟုတ်ပြီ .. ဟုတ်ပြီ .. ငါတွေ့ထင်ထားတာ အတိုင်းသာဆိုရင် .. ဒါ ဒါဟာ လျှို့ဝှက်ပေါက်လေးတစ်ခု ဖြစ်ရမယ် ... ဒါပေမယ့် တွင်းဝလေးက လူတစ်ဦးပဲ စာတောင် ဝင်လို့မရနိုင်ဘူးဆိုတော့ .. ဆိုတော့”

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ခေတ္တမျှစဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ တွင်းပေါက်ဝနံဘေးမှ ကျောက်တုံးငယ်များကို အသာအယာ လှုပ်ကြည့်သည်။

“ဟော ကျောက်တုံးတွေ တိုင်ပြီးလှုပ်လိုက်ရင် လှုပ်တယ်ဆိုတော့ တဲ တဲတွာ တိုင်းဟာ”

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် အတန်ငယ် အားဆိုက်ကာ တွင်းပေါက်ငယ်အနီးမှ ကျောက်တုံးများကို တစ်ခုချင်း ကိုင်လှုပ်စမ်းဖြတ်ယူကြည့်သည်။

“ခွတ် .. ခွတ် .. ထောက် .. ဝရော့ .. ဖျော့ ..

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ မေ

ဝရော့ . . ဝရော့”

ကျောက်တုံးများမှာ လူတို့လက်ဖြင့် တမင်စီရင်ထားသကဲ့သို့ တချို့မှာ ဖြုတ်ယူရွေ့၍ ရလိုက်ပြီး တချို့မှာ တွင်းအောက်ခြေသို့တိုင် ပြုတ်ကျသွားပါလေ၏။ အတန်ကြာသော် လူတစ်ယောက်ဝင်သာရုံ အပေါက်တစ်ပေါက် ခြိမ်လာခဲ့သည်။ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်က ထိုဂူဝမှ အတွင်းသို့ စောင်းခဲ့၍ ကြည့်လိုက်တော့ အောက်ခြေသို့ ဆင်းသွားသည့် လှေကား ထစ်များကို အံ့ဩစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

ပွင့်လင်းစပြုလာသည့် နေခြည်အလင်းတန်းက ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရှိခဲ့ရသော လျှို့ဝှက်ပေါက်အတွင်းသို့ အတော်ဝေးဝေး လှေကားထစ်များအထိ ထွန်းလင်းလျက်ရှိပါ၏။

“အင်း ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေကပဲ ငါနဲ့ လာတွေ့တာပဲဟာ . . . ငါ့ကိုယ်တိုင်ကပဲ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေနဲ့ချည်းပဲ ဝင်ပင်းတိုးနေတာလား မသိတော့ဘူး . . ကိုင်း ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ငါ ဒီတွင်းဝ လိုက်ခေါင်းထဲကိုတော့ ဆင်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

ဤသို့ဖြင့် ဂူတွင်းသို့ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ဝင်လိုက်ပြီး ပေါက် ဝကို ခြုံနွယ်များဖြင့် သာယီရုပ်ဖျက်၍ ပိတ်ဆို့ထားသည်။ လှေကားထစ်များအကျယ်မှာ တစ်တောင်ခန့်သာရှိပြီး ပျံ့စွာ မက်စောတ်လှသဖြင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် နံရံကိုအားပြုကာ တစ်ထစ်ချင်း ဆင်းလာခဲ့သည်။ လှေကားတစ်ဆယ်ထစ်ခန့်

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ မေ

ဆင်းမိချိန်မှာတော့ အပေါ်မှ နေခြည်အလင်းက ပျောက်လွန်းသွားပြီး လုံးဝ မှောင်အတိကျသွားပါတော့သည်။

“ဟာ ငါ ဘာ ဘာမှ မမြင်ရတော့ပါလား . . .”

လှေကားထစ်တွေက ဘယ်အထိအောင် ရှည်သလဲ မသိရဘူး။ အင်း ဝါ ဒီနေရာကနေ လှည့်ပြီး ပြန်ထွက်သွားရရင် တောမလား”

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်က ထိုနေရာမှ နောက်သို့ပြန်ဆုတ်ရာ စဉ်းစား နေမိသော်လည်း သူ၏ ခြေလှမ်းများကမူ လှေကားများကို တစ်ထစ်ချင်းစမ်း၍ ဆင်းနေမိသည်။ ဤသို့ လှေကားလေးငါးထစ်ခန့်စမ်း၍ ဆင်းနေရာမှ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၏ ခြေထောက် များက ခဲလုံးငယ်တစ်ခုကို နင်းလိုက်မိရာ ခြေချော်၍ အောက်သို့ ဝရုန်းသုန်းကား လိမ့်ဆင်းကျခဲ့ပါလေတော့သည်။

“ဝုန်း . . . ဒုန်း . . . ဖရော”

“ဟင် . . . ဟာ . . . အား”

ရုတ်တရက် လန့်ဖျန်ကာ ဟစ်အော်လိုက်မိသော ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၏ ဟစ်အော်သံကြီးက လှိုက်ဂုဏ်အရပ်ဝယ် ပဲ့တင်တိန်းသွားပါလေ၏။

“ဝေါ . . . ဖရော . . . ဝေါ . . . ဒုန်း . . . ဖရော”

ဤလိုက်ခေါင်းကြီးသည် မည်သည့်အရပ် မည်သည့်

ရာအထိ ရှည်လျားမည်မသိ။ ထို့အတူပင် တလိမ့်လိမ့်နှင့် တလိမ့်ခေါက်ကွေး ကူးဆင်းနေသည့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်မှာလည်း အမှောင်ကမ္ဘာကြီးထဲသို့ သွက်ဆင်းနေသူတစ်ယောက်နည်း . . .

သတိကောင်းသူ စစ်သားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်မို့ နှုတ်ခွင့်ရရှိမှု မိမ့်ခနဲမြင်တွေ့လိုက်ရသည့် အရာကြီးကို ခြေနှင့်ချိတ်သွက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဆင်မိသဖြင့်သာ လိမ့်ဆင်းနေရာမှ ရပ်တန့်ပွားပါ၏။

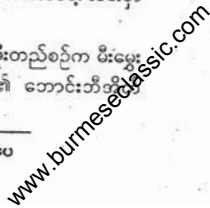
“အား . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . တော်ပါသေးရဲ့ . . .”

သံတန်းကြီးကို ချိတ်ဆွဲမိလိုသောပေါ့ . . . မိမ့်ဆိုရင် ဘယ်အထိ လိမ့်ဆင်းသွားဦးမလဲ မသိဘူး . . . မှောင်လိုက်တာလည်း ညည်းနေတာပဲ”

ဟုတ်သည်။ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်နေပါ၏။ အရာရာတိုင်းကို အမှောင်ကမ္ဘာလွှာခြုံထည်ကြီးကသာ ဖုံးမိနေထားပါ၏။ ထိုဧည့်မှာပင် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ဖျတ်ခနဲ ဝတ်ရကာ သူ၏ ဘောင်းဘီအိတ်နှစ်ဘက်အတွင်းသို့ ကျော့ကယာ စမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ဟော တွေ့ပြီ တွေ့ပြီ . . . တော်သေးတာပေါ့ လမ်းမှာ

ကပ်ကုမကျန်ခဲ့လို့”
နံနက်ခင်း အိပ်ယာထ ရေနှေးအိုးတည်စဉ်က မီးဖွေးသည့် မီးခြစ်သည် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၏ ဘောင်းဘီအိတ်

ထဲတွင် ပါရှိ လာခဲ့ခြင်းက ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ ဘဝ တစ်ခုလုံးကို
လောက်တိုးမိုးမျှော် ဖြစ်သွားကာ ကံကြမ္မာဆိုးများ သယ်ဆောင်
လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ဟုသာ ကြိုတင်၍ သိရှိနိုင်ခဲ့မည်ဆိုပါလျှင်
...

ထို့ထက်ပို၍ တိုက်ဆိုင်မှုထဲကြမ္မာများက ကပ္ပတိန်
ပီလ်ဆင် ဘက်မှ မေးကုလားခဲ့သည်က လေးဒီးနံရံများက
ကညင်ဆီ ခွက်များနှင့် အသင့်ရှိနေသည့် မီးတိုင်များ ပစ်တင်
မီးခြစ်မီးတောက်၏ အလင်းရောင်ပျော့ပျော့အေးအေး

တွင် တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် ကညင်ဆီမီးတိုင်တစ်တိုင်ကို
ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်မီးထွန်းညှိလိုက်သည်။ မီးရောင်အောက်တွင်
တွေ့မြင် လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
မင်သက်အံ့ဩ သွားပါလေ၏။

“ဟာ ဒီ ဒီဥမင်လမ်းကြောင်းက ချည်လှချည်လား...
အင်း ငါဆက်ပြီး လျှောက်ကြည့်ရင်တော့ လမ်းဆုံးရင် ရွာပေး
မှာပဲ... အိုး မထူးပါဘူး... ဒီလျှိုက်ခေါင်းထဲအထဲတော်
ရောက်လာခဲ့ပြီးမှ ရွေ့တိုက်ဆက်ပြီးတိုးတာပဲ ကောင်းပါတယ်”

နဂိုစိတ်ရင်းအခံကပင် ထူးဆန်းလျှိုက်သော အပြု
များကို ဇူးစမ်းလို့စိတ် ငါသနာကြီးလှသော ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
ရေငတ်တုန်းတွင်းထဲကျ ဆိုသကဲ့သို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိလာသော
အခွင့်အရေးကို မည်သို့မှ လက်လွှတ်မခံပါလေတော့။ နံရံ

ခွင်းနှင့်စိုက်ထောင်ထွန်းညှိထားသော ကညင်ဆီမီးတိုင်ကို
တိုက်လှကာ လူတစ်ယောက် ချောင်ချောင်ချီချီ သွားနိုင်သော
ကညင်လှိုက်ငုလမ်းကြောင်းအတိုင်း သတိနှင့် တိုးဝင်လျှောက်
လှမ်းလာခဲ့ပါလေတော့သည်။

လိုက်ရင်း နံရံများတွင် မကြာခဏ ဆီမီးတိုင်ခွက်
များကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ဤလျှိုက်ငုကပင်လိုက်ခေါင်းအား
ကပ်စုံတစ်ဦးသည် လျှိုက်ငုကိုခွာ အသုံးပြုနေပေလိမ့်မည်ဟု
ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်ခန့်မှန်းတွက်ချက်မိသည်။

လိုက်ခေါင်းလမ်းကြောင်းသည် တည့်တည့်သွားနေရာ
မကြာမီ ဘယ်ဘက်စူးစူးသို့ ကွေ့ကောက်သွားပြန်ပါ၏။
လမ်းဆုံးက သတိနှင့် ရွှေ့သို့ ဆက်၍ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ရာ
ကြာမီ အပြင်မှ တိုးဝင် လာသည့် လေနှင့် အလင်းရောင်ပျံ့
တို့ကို ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် မြင်တွေ့ လိုက်ရသည်။

“ဟာ အပြင်ကလေနဲ့ အလင်းရောင်တွေ တိုးဝင်လာပါ
လား... ဒါ ဒါ ဒါဆိုရင် ထွက်ပေါက်နဲ့ နီးလာပြီထင်တယ်”

အပြင်မှ အလင်းရောင်အအေးများ ထွက်ကျလာ
လိုက်တို့ တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် မီးတိုင်ကို ငြိမ်းသတ်လိုက်ကာ
ပြင်ထောင်ထားလိုက်ပြီး ရွှေ့သို့ သတိနှင့် တိုးဝင်လာ
သည်။ မကြာမီ လူတစ်ကိုယ်စာ ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ် တိုးဝင်လာ
သည့် ကျောက်လှိုက်ဂူကြားအတွင်းသို့ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်

ကပ်ကပ် သပ်သပ် ရောက်ရှိလာခဲ့ပါ၏။

“ဟာ ဘုရား ဘုရား ဟိုဘက်မှာ ဒီထက် ကျင့်သိမ်း ထွက်ပေါက်မရှိခဲ့ရင်တော့ ငါကြီးစားပန်းစား ဝင်လာခဲ့ရင် အလကားဖြစ်သွားပြီပေါ့”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မှာ ဘုရားတရား ကျွပ်ကျပ်သပ်သပ် ဝင်ရောက်ခဲ့ရာမှနောက်ဆုံး ရွှေ့တွင် အလင်းရောင် ကပ်ကပ်သပ် ပြန်ကျဝင်ရောက်နေသည့် ထွက်ပေါက်အပေါ် ရောက်ရှိလာခဲ့ပါတော့သည်။

“ဟာ ဂူဝ ထွက်ပေါက်မှာ တစ်ခုခုပိတ်ပြီး ခံနေပါလား... အဲ အင်း လှုပ်လို့ရတယ်ဟာ... နည်းနည်းရွှေ့ဖယ်လိုက်ရင် ငါ့တစ်တိုယ်စာတော့ ထွက်လို့ရကောင်းပါ အဲ အင်း အင်း”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ကြီးစားချက်တို့ အောင်မြင်ပါ၏။ သူ တွန်းဖယ်ရွှေ့လိုက်သော ထွက်ပေါက်မှ ခန္ဓာတို့ ထွန်းလိမ်၍ တိုးထွက်လိုက်သည်။ မကြာခင် သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူသဏ္ဍာန်အရိပ်ပုံများ ခိုင်းရံထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုသဖြင့် လန့်အော်မိမတတ်ပင် ဖြစ်သွားရသည်။

“ဟင်”

အသံထွက်လုနီးပါးဖြစ်သွားသည့် သူ၏ပါးပါးလက်ဝါးနှင့်ပိတ်လိုက်ကာ ထိုလူရုပ်သဏ္ဍာန်ကြီးများ

သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သောအခါမှာတော့...

“ဟာ ဒါ ဒါ နတ် နတ်ရွယ် နတ်ရွယ်တစ်ထောင် မယ်မယ်တော်ရွယ်တုတွေပါလား... ဟင် ဒီလိုဆို အခု ငါ့ရောက်နေတာ နတ်ရွယ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ထဲကို ရောက် ရောက်နေတာများလား”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မှာ ယခုမှပင် သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလိုက်မိပါသည်။ ဟုတ်သည်။ ရင်တစ်ခေါက်က သျှိုသျှိုငါး၊ မင်းဒင်တို့နှင့် အတူ ရောက်ရှိခဲ့သော နတ်ရွယ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ထဲသို့ ရောက်ခဲ့မည်လို့ခေါင်းမှ တဆင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းပင် ပြစ်ပါတော့သတည်း။

ဆိုသလိုပဲ ငါ့သိပ်ပြီး တွေ့ချင်လိုချင်နေတဲ့ လိုင်နင်မယ်တော်
ဂုဏ်တုတွေထားတဲ့နေရာကို တစ်ခါတည်းတန်းပြီး ရောက်လာတာ
ပါလား။”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မှာ အစောင့်အရှောက်များရှိသည့်
ကျောင်း ဆောင်အဝင်ဝမှ ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်းမဟုတ်သဖြင့်
သူ့ရောက်ရှိ နေကြောင်းကို နာဂအစောင့်စစ်သားများ
ပသိရှိနိုင်ကြ။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျယ်ဝန်းလှသော
ခန်းမဆောင်ကြီးထဲတွင် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်တစ်ယောက်
မိတ်ကြိုက် လေ့လာကြည့်ရှုချိန် ရရှိနေ ပါသည်။

“ဟာ ဒီဘက်မှာလည်း ကျောက်စာချပ်ကြီးတွေ ရှိနေ
ပါသေးလား . . . မှန်း ဘာတွေများ ရေးထိုးထားပါလိမ့်”

မယ်တော်ရုပ်တုများ၏ အခြားတစ်ဘက် ကျောက်နံရံ
တွင် စိုက်ထူထားသည့် ကျောက်စာချပ်ကြီးများက ထိုးထိုး
ထောင်ထောင်နှင့်။ ကျောက်စာချပ်နှင့် ဂူနံရံများတွင် ငြိတွယ်ရှုပ်
ပွနေသည့် ပင့်ကူမျှင်များနှင့် ဖုံမှုန်များကို ပွတ်သပ်ဖယ်ရှားပစ်
လိုက်သည်။ ပြီးသည်နှင့် သူ၏ စစ်ဂျာကင်အင်္ကျီကြီးကို ချွတ်ကာ
ကျောက်စာချပ်ကြီးများအား ပွတ်တိုက်သုပ်သင်နေပါ၏။

အတန်ကြာမျှ ပွတ်တိုက်ရှင်းလင်းလိုက်သည်နှင့်
ထိပ်ဆုံးကျောက်စာချပ်တွင် ရေးထိုးထားသည့် စာများက ဖတ်
ရနိုင် သည်အထိ စာလုံးများ ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

အခန်း(၁၈)

နတ်ဂုဏ်တစ်ထောင်မယ်တော်အား ချီးယူခြင်း

မျက်နှာကျက်တစ်နေရာမှ ဝင်ရောက်လာသူ
အလင်းရောင်အောက်တွင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော နတ်
တစ်ထောင် ခေါ် လိုင်နင်မယ်တော်၏ ရုပ်တုကြီးမျှ
ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ဝန်းကျင်တွင် လက်ညှိုးထိုးမလွဲ တွေ့မြင်
ခြင်းကြောင့် အံ့ဩဝမ်းသာသွားမိသည်။

“ဟာ ကော်တာပဲဟေ့ . . . ရေငတ်တုန်းတွင်း . . .

ကပ္ပတိန်နီလ်ဆင် ကံကောင်းချင်တော့ ကျောက်စာများပဲ ပုပ်ခေတ်ကျောက်စာ များနှင့် ဆင်ဆင်တူနေသဖြင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖတ်လျှင် အကြောင်းအရာတချို့ နားလည်သိရှိနိုင်ပါသည်။

“အင်း ကြည့်ရတာ ပုခံခေတ်ဦးပိုင်းက ကျောက်စာ အရေးအသားနဲ့ ဆင်ဆင်တူတာပဲ . . . ငါ နည်းနည်း စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး ဖတ်ကြည့်ရင်တော့ နားလည်နိုင်လောက် မယ် ထင်တယ်”

ကံအားလျော်စွာပင် ကျောက်စာချစ်ကြီးများဘက်သို့ အလင်းရောင်ကောင်းစွာ ရရှိသဖြင့် ကျောက်စာထက်မှ အတွဲများကို သေချာစွာ ဖတ်ရှုနေပါတော့သည်။

(ပုတ်ချက်) ဤနေရာတွင် ကျောက်စာပဲ ပုပ်ခေတ် ဦးပိုင်းကဟု ယူဆရသော ကျောက်ထက် အက္ခရာများကို ဖတ်ဖော် ပြတော့ပါ။ စာရွဲသူများ နားလည် စိမ့်သောငှာ ကပ္ပတိန်နီလ်ဆင် ပြန်ဆိုထားသည်။ စာအဓိပ္ပာယ် ကိုသာ ဖော်ပြလိုက်ပါအံ့။

(စာရေးသူ)

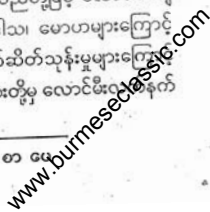
နာဂတိုင်းရင်းသားဘာသာဖြင့် လွယ်ကူစွာ ခေါ်ဆို ရလျှင် ဤကျောင်းတော်ကြီးကို လိုင်နင်မယ်တော်၊ မြန်မာအခေါ် အားဖြင့် 'မေတ္တာရှင်နတ်သမီး' နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်

ဟူသော ဘွဲ့မည်တော်ဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီးကိုလည်း နတ်ရုပ် တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ဟု အမည်တွင်စေခဲ့သည်။

ထို့အပြင် မေတ္တာရှင်လိုင်နင်မယ်တော်၏ ရုပ်တုပေါင်း သုံးသောင်းသုံးထောင်သုံးရာသုံးဆယ့်သုံးဆူ စံပြုနိုးတည်နေ တော်မူရာ ကျောက်သားနန်းဆောင် သို့မဟုတ် နတ်ရုပ်ပေါင်း ခုနစ်ရာနှင့် တည်နေသဖြင့် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော် ဟုလည်း မှည့်ခေါ်စေခဲ့သည်။

မျက်နှာတော် (၁၂)မျက်နှာနှင့် လက်ပေါင်းတစ်ထောင် ပိုသော လိုင်နင်မယ်တော်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တန်ခိုး ကြီးလှသည့် တပည့်သာဝကမ တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤမေတ္တာ ရှင် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်သည် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား များအား တယ်လင်စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှာ ပုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ တပည့်သာဝကမ အဖြစ် ခံယူကာ လောကသို့ ရောက်ရှိလာ ခဲ့သည်။

မယ်တော်၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်သော စရုဏကျင့်စဉ် များ တန်ခိုးပြာဋိပကာများသည် အပြစ်ရှိသောသူတို့အား အပြစ် ကောက်ခတ်ခြင်း ဘွဲ့ဖြူလက်နက်စသည်တို့ဖြင့် လောင်မီးကျ ခေခြင်း၊ လူသားတို့၏ လောဘ ဒေါသ၊ မောဟများကြောင့် လောကသစ္စာတရားတို့ ပျောက်ကွယ်ဆိတ်သုန်းမှုများကြောင့် မီးနတ်သား၊ လေနတ်သား၊ မီးနတ်သားတို့မှ လောင်မီးလှောင်နတ်

များနှင့် ပစ်လွှတ်စေခြင်း . . . ။

ဤအပြစ်ဒဏ်တို့သည် လူသားတို့ လောဘ၊ မောစာတရားများ ကင်းဝေးကြရန် ရည်ရွယ်၍ ကမ္ဘာ့ပြု
တစ်ခုလုံး မေတ္တာဓာတ်တို့ကို ထုံမှမ်းစေရန်ဟူသော ဝိတ်
မေတ္တာရှင်လိုင်နင်မယ်တော်မှ သိစေအပ်ပါသည်။

ကျောက်စာချပ်ကြီးသုံးချပ်တွင် ရေးထိုးထားသည့်
လိုင်နင်မယ်တော်၏ ကျောက်စာများမှာ ယင်းကဲ့သို့သော
အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သော စာကြမ်းကိုသာ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆာ
ဖတ်ရှု၍ ရခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးကျောက်စာနှစ်ချပ်မှာမူ လောဒက်၊ မိုးဒက်
နှင့် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းမှုကြောင့်လေလား သို့တည်းမဟုတ်
နဂါးခံတွင်းဟုခေါ်သော မီးဘောင်ဟောင်းကြီး ပြိုကွဲတုန်းက
မှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ မြေငလျင်လှုပ်ခတ်မှုကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပယောဂကြောင့် ကျိုးပျက်ကွဲ
ကြေလျက် ကျောက်စာများမှာ ဖတ်ရှု၍ မရနိုင်တော့လောက်
အောင် ပျက်စီးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်နေရပါ၏။

“အင်း နှမြောစရာကောင်းလိုက်ပါဘိတော့ . . .
အကုန်လုံးသာ ဖတ်ရှုလိုရရင် လိုင်နင်မယ်တော်အကြောင်းကို
ဒီထက် စုံစုံစေ့စေ့ သိရမှာ . . . ခုတော့ကွာ ဟင်း”

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆာ ဆင် မှာ ပျက်စီးလျက်ရှိ သော

ကျောက်စာချပ်ကြီး နှစ်ချပ်ရှေ့တွင် ဋေးထောက်ထိုင်ချလိုက်ရင်း
နောက်ဆုံး ကျောက်စာချပ်ကြီးဖြစ်သော ပဉ္စမမြောက်
ကျောက်စာများကို ကျောက်စာချွန်တစ်ခုနှင့် ခြစ်ကုတ်
ယိမ်းရှားပစ်လိုက်သည်။

(ဤနေရာတွင် ပဉ္စမကျောက်စာချပ်မှ ပူရင်း
ကျောက်စာများကို ရနိုင်သမျှ ကူးယူ၍ ဖော်ပြပါအံ့)

စာရေးသူ

အား ခိုးပင့်ကော်ရော်သောသူကား လူစည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်
ပိန်စည်းစိမ် နှင့် ဇပ်တူလျှင် ခံစေရလိုသတေး . . . ။

ပျက်သသူကား မစားရတတ် မဝတ်ရတတ် ငတ်သများစွာ
ကပ်တူလာဆင်ဉ်ရွာရွေ . . . ။

အိမ်သာမရ ကိုယ်ကစသော မယားသား အကုန်လျှင်သေပျက်
ပြုနိုးတီးစေကုန်သတေး . . . ။

ပြုလှူရွာမှ စုတိမနေ သေခဲ့ငြားလေး ပဉ္စာနန္ဒရိတ်ငရဲ
ထိုးနှိုက်ဘုရားတကာ မချွတ်ပါသော သင်္သာရစာနုကပြ
ရဲသစ်ငုတ်လျှင် ညွှန်စေကုန်သတေး . . . ။

ရဲကြိုဂစပ်ငရဲသံ ၂၇၀၀ ခံစေရကုန်သတေး၊ မြေအစု
၂၇၀၀၀ မြေကြိုအထုလျှင် ခံရစေကုန်သတေး . . . ။

အတ်ဟာအလါလစ်တ် ဇိပုရာဗြတ်၍ မထွတ်စေသတေး . . . ။

အုကိုဝ် အပ္ပစ်နိတ်လေသည်အပ္ပစ်ဂပါတန်ဆဲပါဝင်စေရ

www.burmeseclassic.com

သတေး . . . ။

လူဟူသည် လေနွစ်ဆစ် မပွစ်ပါစေကုန်သတေး . . . ။
 တပုရွက်မျှလျှင် ဤကြွန်စက်မပွစ်စေကုန်သတေး . . . ။
 အမျှော်ခနစ်ဆက် ညက်ညက်ပြန်တံ့ဖျက်သေသော . . . ။
 အဝီစိအထဲ ငရဲကျက်ရယ် အကမ္ဘာဘာဒုရာတိုင်လာရက်
 ချွတ်လည်၊ မကျွတ်တတ်သည် ငရဲဆဲလင့်လျှင် ဖြစ်စေသတေး။
 လိုင်နင်မယ်တော်

အထက်ပါ ပုဂံခေတ်ဦးပိုင်း ခေတ်ကဏ္ဍစာနှင့် ဆင်တူ
 တူသော နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော် သို့မဟုတ် လိုင်နင်
 မယ်တော်၏ ကျောက်စာကို သေချာစွာ လေ့လာကြည့်မိလျှင်
 ကြောက်မက်ဖွယ်လိလိ ကျိန်စာဆို ရေးထိုးထားကြောင့် တွေ့
 လိုက်ရပါ၏။

သူ့အား မရိုမသေ မလေးမစားနှင့် ဦးခိုက်ပူဇော်
 မပြုခဲ့လျှင် သို့တည်းမဟုတ် သူ့ပညတ်ထားသော အရာများ
 ကျူးလွန်ပြစ်မှားမိခဲ့လျှင် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မှ သူ့ရားရှင်
 ကိုယ်တိုင် လာရောက်၍ ချွတ်သော်မှ မတျော်မလွတ်ပါစေ
 ထိုပြင်တစ်ဝ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်၊ ငရဲငယ်တစ်ရာနှစ်ဆသုံးရှစ်
 တိုင် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ 'ငရဲသစ်ငုတ်ဖြစ်ပါစေသတည်း'
 ကျိန်စာတိုက်ထားသော စကားအသုံးအနှုန်းများက အ
 အဓိပ္ပာယ် ကျ... ပန်းလှစွာဖြင့် ကမ္မည်းအက္ခရာတစ်ထောင်

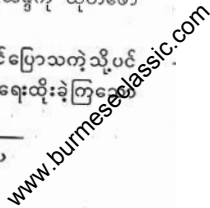
ဖြစ်သည်။

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မှာ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်၏
 ကျိန်စာကို ဖတ်ရှုနေရင်းမှပင် ကြက်သီးမွှေးညှင်းများ
 ထပ်ဖြန်းဖြန်း ထလာခဲ့ပါ၏။ သူသည် နိုင်ငံတော်တော်များများမှ
 ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများနှင့် ရှေးဟောင်း ကျောက်စာ၊
 ပပစာများကို မခင်ကြီးနှင့်အတူ အမြဲလိုလို တွေ့မြင်
 ပတ် ရှုနေရသည်မှာ ငယ်စဉ်ကတည်းကပင်ဖြစ်ပါ၏။
 ကထူးသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံကိုပို့၍ စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ပုဂံမတိုင်မီနှင့်
 ပုဂံခေတ်နှောင်းပိုင်း ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်
 ကျောက်စာ၊ ပေစာ၊ ပုရပိုဒ်များနှင့် ရင်းနှီး တွေ့နေကျဖြစ်နေ
 ရသည်မှာ မထူးဆန်းလှပါ။

"အင်း ကျိန်စာဆိုထားတာတွေကလည်း ပုဂံခေတ်က
 ကျိန်စာတွေလိုမျိုးပါလား . . . ကေန္တတော့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်
 မယ်တော်ဟာ တစ်ခေတ်တစ်ခါက ပုဂံနဲ့ အဆက်အနွယ်ရှိပုံ
 တယ် . . . အချိန်ရရင် သေချာ ခူးစမ်းလေ့လာချင်ပါရဲ့"

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်က ကျောက်စာချုပ်ကြိုးငါးချပ်အား
 ပျဉ်ပတ် ကြည့်ရှုလေ့လာရင်း ရင်ထဲမှဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်
 ပြောပြလျှင် ထွားလိုက် ပါ၏။

ဟုတ်သည်။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ပြောသကဲ့သို့ပင်
 ရှေးဟောင်း ပုဂံကျောက်စာတို့တွင် ရေးထိုးခဲ့ကြ

ကျိန်စာတို့သည် အလှူ ရှင်၏ သဒ္ဓါထက်သန်လွန်ကဲစွာ အစွန်းထွက်မှုဟု ဆိုရ မေမည်။ ပုဂံအလှူရှင်တို့၏ ကျိန် ဆိုကြသော ဓလေ့ကို ကျောက်စာ၊ ဗေဓာဗျားမှတစ်ဆင့် အံ့ဖွယ် တသင့်ဖြင့် ထိတ်လန့် အံ့ဩစွာ သိရှိခဲ့ရသည်။ တစ်ဆက်တစ်မှာပင် ပုဂံနရသူမင်း ကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော မွေခံကြီးဘုရားတွင် ရေးထိုး ထားခဲ့သည့် ကြောက်မက်စွာ ကျောက်စာ၊ ကျိန်စာကို သတိရ လိုက်မိပါ၏။

ငါ့ပိခင် ငါ့သခင် ကျိန်သော ဣငါ့ဘုရားကျွန်း၊ နှလယ်၊ ဥယျာဉ်၊ ကန် ငါ့ဘုရားမသိသေးစေရစ် ဖျက်ပယ်မိသော သားမြေးတို့နှင့် နှောင်းလူတို့ကား စားသောထမင်းဟာ သောက်သောရေ နေသောအိမ် အဆိပ်ဖြစ်ပါစေ ဆင်ပေါ်ကို သူတို့ထိုးချင်လို့ လုံအစင်း(၁၁၁)ထိုးသောဖြစ်စေ၊ မျှော်မြင်လျှင် သူတို့သတ်ချင်သို့ သတ်သောဖြစ်စေ ဒေဝဒတ်၊ အထက်၊ ဖျက်ရစ်သောသူကား အောက်ဖြစ်စေထတည်း။

အမျှင်ခုနစ်ဆက် ညက်ညက်ပြန်တိပျက်စီစေသော အဝီစိအထဲ ငရဲကျက်ရယ် အကမ္ဘာဘာမုရာတိုင် လာမှန်ချွတ်လည်း မကျွတ်တတ်သည် ခဲဒဲသစ်ငုတ်လျှင် ဖြစ်သတည်း။

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မာ ပုဂံကျိန်စာများဆီ လွင့်ပျံ့သွားသည့် သူ၏ စိတ်အာရုံကို လက်နို့ ပစ္စုပ္ပန်လည်ခေါ်ယူလိုက်ပါ၏။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သူ့ရောက်ရှိနေသည့် နေရာနှင့် သူမက်မောတွယ်တာခဲ့မိသော အရာတို့က ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ တွေ့ဝေ မိန်းမောနေသည့် စိတ်အစဉ်ကို ကံတော်လှုပ်နှိုးလိုက်ပါသည်။

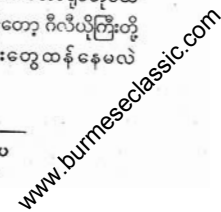
“အင်း ဦးအချိန်ဟာ ငါ့အတွက် အချိန်ကောင်းပဲ... ဒီကျောင်းတော်ကြီးထဲကို ရောက်နေတာကိုလည်း ဘယ်သူမှ သိကြဘူး... မို့ ဟို သစ်ကနက်မယ်တော်ရုပ်တုလေးတွေကို အခန်းဆီတို့ ငါရောက်အောင်သွားရမယ်”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်အဖို့ ကံဇာတာစန်းလာဘ်တို့က ကံနေသေး သည်ထင်။ နာဂအစောင့်စစ်သားများကို ခြိတ်တစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရပါဘဲနှင့် နတ်ရုပ်တစ်ထောင် ပေါ်တော် ကျောင်းဆောင် ကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။

တွေ့မြင်လိုက်ရပါပြီ။ မြွေနဂါးကြီးနှစ်ကောင် ခြံရံလျှောက်ရှိသော နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်၏ ကိုယ်ပွား ဝတ်စားနက်မယ်တော်ရုပ်တုလေးများက ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကို ပိုင် ခေါ်ယူနေကြသည်သို့...။

“တောက် ဖြစ်ခင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး မယ်တော်ရုပ်တုငယ် ရုပ်လောက် နိုးယူပြီး ထွက်ပြေးသွားရင်တော့ ဂီလိယံကြီးတို့ ဝယ်လောက်ပေါ့ကဲ့ ကွဲပြီး မုန်တိုင်းတွေထန်နေမလဲ”

“ဟူးဟေ့”

ဟုတ်သည်။ လွန်စွာ တန်ဖိုးကြီးရှားပါးလှပြီး လက်
မြောက်လှသည့် သစ်ကနက်မယ်တော်ရုပ်တုလေးတစ်ရုပ်ပျံ
သူယူဆောင်နိုင်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် သူ့ရော၊ သူ၏ဖခင်ကြီးတို့
မည်မျှ ပျော်ရွှင်သွားကြလေမည်နည်း။ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
တစ်ယောက် သစ်ကနက်မယ်တော်ရုပ်တုလေးပျံ
မခွဲနိုင်မခွာရက်နှင့် လိုချင်ရမည်ဖောတို့က ရင်အား
ပူလောင်ပြင်းပြစွာ လောင်မြိုက်လျက်ရှိချေပြီကော . . .

“ဒါပေမယ့် ဂျမဒါမင်းဒင် ကတော့ ငါ့ကို တော်တော်
စိတ်ဆိုးမှာပဲ . . . အင်း ခက်နေတာက ဘာသာရေး
ဆက်နွယ်နေတဲ့ ရုပ်တုလေးဆိုတော့ ငါ့မှာ ယူပြီးပြေးဖို့
တော်တော်ကြီးကို ခက်ခဲနေတယ် . . . ဟင်း ဘယ်
လုပ်ရပါမလဲ”

ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် မှာ သစ်ကနက်မယ်တော်ရုပ်တု
ကို ကိုင်ကြည့်လိုက်၊ ပြန်၍ချလိုက်နှင့် ဗျာများနေပါ
နောက်ဆုံး မှာတော့ လိုချင်တပ်မက်စိတ်ကြီးလှသည့်
စိတ်ကိုလျှော့ကာ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ပြန်၍ ချ
လိုက်ပါတော့သည်။ သို့သော် ရင်ထဲမှာတော့ ခွဲဟာအတွေး
လွန်းထိုးယှက်နွယ် နေဆဲ . . .

သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
ဦးသားပြီး သစ္စာရှိသော အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါ

ပါးသူ၏ ပစ္စည်းဆိုလျှင် စိတ်နှင့်ပင် မပြစ်မှားမိ။ အထူးသဖြင့်
ကသာရေးနှင့် ဆက်နွယ်နေသော ပစ္စည်းဆိုလျှင် ပို၍ပင်
တော်ရှောင်မိသည်။ သို့သော် . . .

ယခုတစ်ကြိမ်မှာတော့ ရှေးဟောင်းအနုစိတ်လက်ရာ
ပြီးဖြင့် ထူးခြားစွာ ပါးလှသည့် သစ်ကနက်မယ်တော်ရုပ်တု
လေးကမူ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ နှလုံးသားထဲတွင် စူးနစ်
တိုင်ဝင်နေခဲ့လေ ပြီထင် . . .

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သူ့နှင့်တပ်ရင်းတစ်ရင်းတည်း
သော ဂျမဒါမင်းဒင်၏ စကားများကိုလည်း ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်
နဲ့လည်၍ မြင်ယောင်လာ မိသည်။

“ဒီမှာ ကပ္ပတိန် . . . ကပ္ပတိန်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့အတိုင်း
လျှောက်လုပ်မနေနဲ့ဦးနော် . . . အထူးသဖြင့် ကပ္ပတိန်
မှာချင် တာက ငါမပါဘဲနဲ့ ဟိုမယ်တော်ကျောင်းဆောင်
ထဲကို ယောင်လို့များတောင် မသွားလိုက်ပါနဲ့နော်”

“ကပ္ပတိန်က ရှေးဟောင်းရုပ်တုလေးတွေ၊ ပေစာပုရပိုဒ်
နဲ့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဆိုရင် သတင်းကြားတာနဲ့ အသေရရ
မရှောင်ရဘဲ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲရရ လိုချင်တပ်မက်စိတ်၊ ရမ္မက်
တွေ ကြီးလွန်းတယ် . . . မတော်တဆများ တစ်စုံတစ်ခုသာ
သွားခဲ့ရင် ငါလည်း ဘာမှတတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ကပ္ပတိန်”
နတ်ရုပ်တစ်ထောင် သစ်ကနက်မယ်တော် ရုပ်တု

www.burmeseclassic.com

လေးကို လှမ်းယူရန် ဟန်ပြင်နေသည့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်၏ လက်က ဂျမဒါမင်းဒင်၏ စကားသံများကြောင့် နောက်သို့ တွန့်ဆုတ်သွားပြန်ပါသည်။

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် တစ်ယောက် သစ်ကနက်မယ်တို့ ရုပ်တု ရှေ့တွင် ရပ်လျက် ချီတုချတုံဖြစ်နေပါ၏။ ယခုကဲ့သို့ အခွင့်အရေးမျိုးက နောက်ထပ် မည်သို့မျှ နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ပြန်နိုင်ပါ လေတော့။ လူသူကင်းရှင်း၍ ဂျမဒါမင်းဒင်နှင့် သူ့အတူ တို့လည်း သူနှင့်အတူ လိုက်ပါမလာနိုင်ခဲ့ခြင်းကလျော်၍ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် စိတ်ကြိုက်လှုပ်ရှားခွင့် ရရှိစေပျံ့တမင်တကာပင် ဖန်တီးပေး လာသကဲ့သို့ . . .

နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်ကြီးကလည်း ယင်းထူးထူးခြားခြား တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်ထင်၍ ခါတိုင်းရက်များတွင် ဥဒဟို သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသည့် နတ်အစောင့်များသည်လည်း ဘယ်ကမ္ဘာသို့ ရောက်ရှိနေကြလေသည်မသိ။ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် လက်ရှိပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေများသည် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်အား ဝိုင်းဝန်းဖိအားပေးနေကြောင်း အားပေးအားမြှောက်ပြုနေကြသည့်နယ် . . .

“အင်း အခြေအနေက မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ယူနိုင်ဖို့အတွက်များ ဖန်တီးပေးနေကြတာလား မသိဘူး” သူ့ရှေ့တွင် ရှေးဟောင်းလက်ရာအနုအရွယ်များ

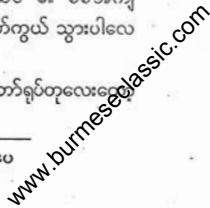
ပျက်စီးထားသည့် မေတ္တာရှင် လိုင်နင်မယ်တော်ရုပ်တုလေးက ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ကို လက်ယက်ခေါ်ငင်နေသကဲ့သို့ . . .

နတ်ရုပ် တစ်ထောင်ကျောင်းဆောင်ကြီးအတွင်းမှာတော့ မေတ္တာရှင် လိုင်နင်မယ်တော်ရုပ်တုများက အကြီး၊ အသေး၊ ပင်ပယ်၊ အလတ် အရွယ်အစားအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ထောင်ချီကာ နေ သည်မို့ ထိုအထဲမှ တစ်ရုပ်တစ်လေ လျော့ပါးသွားလျှင် သာမှ ချက်ချင်းသိနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ယူက်ချက်နေမိ ပါ၏။

“ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ် . . . ကြည့်စမ်းပါဦး . . . လောက်တောင်မှ လက်ညှိုးထိုးမလွဲ များပြားလှတဲ့ မယ်တော် ရုပ်တုတွေထဲက ဒီရုပ်လက်မ၊ ကိုးလက်မလောက်ရှိတဲ့ မယ်တော် ရုပ်တုသေးသေးဟစ်ရုပ် ပျောက်သွားတာကို ဘယ်သူတွေက ကြံမြှာလဲ”

လူသူကင်းရှင်းမှုနှင့် လိုချင်ရမယ့်လောဘတို့သည် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ အသိစိတ်ဟူသမျှတို့ကို အမှောင်ဖုံးကာ မပိုင်ယူ လိုက်ချိန်မှာတော့ သူ့ရှေ့က သစ်ကနက် မယ်တော်ရုပ်တုလေးက ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ၏ စစ်အင်္ကျီ ကြားထဲသို့ ဖျတ်တနံ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ် သွားပါလေ ကာသည်။

“ရပြီ . . . ငါသိပ်ပြီးလိုချင်တဲ့ မယ်တော်ရုပ်တုလေးတွေ

ရပြီ... ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ... ငါ ဘာဆက်ပြီး လုပ်ရမလဲ... ဒီကနေ အမြန်ဆုံး ထွက်ပြေးရင်ကောင်းမယ် ထင်တယ်”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်က စစ်အင်္ကျီကို အပေါ်မှာ ဟန်မပျက်ဆွဲ၍ ဖုံးလိုက်ပြီး လျှို့ဝှက်လိုက်ခေါင်းရှိုဖူးခြေသံလုံလုံဖြင့် ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာခဲ့သည်။

“ဟုတ်တယ် ဒီမှာဆက်ပြီးနေလို့ ဂီလီယိုတို့ သိသွားမှာပဲ မလွယ်ဘူး... ငါ အမြန်ဆုံး ဒီကနေထွက်မှ ဖြစ်မယ်... မြစ်ကြီးနားကိုသာ ရောက်အောင်ပြေးနိုင်ရင် ငါလွတ်ပြီ”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ အတွေးစိတ်ကူးထဲမှာ ရုတ်တရက် ဝင်လာသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် နှုတ်လိုက်ပြီး သည်နှင့် လျှို့ဝှက်ဥမင်လမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့် လွယ်ချီထန် နှင့် ဝေးရာသို့ သုတ်ခြေတင်ထွက်သွားပါလေတော့သည်။

အခန်း(၁၉)

တရားခံပြစ်သွားသော ဂျပဒါတစ်ယောက်

ပြဿနာသည် သျှိုသျှိုင်းတို့ တွေးထင်ထားသည်ထက်ပင် ပိုမို၍ စောစီးစွာ ကျရောက်လာခဲ့ပါချေပြီ...။

နတ်ဆရာဂီလီယိုသည် ဂျပဒါမင်းခင်တို့ ခြေလှမ်းသွက်သည်ထက်အပြိုင် ခြေစွမ်းထက်သည်ကိုမူ ငြင်းပယ်၍ ပရပါ။ ဂီလီယို၏ အစောင့်စစ်သည်များသည် ခြေရာလက်ရှာပျက်နေသည့် လျှို့ဝှက်ဥမင်လိုက်ခေါင်းဝမှတစ်ဆင့် နောက်ဆုံး

www.burmeseclassic.com

နဂါးခံတွင်းမှ မြွေနဂါးနီကြီးပါ ဂျမဒါမင်းဒင်တို့လက်ချက်ဖြင့်
သေဆုံးသွားခဲ့ရပြီဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိသွားကြချိန်မှာတော့
လွယ်ရှိထန်တစ်ရွာလုံး တုံးခေါက်သံတို့ဖြင့် ဆူညံလျက် ပျံ
တော့သည်။

တုံ . . . တုံ . . . တုံ . . . တုံ . . . တုံ . . . တုံ

လွယ်ရှိထန်တောင်ပတ်လမ်းမှတဆင့် စမ်းချောင်းဝ
လေးအတိုင်း ရွာဘက်သို့ ပြန်လာနေကြသည့် ဂျမဒါမင်း
နှင့် သျှီသျှိုင်းတို့မှာ ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရသည့် တုံးခေါက်
အချက်ပေးသံများကြောင့် ထိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွားကြပါ၏။

“ဟင် တုံးခေါက်သံတွေ ဆူညံနေပါလား . . . ဝေဟန
ရွာထဲမှာ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီထင်တယ် သျှီ”

“ဟုတ်တယ် မင်းဒင် . . . ဘာများဖြစ်နေကြတာ
မသိဘူး . . . လိုင်းဆိုင်များ မူးပြီး သောင်းကျန်းနေပြန် ပြီလား
မသိဘူး”

နှစ်ယောက်သား ရင်ခုန်ပူပန်စိတ်များနှင့်အတူ လွယ်ရှိ
ထန်ရွာထဲသို့အရောက် ခက်သွက်သွက်လျှောက်လှမ်းလာ
ကြသည်။ ဂျမဒါမင်းဒင်၏ ရင်ထဲမှာတော့ တစ်ယောက် တစ်
ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်ကိုသာ ပူပန်နေမိပါ၏။

လွယ်ရှိထန်ရွာအဝင် စည်းမျိုးတံခါးဝအနီးမှာ
ရွာခေါင်းကြီးထန်သျှိုင်း၊ နတ်ဆရာဂီလီယိုနှင့် လိုင်းဆိုင်

လူစုကို လက်နက်ကိုယ်စီနှင့် တွေ့မြင်လိုက်ကြသည်။ နတ်ဆရာ
ဂီလီယိုနှင့် စစ်ခေါင်းဆောင် လိုင်းဆိုင်တို့ကမူ သူတို့ရှိရာသို့
ဦးတည်၍ လာနေကြသည့် ဂျမဒါမင်းဒင်ကိုသာ စူးစူးရဲရဲ
ကြည့်နေကြပါ၏။ လွယ်ရှိထန်နာဂရွာသားများအားလုံး၏
ဖျက်နှာပြင်ထက်မှာတော့ ဒေါသအခိုးများက မီးတောက်မီးလျှံ
ပျားအလား . . .

“ဟင် အဖ အဖ . . . ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ”

သျှီသျှိုင်း၏ စိုးရိမ်သောကအမေးများက ကသော
ကမော ခုန်ထွက်လာသည့်တိုင် မည်သူမျှ စကားမပြန်ကြဘဲ
ဂျမဒါမင်းဒင်ကိုသာ ပိုင်းရံထားလိုက်ကြသိည်။

“ဟေး ဒီလူစိမ်းကောင်ကို ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြစမ်း”

စစ်ခေါင်းဆောင်လိုင်းဆိုင်၏ ကျားဟိန်းသံကြီးနှင့်အတူ
ဂျမဒါမင်းဒင်ကို အောင်းလှုံကြီးများဖြင့် ချိန်ရွယ်လျက်
ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်လိုက်ကြသည်။

“ဟင် နင် နင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ လိုင်းဆိုင်၊
ငါ့ဦးညှာညှာကို ဖမ်းချုပ်လိုက်တာဟာ ငါ့ကို ဖော်ကားလိုက်တာနဲ့
တူတူပူ”

“ဒီလိုမပြောနဲ့ သျှီသျှိုင်း . . . ဒီလူစိမ်းကောင်ကို ငါတို့
စစ်ဆေးစရာရှိလို့ ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်တာပါ . . . သူတို့ ဟင်
ဦးညှာကမ်းဖောက်တယ် . . . နဂါးခံတွင်းထဲကို လက်နက်

ကိုင်ဆောင်ပြီး ငါတို့ရဲ့ အစောင့်တော်မြွေနဂါးနီကြီး... သတ်ဖြတ်ပစ်တာရယ် . . . နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်... လိုင်နင်မယ်တော်ရုပ်တုတစ်ခုကို ခိုးယူပြီး ထွက်ပြေးသွား... တာရယ် . . . ဒီဖြစ်ချက်တွေကြောင့် ဒီလူစိမ်းကောင်... ဖမ်းချုပ်လိုက်တယ်”

“ဟင်”

“ဟယ်”

နတ်ဆရာဂီလီယို၏ ချက်ကျလက်ကျ ပြောလိုက်သလို... မဖျော်လင့်သော စကားသံကြောင့် ဂျပဒါမင်းဒင်နှင့် သူ့သူ့... တို့ မျက်လုံးပြူးသွားကြသည်။

သွားပြီ . . . ။ ဂျပဒါမင်းဒင်၏ စစ်မှန်သော ရည်ရွယ်ချက်ဟာ သူ့တို့သည် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ မဆင်မဖြူလုပ်ရပ်ကြောင့် ရေစုန်မျောပါသွားခဲ့ပါပြီ။ နတ်ဆရာဂီလီယို... လှည့်ဖျားဉာဏ်ဆင်ထားသည့် နဂါးခံတွင်းမှ မြွေနဂါးနီကြီး... သုတ်သင်၍ ရှေးရိုးအယူ အစွဲခလေ့များကို ဖယ်ရှားပေး... ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်၊ နယ်မြေခံ လွယ်နှိုထန်နာဂများ... ပူးပေါင်း၍ ဖက်ဆစ်ဂျပန်များကို တော်လှန်တိုက်ခိုက်... ဟူသော ရည်ရွယ်ချက် စသည်များက ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်... ၏လက်ချက်ဖြင့် ပျက်စီးပြိုကွဲခဲ့ရပါချေပြီတည်း။

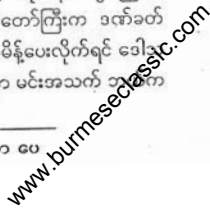
သည်ကြားထဲ ကံဆိုးချင်တော့ မြွေနဂါးနီကြီး...

မျက်လုံးမှ ဓားဒဏ်ရာကို တွေ့ရှိသွားခဲ့ခြင်းက လက်နက်မဲ့ စစ်ဆင်ရေးကို ပျက်သုန်းသွားစေခဲ့ပြန်ပါ၏။ သုဗ္ဗဒေဝါသမီးလှို များဖြင့် ဆူညံပေါက်ကွဲနေကြသည့် လွယ်ရိုထန်နာဂများ၏ ထက်မြက်သော လှံသွားများက ဂျပဒါမင်းဒင်၏ မျက်နှာနှင့် ရင်ညွန့်တစ်ဝိုက်တွင် ဝဲပျံလျက် . . .

တစ်ဆက်ကည်းမှာပင် နတ်ဆရာဂီလီယိုကြီး၏ မီးခိုးလှိုင်း နိမိတ်ဖတ်ပုံရိပ်ထဲမှ အသွင်သဏ္ဍာန်များအတိုင်း ထပ်တူ တွေ့ကြုံနေရသည်မို့ ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ တုန်လှုပ်သွားမိ ပါသည်။

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဘာတွေဖြစ်တုန်ပြီလဲ . . . ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကလည်း တော်တော်မိုက်မဲတာပဲ . . . ကျောင်း ဆောင်ကြီးဘက်ကို ဘယ်ကဘယ်လို ရောက်သွားပြီး မယ်တော် ရုပ်တုလေးကို ခိုးယူသွားရတာလဲ မသိဘူး . . . တောက် အတန်တန်မှာထားတဲ့ကြားထဲကနေကွာ . . . ဟင်း”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စမှာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ မင်းမှာ တာဝန်ရှိတယ် လူစိမ်းကောင် . . . အခုဆိုရင် လွယ်ရိုထန် တစ်ရွာလုံး မယ်တော်ရဲ့ ကျိန်စာကြီးကို ကြောက်လန့်တုန်လှုပ် နေကြပြီ . . . မင်းတို့ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ လုပ်ရပ်တွေကြောင့် ကြားထဲက ငါတို့ရွာသားတွေကို မယ်တော်ကြီးက ဒဏ်ခတ် တော့မယ် . . . ခုချိန်မှာ ငါကသာ အမိန့်ပေးလိုက်ရင် ဒေါသ ထွက်နေကြတဲ့ ရွာသားတွေရဲ့ လှံများမှာ မင်းအသက် ဘာလောက်

ထွက်သွားမှန်းတောင် သိမှာမဟုတ်ဘူး”

စစ်ခေါင်းဆောင်လိုင်းဆိုင်၏ ပိုင်ပိုင်ခိုင်ခိုင် ချည်တုတ် လိုက်သော စကားသံဆုံးသွားသည်နှင့် နာဂရွာသားများ၏ ဆူညံစွာ အော်ဟစ်သံ၊ ဓားရောင်လှရောင်များက နေခြည်တွင် ဝင်းခနဲ၊ ပျက်ခနဲ၊ လက်ခနဲနှင့် . . .

သို့သော်လည်း ချစ်ရွယ်ချက်ပျက်ပြားသွားသဖြင့် နတ်ဆရာဂီလီယို၏ ထောင်ချောက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းခဲ့ရရှာသည့် ချစ်သူ မင်းခင်၏ မျက်နှာကို ကြော့ကွဲစွာ ကြည့်ရှုပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမည်မသိ ဖြစ်နေပါ၏။ သူမ၏ဖခင် လုံဘူကြီးထန်သိုင်းပင်လျှင် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၏လုပ်ရင်ကြောင့် ခေါ်သ ထွက်ကာ တွန်လှုပ်ချောက်ချားလျက်မို့သည်။

ထိုစဉ် နတ်ဆရာဂီလီယိုက နာဂစစ်သားနှစ်ယောက်က ဖမ်းချုပ်ထားသည့် ဂျမဒါမင်းခင်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီး . . .

“ဒီမှာ လူစိမ်းကောင် . . . မင်းအတွက် ကံကြမ္မာ ဆိုးတွေဟာ ငါ့ရဲ့ မီးခိုးလှိုင်းနိမိတ်ပုံရိပ်ထဲကအတိုင်း တစ်ခုပြီး တစ်ခု ကျရောက်လာတော့မယ် . . . ဒါပေမယ့် အဲဒီအပြင်ဒဏ် အတွက် မယ်တော်ကြီးရဲ့ ကျိန်စာသင့်ဒဏ်ခတ်မှာကို ငါ့ဖို့ မလိုလားဘူး . . . ဒီတော့ ခိုးယူသွားတဲ့ မယ်တော်ချင်တုတ် ပတ်သက်လို့ လုံဘူနဲ့တိုင်ပင်ပြီး တစ်ခုခုကို အပြန်ဆုံး စီချုံး ဆုံးဖြတ်ရမယ်”

နတ်ဆရာဂီလီယို၏ စကားကြောင့် သို့သော်လည်းမျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားပါလေ၏။ နဂိုကတည်းကပင် အယူအစွဲ ကြီးလှသော နာဂတိုင်းရင်းသားများမှာ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ၏ အလိုရမ္မက် နှင့် မဆင်မခြင် လုပ်ရပ်ကြောင့် လွယ်ချီထန်တစ်ရွာလုံးလား လိုင်နင်မယ်တော်ကြီးက တျီနီစာသင့် ဒဏ်ခတ်တော့မည်ဟု ယုံကြည်နေကြပါသည်။

“တိုင်းဟေ့ လိုင်းဆိုင် . . . ဒီလူစိမ်းကောင်ကို လောလော့ဆယ် သစ်လုံးအချုပ်ထောင်ထဲ ထည့်ထားလိုက်ကြ”

နတ်ဆရာဂီလီယို၏ အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံအဆုံးတွင် ဂျမဒါမင်းခင်ဇား ကြိုးများဖြင့် ခိုင်မြဲစွာ တုပ်ချည်၍ သစ်လုံးအချုပ်တိုက်ဆီသို့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြပါ တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုနေ့ညဉ့်မှာပင် လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ နဂါးခံတွင်း
ဆီမှ ဒေါသတကြီး ထစ်ချွန်းမြည်ဟီးသံကြီးများက ကမ္ဘာ့ပျက်
ခမန်း ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

“ဒိန်း .. ဂျိမ်း .. ဂျလိန်း .. ဒိန်း”

ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံး မည်းမှောင်ညစ်ထေးလျက်
လောင်မီးလက်နက်၏ ရှေ့ပြေးဖြစ်သော လျှပ်စီးကြောင်းကြီး
များက တဝင်းဝင်း၊ တလက်လက်နှင့် အမှောင်ခြုံလွှာနက်ကြီး
ကို တဖျင်းဖျင်းနှင့် ဆွဲခွာဆုတ်ခြံပစ်နေပါ၏။ အဆုံးမတော်
နဂါးခံတွင်းသည် ဒေါသတကြီး ဟင်းအော်လျက်နိုးပါချေပြီကား။

လွယ်ရှိထန်နာဂတိုင်းရင်းသားများ အကြီးအကူ

ကြောက်လန့်စိုးရိမ်လျက်ရှိသော နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်
ကြီး ခေါ် မေတ္တာနှင့် လှိုင်နှင့်မယ်တော်၏ ကျိန်စာပြစ်ဒဏ်သည်
လွယ်ရှိထန်ရွာကြီးပေါ်သို့ ဆိုးရွားစွာ ကျရောက်လာခဲ့ချေပြီထင်။

“ဝေါ .. ခေါ .. ဝုန်း .. ဝုန်း .. ဒိန်း ..

ဒုလိန်း”

မကြာမီ လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ မဟူရာကောင်းကင်
ထက်တွင် မိုးသက်မုန်တိုင်းတို့ကပါ ပြီးမာန်ဖွဲ့၍ စစ်ခင်းရန်
အားဖြိုင်လာကြသည်။ တဝင်းဝင်း၊ တလက်လက်နှင့် မဟူရာ
ပြုလွှာတို့ ဆုပ်ကိုင်ဆွဲမြဲနေကြသည့် လျှပ်စီးကြောင်းများ၊
တကျိမ်းဂိုင်းနှင့် ဒေါသတကြီး အော်မြည်ဆူပွက်လာသည့် နဂါး
ကြီး၏ ဟိန်းဟောက်သံကြီးများ၊ တဝေါဝေါ တဝုန်းဝုန်းနှင့်
ထူညံ့စွာ ချိတ်ခတ်လာသည့် မိုးသက်မုန်တိုင်းကြီးများ
အောက်တွင် လွယ်ရှိထန်ရွာကြီးသည် လူးလူးလိမ့်လိမ့် ခံစား
နေကြရပါသည်။

“ဝုန်း .. ဝေါ .. ဝေါ .. ဂျိမ်း .. ဒလိန်း”

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ နဂါး
ခံတွင်းဆီမှ သွန်အံ့ချလိုက်သော မိုးရေ ရွံ့ဗွက်ရေများက
ကျောက်စိုင်ကျောက်ခဲများကို ဒေါသတကြီး ဖြတ်တိုက်ကာ
လွယ်ရှိထန်၏ စိုက်ခင်းမြေများပေါ်သို့ တဝုန်းဝုန်းနှင့် ဝါးလုံးထိုး
ထိုးကျလာကြပါချေပြီဟည်း။

“ဝေါ . . . ဝန်း . . . ဖရော . . . ဝေါ”

“ဟေး နဂါးခံတွင်းကနေ အံ့ချနေပြီဟေ့ . . . ရေစီးထဲ မျောပါသွားလိမ့်မယ် . . . လွယ်မွန်းတောင်ကျဲ ဘက်ကို ပြေးကြဟေ့”

“ပြေးဟေး ပြေးကြ . . . သစ်ပင်တွေ့ရော၊ ကျောက်တုံးတွေပါ နဂါးခံတွင်းကောင်ထိပ်ကနေ ဖြိုကျလာကြပြီ . . . မြန်မြန်ပြေးကြ”

“ဘား . . . ဘူး . . . ဘေး . . . ဟေး”

နဂါးခံတွင်းမှ မိုးရေများတ ဝါးလုံးထီး စီးကျလာပြီး ဖြစ်သဖြင့် လွယ်ရှိထန်ရွာသားများသည် သက်ကြီးရွယ်အိုများမှ လူမမယ်ကလေးငယ်များကို ဓမ္မေဒါကာ တုန်းမြင့်ထိပ် ရေလှေကားရာသို့ မှောင်နှင့်မည်းမည်းမှာပင် ထွက်ပြေးကြရပါသည်။ ယခု အချိန်မှာတော့ လွယ်ရှိထန်တစ်ရွာသုံး နတ်ရုပ်တစ်ထောင် မယ်တော်၏ ကျိန်စာသင့်ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို သွေးပျက်စွာ ခံစားနေကြရချေပြီတည်း။

မည်းမှောင်နေသော ကောင်းကင်ထက်မှ ချိန်းသံ နဂါးအော်မြည်သံကြီးနှင့်အတူ တောင်ကုန်းထိပ်မှ သစ်ခြေတစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ဝင်းခနဲ ပျက်ခနဲ မှန်ကာ လောင်မီးကျသွားစေခဲ့သည်။

“ဂျိန်း . . . ဒလိန်း”

ထူးဆန်းသည်မှာ သဲသဲခဲခဲ တိုက်ခတ်ရွာသွန်းနေသည့် မိုးရေထဲတွင် ခိုးက ငြိမ်းသေမသွားသည့်အပြင် တစ်ပင်မှ တစ်ပင်သို့ ကူးကာ လောင်ကျွမ်းစေသည့် နဂါးမီးတောက် စုစမ်းက တောမီးများကို အကြီးအကျယ် လောင်ကျွမ်းစေသည်။ သစ်ပင်ကြီးငယ်ပွား နဂါးမီးတောက်ထိမှန်ကာ ကျိန်ပြတ်ပျက်စင်ကုန်ကြသည်။

လွယ်မွန်းဘောင်ထိပ်ဆီမှ ရွှံ့ရည်များနှင့် အတူ တောင်မြို့ကျခြင်းတို့ တဝန်းဝန်းနှင့် တိုက်စားပြိုပျက်လာကြသည်။ နဂါးခံတွင်းမှ ဝါးလုံးထီး အံ့ချလာသည့် မိုးရေများကြောင့် ချောင်းရေများ လျှံတက်လာကြပြီး မြစ်ရေသည် လွယ်ရှိထန်၏ မြေခိမ့်လွင်ပြင်မှ စိုက်ခင်းများကို ဝါးမြိုတိုက်စားပေးခဲ့ပါချေပြီ။

တစ်ညလုံး လွယ်မွန်းတောင်ထိပ်ရှိ နဂါးခံတွင်းမှ မီးချေးများ အံ့ချခြင်း နဂါးမီးတောက်များ ပစ်ခင်းခြင်း၊ ဝါးသတကြီး ထစ်ချိုးအော်ဟစ်ခြင်းတို့ကို ကမ္ဘာပျက်မခန်း လူ့လိမ့်လိမ့်ခံစားခဲ့ကြရာမှ နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်မှာတော့ မိုးကြီး၏ ဒေါသမာန်ဟုန်များနှင့် မိုးသက်ပုန်တိုင်းတို့က ပျော်ပါးငြိမ်းသက်သွားပါလေတော့သည်။

နိဂုံးချုပ်ဆိုရပါလျှင် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်မှ နှစ်မယ်တော်သင်္ဘောနက်ရုပ်တုလေးကို ကပ္ပတိန်ဝိလ်

www.burmeseclassic.com

ခိုးယူ ထွက်ပြေးသွားသည့် ညဉ့်မှာပင် လွယ်ရှိထန်ထန်...
နတ်ရုပ် တစ်ထောင်မယ်တော်ကြီး၏ ကျိန်စာသင့်ခံရသည်...
သို့တည်း မဟုတ် ဒဏ်ခတ်ခံရသည်နယ် အလူး...
ခံစားလိုက်ကြရသည်က ထူးခြားလှသော ကြုံဘောင့်...
တိုက်ဆိုင်မှုကြီး တစ်ခုပင်လေးလားဟု . . .။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထို့ညဉ့်က လွယ်ရှိထန်သို့ ကျ...
ခဲ့သော ကျိန်စာဆိုးကြီး၏ အဓိကတရားခံ ကပ္ပတိန်...
မရှိတော့ပြီမို့ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ အရာခပ်သိမ်းတို့...
ဂျပဒါမင်းဒင် ထံသို့သာ ခုပြုကျရောက်လာတော့မည်...
မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲပါတည်း။

အခန်း(၂၀)

ကျိန်စာသင့်ခဲ့ရသည့် လွယ်ရှိထန်

လက်ရှိအခြေအနေသည် ဂျပဒါမင်းဒင်အတွက်
ဆိုးဝါးဆုံးအချိန်သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ပါပြီ။

တစ်ညလုံး ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ကြရသော အိပ်မက်
ကြီး သို့မဟုတ် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်၏ ကျိန်စာ
ကြီးကြောင့် လွယ်ရှိထန်မှ နာဂရွာသားများမှာ အကြီးအကျယ်
သေဆုံး ပေါက်ကွဲလျက် မှီကြပါချေပြီကော။

အရက်ကျင်းစ မိုးမလင်းခင်ကတည်းက ဂျပန်
မင်းဒင်အား ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားရာ သစ်လုံးအချုပ်သည့်
တည်ရှိသည့် စစ်ခေါင်းဆောင်လှိုင်းဆိုင်တို့၏ စခန်းတဲကြီး
ရှေ့တွင် ဒေါသတကြီး ပေါက်ကွဲသံများက ငရဲပွက်သကဲ့
ဆူညံလျက်ရှိပါသည်။

“လူစိမ်းကောင်ကို သတ်ပစ် . . . ချက်ချင်း သတ်ပစ်”

“လိုင်နင်မယ်တော်ရုပ်တုကို မရရအောင် ပြန်ရှာပေးပါ”

“မယ်တော်ကြီးကို နှိပ်စားဆိုးကြီးအောက်က အပြန်အလှန်
ကယ်တင်ပေးပါ”

“တရားခံလူစိမ်းကောင်ကို ချက်ချင်းသတ်ပစ်ကြ”

အကြီးအကျယ် ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲလျက်ရှိကြသည့်
လွယ်ရှိထန်နာဂရွာသားများ၏ ထက်မြက်သောလှံများဖြင့်
ဂျပန်မင်းဒင်၏ နောက်ဆုံးထွက်သက်သည် မဝေးတော့ ဖြစ်ပါ
ပျောက်ဆုံးသွားသည်ဟု လိုင်နင် နတ်ရုပ်တစ်တော်
မယ်တော်ရုပ်တု . . .

“ဆိုးယူထွက်ပြေးသွားသောသူက ဗြိတိသျှမဟာမိတ်
တပ်မှ နိုင်ငံခြားသား ကပွတ်နိပိလ်ဆင် . . .

ကျန်ရစ်သူ ဂျပန်မင်းဒင်ခမျာ ကံကွက်ကြွေ
ရွာသကဲ့သို့ တရားခံစစ်စစ်ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်မှာ ကံ
ဆရာကြီး၏ ပဉ္စလက်ကြမ္မာဆိုးတစ်ခုလေလားဟုမျှသာ . . .

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လွယ်ရှိထန်ရွာသား နာဂတိုင်းရင်း
သားတို့ ခါးသီးကြမ်းရှုစွာ အလူးအလဲ ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရသော
ကျိန်စာသင့်ညတစ်ညအတွက်မူ ကံဆိုးလှစွာပင် ဂျပန်
မင်းဒင်၏ အသက်ကို ပေးဆပ်လိုက်ရတော့မည်ထင် . . .

သစ်လုံးထောင်အချုပ်ခန်းအတွင်းမှ ဂျပန်မင်းဒင် မှာ
တပြင်ဘက်မှ ကြားသိမြင်တွေ့ရသော သွေးဖျက်ချောက်
ဖျားဖွယ် မြင်ကွင်းကိုကြည့်ကာ နတ်ဆရာဂီလီယို၏ မီးခိုးလှိုင်း
နိမိတ်ပုံရိပ်ကို ပြန်လည်သတိရကာ မြင်ယောင်နေမိပါ
တော့သည်။

“အင်း ဂီလီယိုရဲ့ မီးခိုးလှိုင်း ကြိုတင်နိမိတ်ပုံရိပ်တွေဟာ
ကကယ်ကိုပဲ လက်တွေ့ဘဝမှာ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရပါလား။
ငါ့ရဲ့ရှေ့မှာ စမစ်ဟာလည်း မီးခိုးလှိုင်းနိမိတ်ပုံရိပ်တွေထဲကလို
ပစ္စန်းကြီးကြီးရဲ့အစာ ဖြစ်သွားခဲ့ရရှာတယ် . . . ငါ ငါ့ကိုယ်တိုင်
ကရော ဂီလီယိုရဲ့ နိမိတ်ပုံရိပ်တွေကို ရှောင်လွှဲလို့ ရနိုင်ပါ
လား”

ပြောင်းရိုးများခင်းထားသည့် အချုပ်ခန်းကြမ်းပြင်
ကံကွက်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်ရင်း ဂျပန်မင်းဒင်
ကံကွက်ယောက် သူ၏ မဝေးလှသော အနာဂတ်ကို ချင်ချိန်တွက်ဆ
ရမိပါလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် လှိုင်းဆိုင်၏ စခန်းတဲကြီးထဲဝယ် လှံ

ကြီး ထန်သျှိုင်း၊ နတ်ဆရာ ဝီလီယံနှင့် စစ်ခေါင်းဆောင်
လှိုင်းဆိုင်တို့ ခေါင်းဆောင်ရုံတို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကြသည်။
နာရီပေါင်း အတန်ကြာမြင့်လှပါပြီ။ အကြိမ်ကြိမ်အခါ
ညှိနှိုင်းကြ။ ပယ်ဖျက်လိုက်ကြနှင့် နောက်ဆုံး တိကျစေ
ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို လုံလုံထန်ထန်သျှိုင်းတို့လူစုမှ ချမှတ်နိုင်ခဲ့
ပါတော့သည်။

မကြာမီ သစ်လုံးအချုပ်ခန်းအတွင်းမှ ဂျပမဒါမင်း
အား နာဂလုံကိုင်စစ်သားများက အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်လာ
ကြသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ယာဇ်တိုင်များ စိုက်ထူထားသည့်
သတ်တောင်းအတွင်းဝယ် ကြိုတင်ရောက်ရှိနေကြသည့် လုံ
ထန်သျှိုင်း၊ သျှိုင်းသျှိုင်း၊ နတ်ဆရာဝီလီယံနှင့် လှိုင်းဆိုင်တို့
ဂျပမဒါမင်းဒင်ကို အချုပ်အနှောင်ဖြင့် ခေါ်ယူလာကြသည်။

“သူ့ကို ကြီးဖြည်မေးလိုက်ကြစမ်း”

စစ်ခေါင်းဆောင်လှိုင်းဆိုင်က သူ၏ နာဂစစ်သား
အား အမိန့်ပေးခိုင်းစေလိုက်သည်။ ကြီးဖြည်မေးနေစဉ်အတွက်
ဂျပမဒါမင်းဒင်မှာ သျှိုင်းသျှိုင်း၏ မျက်နှာလေးအား ပျက်
လှည့်ကြည့်လိုက်ပါ၏။ သျှိုင်းသျှိုင်း၏ သံယောဇဉ်မျက်ဝန်းညှို့
တစ်စုံက နောက်ဆုံးအချိန်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည့် ဂျပ
မင်းဒင်၏ ရင်ကို လှုပ်ခါသွားစေသည်သို့ . . .

“ဒီမှာ မင်းဒင် . . . အခုဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့နေရ

ချိန်စာဆိုးတွေကို မင်းတိုယ်တိုင် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံရပြီ
မဟုတ်လား . . . အဲဒါကြောင့် လွယ်ရှိထန်က နာဂတွေက
မင်းကို သူတို့ရဲ့ အောင်းလုံကြီးတွေနဲ့ နှစ်ခုစင်း ထိုးသတ်
ချင်နေကြတာ မင်းအမြင် မင်းအကြားပဲလေ”

စစ်ခေါင်းဆောင်လှိုင်းဆိုင်က ဂျပမဒါမင်းဒင်၏
အတည်တည်တွင်ရပ်ကာ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍ ပြောနေ
ပါ၏။ လှိုင်းဆိုင်ပြောနေသော စကားများမှာ အားလုံး မှန်ကန်
နေသဖြင့် ဂျပမဒါမင်းဒင် တစ်ခွန်းမျှ မတုံ့ပြန်ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်
စာ နေလျက်ရှိသည်။

“အင်း ခုနေချိန်မှာ ငါကသာ မင်းကို သူတို့လက်
ကပ်လိုက်ရင် မင်းဘဝရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်ဟာ နာရီပိုင်းလောက်
ရှိတော့မှာနော် . . . မင်းတပည့်ရဲ့ လုပ်ရပ်ကြောင့် လွယ်ရှိ
စန်ရဲ့ ရွာတစ်ခြမ်းဟာ ပျက်စီးခဲ့ရတယ် . . . စိုက်ခင်းတွေနဲ့
ကောက်ပဲသီးနှံတွေဟာလည်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ် . . . ဒါတွေကို
မင်းဘယ်လို ပြန်ပြီး ဖန်တီးပေးနိုင်မှာလဲ မင်းဒင်”

လှိုင်းဆိုင်၏မေးခွန်းအတွက် ဂျပမဒါမင်းဒင်မှာ
ဖြေခွဲနေပါ၏။ ဤကဲ့သို့သော အနိဋ္ဌာရုံအဖြစ်ဆိုကြီးကို မိမိ၏
ကိစ္စအောက်တွင်ပင် ဖြစ်ပျက်သွားသည်ကို လက်သင့်မခံချင်
သော်လည်း လက်ခံနေရသည်။ မယုံကြည်ချင်သော်လည်း
ဂျပမဒါမင်းဒင် ယုံကြည်နေရပြီ မဟုတ်ပါလား။ ဤသို့ဆိုလျှင်

နတ်ရုပ်တစ်ဆောင်မယ်တော်၏ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒဏ်ခတ်သည့်
ဆိုခြင်းမှာ အမှန်တကယ်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည်ခံခဲ့ရသည်လား။

လုံဘူထန်သျှိုင်းနှင့် သျှိုင်းသျှိုင်းတို့ကမူ ဂျမဒါမင်းဒင်
အဓိပ္ပာယ်များစွာပါသော အကြည့်များနှင့် စူးစူးနစ်နစ်
ကြည့်နေကြပါ၏။

“အေး၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့က မင်းကို နောက်ဆုံး အဖွဲ့
အရေးတစ်ခုပေးဖို့ လုံဘူက အခုပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ
လိုက်တယ်... အဲဒါ မင်းသေချာနားထောင်”

ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ သူ၏အနာဂတ် အသက်ရှင်နိုင်မှု
အတွက် မျှော်လင့်ချက်မူဝါဒဝါနှင့် နားစွင့်နေမိသည်။ ရင်အား
တော့ သေခြင်းတရားဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသည်။
တလှုပ်လှုပ်နှင့် ခုန်လှုပ်နေပါ၏။

နတ်ဆရာဂီလီယိုက ခြေပန်းတန်လုံးထဲသို့ ညှိညစ်
ဆေးရည်အချို့ကို အနည်းငယ်မျှ လောင်းထည့်လိုက်သလို
ပြီးလျှင် လုံဘူကြီးထန်သျှိုင်းလတ်သို့ ပေးအပ်လိုက်ပါ၏။ လုံ
ထန်သျှိုင်း၏ စားပွဲပေါ်မှာတော့ ဝါးကျည်တောက်ရှေ့
တစ်ခွက်က အဆင်သင့်ရှိနေပါသည်။ ထိုစဉ် နတ်ဆရာ
ဂီလီယိုက ဂျမဒါမင်းဒင်ရှေ့သို့ လျှောက်လာပြီး - - -

“အင်း၊ မီးခိုးခိုင်းပုံရိပ်ထဲမှာ ကြိုတင်နိမိတ်တွေ ထင်
နေတာကို မြင်တွေ့ပြီးကတည်းက နင်တို့တစ်တွေ ဆင်ခြင်

ကောင်းတာ... ခုမှတော့ အရာအားလုံးဟာ နင့်အတွက်
နောက်ကျသွားပြီ လူစီးကောင်းရေ... ဒါပေမယ့် လုံဘူကြီးရဲ့
အဘောင်းဆုံးအကြံပြုချက်အရ မယ်တော်ကြီးရဲ့ သစ္စာရေနဲ့
ဆေးတစ်ခွက် နင့်ကိုတိုက်ကျွေးလိမ့်မယ်”

“အေး အရေးကြီးတာက နင့်ရဲ့တပည့်ကို တွေ့အောင်
ရှာပြီး သစ်ကနက်မယ်တော်ရုပ်တုကလေးကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့
မြှစ်မြှစ် ကျောင်းတော်မှာပြန်ပြီး ထားပေးဖို့ပဲ... အဲဒီလို
ရှာနေတဲ့နေရာမှာလည်း နင့်ကို အချိန်ပေးရမယ်ဆိုတာ ငါတို့
နားလည်တယ်... အဲဒီတော့ ဒီနေ့ကစပြီး နင့်အတွက်
ရက်ပေါင်း(၆၀)တိတိ အခွင့်အရေးရမယ်”

“နင်တို့ရဲ့ ပြည်မထဲကို အမြန်ဆုံးပြန်ပြီး နင့်ရဲ့
ကပ္ပတိန်ကို တွေ့အောင်သာ ရှာပေတော့ လူစီးကောင်းရေ”

ဇွတ်တရက် မမျှော်လင့်ထားသော စကားနှင့် မထင်
မှတ်သော အခွင့်အရေးတို့ကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ ထုခွန်
လှမတတ် ဝမ်းသာသွားပါ၏။ စင်စစ် သူ့အတွက် သေမိန့်မှ
တစ်ပါး အခြားမရှိနိုင်ဟု မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့နေချိန်တွင် ယခု
ကဲ့သို့ ထွက်ပေါက်တစ်ခု သို့မဟုတ် အခွင့်အရေးတစ်ခု ရရှိ
လိုက်ခြင်းကြောင့် နာဂမင်းသမီးလေး သျှိုင်းသျှိုင်းထံသို့ ဖျတ်ခနဲ
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် သျှိုင်းသျှိုင်း၏ မျက်နှာထက်တွင် ညှိုးငယ်နေ

တို့မှတစ်ပါး ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲသွားခြင်းမရှိသဖြင့် ငှမပါမင်းဒင် အံ့ဩတွေဝေနေမိသည်။

သို့သော် သူစဉ်းစားချိန်မရှား မထင်မှတ်ဘဲ ရရှိလာသည့် အခွင့်အရေးကို လက်လွတ်သွားမည်စိုး၍ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ထိစကားပြန်လိုက်သည်။

“စိတ်ချ ဂီလိယို . . . ရက်ပေါင်း(၆၀)တောင် မပေးပါဘူး . . . ကပ္ပတိနိဝိလင်သွားမယ့် နေရာတွေအားလုံး အဆက် အသွယ်တွေအားလုံး ကျုပ်ဘိတ်တယ် . . . သစ်ကနက်မယ်တော် ရုပ်တုကိုလည်း မရရအောင် ကျွပ်ပြန်ပြီး ယူလာခဲ့မယ်ဆိုတာ ရဲ့ရဲ့ကြီး ကတိပေးပါတယ် ဂီလိယို”

ခပ်သွက်သွက်ပင် ကတိစကားများ ပြောဆိုနေသည့် ဂျမဒါမင်းဒင်ကိုကြည့်ကာ လုံဘူကြီးထန်သျှိုင်းမှာ ခေါင်းထိမသိမသာ ခါယမ်းလိုက်ပြီး သစ္စာရေးခွက်နှင့် ဆေးဖျားထည့်ထားသည့် ဆေးခွက်တို့ကို ဂျမဒါမင်းဒင်အား ကမ်းလှပေးလိုက်သည်။

“ကိုင်း ဒီလိုဆို ဟောဒီ ဖယ်တော်ရဲ့ သစ္စာရေးဆေးခွက်”

ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ လုံဘူထန်သျှိုင်း ကမ်းပေးလာသည့် သစ္စာရေးနှင့် ဆေးခွက်ကိုယူ၍ တစ်ကျိန်တည်း သောက်လိုက်ပါတော့သည်။

“ဟာ . . . မင်း . . . မင်းဒင်”

သျှိုသျှိုင်း၏ သဲ့သဲ့ညင်ညင် ခေါ်ဝင်လိုက်သံလေးက မြိုတ်ဝင်သံတချို့နှင့်အတူ ဂျမဒါမင်းဒင်ထံသို့ ဝေဝဲစီးပျောလာသည်။ မင်းဒင် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာကို လတ်ဝါးနှင့် အုပ်ကာ ငိုရွိုက်ရင်း ထွက်ပြေးသွားသည့် သျှိုသျှိုင်းကိုသာ တွေ့မြင်လိုက်ရပါတော့သည်။

ထိုအခါမှ လုံဘူထန်သျှိုင်းမှာ မရွှင်လန်းသောမျက်နှာနှင့် နေရာမှထလာပြီး ဂျမဒါမင်းဒင်ရှေ့တွင်ရပ်ကာ ပခုံးကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး . . .

“စိတ်မကောင်းပါဘူး မင်းဒင် . . . ဒီလိုမလုပ်ရင် ဖြစ်လို့ မလုပ်ချင်ဘဲနဲ့ လုပ်လိုက်ရတယ်ဆိုတာ နားလည်ပေးပါ မင်းဒင် . . . ငါတို့ရဲ့လုပ်ရပ်ဟာ မင်းအပေါ်မှာ မတရားဘူး၊ တရားမျှတမှုမရှိဘူးလို့ ထင်လိမ့်မယ် . . . ဒါပေမယ့် မင်းအတွက် ထွက်ပေါက်နဲ့ မယ်တော်ရုပ်တုကို ပြန်ရရှိဖို့က ဒီနည်းလမ်းတစ်ခု ရှိတော့လို့ပါ မင်းဒင်”

လုံဘူထန်သျှိုင်းကြီး မျက်နှာမကောင်းစွာနှင့် ပြောဆိုနေသည့် စကားအစိပွယ်ကို ဂျမဒါမင်းဒင် လုံးဝ နားမလည်နိုင်သဖြင့် လုံဘူထန်သျှိုင်းကြီးကိုသာ တွေ့ငေးကြည့်နေမိသည်။

“အေး မင်းကို တစ်ခုတော့ မှာလိုက်မယ် . . . မုက်ပေါင်း(၆၀)အတွင်း မယ်တော်ရုပ်တုကို ရအောင်ယူမယ်”

www.burmeseclassic.com

မင်းဒီကို မရောက်ရောက်အောင် ပြန်လာခဲ့ပါ . . . ရက်ပေါင်း (၆၀) ကျော်တာနဲ့ အခုမင်းသောက်ခဲ့တဲ့ 'သျှိုန' အဆိပ်ဆေးဟာ မင်းရဲ့ အသက်ဒီပီနီကို အန္တရာယ်ပြုလာလိမ့်မယ် မင်းဒင်"

"ဟ"

လုံဘူထန် သျှိုင်း၏ စကားကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင် ရုတ်တရက် ခေါင်းမွှေးများပင် ထောင်သွားသည်အထိ လန့်ထွက် သွားပါသည်။

"ဟုတ်တယ် မင်းဒင် . . . ရှင်းရှင်းပြောရရင် မင်းရဲ့ အသက်ဟာ ရက်ပေါင်း (၆၀) အထိပဲခံမယ် . . . ရက်ပေါင်း (၆၀) ပြည့်တဲ့နေ့မှာ မင်းသေရလိမ့်မယ် . . . အေး တစ်ခုတော့ ရှိတယ် . . . လွယ်ရှိထန်ကို လိုင်နင်မယ်တော်ရုပ်တုနဲ့ အထူး ရက်ပေါင်း (၆၀) အတွင်း ပြန်လာနိုင် ခဲ့မယ်ဆိုရင် တော့ ကျောင်းတော်ထဲမှာ သော့ခတ်သိမ်းထားတဲ့ သျှိုန အဆိပ်ဆေးကို မင်းရရှိလိမ့်မယ် မင်းဒင်"

တေဝေဝေးမောစွာ နားထောင်နေသည့် ဂျမဒါ မင်းဒင်မှာ လုံဘူထန် သျှိုင်း၏ စကား ဆုံးသည်နှင့် ထိတ်လန့် ချောက်ချားကာ ပေါက်ကွဲပါတော့သည်။

"ဟာ ဒါ ဒါ ခင် ခင်ဗျားတို့ တော်တော် မတရားတာပဲ ဒါဆိုရင်လည်း ကျုပ် . . . ကျုပ်ကို . . . အခု . . . အခုပဲ သယ် သတ်ပစ်လိုက် ပါတော့လား . . . ကျုပ် . . . ကျုပ်"

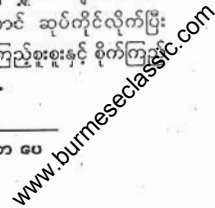
ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်ကို ရက်ပေါင်း (၆၀) အတွင်းမှာ ရှာမတွေ့နိုင် ရင်ကော ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ . . . ဘာ . . . ဘာတွေဖြစ်သွား မလဲဟင်"

အကြောင်းရင်းမှန်ကို စုံစုံစေ့စေ့ သိရှိလိုက်ရသော ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ ယခုမပင် ခါးခါးသီးသီး ပြန်လည်ပြောဆို နေပါ၏။ သို့သော်လည်း ဂျမဒါမင်းဒင်အတွက် အရာ အား လုံးသည် နောက်ကျသွားရပါချေပြီကော။

လွယ်ရှိထန်လုံဘူကြီး ထန်သျှိုင်းကလည်း ထက်မြက် ထူးချွန်သလောက် နှလုံးရည်ရော လက်ရုံးရည်ပါ ပြည့်စုံသော ဂျမဒါမင်းဒင်အား ရိုဝေသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး

"အဲဒါကြောင့် အစောကြီးကတည်းက ငါ့ကို ခွင့်လွှတ် ပါလို့ မင်းကို ပြောခဲ့သားပဲ . . . ဒါပေမယ့် ငါမင်းကို ယုံတယ် မင်းဒင် . . . ငါတို့လွယ်ရှိထန်နာဂတွေ အထွတ်အမြတ် တီးထွယ်တဲ့ မယ်တော်ရုပ်တုကို မင်းပြန်ပြီး ယူလာနိုင်မှာပါ မင်းဒင် . . . ဘာမှ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မနေနဲ့"

လွယ်ရှိထန်ရွာခေါင်းကြီး ထန်သျှိုင်းက ဂျမဒါမင်းဒင် ၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး နှစ်ဦးချင်းသာ နားလည်နိုင်သော အကြည့်စူးစူးနှင့် စိုက်ကြည့် နေပါ၏။ ပြီမှ လေသံတိုးတိုးဖြင့် . . .

“ငါ့သမီးလေး သျှိုသျှိုင်းကလည်း မင်းပြန်အလာတဲ့ စောင့်နေမှာပါ”

လုံဘူထန်သျှိုင်း၏ နောက်ဆုံး နှစ်ကိုယ်ကြားစကားက ရီဝေမှုန်မှိုင်းနေသည့် ဂျပဒါမင်းဒင်၏ မျက်လုံးအစုံကို လင်းလက်သွားစေသည်။ . . ။ ဟုတ်သည်။ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်တို့ ရန်ကုန်မြေတွင် မတွေ့နိုင်စရာအကြောင်း မရှိ သူ့မိတ်ဆွေကြီး၏ ကျူတိုရီရယ် (ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ ဝယ်ယူရောင်းချသူလုပ်ဆိုင်) ဆိုင်လေးတွင်သာ ရှိနေပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ရက်ပေါင်း (၆၀)ဆိုသည်မှာ လိုင်နင်မယ်တော်ရုပ်တု ပြန်လည်ဖန်တီးနိုင်ရန်အတွက် လုံလောက်နိုင်သော အချိန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ အမြန်ဆုံး ချစ်ထွက်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီး လုံဘူကြီးထန်သျှိုင်းနတ်ဆရာဂီလီယိုနှင့် လိုင်းဆိုင်တို့ရှေ့မှ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ ကျောခိုင်းထွက်ခွာလာခဲ့ပါတော့သည်။

အခန်း(၂၁)

ရက်(၆၀)အိပ်နှင့် သူ၏အိပ်မက်ဆိုးများ

နေဝင်လူပြီ . . . ။

ဝင်လူဆဲဆည်းဆာနေလုံးနီနီကြီးသည်ပင် တစ်နေ့လုံး လှုပ်ရှားရုန်းကန်ခဲ့ရသဖြင့် မောပန်းနွမ်းလျနေလေပြီထင်။ လွယ်ရှိထန်တောင်ထိပ်တွင် မေးတင်ခိုနားလျက် ရှိနေပါ၏။ လွယ်ရှိထန်တောင်ဆင်းလမ်းတလျှောက်နှင့် မြေခိန်လွင့်ပြင် ချိုင့်ဝှမ်းများထက်မှာတော့ ယမန်နေ့ညည့်က . . . ။

ခံတွင်း အော်ဟစ်သံကြီးများကြောင့် မြေပြိုခြင်း၊ ရေလျှံခြင်း၊ များနှင့်အတူ အပျက်အစီးများက တောင်ပုံယာပုံဖြစ်လျက် ရှိသည်ကို စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ တွေ့မြင်နေရသည်။

ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်မြင်တွင်းအား အကြည့်လွှဲဖယ်လိုက်စဉ်မှာပင် မြင်းညိုကြီးတစ်ကောင်ဆွဲလျက် တောင်ကြားလမ်းထဲသို့ ဝင်လာသည့် သျှိုသျှိုင်းကို တွေ့မြင် လိုက်ရသည်။

“သျှို”

နုလုံးသားတစ်နေရာစီမှ မွတ်သိပ်တမ်းတစွာ ခေါ်ဝင် လိုက်သည့်အသံက လည်ချောင်းဝမှာပင် တိုးတိတ်စွာ လွင့်ဖျယ် သွားပါ၏။ သူသည် လူ့လောကတွင် ရက်ပေါင်း(၆၀)သာ အသက်ရှင်နေထိုင်ခွင့်ရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။ သူ၏ရင်ထဲမှ ချိုမြိန်ညွတ်နူးဖွယ်ရာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသံယောဇဉ်များကို နုလုံး မင်းသမီးလေး သျှိုသျှိုင်းအား ဖွင့်ဟမပြောရက်ပါလေတော့။ နုလုံးသားထဲမှ သန္ဓေတည်ပေါက်ဖွားလာခဲ့သော အချစ်ဆိုသော အရာကို နုလုံးသားထဲမှာပင် ထာဝရမြှုပ်နှံသိမ်းဆည်းထားလိုက် ပါတော့မည်။

“မင်းဒင် ဘာတွေငေးနေတာလဲ . . . နင့်အတွက် အချိန်ဟာ သိပ်ပြီး တန်ဖိုးရှိနေပြီလေ . . . ဒီမြင်းညိုကြီးကို စီးပြီး ဟောဒီတောင်ကြားလမ်းအတိုင်း တစ်ညလုံးစီးသွားရ”

လျှိုဆိုင်းဆိုတဲ့ တောင်ပေါ်ရွာလေးတစ်ရွာကို ရောက်သွား ယိမ့်မယ် . . . အဲဒီကမှ မြစ်ကြီးနားကို ဆက်သွားပေတော့”

မောလျလျအသံလေးနှင့် မြင်းညိုကြီးကို ပေးအပ်ကာ ဝမ်းလှမ်းညွှန်နေသည့် ရင်ထဲက ချစ်ရသူလေးအား ဂျမဒါ မင်းဒင် ရိုဝေစွာကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဩော် သျှိုရယ် . . . ငါ့အတွက် အဲဒီလောက်တောင် စိတ်ပူပင်နေရသလား”

“ဟင့်အင်း ငါ နင့်အတွက် စိတ်မပူပါဘူး . . . ဟယ်နည်းနဲ့မဆို ရက်ပေါင်း(၆၀)မပြည့်ခင် ဟောဒီ လွယ်ရှိုထန် ကို ပြန်ရောက်လာမယ်ဆိုတာ ယုံကြည်နေလို့ပဲ မင်းဒင် . . . အရေးကြီးတာက နင်စိတ်ပျက်အားလျော့မသွားဖို့ပဲ . . . ရော့ ဟောဒါက ကျားအားနဲ့ နတ်ဆေးမြစ်နဲ့ ပေါင်းပြီးစပ်ထားတဲ့ အားတိုးဆေး . . . စိတ်အားလျော့မှုတွေ၊ မောပန်းမှုတွေ ပြန်သမျှ အားလုံး ပျောက်သွားလိမ့်မယ်”

ဂျမဒါမင်းဒင်လက်ထဲသို့ ဆိတ်သားရေဗူးလေးနှင့် တည့်ထားသော နတ်ဆေးရည်ကို ပေးလိုက်သည်။ ထိုလက် ကလေးကို ဂျမဒါမင်းဒင် ကြင်နာမှုများစွာနှင့် ဆုပ်ကိုင် ထားလိုက်ပါ၏။

သျှိုသျှိုင်း၏ အားပေးစကားနှင့် ယုံကြည်မှုတို့က စိတ်ပျက်အားလျော့စပြုနေသည့် ဂျမဒါမင်းဒင်အတွက်

www.burmeseclassic.com

အားဆေးတစ်ခွက်သဖွယ်ပါတည်း။

“ကဲ သွားတော့ မင်းဒင် . . . ဒီညဆို လူ
သန်းခေါင်ကျော်တာနဲ့ ထွက်လာလိမ့်မယ် . . . လရေ
အားကိုးပြီးသာ သွားပေတော့ မင်းဒင် . . နင်ပြန်အလာ
ငါဆက်ဆက်စောင့်နေမယ်”

ဂျမဒါမင်းဒင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် သူ၏လက်
အသာအယာ ဆွဲယူဖြုတ်ဖြေလိုက်သည်။

“အခုလိုအားပေးတာ ငါသိပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်တယ်
နို့မို့ဆိုရင် ငါ့စိတ်ထဲမှာ ရက်ပေါင်း(၆၀)အဆိပ်ကြီးက အ
တိုင်း စိုးမိုးနေတယ် . . . စိတ်ချ သို့ . . . နင့်ရဲ့ယုံကြည်မှု
မပျက်ပျယ်စေရဘူး . . . ရက်(၆၀)မပြည့်ခင် ငါ ဆက်ဆက်
ပြန်လာခဲ့မယ် . . . ကိုင်း ငါသွားပြီ သို့”

ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ ချစ်ရသူ နာဂမင်းသမီးလေး
စူးစူးနစ်နစ်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး မြင်းညိုကြီးပေါ်သို့ လွှား
တက်လိုက်သည်။ မြီးသည်နှင့် မြင်းညိုကြီး၏တင်ပါးကို
နှင့်တို့လိုက်ကာ တောင်ကြားလမ်းအတိုင်း စိုင်းနှင့်သွားပါလေ
လွယ်ရှိထန်သည် သူနှင့် တစ်စ တစ်စ ဝေး၍
ကျန်ခဲ့ပါတော့သည်။

အမြင့်ဆုံးတောင်ထိပ်မှ ပြုတ်ကျလာလေသည်လား။
အဆုံးနိုင်သော စကြဝဠာကြီးအတွင်းဝယ် စီးမျောလွင့်ပါနေလေ
သည်လား။ သို့တည်းမဟုတ် အဆုံးအစမရှိသော ဟင်းလင်း
ပြင်ကြီးထဲတွင် တွယ်ရာမဲ့ လွင့်မျောနေလေသည်လား။
ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် ရင်ထဲမှာတော့ သိမ့်ခနဲ၊ ဖိုခနဲ၊
အားခနဲ၊ လှိုက်ခနဲ၊ နိမ့်လိုက်၊ မြင့်လိုက်၊ ဦးစောက်မိုးမျှော်
ရံလိုက်နှင့် မိုးငွေ့မြူငွေ့များ ဆိုင်းနေသည့် ကောင်းကင်ကြီး
ဝက်ဝယ် လေဟုန်ဦးနေရသကဲ့သို့ ခံစားနေရပါသည်။
အသိစိတ်အာရုံတွင်လည်း ဝေးရာသို့ လွင့်

သွားလိုက်၊ ပြန်လည်သက်ဝင်ရွှေလျားလာလိုက်နှင့် ပုံပုံမှားပုံပုံ
ဝေဝေဝါဝါမျှသာ၊ သိမှု၊ မသိမှု အာရုံနှစ်ခုက ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၏
၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ ပူးချည် ခွာချည်နှင့် . . . ။

ထိုစဉ်မှာပင် တော်လဲသင်ကြီးလိုလို၊ ကမ္ဘာမြေ ပြိုကွဲ
ကွဲကျေသွားသလိုလို အသံကြီးတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရပါသည်။
အဝေးဆုံး ဟင်းလင်းပြင်ကြီး တစ်နေရာဆီမှလည်း မှား
ဆိန်လင်းသော အလင်းတန်းတစ်ခုသည် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်
ရုံ ရာသို့ တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်တိုးဝင်လာလျက်
ရှိပါချေပြီတည်း။

မကြာမီ ထိုအလင်းတန်းကြီးက ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်
ရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် တိုးဝင်စိုက်ကျလာပြီး ဝန်းခနဲ
ငွေ့များအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားကာ တစ်စတစ်စ မီးခိုးငွေ့
လွင့်ပြယ်သွားချိန်မှာတော့ အသက်(၇၀)ကျော်ခန့်ရှိ အိမ်
ဆားဒူးအဘိုးကြီးကိုသာ ဖျတ်ခနဲ တွေ့မြင်လိုက်ရပါတော့သည်။

ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်
မြင်ကွင်းကြောင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်ခေမာ လန့်ဖျန်ကာ ဟစ်
လိုက်မိ ပါသည်။ သို့သော် အော်သံက လည်ချောင်းဝမှ အပြု
ထွက်မလာခဲ့။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာလည်း ဆံချည်တစ်မျှ
ပျောင် လှုပ်ရှား၍ မရပါလေတော့။

ထိုစဉ်မှာပင် အိန္ဒိယဆားဒူးကြီးက လက်ထဲမှ ဝေ

ပေးကောက်ကောက်ကြီးနှင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်ကိုထိုးကာ . . .

“ကိုင်း ဘယ်လိုလဲ မျက်နှာဖြူကောင်လေး . . .
မင်းဟာ ကတိသစ္စာတစ်လုံးကိုတောင် လုံခြုံအောင် မထိန်းသိမ်း
နိုင်ပဲကိုး၊ အဲဒီအတွက် မင်းဟာ ကြီးမားလှတဲ့ တန်ဖိုးတစ်ခုခုကို
မလွဲမသွေ ပြန်လည်ပေးဆပ်ရတော့မယ်လေ . . . ဒါဟာ
ဘယ်လိုမှ ရှောင်လွှဲလို့မရနိုင်တော့တဲ့ မင်းရဲ့ ကံကြမ္မာပဲ”

“အခုဆိုရင် မင်းကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုကြောင့် လွယ်ရှိထန်
တာ အပြစ်ဒဏ်ကျခံနေရပြီ . . . သူတို့ အထွတ်အမြတ်
ထားတဲ့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်က မေတ္တာရှင်
မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို အမြန်ဆုံး ပြန်ပို့ပေးလိုက်ပါ
ကောင်လေး”

အိန္ဒိယဆားဒူးကြီး၏ ဩဇာကြီးလှသော အသံလှိုင်းက
ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအား ခိုင်ခန့်သော
ပြုံးအထပ်ထပ်ဖြင့် တုပ်နှောင်ထားလိုက်သည်သို့ . . . ။

“ဘယ်အရာမဆို သူ့နေရာမှာ သူရှိနေတာဟာ အမှန်
တန်ဆုံးနဲ့ သဘာဝယုတ္တိအရှိဆုံးပဲကွဲ့ . . . အဲဒါကို လူသားတွေ
ဘယ်လိုပဲ ပြုပြင်ပြုပြင် ကံကြမ္မာကိုတော့ ပြုပြင်လို့မရဘူး
ကောင်လေးရေ . . . မကြာခင်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
ကောင်းလှတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးတွေ၊ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ရဲ့
ပျိုန်စာဆိုးတွေဟာ မင်းဘဝအတွက် ပါရမီဖြည့်ဘက်တွေ

အပြစ်နဲ့ ရောက်လာကြတော့မယ်ကွဲ့... အဲဒါတွေကို... မင်း သိရဲ့လား အမှိုက်ကောင်လေးရဲ့”

“အား မ သိ ဘူး... မသိဘူး... ကျုပ် ကျုပ် ဘာမှမသိဘူး... သွား... သွား... အဘိုးကြီး ခင်ဗျာ ထွက်... ထွက်သွား... ခုချက်ချင်းထွက်သွား”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ကြောက်လန့်တကြားမှ... ဒေါသတကြီး ဟစ်အော်လိုက်သည့်တိုင် မည်သည့်စကားသံမှ... နှုတ်ဖျားမှ ထွက်ကျမလာခဲ့ပါ။ ထို့အပြင် သူ့... ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံး မှာလည်း နတ်ကျသကဲ့သို့ တဟီးဟီး... တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေပါနေ၏။ သို့သော် မကြာမီမှာ... အော်ဟစ်ချုန်းကန်၍ ရလာသည်မို့ ဆာဒူးကြီး... လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးရင်း ဒေါသတကြီးဖြင့် ဟစ်အော်မောင်းထုတ်လိုက်သည်။

“ထွက်သွားလေ... ထွက်သွားတော့... ခင်ဗျာ... စကားတွေကို ကျုပ် လုံးဝ အယုံအကြည်မရှိဘူး... ဘာနတ်ရုပ်တစ်ထောင်မှလဲ ကျုပ် ဂရုမစိုက်ဘူး... ရှုပ်တယ်ဗျာ... ဘာကိုန်စာမှလည်း ကျုပ်မကြောက်ဘူး”

“ဟဲ့ လူ့မှိုက်ကောင်... နင်ဟာ ပြောလေကံ... ပါလား... ဒီလောက်တောင် ပြောဆိုဆုံးမလို့မရတာ... နင့်အပြစ် နင်ပဲခံပေတော့”

ဆာဒူးကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏... ဝအား သူ၏လက်ထဲမှ တောင်ဝှေးကောက်ကောက်ကြီးနှင့်... ဆာင့်၍ ထိုးလိုက်ပါတော့သည်။

“ဟာ... အ... အား”

ရုတ်တရတ် မထင်မှတ်ဘဲ ဆာဒူးကြီး၏ ဆောင့်ထိုး... ပိုက်သည့် တောင်ဝှေးဒဏ်ကြောင့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်... ဝစ်ယောက် လေဟာနယ်ထဲသို့ ဦးစောက်ပြောင်းပြန်ထိုး၍... သွားလေ၏။ သွေးပျက်ချောက်ချားစွာ ဟစ်အော်လိုက်သည့်... ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ အော်ဟစ်သံကြီးကလည်း စကြဝဠာ... ဝစ်နဲ့တစ်လျား အထိတိုင် ပုံတင်ရိုက်ခတ်သွားလေသည်လား။

“အ... အား”

ထိတ်လန့်တကြား ဟစ်အော်လိုက်သည့် အော်သံကြီး... အတူ နောက်ဆုံးတော့ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် တစ်ယောက်... ဆုံးအစမဲ့ စကြဝဠာလေဟာနယ် အမှောင်တိုက်ကြီး... တွင်းဝယ် အသိမဲ့စွာ လွင့်မျောသွားပါလေတော့သည်။

သို့တိုင်အောင် လွယ်ချီထန်မှ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို
ခိုးယူထွက်ပြေးလာခဲ့သည့်ညမှ စတင်၍ ဤကဲ့သို့သော
အိပ်မက် ဆိုးကြီးတစ်ခုက ညစဉ်လိုလို မြင်မက်နေသည်ပို့
ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ခမာ နှစ်ခြိုက်စွာပင် မအိပ်ရဲသလောက်
ရှိနေပါ၏။

“ဟား ဘာလို့ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်၊မက်နေပါလိမ့်၊
တစ်ညည့်မှ တောင်းကောင်းမွန်မွန် မအိပ်စက်ရဘူး . . .
အိပ်ပျော်သွားတာနဲ့ ဒီဆားဖူးအတိုးကြီးက ရောက်လာပြီ . . .
ဟူး ဘယ်လိုလှုပ်ရပါလိမ့်”

အကြောက်အလန့်မရှိ၊ အယုံအကြည်မရှိပါဟု ဆိုခဲ့
သည့်တိုင် နှစ်ညမြောက်အထိ ထပ်တူထပ်မျှ မြင်မက်နေသော
အိပ်မက်က ထစ်စုံတစ်ရာကို နိမိတ်ဖတ်၍ ခြိမ်းခြောက်နေ
သည်သို့ . . .။

နောက်ဆုံး မထူးတော့ပြီပို့ သူ့အိပ်စက်နေသည့် ရထား
တွဲပျက်ကြီးထဲမှ ပန်ချာပီကုလားတစ်ဦးနှယ် ရုပ်ဖျက်ကာ
မြစ်ကြီးနားတူတာသို့ လျှောက်လာ ခဲ့ပါလေ၏။
အချက်ကင်းခါစေမို့ထင် လမ်းမပေါ်တွင် လူသူ လေးပါး
တင်းရှင်းလျက်ရှိသည်။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် မှာ နံနက်(၇)နာရီတွင်
မန္တလေးသို့ထွက်ခွာမည့် ရထားလက်မှတ်ကို ရရှိထားပြီး
ဖြစ်သဖြင့် လူသူကင်းရှင်းရာ ရထားတွဲပျက်တစ်ခုပေါ်တွင်

အခန်း(၂၂)

မျက်လုံးတစ်ပက်ကန်း၍ လက်တစ်ဖက်ကျိုးသွားသော

“အ . . . အား . . .”

ကြောက်လန့်တကြား ဟစ်အော်သံကြီးနှင့်အတူ
ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် တစ်ယောက် အိပ်မောကျနေရာမှ
လန့်နိုးလာခဲ့သည်။ စင် စစ်မှု ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် အိပ်မော
ခဲ့ သည်မှန်သော်လည်း စစ်သားတစ်ယောက်
သတိကောင်းကောင်း နှင့် ကြက်အိပ်ကြက်နိုးမှုသာ။

အိပ်စက်နေခြင်းဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နှောင့်ယှက်ပြန်သည်။ ဆားခွေးကြီး သို့မဟုတ် အိပ်မက်နတ်ဆိုးကြီး၏ ခြောက်လှန့်ခံမှု မှတို့ကြောင့် စောစောစီးစီး ဘူတာရုံသို့ ဆင်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မြစ်ကြီးနားနယ်မြေကို အမြန်ဆုံးကျောခိုင်းချင်လှပြီ။ တံတိုင်းလျှင် ရန်ကုန်သို့ အမြန်ဆုံး ရောက်ချင်နေမိသည်။ သို့သော် စစ်ကာလအကျဉ်းအကျပ်ကြားထဲတွင်မို့ နေရာတိုင်းတွင် ကျပ်တည်းခက်ခဲမှုများဖြင့်သာ ရင်ဆိုင်နေရသည်။ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ခမ္မာလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ကိုယ်ရောက်ဖောက်ကွယ်၍ ရထား ပေါ်တွင်သာ ထိုင်နေမိတော့သည်။

မကြာမီ ရထားထွက်ခါနီးပြီဖြစ်ကြောင်း သံရှည်ပြုသံကြီး ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်မှာ ထိတ်ခနပ်ဝမ်းသာ သွားပါ၏။ သို့သော် ရထားထွက်ခါနီးမှ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေသည်ကို ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အနီးမှ ခရီးသွားတစ်ဦးကို လှမ်း၍ မေးကြည့်လိုက်သည်။

“ရထားထွက်ခါနီးမှ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲဗျ”

“ရှေ့တွဲတွေမှာ ပြဿနာတွေ ဖြစ်နေကြတယ် ထင်တယ် . . . ဂျပန်စစ်သားတွေ ရထားတွဲပေါ်တက်ပြီး ပါသမျှအိတ်တွေ မွှေနှောက်ရှာနေကြတယ် . . . ဘာလေ့အရေးကြီးနေကြလဲ မသိဘူး”

ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရသော စကားကြောင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် မျက်နှာပျက်သွားပါ၏။ ညွန့်ဘေးမှ ကျောပိုးအိတ်ကို ယောင်ရမ်း၍ ပင် စမ်းလိုက်မိသည်။ သူ၏အိတ်ကိုသာ ဂျပန်စစ်သားတွေ ဖွင့်၍ ရှာကြည့်လိုက်လျှင် . . .

မဖြစ် . . . သူ၏အိတ်ထဲတွင် သစ်ကနက်မယ်တော် ရုပ်တုလေးကို ဂျပန်စစ်သားများ တွေ့သွား၍ မဖြစ်။ ဟိုမေးသည်မေးနှင့် သူ၏ဇာတိရုပ် ပေါ်သွားပါက သူ၏ရည်မှန်းချက်များ ပျက်စီးဆုံးရှုံးဖွယ်ရာရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

“တောက် ဒီတစ်ခါမှ ဒုက္ခဖြစ်ပြီထင်တယ် . . . ဂျပန်စစ်သားကောင်တွေ ဘာသတင်းရလို့ အိတ်တွေကိုလိုက်ပြီး သဲသဲမဲမဲ ရှာဖွေနေကြတာလဲ . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မယ်တော် ရုပ်တုလေးကို ဒီကောင်တွေ တွေ့သွားလို့မဖြစ်ဘူး . . . ငါလည်း လောလောဆယ် မလိုအပ်ဘဲ ဂျပန်တွေနဲ့ ရင်မဆိုင်ချင်ဘူး”

ထို့နောက်မှာတော့ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် မှာ သူ့အိတ်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်ပြီး အိမ်သာရှိရာဘက်သို့ ခက်သွက်သွက် လျှောက် လှမ်းခဲ့သည်။ အိမ်သာအနီးတွင် ဟိုဟိုသည်သည် အရိပ်အခြေ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ အိမ်သာတံခါးကိုဖွင့်ကာ အထဲမှ အဝတ်နှင့် ရစ်ပတ်ထားသော အဝတ်ပိုင်းစတစ်ခုကို ဖယ်ကာ ပယ်တော် ရုပ်တုလေးကို ကိုင်လျက် အိမ်သာအတွင်း သို့ဝက်စရာနေရာ တစ်ခုကို ရှာဖွေကြည့်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟော ဟို ဟိုမှာ အိမ်သာလေယက်ပေါက်ကြားထဲမှာ ဖွက်ထားရင် ဘယ်လိုနေမလဲ”

ရုတ်တရက်ပေါ်လာသည့် အကြံအစည်အတိုင်း မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို အိမ်သာလေယက်ပေါက်အတွင်းသို့ ကပ်သီးကပ်သပ်နှင့် မရရအောင် ထိုးထည့်၍ သိုဝှက်ထားလိုက်သည်။

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . တော်ပါသေးရဲ့ . . . ရုပ်တုလေးကို လေယက်ပေါက်ထဲမှာ ဝှက်ထားလို့ ရလို့သာပေါ့ . . . အင်း ဒါဆို လောလောဆယ် စိတ်ချသွားရပြီ . . . ငါသာ ရုပ်ဖျက်ပြီး ခရီးသည်တွေကြားမှာ ဟန်မပျက် ပြန်ပြီး ထိုင်နေမှပဲ”

ထို့နောက် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် မှာ ရုပ်တုကို ရစ်ပတ်လာသည့် အဝတ်ပိုင်းနှင့်ပင် ခေါင်းကိုပေါင်းလိုက်ပုံပတ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ အိမ်သာထဲမှ ဟန်မပျက်ထွက်လာကာ ခရီးသည်များ ကြားတွင် ရောနှောမှု ထိုင်လိုက်ပါခဲ့၏။ သူ၏အနီးဝန်းကျင် မှာတော့ ခြင်းမျှားတောင်းကြီးတောင်းငယ်များနှင့် ကုန်စိမ်း ရောင်းချသည့် မိန်းမကြီးငယ်များနှင့် ယောက်ျားကြီးများက အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိနေကြသည်။

“တကယ်တော် . . . ရထားလဲ ထွက်ခါနီးမှ ဟိုဂျပန်

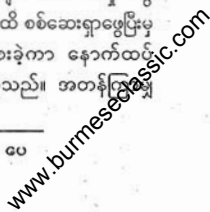
ကောင်တွေ ရှုပ်လို့ ကြာဦးမယ်ထင်တယ်”

“ဟဲ့ မယ်စိန် စကားကို ဟောင်ဖွာဟောင်ဖွာ မပြောနဲ့၊ နင့်အတူကောင်တွေကြားသွားမှ အချောင် ဒုက္ခရောက်နေမယ်ဟင်း”

သူ့အနီးမှ ကုန်စိမ်းသည်နှစ်ယောက်တို့၏ စကားမဆုံးခင်မှာပင် ဂျပန်စစ်သားများက ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်တို့တွဲပေါ်သို့ လက်နက် များ တကားကားနှင့် တက်လာကြသည်။ ရထားတွဲအောက်မှာ တော့ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်က ရွှေမျက်မှန်တဝင်းဝင်းနှင့် ဂျပန်စကားပြန်တစ်ယောက်နှင့် စကားအခြေအတင် ပြောဆို နေကြသည်ထင် . . .

မကြာမီ ဂျပန်စစ်သားများမှာ ခရီးသည်များ၏ အထုပ်နှင့်အိတ် မှန်သမျှကို ဆွဲဖွင့်၍ ရှာဖွေစစ်ဆေးရင်း ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်အနီးသို့ ရောက်လာကြသည်။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်က ခေါင်းကို ငုံ့လျက် မျက်နှာကို ကွယ်ဝှက်ကာ ဆေးလိပ်မီးညှိသယောင်နှင့် မသိမသာ အကဲခတ်နေပါ၏။

ဂျပန်စစ်သားနှစ်ယောက်က ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏အိတ်ကို ဆွဲဖွင့်၍ သေသေချာချာ စစ်ဆေးရှာဖွေနေကြသည်။ သူတို့ စိတ်ကျေနပ်သည်အထိ စစ်ဆေးရှာဖွေပြီးမှ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် အိတ်ကို ပစ်ချထားခဲ့ကာ နောက်ထပ် အထုပ်များကို ဖွင့်ဖြည့်စစ်ဆေး နေကြသည်။ အတန်ကြာ

ရှာဖွေစစ်ဆေးပြီးသည်နှင့် ဂျပန် စစ်သားများမှာ တွဲပေါ်ပေါက် ဆင်းသွားကြပြီး နောက်ထပ် ရထား တွဲတစ်တွဲပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားကြပါလေ၏။ ထိုအခါမှ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ခမ္မာ သက်ပြင်းမောကြီးတစ်ခုကို လူမသိသူမသိ ချလိုက် ပါတော့သည်။

“ဗူး . . . တော်ပါသေးရဲ့ . . . လူကို ဘာမှ မစစ်ဆေး သွားကြလို့ . . . ဒီကောင်တွေ ဘာများသတင်းရထားလို့ ဒီလောက်တောင် သဲသဲမဲမဲ ရှာဖွေနေကြပါလိမ့် . . . ဘုရား ဘုရား . . . ရထားကြီး မြန်မြန်ထွက်ပါစေ”

သည်တစ်ကြိမ်တော့ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် နီးဆုံးတောင် ပြည့်ခဲ့ လေပြီထင် . . .။ သူ့တို့တွဲပေါ်မှ ဂျပန်စစ်သားများ ဆင်းသွား၍ မကြာမီမှာပင် ရှည်လျားသော ဥသြသံကြီးနှင့်အတူ မြစ်ကြီးနား မန္တလေးရထားကြီးက တရှူးရှူးတရွဲရွဲမှ ဝတင်ထွက်ခွာခဲ့ပါ တော့သည်။

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မှာ တစ်နာရီခန့် အရိပ်အငှား ကြည့်လျက် နေရာတွင်ပင် ထိုင်နေမြဲ ထိုင်နေပါ၏။ ရထားကြီးကတော့ အချိန်မပျက် ဆက်လက် မှု ခုတ်မောင်းလျက်ရှိနေဆဲ . . .။

သူ့အနီးရှိ ကုန်စိမ်းသည် မိန်းမကြီးများပင်လျှင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပို့လျက် ငိုက်မြည်းနေကြပါပြီ။ မကြာ

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် နေရာမှထကာ အိမ်သာရှိရာသို့ လျှောက်လာ ခဲ့သည်။ ပြီးလျှင် အိမ်သာအတွင်းသို့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် တိုးဝင် လိုက်ပါလေ၏။

အိမ်သာတံခါးဂျက်ကို အသေအချာပိတ်လိုက်ပြီး အိမ်သာလေယက်ပေါက်မှတစ်ဆင့် နံရံကြားတွင် ထိုးထည့်ထား ခဲ့သော မယ်တော်ရုပ်တုကို ပြန်လည်၍ ထုတ်ယူရန် ကြိုးစား ပါတော့သည်။ သို့သော် မထင်မှတ်ဘဲ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို အလွယ်တကူ ပြန်လည်၍ ထုတ်ယူမရပါလေတော့။

“ဟာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ . . . ငါထိုးထည့်ခဲ့တုန်းက လေယက်ပေါက်အဝန်းတင် ထိုးထည့်ထားခဲ့တာပါ . . . အခုက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး အထဲထဲ ဝင်သွားရတာလဲ . . . ဝါလက်နဲ့တောင် ဆွဲယူထုတ်လို့ မရတော့ပါလား . . . ဒုက္ခပါပဲ”

ဟုတ်သည်။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် မယ်တော်ရုပ်တုကို လေယက် ပေါက်အတွင်းသို့ ထိုးထည့်ခဲ့စဉ်က ပြန်၍ ထုတ်ယူလျှင် လွယ်ကူ ပူရှိစေရန် လှမ်းမီရုံအဝလေးမှာပဲ ထိုးထည့် ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုမူ အထဲသို့တိုင် တိုးဝင်သွားသည်မှာ ရထားကြီး လှုပ်ရမ်း တုန်ခါခြင်းကြောင့် လေလားမသိ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မယ်တော် ရုပ်တုကိုမူ ။ရရအောင် ယူငင်ရမည်ဖြစ်ပါ၏။

“တောက် ဒုက္ခပါပဲကွာ . . . အရေးထဲကျမှ ငါ့လူမေ့

တောင် ဆွဲထုတ်လို့ ရတော့မယ်မထင်ဘူး . . . အင်း ငါ့ဂုဏ်ပြု ယူလာခဲ့တဲ့ ဓားမြှောင်နဲ့ယူမှ ဖြစ်တော့မယ်ထင်တယ်”

ထို့နော် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က သူ၏ခြေသလုံးတွင် ကပ်ချည်၍ ထားသည့် ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး လေယက်ပေါက်ကို စတင်၍ ဖျက်ဆီးပါတော့သည်။

“ဂျွတ် . . . ဖျစ် . . . ဖျစ် . . . ဂျွတ်”

သို့သော် လေယက်ပေါက်နှင့် တွဲနံ့ကြားတွင် ပိတ်ညွှတ် မိနေသည့် မယ်တော်ရုပ်တုလေးက ဓားမြှောင်နှင့် ထိုးကော် ယူလေ အတွင်းသို့ ပို၍ဝင်သွားလေ ဖြစ်နေသည်မို့ ချွေးဒီးဒီး ကျကာ စိတ်မောလူမော ဖြစ်နေရချေပြီတကား။

“ဟူး မလွယ်ပါလား . . . ငါ ဒီလိုကြီး စိတ်ဆန္ဒတွေ စောပြီး ဇွတ်လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး . . . စိတ်ကိုရှည်ရှည်ထားနဲ့ ဟောဒီ လေယက်ပေါက်တံခါးကို ဖျက်ပြီးယူမှ ဖြစ်တော့မယ်”

ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် တစ်ယောက် အိမ်သာထဲတွင် ချွေးပြန်လျက် ရှိနေပါပြီ။ သူ မည်သို့မျှ မျှော်လင့်မထားသော အခက်အခဲ တစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသည်မို့လျှင် ဒေါသထွက်ကာ စိတ်တိုနေမိသည်။ တော်ပါသေးသနား။ သည်ကြားထဲ အိမ်သာ တက်မည့်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ရောက်မလာခဲ့ခြင်းကိုပင် ကြံဖန်၍ ကျေးဇူးတင်ရဦးတော် မိဟုတ်ပါလား။

ရထားကြီးကတော့ သူ၏တာဝန် ကျေပွန်စွာနှင့်ပင် လှုပ်ယိမ်းလိုက်၊ ယမ်းခါလိုက်နှင့်ပင် ခရီးဆက်လျက်ရှိနေပါ၏။

နောက်ဆုံး ချွေးဒီးဒီးကျမှ လေယက်ပေါက်ကို ဖျက်ဆီး လိုက်၊ မယ်တော်ရုပ်တုကို ဓားမြှောင်နှင့် ထိုးကော်ယူလိုက်နှင့် မကြာမီ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် ပြန်လည်၍ ရယူ နိုင်ခဲ့ပါချေပြီတည်း။

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . တော်ပါသေးရဲ့ . . . ဟိုတွဲ နံ့ရံတွေကြားထဲအထိ ကျသွားခဲ့ရင် ငါတော့ ရူးပြီ . . . ဟူး ခုမှပဲ ရင်အေးရတော့တယ် . . . ဟ ဟာ ဘယ် ဘယ်လိုဖြစ်သွား ရတာလဲ ဟ . . . လုပ် လုပ်ပါဦး”

ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် တစ်ယောက် လေယက်ပေါက် အတွင်းမှ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ခဲရာခဲဆစ် ပြန်လည် ရယူနိုင်ခဲ့ပါ သော်လည်း ဓားမြှောင်နှင့် ခုတ်ထစ်ထိုးကော် ယူခဲ့ရခြင်း၊ လေယက်ပေါက်အတွင်းမှ ကပ်သီးကပ်သပ် ချိုးဖျက်ယူခဲ့ရခြင်း တို့ကြောင့် မယ်တော်ရုပ်တုလေး၏ လက်တစ်ဘက်မှာ တတောင်ဆစ်မှ ကျိုးပြတ်သွားသလို ဖျက်နှာပြင်မှာလည်း ဓားခြစ်ရာကြီးများဖြင့် ရုပ်ဖျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်သွားခဲ့ရပါချေ ပြီကော။

“ဟာ သွားပါပြီကွာ . . . လေယက်ပေါက်နဲ့ တွဲနံ့ရံကို ကားဦးနဲ့ထိုး ဖျက်ဆီးရင်းကနေ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ထိခဲ့ပါ”

www.burmeseclassic.com

တာပဲ ဖြစ်မယ်”

ဟုတ်သည်။ စားမြောင်ဦးချွန်က မယ်တော်ရုပ်တုလေး၏ ဝဲဘက်မျက်လုံးကို လုံးဝ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သလို မျက်နှာပြင်မှ နားရွက်အထိ ကန့်လန့်ဖြတ် စားခြစ်ရာအစင်းကြောင့် ကြီးကလည်း နက်နက်စူးစူး ဖြစ်သွားစေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော့

“တောက် ငါကြိုးစားပန်းစားနဲ့ အသက်စွန့်ပြီး ခိုးလာခဲ့တဲ့ မယ်တော်ရုပ်တုလေးတော့ ပျက်စီးပါပြီကွာ . . . အခုရန်ကုန်ရောက်မှပဲ သေသေချာချာ ပြန်ပြီ ပြုပြင်တော့မှပဲ . . . ဒီဂျပန်ကောင်တွေ ဝင်ရှုပ်လိုက်တာနဲ့ ငါ့ရုပ်တုလေး အခုဖြစ်သွားရတာ . . . ပြုပြင်လို့ရရင်တော့ ကံကောင်းမှာပဲ”

ပြတ်သွားသည့် လက်တစ်ဖက်နှင့်အတူ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ရော၍ အဝတ်ပိုင်းစနှင့် ပြန်၍ ထုပ်ပိုးလိုက်ရာ အိတ်ကြီးထဲသို့ ပြန်၍ ထည့်သိမ်းလိုက်ပါလေ၏။ ဤသို့ပုံကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် တစ်ယောက် မန္တလေးသို့ ရောက်ရှိလာသည့် မန္တလေးမှ တဆင့် သူ၏သူငယ်ချင်း ဂျူးလူမျိုး နာဂျူးမန်နေထိုင်ရာ ရန်ကုန်ရွှေမြို့တော်သို့ ဆက်လက်၍ ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

အခန်း(၂၃)

ပြေးသူတစ်ယောက် လိုက်သူတစ်ယောက်

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် တစ်ယောက် မယ်တော်ရုပ်တုနှင့် အကြီးအကျယ် ဒုက္ခများနေချိန်တွင် ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ လျှံဆိုင်းရွာမှ တဆင့် ဖြစ်ကြီးနားမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ သူရောက်ရှိလာခဲ့ချိန်မှာ ညဉ့်အချိန်ကာလဖြစ်နေသဖြင့် မီးစပ်ရာ စားသောက် ဆိုင်တစ်ခုတွင် ခေတ္တနားခိုရာ ရောက်လင်ဘဲ ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးခဲ့ရပါသည်။

မြစ်ပုံမှာ ဂျမဒါမင်းဒင် မြစ်ကြီးနားသို့ရောက်လာ ဝေ၊
မိုးချုပ်စပြုနေပါပြီ။ ကြမ်းတမ်းသော ခရီးရှည်ကြီး
မြင်းတစ်စီးနှင့် မနားတမ်း ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသဖြင့် လူ့ရော့ခြင်း
လွန်စွာမှ ခရီးပန်းနေကြပါ၏။

“အင်း ငါရောက်လာတာ နည်းနည်းနောက်
သွားတယ် . . . ဗြူထဲမှာ မီးတွေထောင်လင်းနေကြပြီ . . .
ဟောဟိုရှေ့က စားသောက်ဆိုင်မှာဝင်ပြီး နားမှထင်တယ်”

လမ်းထောင့်ချိုးတစ်နေရာမှ စားသောက်ဆိုင်ဝင်
တစ်ဆိုင်ရှေ့တွင် မြင်းညီကြီးကို ကော်သပ်၍ ရပ်လိုက်
မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ စားသောက်ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်
ခဲ့သည်။ အဆင်ပြေချင်တော့ ဤစားသောက်ဆိုင်တွင်
တစ်ညညတာ နားခိုအိပ်ခက်ခွင့်ပါ ရရှိလိုက်သည်မို့ ဂျ
မင်းဒင် ဝမ်းသာသွားပါ၏။

“ဟား အဆင်ပြေချင်တော့လည်း တစ်ခါတည်း
ရော့ အိပ်ဖို့ရော နေရာရလိုက်ပြီ . . . အင်း ဒါပေမယ့်
ထိုးတွေရော တခြားသူစိမ်းတွေနဲ့ပါရောပြီး အောက်ထဲ
အတူတူ အိပ်ရမယ်ထင်တယ် . . . ကိစ္စမချိပါဘူးလေ . . .
တစ်ညတစ်လေပဲဟာ . . . အိပ်ခွင့်ရတာတောင် တော်လှ”

“သို့သော် တကယ်တမ်းအိပ်ခက်ချိန်မှာတော့ စား
များက အနောက်ဘက်အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်အိပ်ခက်

သူနဲ့ဘေးတွင် အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ခေါင်းရင်းတွင်ထားရှိပြီး
ဝေးကွာအိပ်ခက်နေသည့် လူတစ်ယောက်ကိုသာ တွေ့လိုက်
ပါ၏။ ထို့ကြောင့် တွေ့လိုကာလီ မစဉ်းစားတော့ဘဲ ခရီးပန်း
လာသည့်အကဲဖြင့် ထိုသူ၏နံဘေးတွင်သာ လှဲ၍ အိပ်ခက်လိုက်
ပါတော့သည်။

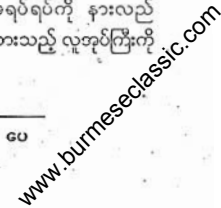
မည်မျှကြာကြာ ဂျမဒါမင်းဒင် အိပ်မောကျသွား
သည်မသိ။ တဝုန်းဝုန်းနှင့် ဆူဆူညံညံအသံများကြောင့်
အိပ်မောနေရာမှ လန့်ဖုန်ကာ နိုးလာမိသည်။

“ဟေ့ ဟေ့ကောင် ထစမ်း . . . သူခိုး သူခိုး”
“ဟုတ်တယ်ဟေ့ . . . သူခိုးကို လက်ပူးလက်ကြပ်
ထားပြီဟေ့”

ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ ရုတ်တရက်မို့ ဘာကိုမျှ နားမလည်
ဘဲ ကယောင်ကတမ်းနှင့် ကုန်းထနေစဉ်မှာပင် သူ့အနီးသို့
အပြစ်ထိုးများပါ ဝိုင်းအုံ့ရောက်ရှိလာကြသည်။

“ဟော ဟောဟိုမှာ သူ့ခိုးပူးထားခဲ့တဲ့ အထုပ်တွေလား”
“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ် . . . အဲ အဲ ဒီအထုပ်ဟာ
ချုပ်ရဲ့အထုပ်”

ဂျမဒါမင်းဒင် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို နားလည်
သဘောပေါက်လိုက်ချိန်မှာတော့ ဝိုင်းရံထားသည့် လူအုပ်ကြီးကို
ပြန် ကြိုးစားလိုက်ပါ၏။

“မ မဟုတ်ဘူး... မဟုတ်ဘူး... ဒါ ဒါ ကျုပ်ခိုးလား
ခဲတာ မဟုတ်ဘူး... ညဦးခိုင်းလောက်က ကျုပ်ခဲနံ့ဘေး...
လူတစ်ယောက် အိပ်နေတာဗျ... အခု အဲ အဲဒီလူ ဘယ်
ဘယ်ရောက် ရောက်”

“ဟေ့ကောင် တိတ်စမ်း... သူ့ခိုးက ခိုးတယ်လို့
ဘယ်ပြောမှာလဲကွ... ဟောဒီ ခိုးရာပါအထပ်ကြီးက မင်းခွ
အနားမှာ တွေ့ရတာ... အဲဒါ မင်းမယူရင် ဘယ်သူ့ပြေး
မှာလဲကွ... ကဲ ကြာပါတယ်ကွာ... ရဲစခန်းသာ ပို့လို့
ကြဟေ့”

အသက်ကြီးကြီး လူကြီးတစ်ယောက်၏ တစ်ဖက်သား
ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ဂျပဒါမင်းဒင် အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်
ချောက်ချားသွားပါ၏။ သူ၏နံ့ဘေးတွင် တွေ့နေရသည့် အသံ
ထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်က သူ့အတွက် မပြေးသော်လည်း ကန်ရယ်
ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

“ဟာ နေ နေ နေကြပါဦး... ဒါ ဒါ ကျုပ်ခိုးလား
မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး... ကျုပ် သူ့ခိုး မဟုတ်ဘူး”

ဂျပဒါမင်းဒင် အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်နေဆဲ မှား
လူတစ်စု၏ ဝိုင်းဝန်းချုပ်နှောင် မမ်းဆီးခြင်းကို ခံလိုက်
ရပါလေတော့သည်။

နောက်ဆုံး သူ့အနားတွင် တွေ့ရှိရသော အထု

ကစ်ထုပ်နှင့်အတူ လက်ပူးလက်ကြပ် မိနေသဖြင့် သူ့အား
ကုန်းဟု ဝိုင်းဝန်းဖွယ်ခွဲကြတာ ရဲစခန်းသို့ ပို့ဆောင်လိုက်ကြပါ၏။
မယ် တော် ရုပ် တု နေသေး ခိုးယူ တွက် ပြေး သွား သည်
ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် နောက်သို့ အရေးတကြီး လိုက်နေစဉ်အတွင်း
ဒုပင် ကံကြမ္မာ မျက် ခဲ လည် လမ်း မှား ကာ ဂျပဒါ
မင်းဒင်တစ်ယောက် ဘုမသိ ဘမသိဖြင့် အချုပ်ခန်းထဲတွင်
မြန်းနေရပါချေပြီကော...။

အရေးကြီးလျှင် အရေးပေါ်တတ်သည်။ အရင်လို
မရနေခြင်းတတ်သည်။ အရေးထဲက အရာပေါ်ဟူသော
ကံပုံတို့သည် ဂျပဒါမင်းဒင်အတွက်များ ရည်ညွှန်း၍
ထားရစ်ခဲ့လေရာ့သလားဟုပင် တွေးထင်မှတ်ယူရပါသည်။

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် နောက်သို့ အပူတပြင်း လိုက်နေ
သည့်ကြားမှ မည်သို့မျှ ဖြေရှင်းမရနိုင်သော အမှုတိစ္ဆကြီးတစ်ခု
နှင့် အတူ မြစ်ကြီးနားအချုပ်ခန်းထဲတွင် တစ်လခန့်
ကြာမြင့်ခဲ့ပါသည်။ နောက်မှ အမှန်တကယ်ခိုးယူသွားသည့်
ပုခိုးအသစ်အမှန်အား သက်ဆိုင်ရာမှ ဖမ်းဆီးရမိသဖြင့်သာ
ဂျပဒါမင်းဒင် မေ့ျာ အချုပ် အနှောင့်မှ ပြန်လည်၍
ပုတ်မြောက်လာခဲ့ရသည်။

သို့သော် အလဟဿ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သော ရက်ပေါင်း
ဖိုးဆယ်နိပါးခန့်က ပြန်လည်၍ မရနိုင်ပါလေတော့။

“တောက် ကံကြမ္မာကလည်း ငါ့အပေါ်ကျမှ တဖင် တကာများ ညှင်းဆဲရက်သလား အောက်ခေရတယ် . . . ကြည့်ပါဦး လွယ်ရွံ့တန်ကနေ ညတွင်းချင်း မြေမကြောက် ကင်းမကြောက်နဲ့ တောကြမ်းခန်းကိုမြတ်ပြီး လာခဲ့ရသမျှ မြစ်ကြီးနားမြို့ပေါ်ရောက်ကာမပဲ အလဟဿ ရက်ပေါင်း သုံးဆယ်လောက် ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတယ် . . . မဖြစ်ဘူး . . . မဖြစ်ဘူး . . . ကြုံရာမိရာနဲ့ပဲ ရန်ကုန်ကို အမြန်ဆုံး မရောက် ရောက်အောင်သွားမှဖြစ်မယ်”

ဤသို့ဖြင့် အချုပ်မှ လွတ်လွင်လွတ်ချင်းပင် ရထား တတန်း၊ ကားတတန်းဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ အမြန်ဆုံးရောက်ရှိစေရန် ကျမဒါမင်းဝင် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် စစ်ကာလ မဟာပြည် ငြိမ်သော အခြေအနေအရပ်ရပ်တို့ကြောင့် မန္တလေးတွင် သုံးရက်ခန့် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးမှ နောက်ဆုံး ရန်ကုန်မြေသို့ အောင်မြင်စွာ ခြေချနိုင်ခဲ့သည်။

“ဦး မလွယ်ပါလား ကပ္ပတိနိုဝီလ်ဆင်ရေ . . . မင်းဒုက္ခပေး လိုက်တာနဲ့ ရက်ပေါင်း(၆၀)ခန့်ပွဲကြီး ငါတစ်ယောက်တည်း ဆင်နွှဲနေချိန်ဟေ့ . . . ကြာရင်တော့ ငါ ရူးများရူးသွားမလား မသိဘူး . . . တစ်ခုပဲရှိတယ် . . . သျှိုသျှိုင်းအပေါ် ချစ်မိတဲ့ စိတ်ကလေး တွယ်ငြိနေသေးလို့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျိန်စာ ခစ်ပွဲကို ငါယုံကြည်ချက်အပြည့်”

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

တိုက်ပွဲဝင်နေတာ တပွဲတိန်ရေ”

ရန်ကုန်မြို့ရှိ တပွဲတိန်ဝီလ်ဆင်၏ သူငယ်ချင်း ဂျူးလူမျိုးကြီးနေထိုင်ရာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်သို့ ဂျပဒါမင်းအောင် ရောက်ရှိလာချိန်မှာတော့ (၃၈)ရက်တင်းတင်း ပြည့်ခဲ့ပါချေပြီ။

ကပ္ပတိနိုဝီလ်ဆင် ရောက်လာခြင်း ရှိမရှိ၊ ရှိခဲ့လျှင် အရေး ကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် အမြန်ဆုံးတွေ့လိုကြောင်း ဂျူးလူမျိုးကြီး နာဂုဏ်ခန့် ကို ဂျပဒါမင်းဝင် ပြောဆိုမေးမြန်း လိုက်ပါ၏။ သို့တိုင်အောင် နာဂုဏ်ခန့်ထံမှ အဖြေစကားက မရေ မရာနှင့် မသေမချော ရှိလွန်းလှပါသည်ကော။

“အေး မင်းရဲ့ကပ္ပတိန် ပြီးခဲ့တဲ့လထဲက ငါ့ဆီကို ရောက်လာခဲ့တယ် . . . သူနဲ့အတူ ထူးဆန်းတဲ့ အရုပ်လေး တစ်ရုပ်လည်း ပါလာသေးတယ်ကွဲ့ . . . ဒါပေမယ့် အရုပ် တလေးက လက်တစ်ဖတ်တောင် တျိုးနေလေတော့ ဒီအရုပ်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် သေသေချာချာ ပြန်ပြီးဖြုတ်ရှင်းမယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲဒါနဲ့ ငါတလည်း သူ့ရဲ့အရုပ်လေးကို ယူပြီးကြည့်လိုက် တော့ ရုပ်တုလေးရဲ့ မျက်နှာတစ်ခြမ်းမှာ မေးခြစ်ရာ အစင်းကြီးနဲ့ နောက်ပြီး မျက်လုံးတစ်လုံးကလည်း ဘာနဲ့ ထိုးကော်ထားသလဲ မသိဘူး . . . နှုတ်ကွင်းဟောက်ပတ်ကြီးဖြစ်နေတယ်လေ”

“ဒီ . . . ဒီလိုဆိုရင် အ အခု အခု အဲဒီမယ်တော်ရုပ်”

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

လေးကို ဦးလေးဆီမှာ သူ သူမေးခဲ့သေးလား ဦးလေး ဟင်”
 ဂျပမဒါမင်းဒင်က နာဂျစ်ခန့် ထံတွင် မယ်တော်ရုပ်တု
 လေး ရှိမရှိ အမောတကောပင် မေးခြင်းလိုက် ပါ၏။

“ဘယ်ရှိမှာလဲ မောင်ရင်ရယ် . . . ကပ္ပတိန်ဝိသိသင်
 က အဲဒီ ရုပ်တုလေးကို သူ့လက်ထဲကတောင် ချတာမဟုတ်ဘူး
 . . . ဒါပေမယ့် သူက တစ်ခုတော့ပြောသွားသေးတယ် . . .
 ဒီရုပ်တု လေးဟာ သာမည ရှေးဟောင်းရုပ်တုလေး
 မဟုတ်ဘူးတဲ့ . . . အဲဒါ သူ့ကိုယ်တိုင် အသေစိပ် ပြုပြင်
 ပြီးတာနဲ့ ငါ့ဆီမှာလာပြီး အပ်ထားလှည့်ပါ့မယ်ဆိုပြီး
 ထွက်သွားလိုက်တာ အခုအချိန်ထိကို ငါ့ဆီ ပြန်ရောက်
 မလာသေးပါဘူးကွယ်”

သွားပြီ။ မျှော်လင့်ချက် မှဲ့ငါးဝါးလေးတ ယခုမှပင်
 လမ်းစပြတ်တောက်သွားခဲ့ပြန်ပါပြီကော။ ကပ္ပတိန်ဝိသိသင်
 ဘယ်ကို ထွက်သွားသနည်း။ ဘယ်နေ့ပြန်လာမည်လဲဆိုတာကို
 နာဂျစ်ခန့်လည်း သေချာတပ်အပ် မပြောပြနိုင်ခဲ့ပါ။

“သူ ဘယ်ကိုသွားနိုင်မလဲ ဦးလေး . . . ကျွန်တော်
 သိသလောက်တော့ ကပ္ပတိန်မှာ သွားစရာ များများစားစား
 မရှိသလောက်ပဲ . . . ဒါမှမဟုတ် သူ ဘယ်နေ့လောက်
 ပြန်ရောက်နိုင်မယ်ဆိုတာကိုရော ဦးလေး သိနိုင်မလားဟင်”
 မေးသာမေးလိုက်ရသည်။ ငါ့မဒါမင်းဒင်ကိုယ်တိုင်

စိတ်ဓာတ်ကုဆင်းနေပါပြီ။ သည်တစ်ကြိမ်တော့ နာဂျစ်ခန့်က
 သူ၏ အကြည့်ချက်မှန်ကိုချွတ်ရင်း လက်ကိုင်ပဝါ တစ်ထည်ဖြင့်
 မှန်ကို ပွတ်သပ်နေကာ တစ်ခုံတပ်ခိုကို စဉ်းစား နေဟန်ရှိပါ၏။
 အတန်ကြာမှ သူ၏နှုတ်ဖျားမှ စကားလုံးအချို့
 ထွက်ကျလာပါလေ၏။

“အင်း . . . ခဏနေဦးကွယ် . . . မောင်ရင်၊ ဦးလေး
 စဉ်းစားမိပြီး . . . ကျ်ပျော်ဘက်မှာ . . . ဦးလေးရဲ့ ညီတစ်ယောက်
 ရှိတယ် . . . သူ့ဆီမှာ ခဏခိုပြီးနေရင်း ပျက်စီးသွားတဲ့ အရုပ်
 ကလေးကို ပြန်ပြီး ပြုပြင်ဖို့မယ်လို့တော့ ပြောသံကြားတယ်။
 မင်းသိမိပြီး အရေးကြီးလို့ တွေ့ချင် တယ်ဆိုရင်တော့ ဦးလေး
 လိပ်စာပေးလိုက်ပါ့မယ်”

နာဂျစ်ခန့်၏ နောက်ဆုံးစကားက ပြိုကွဲပျက်စီး လုလု
 မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်လေးကို ပြန်လည်၍ ရစ်သန်း
 လာသဖြင့် ဂျပဒါမင်းဒင် လှိုက်ခန့် ဝမ်းသာသွားမိပါသည်။
 ထို့နောက်မှာတော့ ကျ်ပျော်မှ နာဂျစ်ခန့်၏ညီဖြစ်သူ လိပ်စာကို
 ယူလိုက်ပြီး ရှေးဟောင်းဆွဲသွင်းအရောင်းဆိုင်မှ ကျောခိုင်း ထွက်
 ခွာခဲ့ပါတော့သည်။

ဂျပဒါမင်းဒင်၏ သွက်လက်သော ခြေလှမ်းများက
 တစ်ခုတည်းသော ယုံကြည်ချက်များရှိရာ နယ်မြေသို့ . . . ။

www.burmeseclassic.com

ရင်း ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ သတင်းအစအနမှန်သမျှကို ကောက်သင်း ကောက် စုဆောင်းနေသည့် ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ သူ၏ အခန်း ထဲမှာပင် ရပ်နှင့် ကြက်အူချောင်းတချို့ကို တွဲဖက်စားသောက် ရင်း အနားယူနေပါ၏။

အအေးဓာတ်ရစ်ပတ်မှုဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်စွမ်းရှိရန် အလို့ငှာ ရစ်နှစ်ပက်ခန့် သောက်ထားသည့် ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ အိုက်စပ်စပ်နှင့် ပူလောင်လာသဖြင့် ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက် သည်။

“အားပါး ဘယ်လို ရန်ကုန်ဆောင်းလဲ မသိဘူး၊ အိုက် စပ်စပ်နဲ့ ပူလောင်စပ်လောင်ကြီး ဖြစ်နေပါရောလားဟေ့ ဝှူး”

လေပူကြီးတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ရင်း ပြတင်း ပေါက် ရှိရာသို့ ဂျပဒါမင်းဒင် လျှောက်သွားမည်အပြုတွင် ခြေသံတချို့နှင့်အတူ ရှည်မျောမျောအရိပ်တစ်ခုက အခန်း တွင်းသို့ ထိုးကျလာသဖြင့် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“အဟမ်း ဟမ်း ဟင်”

ချောင်းခြောက်သံကြီးနှင့်အတူ ညိုညစ်ညစ်ကုတ်အင်္ကျီ တစ်ထည်ဝတ်လျက် ဦးထုပ်အစုတ်ကြီးကို မျက်နှာမပေါ် အောင် ဆောင်းထားသည့် လူတစ်ယောက်က အခန်းတွင်းသို့ ပိုင်စိုး ပိုင်နင်း ဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါ၏။

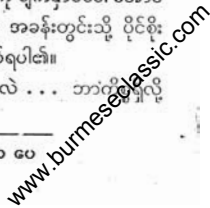
“ဟေ့ ဟေ့ မင်း မင်းဘယ်သူလဲ . . . ဘာကို လိုလို

အခန်း(၂၄)

ကျိန်စာသင့်သောလူတစ်ယောက် သို့မဟုတ်

မပီပြင်သော ရန်ကုန်ဆောင်းညည့်က မှုတ်ဝါး လမ်း ဓာတ်မီးတိုင်လေးများ၏ နီကျင်ကျင်အလင်းရောင်အောက်တွင် အေးခဲပျော်ဝင်လျက်ရှိပါ၏။ သို့သော် ရင်ကွဲနေဟန်ရှိသည့် ရန်ကုန်ဆောင်းသည် နှင်းမြူပွင့်အချို့နှင့် အအေးဓာတ်တို့ကို ကြံစွန့်ဖြန်းပက်ပေးရန် နှမော့တွန့်တိုနေလေသည်ထင့် . . .

ရန်ကုန်ကမ်းနားလမ်းရှိ တည်းခိုခန်းတစ်ခုတွင် တည်းခို

ငါ့အခန်းထဲကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ဝင်လာရတာလဲတွေ ဟင်"

ဂျမဒါမင်းဒင် ဟစ်အော်အေးမြန်းနေသည့်တိုင် ထိုသူက ချက်ချင်းပြန်မပြော၊ ကုတ်အင်္ကျီလက်နှစ်ဖက်စလုံး လက်နှိုက် လျက် ပေ၍ရပ်နေပါ၏။

အတန်ကြာမှ ထိုသူထံမှ အက်တွဲကဲ့ရူတတ အသံတစ်ခု ထွက်ကျလာခဲ့သည်။

"ဂျမဒါ မင်းဒင် . . . မင်းကိုငါ ကျီအေးနေတာ ပါကွာ . . . ဟင်း ဟင်း မင်းငါ့ကိုတောင် မမှတ်မိတော့ ပါလား ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

သည်တော့မှ ဂျမဒါမင်းဒင် ဝစ်သားပီပီ ကပ္ပတိန် ဝီလ်ဆင်၏ အသံကို ကျက်မိသွားပြီး ဝမ်းသာအားရဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက် ပါ၏။

"ဟာ က . . . ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် . . . ဝမ်း . . . ဝမ်းသာ လိုက်တာကွာ . . . ငါ . . . ငါ မင်းကို အနေတကြီး တွေ့ချင်တဲ့ လိုက်ပြီးရှာနေတာကွာ . . . ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဘဲကောင်းတဲ့ မင်းကိုပြန်ပြီး တွေ့ရတာပါလား ကပ္ပတိန်ရယ်"

ဂျမဒါမင်းဒင်တစ်ယောက် သောက်ထားသည့် ဂျမဒါ အရက်ရှိန်တို့ပင် ဘယ်ပျောက်သွားသည်မသိ၊ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကို မဖျော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသည်မို့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားမိသည်။ သို့တိုင်အောင် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ကမူ ဟက်ဟက်

ပက်ပက်မချို့ သူ၏ အမြဲတမ်း တက်ကြွပျော်ရွှင်နေသည့် အမူအကျင့်တို့သည် ဘယ်ဆီ ထွက်ပြေးသွားကြလေပြီမသိ၊ အေးတိအေးစက်နှင့်သာ ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။ ပြီးမှ . . .

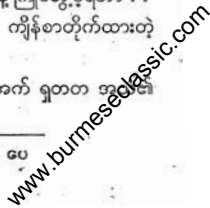
"ဘာလဲ မင်းငါ့ဆီက မယ်တော်ရုပ်တုကို ပြန်ပြီးယူဖို့ လိုက်မှာနေတာမဟုတ်လား"

ရုတ်တရက် ပြန်၍မေးလိုက်သည့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ စကား ကြောင့် ဂျမဒါမင်းဒင် ဘာပြန်၍ဖြေကြားရမည်မသိ ပြစ်သွား ပါ၏။

"ဟင် ကပ္ပတိန်ရယ် . . . ဒါတွေကို ကြိုပြီး သိ သိနေတယ် ဟုတ်လား"

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဒါတွေက လောကကြီးရဲ့ မထူးဆန်း လှတဲ့ အသေးအမွှေးကိစ္စလေးတွေပါကွာ . . . အချိန်တန်ရင် အရာအားလုံးဟာ သူ့နေရာသူ ပြန်ရောက်သွားရတာချည်းပဲ မဟုတ်လား . . . ဟင်း ဟင်း . . . ငါသာ မိုက်မိုက်မဲမဲနဲ့ လောဘဖက်ပြီး မကြံစည်သင့်တဲ့ အရာတစ်ခုကို ကြံစည် လုပ်ကိုင်ခဲ့မိလို့ အခုလို ဒုက္ခဆိုးကြီးတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာ . . . ဒီမှာဌမဒါ . . . ဒီမယ်တော်ရုပ်တုဟာ ကျိန်စာတိုက်ထားတဲ့ ရုပ်တုကွာ သိရဲ့လား"

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ ကဲ့အက်အက် ရူတတ အသံ၏

နောက်ဝယ် နာကျည်းသံ၊ ဒေါသသံများက ရောယှက်မှု ပါနေသယောင်။ ရုတ်တရက် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် က ဂျပဒါမင်းဒင်ကို ကျောခိုင်း၍ ရပ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ဆောင်းထားသည့်ဦးထုပ်အစုတ်ကြီးကို ချွတ်လိုက်သည်။ နောက် နောက် မျက်နှာပေါ်မှ ပတ်တီးစများကို ပြည်လျှော့လိုက်သည်။ ပြီးမှ မီးအလင်းရောင်အောက်သို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာပြီး ဂျပဒါမင်းဒင်ရှိရာဘက်သို့ မျက်နှာကို လှည့်၍ပြလိုက်ပါ၏။

“ဟာ အား”

မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် ဂျပဒါမင်းဒင်၏ နှုတ်ဖျားမှ အာမေဇိုတ်သံတချို့ပင် ခုန်ထွက် သွားကြသည်။

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဘယ် ဘယ်လိုများဖြစ်ရတာလဲ ကပ္ပတိန်ရယ်”

ဂျပဒါမင်းဒင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ မျက်နှာကြီးက တကယ့်ကို ကျောချမ်းစရာပါပင်တည်း။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးမှာ လုံးဝမရှိတော့ ညိုမှောင် မည်းနေသည့် မျက်ကွင်းချိုင့် ဟောက်ပက်ကြီးက ကျောချမ်း ကြက်သီးထဖွယ် မြင်တွေ့နေရပါ၏။

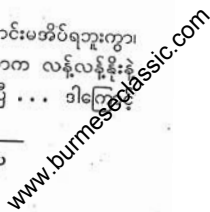
ထို့အပြင် နားရွက်အထိလည်း ကန့်လန့်ဖြတ် ခုတ်ဖျက်

ကြီးတစ်ခုက မျက်နှာတစ်ခြမ်းနီးပါး နေရာယူထားသဖြင့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏အသံကိုသာ မမှတ်မိလျှင် မည်သို့မျှ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မှန်း မည်သူမှ သိကြမည်မဟုတ်။ ကြောက်မမန်းလိလိ ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် မျက်နှာကြီးနှင့် ကပ္ပတိန် ဝီလ်ဆင်ကိုကြည့်ကာ ဂျပဒါမင်းဒင် တုန်လှုပ်သွားမိပါသည်။

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း အဲဒီနတ်ဆိုးရုပ်တုလေးကြောင့် ငါ ဝါတွေ့ ဖြစ်ခဲ့ရတာကွ သိလား ဂျပဒါ . . . နတ်ရုပ် တစ်ထောင်မယ်တော်ဟာ ကြောက်စရာ ကျိန်စာဆိုးတွေကို သယ်ဆောင်ပေးလာတဲ့ နတ်ဆိုးစေတမန်တစ်ပါးပဲကွ . . . အဲဒီ ကျိန်စာတွေတိုက်တာတဲ့ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ငါ အမြန်ဆုံး လွှင့်ပစ်ချင်နေတာ ဟင်း ဟင်း”

ဟုတ်သည်။ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ စကားသံများက နာကျည်း မှုဖျားနှင့် ရောစွက်နေပါ၏။ မည်သည့်အချိန်ကာလ တည်းက ဤကဲ့သို့သော ကြမ္မာဆိုးကြီးကို ကြုံတွေ့ စားလာခဲ့ရသည်မသိ။ ဖြူလျော်လျော်မျက်နှာ၊ ပိန်လို့ များတော့သော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ယခင်ကထက် ပို၍ ဆိုးကျသွားသည်ထင် . . .

“ညညဆိုရင်လည်း ကောင်းကောင်းမအိပ်ရဘူးကွာ၊ ပိတ်မက်ဆိုးတွေ ခဏခဏမက်၊ အိပ်ယာက လန့်လန့်နိုးနိုး ခြောက်တော့ အိပ်ရမှာတောင် ကြောက်နေပြီ . . . ငါကြောက်

ဒီနတ်ရုပ်တုကို ငါလွှင့်ပစ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ ကြာပြီ ... ဒါပေမယ့် မင်း မင်းလာအောင် ငါ ငါစောင့်နေတာ ဂျပဒါ။

ကပ္ပတိန်နီဝီလ်ဆင်၏ စကားများက တစ်ခါတစ်ရံ ဂျပဒါမင်းဒင် ပင် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေပါ၏။ ကြည့်ရသည်မှာ အိပ်ပျက်ညနွှဲ ချောက်ချားသွေးပျက် ဖွယ်ရာများကို ညစဉ် ကြုံတွေ့နေရသဖြင့် စိတ်များ ရူးသွပ် သွားလေပြီလားဟု ထင်မိသည်။

ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ တစ်လကျော်ကျော်အတွင်းမှာပင် ခန္ဓာကိုယ်ရော၊ စိတ်ပါ ချွံ့ချွံ့ကျသွားသည့် ကပ္ပတိန်နီဝီလ်ဆင်၏ အဖြစ်ဆိုးကြီးကိုကြည့်ကာ လွယ်ရှိထန်မှ နတ်ဆရာဂီလီယို မီးခိုးလှိုင်းကြိုတင်နိမိတ်များကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာမိပါ၏။

နိမိတ်ဖတ်မီးခိုးလှိုင်းထဲတွင် စစ်ဦးထုပ်ကြီးတစ်လုံး ပျက်စီးအုပ်လုနီးပါးဆောင်းထားပြီး ကုတ်အင်္ကျီအနက်ကြီး လက်နှစ်ဖက်နှိုက်ကာ သူ့နေကပ်မှ အရိပ်လို တကောက်ကောက် လိုက်နေသူမှာ ကပ္ပတိန်နီဝီလ်ဆင်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေ သည် ယခုမှပင် ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ခဲ့ပါချေပြီတည်း။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် နတ်ဆရာဂီလီယို၏ အမိန့် တွဲ ရွာတအသံကြီးက ဂျပဒါစစ်အောင်၏ နားထဲတွင် ပုံမှန် ညံ့ ကြားယောင်လာမိပါသည်။

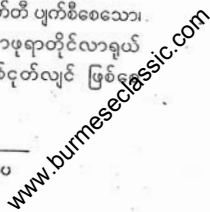
“အို လူစိမ်းတို့ . . . ” သင်ဟာ လွယ်ရှိထန်မှ

ကံကြမ္မာဆိုးတွေကို သယ်ဆောင်လာတဲ့သူ မှန်ပေမယ့် ကံကြမ္မာ ကောင်းကလည်း သင့်အပေါ်မှာပဲ ဗုတည်နေတယ် . . . ကံကြမ္မာကြီးတန်းပေါ်မှာ အသက်စွန့်ပြီး လမ်းလျှောက်နေရတဲ့ သင့်ကို နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ကြီး ကောင်းချီးမင်္ဂလာ တွေ ပေးပါစေ . . . ထို့အတူ လွယ်ရှိထန်ပေါ်သို့ ကျရောက် လာမည့် ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးကြီးတွေဟာလည်း သင်နဲ့အတူ ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ပါစေသတည်း”

နတ်ဆရာဂီလီယို၏ နိမိတ်ဖတ်မီးခိုးလှိုင်းမှ ပဲ့တင် သံများက ဂျပဒါမင်းဒင်အနီးတွင် ဝေဝဲစီးပျောနေကြ သည်သို့။ ထို့အတူ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ နတ်ရုပ်တစ်ထောင် မယ်တော်၏ ကျိန်စာဆိုးများက ကပ္ပတိန်နီဝီလ်ဆင်အပေါ် တန်ပြန် သက်ရောက်မှုများကလည်း မယုံနိုင်ဖွယ်ရာပင်တည်း။

ကပ္ပတိန်နီဝီလ်ဆင်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း နတ်ရုပ် တစ်ထောင် ကျောင်းတော်ကြီးအတွင်းရှိ ကျောက်စာချပ်ကြီး များတွင် ရေးထိုးထားသည့် ပုဂံခေတ် ကျိန်စာဆန်ဆန် စာပိုဒ်များကို တရေး ရေးနှင့် ပြန်လည်မြင်ယောင်နေမိပါ၏။

“အမျှင်ခုနစ်ဆက် ညက်ညက်ပြုတ်တီ ပျက်စိစေသော၊ အဝီစိအထဲ ငရဲကျက်ရယ် အကမ္ဘာဘာဖုရာတိုင်လာရယ် ပျက်လည်၊ မကျွတ်တတ်သည် ငရဲသစ်ငုတ်လျှင် ဖြစ်စေ သတည်း”

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျောက်ရုပ်ဘုရားရုပ်နွယ် ငေးငိုင်းကား စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းလျက်ရှိသည့် ကပ္ပတိန်နီဝိလ်ဆင် ကို ဂျပမဒါမင်းဒင် အားပေးနှစ်သိမ့်ရပေဦးမည် မဟုတ်ပါလား။

“စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့ ကပ္ပတိန်နီရာ . . . ဒါတွေက တိုက်ဆိုင်မှုသက်သက်တွေ ဖြစ်မှာပါကွာ . . . ဘာမဟုတ်တဲ့ သက်မဲ့အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်က ဘယ်လိုလှုပ်ပြီး အန္တရာယ် ပေးနိုင်မှာတဲ့လဲ”

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း အဲဒါက မင်းရဲ့အထင်ပဲ ဂျပမဒါ ငါတကယ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာက ဒီထက်မက ဆန်းကြယ်လှတဲ့ မဟုတ် နိုင်အောင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုတွေပဲ ဟောဒါက ကြည့်စမ်း ဂျပမဒါ”

ကပ္ပတိန်နီဝိလ်ဆင်က စတင်တွေ့ရှိချိန်ကတည်းက တုတ်အင်္ကျီ ညာလက်ကို အိတ်ထဲသို့နှိတ်ထားခဲ့သည်။ ယခုပေး ထိုညာ လက်မှ အင်္ကျီစ တွဲသောင်းကြီးကို ဂျပမဒါမင်းဒင်အား ဆွဲယူ ထုတ်ပြလိုက်သည်။

“ဟင် ဖာ လက် လက် လက်ပြတ်ကြီး”

ရုတ်တရက်မြင်တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ဂျပမဒါမင်းဒင်ခမျာ မယုံကြည်နိုင်အောင်ပင် ဒုတ်ယူပျက်လုံးပြူးကာ အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရပြန်ပါပြီ။ ကပ္ပတိန်နီဝိလ်ဆင်၏ လက်တစ်ဘက်သည် ဘဘောင်းဆံ့

တိတ်ချိန်ရုံ ပြတ်လျက် ရှိသည်ကို သွေးပျက်ချောက်ချားစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။

“ဟင်း ဟင်း အဲဒါကြောင့် ငါမင်းကို ပြောနေတာပေါ့ ဂျပမဒါ . . . အဖြစ်အပျက်တွေက တကယ်ကို မယုံနိုင် ခလောက်အောင် တိုက်ဆိုင်လွန်းလှပါတယ်လို့ . . . ဟောဒီ မှာလည်း ကြည့်လိုက်ဦး . . . မင်းကို စောင့်မျှော်နေတဲ့ မယ်တော်ရုပ်တုလေး . . . သေသေချာချာစစ်ဆေးကြည့်ဦး၊ အရင်ကလို ဟုတ်သေးရဲ့လားလို့”

ပုဂံပိုင်းတစ်ပိုင်းနှင့် ရစ်ပတ်ထားသည့် မယ်တော်ရုပ်တု လေးကို ဂျပမဒါမင်းဒင်အား ကပ္ပတိန်နီဝိလ်ဆင်ကိုယ်တိုင် ကမ်းပေး လိုက်သည်။ ဂျပမဒါမင်းဒင်မှာ သိချင်ခေတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ထား သည့် ပုဂံပိုင်းကို မြည်ချလိုက်ပါ၏။

“ဟင် . . . ဘယ် . . . ဘယ်လိုဖြစ် ဖြစ်သွားတာလဲ ကပ္ပတိန်နီ”

ဂျပမဒါမင်းဒင်မှာ သူမြင်တွေ့လိုက်ရသည့် နတ်ရုပ် တစ်ထောင်မယ်တော်ရုပ်တုလေးကိုကြည့်ကာ ပါးစပ်အဟောင်း သားနှင့် အံ့အားသင့်သွားပါတော့သည်။ ဟုတ်သည်။ ကပ္ပတိန်နီဝိလ်ဆင် ကိုယ်တိုင် ပြန်လည်ပေးအပ်လိုက်သည့် မယ်တော်ရုပ်တုလေး တွင်လည်း ကပ္ပတိန်နီဝိလ်ဆင်ကဲ့သို့ပင် ရရှိထားသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် များက ထပ်တူအချို့

ဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့မြင် လိုက်ရပါစေပြီတည်း။

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဒီ ဒီတစ်ခါ တိုက်ဆိုင်မှုတွေက ရိုးမှရိုးရဲ့လား . . . နတ်ဆရာဝင်လီယိုကြီးပြောသလို နတ်ရွတ်တစ်ထောင်မယ်တော်ရဲ့ ကျိန်စာဆိုးကြီးတွေကြောင့်လား . . . ဒီလိုဖြစ်ရပ်မျိုးတွေဟာ တကယ် တကယ်ရော့ဟုတ်ရဲ့လား။”

မယ်တော်ရွပ်တု၏ ဘယ်ဘက်မျက်စိတွင် စားခက်မှု မျက်နှာပေါ်မှ နားရွက်အထိ ကန့်လန့်ပြတ်ခားခြစ်ရာကြီးတစ်ခုနှင့် ညာလက်တစ်ဖက်က တာတောင်ဆစ်မှ တံတီးနီရို ပြတ်သွားသည့် နတ်ရွပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ရပ်တုလေးသည် သက်ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သည့်တိုင် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်အား အပူတကယ်ပင် ကျိန်စာသင့်စေခဲ့သည်လေလား။

“ဒီဖြစ်ရပ်တွေဟာ အမှန်တော့ ငါ့မိခင်မိမိ ကံကြမ္မာလှည့်စားမှုနဲ့ နတ်ရွပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ကြီးနဲ့ အလို့အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ ဂျမဒါ . . . နတ်ရွပ်ဘင်ဆောင် ကျိန်စာအောက်ဆုံးအပိုဒ်မှာ ပါရှိတဲ့အတိုင်း ‘အင်ဒီအထဲ ငရဲကျက်မှူး’ အကမ္ဘာဘာမှရာတိုင် လာရယ်ခွတ်လည် မကျွတ်တတ်သူ ငရဲသစ်ငုတ်လျှင် ဖြစ်စေသတည်း’ ဆိုသလို ငါ့ကျားပျိုစော်ကားခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုတွေဟာ ဘုရားအဆူဆူလာပြီး ချွတ်ပါရင်တောင်မှ မကျွတ်မလွတ်နိုင်ဘဲ ဟိုအင်ဒီငရဲမှာ တော့သစ်ငုတ်ရိုက်သလို စွဲစွဲမြဲမြဲ ခံရဦးမှာ အသေအချာပဲ ဂျမဒါ။”

ရေ ဟင်း ဟင်း”

ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်က သူ၏ လက်ရှိကံကို တော်တော်ပင် စိတ်ကုန်နေပုံရသည်။ သူ၏ သွင်ဟန်ကို ကြည့်ရသည်မှာလည်း အာဆရ။ ဖြူဖတ်ဖြူလှော်မျက်နှာနှင့် ပိန်လို့ချုံးကျနေသည့် ခန္ဓာကိုယ်က စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်တော့လေပြီထင်။ အရာအားလုံး နတ်ရွပ်တစ်ထောင်မယ်တော်အလိုကျ ဟူ၍ပင် ပုံအပ်ထားလေပြီလား။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်တစ်ယောက် ငါတို့ပြန် လည်လာသည်ထင် . . . လွယ်ရီထန်မှ နတ်ရွပ်တစ်ထောင် မယ်တော်ရပ်တုလေးကို ခိုးယူထွက်ပြေးခဲ့ရာမှ အစပြု၍ ကြုံတွေ့ရင် ဆိုင်ခဲ့ရသော အဖြင့် အပျက်အားလုံးကို ဂျမဒါမင်းဒင်အား ခရေစေတွင်းကျ ပြောပြလိုက်ပါလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂၅)

ဂြိုဟ်ဆိုးမွေ့တဲ့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျိန်စာ

နေခြည်နွေးနွေးမျှသာ ဖြာဆင်းကျလျက်ရှိသော နံနက်
ခင်းတစ်ခု အလွန်တွင် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်တစ်ယောက် ရန်ကုန်
မြေသို့ အောင်မြင်စွာခြေချနိုင်ခဲ့သည်။ ရောက်လျှင် ရောက်ကျန်
ပင် ဂျူးလူမျိုးကြီး နာဂျစ်ခန်တံသို့ အရင်ဆုံး ဝင်ရောက်
အကြောင်းကြားခဲ့ပါသည်။

“ဒီရုပ်တုဟာ အင်မတန်ရှားပါးတဲ့ သစ်ကနု”

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

(သက်နိုးနက်)သားနဲ့ထုလုပ်ထားတာဝိလ်ဆင်ရဲ့လက်ရာကလည်း
ပုဂံခေတ်ဦးပိုင်းကာလနဲ့မတိုင်းမယိုမိမ်း အချိန်လောက်ကပဲ။
ဒါလောက် လက်ရာကောင်းလက်ရာသန်ဖြစ်ရဲ့နဲ့ အခုလို
အစင်းရာ၊ အခြစ်ရာတွေ၊ ဓားထစ်ရာတွေနဲ့ နောက်ပြီး
လက်တစ်ဖက်က ကျိုးထားသေးတာဆိုတော့ တော်တော် နှမော
စရာ ကောင်းသား”

ဂျူးလူမျိုးကြီး နာဂျစ်ခန်က စားပွဲထက်တွင်
တင်ထား သည့် သစ်ကနုမယ်တော် ရုပ်တုလေးကို
သေချာစေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရင်း ကျိုးပျက်သွားသော
အစိတ်အပိုင်းများကြောင့် နှမောတသစွာ ပြောဆိုလိုက်ပါ၏။

“ဪ... ယူလာတုန်းက အကောင်းပကတိပဲ
နာဂျစ်ခန်ရ၊ ရထားပေါ်မှာ ကိုရွှေဂျပန်တွေက အိတ်တွေဖွင့်ပြီး
ဟိုရွာဒီရွာနဲ့ဆိုတော့ လန်ဖျန်ပြီးဝှက်မိဝှက်ရာ ဝှက်ထား
လိုက်တာ ပြန်ပြီးထုတ်ယူတော့ ဘယ်လိုမှ ပြန်ထုတ်ယူလို့
မရတော့တာနဲ့ ဓားမြှောင်နဲ့ ဖျက်ဆီးပြီး ထုတ်ယူခဲ့ရတာ...
ဒါကြောင့် အခုလို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်သွားရတာလေ”

ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်က ဖန်ချိုင်ထဲမှရေကို ရေခွက်ထဲသို့
လောင်းထည့်လိုက်ပြီး တစ်ကျိန်တည်း သောက်ချလိုက်ပါ၏။
ပြီးမှ...

“ဒါပေမယ့် ဘာမှမပူနဲ့ နာဂျစ်ခန်... နာဂျစ်ခန်”

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

သွားရင်း ဟိုမှာ ဆယ်ရက်လောက်နေတုန်း ဒီရုပ်တုကို အားလုံး အကောင်းပကတိဖြစ်သွားအောင် ပြုပြင်လိုက်မယ် . . . ငြီးမှ နာဂျစ်ခန့် ဆီကို လာပြီး အပ်နှံထားမယ်။ အင်္ဂလန်ကို ပြန်ခွင့်ရတော့မှပဲ . . . ဒီရုပ်တုလေးကို ပြန်ပြီးယူတော့မယ်”

ထိုကဲ့သို့ နာဂျစ်ခန့်ကို ကတိပေးကာ နောက်တစ်နေ့တွင် မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို အိတ်တွင်ထည့်၍ ကျွဲပျော်နဲ့ နာဂျစ်ခန့်၏ညီငယ် နာဂျီး ထံသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွဲပျော်သို့ သွားရန်အတွက် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်မှာ စီစဉ်ပရောဂျိတ်သည်များကို စီစဉ်လျက် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းမှ ဆင်းလာခဲ့ပါသည်။

အချိန်က ညနေခင်းဖြစ်သဖြင့် ရန်ကုန်မြစ်ရေသည် ကောင်းကင်မှ တိမ်ရောင်စုံဖြင့် ထင်ဟပ်ကာ လှအောင်တိုင်း လှနေပါလေ၏။ ဆိပ်ကမ်းမှာတော့ ကုန်တင်ကုန်ချပစ္စည်းများ ခရီးသွားပြည်သူများ၊ ဝန်ချိစက်ကြီးများ၊ သင်္ဘောကြီးငယ်များနှင့် ပြည့်ကျပ်စည်ကားလျက်ရှိသည်။ သင်္ဘောတစ်စင်းကပ်တိုင်း ကုန်းဘောင်ထိုးလိုက်၊ ခရီးသည်များ ဆင်းလိုက်ထက်လိုက်နှင့် စည်ကားရှုပ်ထွေးနေချိန်လည်း ဖြစ်ပါ၏။

ဝန်ချိစက်ကြီးများကလည်း သင်္ဘောကြီးများပေါ်မှ ကုန်ပစ္စည်းများကို တဒီးဒီးနှင့် ဖော်မြည်ကာ ကူးချည်သန်းချည်နှင့် သယ်ချနေပါ၏။

ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အိတ်တစ်လုံးကိုသာ ကျောတွင်

လွယ်လျက် သူငယ်ချင်းနာဂျီး ထံတွင် အနားယူရင်း ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ဦးမည် ဟူသော အတွေးစိတ်ကူးဖြင့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် တစ်ယောက် ကုန်းပတ်ဘောတံတားပေါ်တွင် ရောက်ရှိနေပါပြီ။

မြစ်ပြင်ကိုဖြတ်၍ တိုက်လာသော လေနုကလေးကို ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ဘစ်ဝကြီး ရှုရှိုက်လိုက်ပြီး ပေါ့ပါးစွာ မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် . . .

“ဟေး . . . ဟေး . . .”

ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်သံကြီးတစ်ခုနှင့် အတူ သူ့ရပ်နေရာသို့ ရိပ်ခနဲပြေးဝင်လာသည့် အရိပ်မည်းကြီး တစ်ခု မျက်စိထောင့်စွန်းတွင် ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသဖြင့် လက်နှင့် ကမ်းကတမ်း ကာထုတ်လိုက်သည်။

“ဟေး . . . ဟာ . . .”

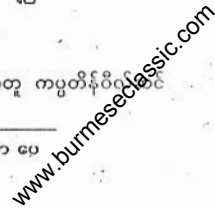
“ဟာ တရိန်းစက်သီးကြီး . . . စက်သီးကြီး ပြုတ်ကျ လာပြီဟေ့”

ဇိုင်းဝန်းဟစ်အော်လိုက်သည့် အော်ဟစ်သံကြီးများ ကြောင့် လက်ဖြင့် အချိန်မီတားဆီးလိုက်ပါသော်လည်း ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် နောက်ကျသွားခဲ့ပါချေပြီ။

“ဦး . . . ဦး . . . ခုံး”

“ဟာ . . . အ . . . အား”

ခုံးကန်မြည်ဟီးသံကြီးနှင့်အတူ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်

မျက်လုံးအစုံမှာ မီးပွင့်ထွက်သွားပြီး လောကကြီးတစ်ခုလုံး
မှောင်အတိ ကျသွားပါတော့သည်။
◆ ◆ ◆

ရန်ကုန်ဆောင်းညည့်သည် နီကျင်ကျင်မီးတိုင်များ၏
ရင်ခွင်ထဲဝယ် နှစ်မြိုက်စွာ အိပ်မောကျလျက်ရှိသည်။ ရံဖန်ရံခါ
ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်သွားသည့် ကားစက်သံသဲ့သဲ့ကစား
အိပ်မောကျနေသည့် ညည့်ရင်ခွင်ကို လှုပ်နှိုးနေပါလေ၏။

ကြေကွဲဆို့နှစ်စွာ ပြောပြနေသည့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏
ကျိန်စာ သင့်ခဲ့သော ဘဝ၏ အစိတ်အပိုင်းအချို့ကို
ဂျပဒါမင်းဒင် ချောက်ချားစွာ နားထောင်နေမိသည်။

“ဒါဟာ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုပါလို့ ပြောလို့ မရတော့ဘူး
ဂျပဒါ . . . ဝန်ချီစက်က ကြီးပြတ်ပြီး အရှိန်နဲ့ ပြန်လွှဲပြီး
ပြုတ်ကျလာတဲ့ စက်သီးကြီးဟာ ငါ့ရဲ့ မျက်နှာတည့်တည့်

www.burmeseclassic.com

ကိုမှ တည့်တည့်ကြီး တိုးဝင်လာခဲ့တာဟာ တိုက်ဆိုင်မှုပါလို့ ဆိုရင် အဲဒီတိုက်ဆိုင်မှုဟာ ဟို နတ်ဆရာဝီလီယံနဲ့ နိမိတ်ဖတ် မီးခိုးငွေ့လှိုင်းထဲက ကံကြမ္မာကျိန်စာဆိုးကြီးပဲ ဖြစ်ရမယ် ဂျမဒါ နာကျည်းကြေကွဲသံ . . .

ထိုထက်ပို၍ ဆိုးဝါးသော နာကျည်းကြေကွဲသံလှိုင်းတစ်မျိုးက ကမ္ဘာတိုက်ဆိုင်ဆင်နွှဲ ရင်ခေါင်းထဲ ဆီမှ တိုးတိုက်လွင့်စင်ထွက်ကျလာခဲ့သည်။ . .

ဂျမဒါမင်းဝင်ကမူ ကပ္ပတိန်နီလ်ဆင်၏ ကျိန်စာသင့် မျက်နှာကြီးကိုသာ အသိမဲ့စွာကြည့်ရင်း ရင်ကွဲသံကြီးတို့သာ နားထောင်နေမိသည်။

“ဒီမှာ ဂျမဒါ . . . ငါဟာ စစ်သားတစ်ယောက် ပါကွာ . . . စစ်သားမှ ဟိုအိန္ဒိယပြည်က ဆင်းမလား စစ်ပညာ သင်ကျောင်းမှာ သင်တန်းတက်လာခဲ့တဲ့ စစ်သားတစ်ယောက် စစ်ပွဲအတွေ့အကြုံတွေနဲ့ လက်တွေ့ အနီးကပ်တိုက်ပွဲတွေပါ ရင်ဆိုင်လာခဲ့တဲ့ သူတစ်ယောက်က လျှစ်မြန်ဖျတ်လတ်မှု အပိုင်းနဲ့ ရဲရင့်တက်ကြွတဲ့သွေးတွေက သွေးကြောထဲမှ အမြဲတမ်း လှည့်ပတ်စီးဆင်းနေတာမဟုတ်လား။”

စကားပြောဆိုရင်းမှ အသက်ရှူသံပါ ဖြင်းထန်လာပြီး အမောဖောက်သကဲ့သို့ မောဟိုက်သံကြီးပါလာသည်။ ကပ္ပတိန်နီလ်ဆင် ခဏမျှ စကားပြောတန်ဆွားသည်။ အတန်ကြာမှ . . .

“ဟင်း ဟင်း လှစ်ခနဲဆိုရင် အမြဲတမ်း ဖျတ်ခနဲ လှုပ်ရှား ရှောင်တိမ်းကွင့်မို့တဲ့ ငါဟာ စက်သီးကြီးပြုတ်ကျလွင့်စင်လာ တာတို သီလိတ်တာနဲ့ ဘယ်ဘက်ခြမ်းကို သတိရှိရှိနဲ့ ခုန်ရှောင် လိုက်နိုင်တယ် . . . ဒါ ဒါပေမယ့် ဂျမဒါရေ ငါ့စိတ်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် အင်အားကြီးတဲ့ အရာတစ်ခု ခုက ငါ့ကို စက်သီးကြီးပြုတ်ကျလာတဲ့ ညာဘက်ခြမ်းကို ပြန်ပြီး တွန်းပို့လိုက်သလို င် ခံစားလိုက်ရတယ်လေ။”

“တစ်ချိန်တည်း အချိန်ကိုက်ပြေးဝင်လာခဲ့တဲ့ စက်သီး ကြီးကို အချိန်မီရုံလေး ငါ့ရဲ့ ညာလက်နဲ့ ကာထားလိုက်နိုင် ပေမယ့် ဟိုးအမြင့်ကနေ ပြုတ်ကျလာတဲ့ အရှိန်ဟာ ပြင်းထန် လွန်းတာကြောင့် ငါ့ရဲ့လက် ကြေမွကျိုးကြေသွားရုံမကဘူး။ မျက်လုံးပါဖောက်ပြီး ထုတ်ပစ်လိုက်ရတဲ့အထိ အကြီးအကျယ် ဝဏ်ရာရခဲ့တယ် ဂျမဒါ။”

ကမ္ဘာတိုက်ဆိုင်ဆင်၏ နာကျည်းပေါက်ကွဲသံကြီးနှင့်အတူ ရှိကိုင် သံကြီးနှင့် ခြောနေသော စကားလုံးများက ဂျမဒါမင်းဝင် ၏ ရင်ဝက် မီးကြွေးတစ်ခုနှင့် ဆောင့်ထိုးလိုက်သည့်နှယ် ပါတည်း။

သူ၏ သူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်၊ အထက်အရာရှိ လည်းဖြစ်သော ကပ္ပတိန်နီလ်ဆင် ၏ ကျိန်စာသင့်အဖြစ်ဆိုကြီး ကြောင့် သူ၏ ရက်(၆၀)အဆိပ်ကိုပင် ဂျမဒါမင်းဝင်

www.burmeseclassic.com

မေ့လျော့နေမိ ပါသည်။ အမှန်စင်စစ် နတ်ရုပ်တစ်ဆောင် မယ်တော်၏ ကျိန်စာနှင့် နတ်ဆရာဂီလီယို၏ နှိမိတ်ဒတ် မီးခိုးငွေ့လှိုင်းသည် ကာယကံနှင့် ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်ကိုသာမက သူ့ကိုပါ အဖျားခတ် ကျိန်စာ သင့်စေတော့မည်လေလားဟု . .

ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ သက်ပြင်းမောကြီးတစ်ခုကို မသက် မသာ ချလိုက်ရင်း သူ့ကိုယ်တိုင် ခံစားနေရသည့် လွယ်ရွံ့ထန်မှ ရက်(၆၀)အဆိပ်ဆေးအကြောင်းကို ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်အား ဖွင့်ဟ ပြောကြားရန် လှမ်း၍ကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင် က စားပွဲပေါ်မှ နတ်ရုပ်တစ်ဆောင် မယ်တော်ရုပ်တုလေးအား ဖူးစူးဝါးဝါး စိုက်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့နေရသည်မို့ အလိုက်သိဥာပင် ငြိမ်၍နေလိုက်ပါ၏။

ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်မှာ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ဖူးစူးရုံမှ ကြည့်နေ ရင်းမှ သူ၏ တစ်ဘက်တည်းသာရှိသော မျက်လုံး တစ်လုံးသည် မီးဝင်းဝင်း တောက်လာလောသည်လား။ ထိုစဉ်မှာပင် ရုတ်တရက် ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင် က မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ဆတ်ခနဲ ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး တုန်တုန်ရင်ရင်အသံကြားဖြင့် . . .

“ဟီး ဟီး ငါ ငါ အခုလို ဖြစ်ရတာ ဒင်းကြောင့် ဒင်းကြောင့် . . . ဒီ ဒီ မယ်တော်ရုပ် ရုပ်တု ငြိမ်မွေ့လို့ . . .

ကိုင်း ရွပ်တယ်ကွာ သေခင်း သေကြစမ်း သေကြစမ်းကွာ”
ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်မှာ ခူးသွပ်သွားသူတစ်ယောက်နှယ် မယ်တော် ရုပ်တုလေးကို အုတ်နံရံဆီသို့ ဒေါသတကြီး ပစ်ပေါက် လိုက်သည်။

“ဦး . . . ခွမ်း . . .”

“ဟာ ဟော မလုပ်နဲ့ ခဲလုပ်နဲ့ ကပ္ပတိန်”

ဂျပဒါမင်းဒင် သတိရ၍ အော်ဟစ်တားမြစ် လိုက်သည့်တိုင် နောက်ကျသွားခဲ့ပါပြီ။ နတ်ရုပ်တစ်ဆောင် မေတ္တာရှင် လိုင်နင်မယ်တော်ရုပ်တုလေးက အုတ်နံရံနှင့် မြင်းထန်စွာ ခိုက်ခတ်မိသဖြင့် ကြမ်းပြင်ထက်တွင် ခေါင်းတခြား၊ ကိုယ်တခြားဖြင့် လုံးဝ ပျက်စီးသွားခဲ့ပါချေပြီကော . . .

ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်ကို လှည့် ကြည့်လိုက် တော့ တုလားထိုင်တစ်လုံး ပေါ်တွင် အရုပ်ကြီးပြတ် ထိုင်ချလိုက်ပြီး တတီးတီးနှင့် သူ့ရူး တစ်ယောက်နှယ် ရှိုက်ငင်ငိုကြွေး နေသည်ကိုသာ ဂျပဒါ မင်းဒင် တွေ့မြင်လိုက်ရပါတော့သည်။

“ဟင် . . . ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ကပ္ပတိန်ရာ၊ ဟိုမှာ ကြည့်စမ်းပါဦး . . . မယ်တော်ရုပ်တုလေးက ခေါင်း တခြား ကိုယ်တခြားဖြစ်သွားပြီလေ . . . ဒုက္ခပါပဲကွာ”

ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ တစ်ခဏ ကျိုးပဲ့သွားသည့် နတ်ရုပ် တစ်ဆောင် မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို တစ်ခုချင်း၊ တစ်လုံးချင်း

ကောက်ယူကာ စားပွဲပေါ်သို့ တင်ထားလိုက်ပါ၏။ ယခုမှပင် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် ဝိဇ္ဇိတ်နေရာမှ ထလာပြီး ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြား ဖြစ်နေသည့် နတ်ရုပ်တစ်ဆောင် မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ငေးမောကြည့်နေရင်းမှ တုန်ယင် ချောက်ချားလာပါတော့သည်။

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း ကောင်းတယ် သိင်ကောင်းတယ် ဒီတစ်ခါတော့ မယ်တော်ရုပ်တုလေးက ခေါင်းပါပြတ်ထွက်သွား ပြီပေါ့ကွာ . . . ဒီမှာ ထုမဒါ . . . ဟောဒီ မယ်တော်ရုပ်တု လေးကို ငါလုပ်မိခဲ့သမျှ ဒဏ်တွေ ငါတိုယ်တိုင်ပဲ ပြန်ပြီး ဒဏ်ပဲ ရမှာဆိုတော့ ငါလည်း ကြောခင် ဒီအရုပ်လိုပဲ ခေါင်းပြတ်ပြီး သေရမှာတော့ အသေအချာပဲ ဂုမဒါရေ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

စားပွဲထက်တွင် ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြားနှင့် တစ်စုံ၊ ပြန်ကြုံနေသော နတ်ရုပ်မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို မျက်လုံးငြိုး ဖြူးလျက် ကြည့်ရင်း ရှာသွင်နေသူတစ်ယောက်နှယ် တတွဲပါ တွတ်နှင့် ထင်ရာမြင်ရာများကို ပြောဆိုနေပါတော့သည်။

“စိတ်အေးအေးထားဝမ်းပါ ကပ္ပတိန်ရာ . . . “ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ငါယူသွားပြီးရင် မင်းဘာမှ ဆက်ပြီး ဒုက္ခဖြစ်စရာ မလိုတော့ပါဘူးကွာ . . . ကံကြမ္မာဆိုးနဲ့ တိုင်းဆိုးကြီးတွေဟာလည်း မင်းဘဝထဲကနေ ဖျောက်ကွယ်သွားပြီ မှာပါ ကပ္ပတိန်ရယ်”

ဂျမဒါမင်းဝင်က စိတ်ပျက်အားလျော့နေသည့် ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်ကို အားပေးစကားများ ပြောဆိုရင်း နတ်ရုပ် တစ်ဆောင်မယ်တော်နှင့် သူ၏ အပိုင်းအစများကို ပုဝါပိုင်း တစ်ထည်နှင့် သေချာစွာ ထုပ်ပိုးလိုက်ပါ၏။ ပြီးမှ သူ၏ ကျောပိုင်း အိတ်ကြီးကိုဖွင့်ကာ ကျကျနန ထည့်သွင်းသိမ်းဆည်းလိုက်ပါ တော့သည်။

ထို့နောက် ဖန်ခွက်နှစ်ခွက်ထဲတွင် ရုပ်နှစ်ပက်စီခန့် ထည့်လိုက်ပြီး ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင် တစ်ခွက်၊ သူတစ်ခွက်စီ သောက်ကြရင်း လွယ်စို့ထန်မှ ရက်(၆၀)အဆိပ်နှင့် သူ၏ ဘဝမြစ်စဉ်များကို ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်အား စီကာပတ်ကုံး ပြောပြလိုက်ပါ၏။

“ဖြစ်မှုပြစ်ရလေ ဂျမဒါရာ . . . ဒါတွေအားလုံးဟာ ငါ့ကြောင့်ဖြစ်ခဲ့ရတာ ငါ့ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ ဂျမဒါ . . . ငါသာ မနေနိုင်မထိုင်နိုင် လောဘရမ္မာကတွေတက်ပြီး နတ်ရုပ် တစ်ဆောင်ကျောင်းဘော်ထဲက ဟောဒီ ဂြိုဟ်မွှေတဲ့ မယ်တော် ရုပ်တုလေးကိုသာ ခိုးယူထွက်ပြေးမလာခဲ့ဘူးဆိုရင် မင်းလည်း အခုလို ရက်(၆၀)အဆိပ် သောက်ရမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အခု တော့ကွာ ဟင်း”

“အို ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်ရာ အခုလို အမြစ်ဆီးဆွေဖြစ်လာမယ်မှန်း မင်းမှမသိတာနဲ့ . . .

ဒီလိုသာ ကျိန်စာဆိုးတွေ၊ ကံကြမ္မာဆိုးတွေ ကျရောက်လာမယ်ဆိုရင် ဒီမယ်တော်ရုပ်တုလေးကို စိတ်နဲ့ဘောင်မင်းပြစ်မှားမိမှာ မဟုတ်ဘူးလေ . . . ကိုင်း ထားလိုက်ပါတော့ကပ္ပတိန်ရေ . . . ကံကြမ္မာစေရာအတိုင်းပဲလို့မှတ်ယူထားလိုက်တာ အကောင်း ဆုံးပဲ ကပ္ပတိန်"

ထိုညဉ့်က ကပ္ပတိန်ငိလ်ဆင်နှင့် ဂျပဒါမင်းဒင်တို့နှစ်ယောက် တည်းခိုခန်းတွင် အတူတကွ အိပ်စက်လိုက်ကြပါတော့သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့်ကံကြမ္မာအဆိုးအကောင်းကို ကား မည်သူမျှ မသိနိုင်ပါချေပြီတည်း။

အခန်း(၂၆)

ဂျက်(ပဝ)အဆိပ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း

နောက်တစ်နေ့နံနက်ခင်းသည် မွေးထွေးသော နေခြည်အလင်းတန်းများနှင့် ပြန်ကျက်လျက် ခလာကအတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာသည်။ ထိုနေ့သည် မှတ်မှတ်ရရ ဂျပဒါမင်းဒင်အတွက် (၄၂)ရက်တင်တင်းပြည့်သော နံနက်ခင်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါ၏။

ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ညကတည်းက တိုင်ပင်

ခု နှစ် ဝဉ့် ကြယ် စာ ဖေ

ကြသဖြင့် ဂျမဒါမင်းခင်တို့မှာ ရန်ကုန်ဘုဘားကြီးသို့ဆင်းရန် ပြင်ဆင်နေကြပါ၏။ ဟုတ်သည်။ ရက်(၆၀)အဆိပ်ဆေး မိထားသည့် ဂျမဒါမင်းခင်အစို့ အချိန်တိုင်း အသက်နှင့်အမျှ အရေးကြီးနေသည် မဟုတ်ပါလား...။ လွယ်ရှိုထန်သို့ မြန်မြန် ပြန်ရောက်နိုင်လေ သူ့အတွက် အသက်ရှင်သန်နိုင်ခွင့်က ပို၍ စိတ်ချရလေလေဖြစ်ပါ၏။

လွယ်ရှိုထန်၏ ရက်(၆၀)အဆိပ်ဆေးနှင့် လူ့ဘဝတွင် ရက်ပေါင်း(၆၀)အထိသာ ရှင်သန်နေထိုင်ခွင့်ရှိသည့် ဂျမဒါ မင်းခင်၏ ဘဝကံကြမ္မာက တစ်ဖျိုးတစ်ဖဲ့ ထူးဆန်းနေ သကဲ့သို့ လူ့ဘဝတွင် ရှင်သန်လှုပ်ရှားခွင့် ရရှိခဲ့ပါလျက် ရှင်လျက်ပဲ သေသူ့ဘဝမျိုးကဲ့သို့ မျှော်လင့်ချက်ပျောက်ဆုံး နေသည့် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်၏ ကျိန်ဘာသင့်ခံ နေရရှာသည့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်၏ ဘဝကံကြမ္မာကလည်း တစ်ဖျိုးတစ်ဖဲ့ လျက် ဆန်းပြားနေသည် မဟုတ်ပါလား။

မည်သူ့ကိုမှလည်း သည်လိုဘဝမျိုးကြီးနှင့် အတွေ့မခံ လိုတော့။ လူ့ဘဝ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းအလယ်တွင် လူ့သား တစ်ယောက်အဖြစ် အသက်ရှင်နေထိုင်ခွင့် ရရှိပါလျက် ဘဝကံ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုမှန်သမျှကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးထားခဲ့ရရှာသူ ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကိုကြည့်ကာ ဂျမဒါမင်းခင်တစ်ယောက် သိမြဲ ကြေကွဲနေပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ နှစ်ယောက်သား ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ထိရှု ကြေကွဲနေကြချိန်တွင် ရုတ်တရက် လေကြောင်းအချက်ပေးသ ကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး လူ့အများ ယောက်ယက်ခတ်မှု ပြေးလွှား ပုန်းခိုရန် ကြိုးစားကြပါလေ၏။

“ဟေး လေကြောင်းအချက်ပေး ဥဩသံ ကြားတယ် ဟေ့ . . ဗုံး ဗုံးခိုကျင်းဆီကို ရောက်အောင်ပြေးခိုင်းကြ”

“ဟေး ကျွဲ ကျွဲညီနောင် လာပြန်ပြီထင်တယ်ဟေ့ . . ပြေး ပြေးကြ”

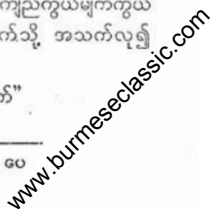
ဟုတ်ပါသည်။ လေကြောင်းအချက်ပေး ဥဩသံ ဆွဲနေ စဉ်မှာပင် တဝေါဝေါနှင့် ကောင်းကင်တွင် ဆူဆူညည် အသံ ကြီးများ အော်မြည်လျက် ကျွဲညီနောင်ခေါ် လေယာဉ်ပျံနှစ်စင်း က ခပ်နိမ့်နိမ့်တလေး ပျံဝဲလာကြပြီး . . .

“ဝေါ . . ဝိုး . . ဝေါ”

“ဒက် ဒက် ဒက် ဒက် ဒွီ ဒက် ဒက်”

ဂျပန်စစ်ရုံးများနှင့် ဂျပန်ကင်ပေတိုင်စခန်းများရှိရာ ဘက်သို့ စက်သေနတ်ဖြင့် တရပေပစ်ခတ်တိုက်ခတ်ပါလေ တော့သည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူများမှာ ကျည်ကွယ်မျက်ကွယ် နေရာများနှင့် ဗုံးခိုကျင်းများရှိရာဘက်သို့ အသက်လူ၍ ထွက်ပြေးကြရသည်။

“ဒက် ဒက် ဒက် ဒက် ဒက် ဒက်”

“ရွှီ ဝုန်း အုံး”

မြေပြင်မှ ဂျပန်စစ်သားများကလည်း လေယာဉ် နှစ်စင်းကို အမြောက်ကြီးများဖြင့် တဒိန်းဒိန်း ပစ်ခတ်ကြသည်။

“ဒိန်း ဒိန်း ဒိန်း”

တည်းခိုခန်းအဆင်းတွင် ရောက်ရှိနေကြသည့် ဂျပမဒါ မင်းဒင်နှင့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်တို့မှာလည်း ပြေးလွှားနေကြသော လူများနှင့်အတူ ကျည်ကွယ်မျက်ကွယ်နေရာများတွင် ခိုကပ် နေကြရသည်။

“ကပ္ပတိန် ဒီဘက်ကိုလာခဲ့ ဒီဘက်ကိုလာခဲ့”

ပြေးရင်းလွှားရင်း ရှောင်ပုန်းတိမ်းခိုရင်းနှင့် လမ်းတစ်ဖက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကို ဖမ်းအော်ခေါ်ငင်နေစဉ် မှာပင် ရွှီးကနဲအော်မြည်သံကြီးကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် အနီးရှိ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် နောက်ကျောသို့ ကဗျာကသီ ခုန်လွှား ဝင်ရောက်လိုက်သည်။

“ရွှီ ဝုန်း ဝုန်း”

“ဒက် ဒက် ဒက် ဒက် ဒက်”

အနီးကပ်ပေါက်ကွဲသွားသည့် ငုံးပေါက်ကွဲသံကြီးနှင့်အတူ တရစပ်ပစ်ခတ်သွားသော စက်သေနတ်သံ တဒက်ဒက် ကြောင့် သူ့အနီးဝန်းကျင်မှ လူတချို့နှင့် လမ်းတစ်ဖက်မှ ပြေးလွှားနေကြသူများမှာ ချက်ချင်းပင် အလောင်းချင်းထပ်သွားပါချေ

ပြီကော။

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မှာ လမ်းတစ်ဖက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်မို့ စိတ်ပူကာ ဂျပမဒါမင်းဒင် အပြေးအလွှားသွားရောက်ကြည့် လိုက်သည်။

“ကပ္ပတိန် . . ကပ္ပတိန် . . ဟာ”

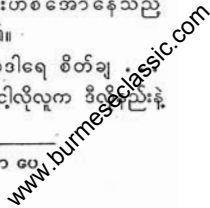
သူ့နောက်ကျသွားခဲ့လေပြီထင် . . . လမ်းတစ်ဖက်တွင် ကျည်ဆံထိမှန်ကာ သေဆုံးနေကြသည့် ယောက်ျားကြီးနှစ်ယောက် အလောင်းကြားတွင် သွေးများ ရွှဲစိုကာ လဲကျ ငြိမ်သက်နေသော ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“တောက် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ကပ္ပတိန်ရယ် . . . ကပ္ပတိန် . . ကပ္ပတိန်”

“ဟား ဘာဖြစ်လို့ နင်းကန် စွတ်အော်နေရတာလဲကွ၊ ငါဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးဟ . . . ကျွဲညီနောင်ရဲ့ စက်သေနတ် ကျည်ဆံတွေကိုရှောင်ရင်း ဒီကောင်တွေနှစ်ကောင်ကြားထဲကို ရောက်သွားလို့ ငါ့အကျိုးမှာ သွေးတွေစွန်းသွားတာပါကွ”

အလောင်းဟောင်များကြားမှ ကုန်းရုန်းထနေသည့် ကပ္ပတိန် ဝီလ်ဆင်က ရမ်းသန်းဟစ်အော်နေသည့် ဂျပမဒါမင်းဒင်ကို ရှင်းပြရင်း ထနေပါ၏။

“ဟင်း ဟင်း စိတ်ချ ဂျပမဒါရေ စိတ်ချ မယ်တော်ရဲ့ ကျိန်စာသင့်ခံထားရတဲ့ ငါ့လိုလူက ဒီလိုပြုလုပ်နဲ့

သေရမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယုံထားလိုက်စမ်းပါကွာ ဟင်း ဟင်း”

သေရမည့်အရေးကိုပင် စနစ်တကျ သေဆုံးရမည်ကဲ့သို့ ဟာသလုပ်ကာ ရယ်မောပြောဆိုနေသည့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် ကိုကြည့်ကာ ကျိတ်၍ ချီးကျူးလိုက်မိသည်။ သူ့မှာကတော့ လွယ်ရှိထန်သို့ အမြန်ဆုံးပြန်နိုင်ရန်အရေး တစ်ရက်ကလေး မျှပင် အဖွန်းအပဲ့ မခံနိုင်သည့် ရက်(၆၀)အဆိပ်ကို တွေးမိကာ ရှက်ပင်ရှက်သွား မိပါ၏။

မကြာမီ ကျွဲညီနောင်က ရန်ကုန်မြို့ကို စိတ်ကြိုက် ဗုံးကြဲပစ်ခတ်ပြီးစီးသွားသည်ထင် . . .။ လေယာဉ်တောင်ပံ နှစ်ဘက်ကို လှုပ်ခတ်၍ နှုတ်ဆက်ကာ ယုံသန်းထွက်ခွာသွားပါ တော့သည်။ ဗုံးခိုကျင်းများထဲသို့ ဝင်ရောက်ပုန်းခိုနေကြသည့် သူများမှာ လေယာဉ်ပျံသံ၊ စက်သေနတ်ပစ်ခတ်သံ၊ အမြောက် ပစ်ခတ်သံများ စဲသွားကြတော့မှ ဗုံးခိုကျင်းထဲမှ ထွက်လာကြ တော့သည်။

ထိုနေ့က မကြာခဏ ဝဲလှည့်၍ ကျော့လာသော စက်သေနတ်သံတဒက်ဒက်နှင့် ပစ်ခတ်သွားသော ကျွဲညီနောင် ကြောင့် ဂျပဒါမင်းဒင်၏ အပြန်ခရီးမှာ နှောင့်နှေးဖျက်ပြယ် သွားခဲ့ရပါလေ၏။

“တောက် အရေးကြီးကာမှ ငါ့အတွက်က တစ်ရက် နောက်ကျသွားရပြန်ပါပေါ့ကွာ ဟူး”

သက်ပြင်းမောကြီးချကာ စိတ်ဖျက်အားလျော့သွားသည့် ဂျပဒါမင်းဒင်ကိုကြည့်ကာ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် က ရယ်ရယ် မောမော နှင့်ပင် အားပေးနှစ်သိမ့်နေပါသေး၏။

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း တစ်ရက်တစ်လေ နောက်ဆုတ် သွားတာနဲ့များ မင်းရဲ့မျက်နှာကြီး ပျက်သွားလိုက်တာကွာ . . ဟင်း မင်းမှာ နောက်ထပ် တစ်ဆယ့်ငါးရက်ကျော်တောင် ကျန်သေးတာပဲ ဂျပဒါရယ် . . . မင်းရဲ့စိတ်စေတနာ စစ်မှန်တဲ့အတွက် နတ်ဂျပ်တစ်ထောင်မယ်တော်က မင်းကို စောင့်ရှောက်မှာပါကွာ”

ဤသို့ဖြင့် မဟာမိတ်တို့၏ ကျွဲညီနောင်လေယာဉ် နှစ်စင်းက တစ်ရက်ခြား၊ နှစ်ရက်ခြား ဆိုသလို စက်သေနတ်နှင့် ပတ်ခတ်သွားလိုက်၊ ဗုံးများကြဲချသွားလိုက်နှင့် မကြာခဏ လာရောက်ပစ်ခတ်လိုက်ခိုက်နေခြင်းကြောင့် စစ်ရေးအခြေ အနေကိုကြည့် ရင်း ဂျပဒါမင်းဒင်မှာ ရန်ကုန်မှာပင် နောက်ထပ်သုံးရက်ခန့် ကြာမြင့်ခဲ့ရပြန်ပါလေ၏။

အခန်း(၂၇)

ကျိန်စာသင့်သူ၏ရောက်ဆုံးနေ့များ

(၄၅)ရက်တင်းတင်းပြည့်သော နံနက်ခင်းတစ်ခု၏ အလွန်မှာတော့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ရုပ်တုလေး ထည့်ထားသည့် ကျောပိုးအိတ်ကို ပခုံးထက်တွင် ကျကျနန လွယ်ကာ ဂျပဒါမင်းဒင်တစ်ယောက် ရန်ကုန်ဘူတာကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါပြီ။

ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသည် မငြိမ်သက်သော စစ်ကာလ

အခြေအနေတို့ကြောင့် လူသူအသွားအလာ ကင်းရှင်းနေပါ၏။ ဂျပန်တပ်များ စစ်မျက်နှာအနှံ့ အကျအဆုံးများနေကြသဖြင့် လည်း မဟာမိတ်တပ်များကို လန့်နေကြသည်။ မီးရထားကိုပင် မဟာမိတ်တို့၏ ကျွည့်နှောင်လေယာဉ်ကို ကြောက်လန့်နေသဖြင့် ညအခါတွင် အမှောင်ချ၍ သွားနေရချိန်ဖြစ်သည်။

ရထားထွက်ခါနီးမှပင် ခရီးသွားအချို့နှင့် ဂျပန်စစ်သား များ ဘူတာရုံသို့ အလျှိုအလျှိုနှင့် ရောက်ရှိလာကြသည်။ ပကြာပီ မန္တလေးရထားကြီးထွက်ရန် အချက်ပေးသံများ ထွက်ပေါ်လာ သဖြင့် ဂျပဒါမင်းဒင်နှင့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်တို့ ထိုင်နေရာမှ ထွက်လာ ခဲ့ကြသည်။

ထိုအခါမှပင် ခရီးသွားအချို့ အထုပ်အပိုးများဖြင့် ဘူတာရုံပလက်ဖောင်းစင်ကြိုထက်တွင် ဟိုသည် ပြေးလွှားလျက် ယောက်ယက်ခတ် လှုပ်ရှားနေကြပါ၏။ ဂျပဒါမင်းဒင်က အသားအရည်ဖြူလျော်လျော်နှင့် အတန်ငယ် ပိန်ချိုးနေသည့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်ကိုကြည့်ကာ အားမလိုအားမရဖြင့် မှာကြား နေသည်။

“ကပ္ပတိန်ကိုကြည့်ရတာ ငါ သိပ်အားမရဘူး။ ဆရာဝန် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ပြပြီး သေသေချာချာ ကုသပါဦး လားကွာ . . . ငါ့ရဲ့အစ်ကိုဆီ ပို့ထားပေးမယ်ဆိုတော့လည်း မှန်ကန် လက်မခံဆိုတော့ ခက်တာပဲ . . . မျက်နှာက ဖြူဖတ် ဖြူလျော်နဲ့

လူမမာရုပ်ကြီး ပေါက်နေပြီ . . . ငါ ကိစ္စဝိစ္စတွေ ပြီးတာနဲ့ မင်းဆီကို ချက်ချင်းပြန်လာခဲ့မယ် ကပ္ပတိန်”

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း အေးပါကွာ . . . ရက်ပေါင်း(၆၀) ကိစ္စကိုသာ အရင်ဆုံး ပြီးပြတ်အောင် ရှင်းခဲ့ပါဦး . . . အင်း ပြောသာပြောရတယ် မင်းပြန်ရောက်လာတဲ့အချိန်တောင် ငါ အသက်ရှင်ရက် ရှိနေချင်မှရှိတော့မှာပါကွာ ဟင်း ဟင်း”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်က သူ့ထုံးစံအတိုင်းပင် သေမင်းကို ပျက်ရယ် ပြုလျက် ပြောဆိုနေပါ၏။ ဂျပဒါမင်းဒင်ကမူ သူ့အတွက် လက်ကျန်(၁၅)ရက်ခရီးရှည်ကြီးကိုလည်း စိတ်ပူ ကျန်ရစ်ခဲ့မည့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်အတွက်လည်း စိတ်မချ နှင့် ချီတံ့ချတံ့ဖြစ်နေပါ၏။

“ကပ္ပတိန်ကလည်း စွတ်ပြီး အားလျော့နေတာချည်းပါ လားကွ . . . ဒီမှာလေကွာ ငါပြန်ပြီး သယ်ဆောင်သွားမယ့် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ရဲ့ ကျိန်စာဆိုးကြီးအောက်က မင်း လွတ်မြောက်သွားပြီမဟုတ်လား . . ကျန်းမာရေးကိုသာ ဂရုစိုက်ပါ . . ကပ္ပတိန် ဘာမှ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး . . . ကိုင်း ငါသွားမယ် ကပ္ပတိန် ”

စိတ်မချနိုင်သည့် သံယောဇဉ်ကြောင့် ယခုမှပင် ဘီးလိမ့်ထွက် ခွာစပြုနေပြီဖြစ်သော ရထားပေါ်သို့ နောက်ထပ် တင်ငင်နှင့် ဂျပဒါမင်းဒင် သံကိုင်းကိုတွယ်၍ တက်လိုက်

ပါတော့သည်။

“သွားပြီ ကပ္ပတိန်ရေ . . . မကြာခင် ကပ္ပတိန်ဆီကို ဆက်ဆက်ပြန်လာခဲ့ပါမယ်”

ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင် ကတော့ ဘာစကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောတော့၊ အင်အားမဲ့အပြုံးတစ်ခုနှင့် ကျန်ရှိသော လက်တစ်ဘက်ကိုသာ ချိန်နဲ့စွာ လှုပ်ရမ်းနှုတ်ဆက်လျက် သက်မဲ့ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်နယ် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

မီးရထားက အချိန်ရစပြုနေပါပြီ။ ခရီးသွားများနှင့် လူဆင်းလူတက်များက စည်းကမ်းမဲ့စွာပင် ခုန်ဆင်းခုန်တက် ပြုနေကြဆဲပါ။ ထိုခဏမှာပင် . . .

“ဟာ”

“ဝုန်း”

“အင့်”

အဖြစ်အပျက်က မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တပြက်မျှပင် မကြာလိုက်။ သို့သော် ဖြစ်ရပ်ကတော့ မကြည့်ရက် မမြင်ခံ့ရာ ပင်တည်း။

မီးရထားကြီးခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါသွားသည့် ဂျပဒါမင်းအောင်အား လက်ပြန့်တံဆက်ရင်း ပြန်လှည့်လိုက်သည့် ကပ္ပတိန်ဝီလ်ဆင်မှာ ရထားပေါ်သို့ မဆင်မခြင်ပြေးတက် လိုက်သော လူတစ်ယောက်နှင့် တိုက်မိကာ ပလင်ပေါ်မှာ

ကြားသို့ လွင့်စင် လဲကျသွားပါတော့သည်။

“ဒုန်း . . . အင့် . . . အား”

“ဟာ . . . ကပ္ပတိန် . . . ကပ္ပတိန်”

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မီးရထားပြတင်းဝမှ နောက်ဆံတင်ငင်နှင့် ကြည့်နေသည့် ဂျပဒါမင်းဒင်က မြင်တွေ့လိုက်ရသည်မို့ လန့်ဖုန်ကာ ဟစ်အော်လိုက်မိသည်။ ခဏအတွင်းမှာပင် ရန်ကုန်ဘူတာကြီးတစ်ခုလုံး ရထားဘရိတ်အုပ်သံ၊ လူအများအလန့်တကြား ဟစ်အော်သံကြီးများနှင့် ဆူပူပြေးလွှားသံကြီးများဖြင့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွားကြပါသည်။

“ကျွီ . . . ကျွီ . . . ကျွီ . . . ကျွီ”

ရထားကြီးက တကျွီကျွီနှင့် မြည်သံရှည်ကြီး ပွတ်တိုက်ဆွဲကာ ခဏအတွင်းမှာပင် ရပ်တန့်သွားပါ၏။ ရထားကြီး ရပ်တန့်သွားလျှင်သွားချင်း ဂျပဒါမင်းဒင် လွှားခနဲခနဲဆင်းကာ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် လဲကျသွားရာနေရာဆီသို့ အပြေးအလွှားဝင်ရောက် လာခဲ့သည်။

“ဟာ ရထားအောက်ကိုဝင်သွားတာကွ . . . ကံဒါးလိုက်တဲ့သူနွယ်ကွ”

“လူတစ်ယောက် ရထားပေါ်ကိုပြေးပြီး ခုန်တက်လိုက်တာ . . . အဲဒါ သူ့ကိုဝင်ပြီး တိုက်ချသွားလို့ တစ်ခါတည်း ပလက်ဖောင်းကြားထဲကို ထိုးကျသွားတာပဲ ကျွတ် ကျွတ်”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထင်ရာမြင်ရာ ပြောဆိုနေကြသည့် လူအုပ်ကြီးကို တွန်းဖယ်ကာ ဂျပဒါမင်းဒင် သွေးအိုင်ထဲမှ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်ကို ပြေးကြည့်လိုက်သည်။

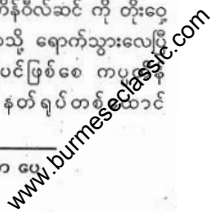
“ဟာ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ကပ္ပတိန်ရယ်”

သူနောက်ကျသွားပါပြီ။ ဂျပဒါမင်းဒင် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်အနားသို့ရောက်တော့ မြင်တွင်းက မကြည့်ရက် မမြင်ဝံ့စရာပင်တည်း။ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ ဦးခေါင်းမပါတော့သော သက်မဲ့ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးကသာ သွေးအလူးလူးနှင့် သူ့ကို ဆီးကြိုနေပါ တော့သည်။

“ကျွတ် ကျွတ် သနားစရာဗျာ . . . ခေါင်းပိုင်းက ရထားဘီးအောက်ကို ဝင်သွားတာဗျ . . . တောက် တော်တော် ကုသိုလ်ဆိုးတဲ့လူပဲဗျာ . . . လူတွေကလည်း အရမ်းကို စည်းကမ်းမဲ့ကြတာပဲ”

“ဟုတ်တယ် . . . လူတစ်ယောက် ရထားပေါ်ပြေးတက်ရင်း တိုက်ချသွားတာဗျ . . . ကျုပ်မြင်လိုက်တယ်”

အဖြစ်အပျက်ကို အနီးအပါးက ခရီးသားတချို့က မြင်တွေ့လိုက်ကြရသော်လည်း ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် ကို တိုးဝှေ့တိုက်ချသွား သူကတော့ ဘယ်ကမ္ဘာသို့ ရောက်သွားလေပြီ မသိတတ်နိုင် တော့ပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင် တစ်ယောက်ကတော့ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်

မယ်တော်ရုပ်တုလေးကဲ့သို့ ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြား ဖြစ်သွားကာ မရှုမလှ သေဆုံးသွားခဲ့ရပါချေပြီကော။

“အင်း ဒီတစ်ခါတော့ မယ်ဆော်ရုပ်တုလေးက ခေါင်းပါ ပြတ်ထွက်သွားပြီးပေါ့ကွာ . . . ဒီခွာ ဂျမဒါ တော့ဒီ မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို ငါလုပ်ခဲ့မိသမျှဒဏ်တွေ ငါကိုယ်တိုင်ပဲ ပြန်ပြီး ဒဏ်ခံရမှာဆိုတော့ ငါလည်း မကြာခင် ဒီမယ်တော် ရုပ်တုလေးလိုပဲ ခေါင်းပြတ်ပြီး သေမှာ အသေအချာပဲ ဂျမဒါရေ”

မနေ့ည၌ ညဉ့်ဦးပိုင်းကမှ ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်ကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့သော စကားသံများကို ဂျမဒါမင်းဒင် ကြေကွဲခွာ ကြားယောင် နေမိပါ၏။ နတ်ရုပ်တစ်ထောင် ကျောင်းတော်မှ နတ်ရုပ် တစ်ထောင်မယ်တော်၏ ကျိန်စာနှင့် နတ်ဆရာ ဝိလီယို၏ နိမိတ်ဖတ်မီးခိုးငွေ့လှိုင်းမှ ကြိုတင်နိမိတ်များက တိုက်ဆိုင်မှုပေါင်း များစွာနှင့် တိကျမှန်ကန်နေခဲ့ပြီလေလား။

မကြာခင် သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိသူများနှင့် မီးရထား ရဲတို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်၏ ရုပ်အလောင်းကို ဆေးရုံ ကြီးသို့ သယ်ဆောင်သွားကြပါလေ၏။

ဂျမဒါမင်းဒင်တစ်ယောက် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ပါ လေတော့။ မန္တလေးခရီးစဉ်ကိုဖျက်၍ ကပ္ပတိန်ဒီလ်ဆင်

ရုပ်အလောင်း ကို ကောင်းမွန်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ရန်အတွက် ရန်ကုန်မြေတွင် နောက်ဆပ်သုံးရက်တိတိ ဆက်လက်၍ နေခဲ့ရပြန်ပါတော့သည်။

တာဝန်ကျရာတွင်လည်း အတူတူ၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖြင့် နေထိုင်လာခဲ့ကြရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ နတ်ရုပ်တစ်ထောင် မယ်တော်ရုပ်တလေးတစ်ရုပ် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ဘဝထဲသို့ တိုးဝင် ရောက်ရှိလာခဲ့ရာမှ ဘဝကံကြမ္မာလမ်းကြောင်းသည် ဆိုးဝါး ရက်စက်ပွာ ခြောင်းလဲသွားခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်မှ ကျိန်စာများနှင့် ပြည့်စုံနေသော နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်၊ နိမိတ်ဖတ် မီးခိုးငွေ့လှိုင်းနှင့် လူတစ်ယောက်၏ ကံကြမ္မာကို ကြိုတင် နိမိတ် ဖတ်နိုင်သည့် နတ်ဆရာဝီလီယို၊ လွယ်ရှိထန်မှ လုံ့လထန်သျှိုင်း နှင့် နာဂမင်းသမီးလေး သျှိုသျှိုင်းတို့က ဂျပဒါမင်းဒင်၏ အတွေးငုတ်ပါထဲဝယ် တင်လယ်လယ်နှင့် စီးပျောလှည့်ပတ်နေ ပါလေ၏။

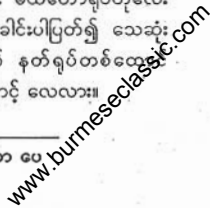
သည့်ကြားထဲ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ရုပ်တု လေးကို လိုချင်ရမယ့်လောနှင့် ခိုးယူထွက်ပြေးလာခဲ့သည့် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်မှာလည်း ကြောက်မက်ဖွယ် ကျိန်စာဆိုးကြီး ကြောင့် မျက်စိတစ်ဘက်ကန်း၍ လက်တစ်ဘက် ကျိုးပြတ်ခဲ့ရသည့်အပြင် နောက်ဆုံး မယ်တော်ရုပ်တုလေး ခေါင်းပြတ်သွားသကဲ့သို့ သူ၏ ဦးခေါင်းပါပြတ်၍ သေဆုံး သွားခဲ့ရခြင်းက ကြောက်မက်ဖွယ် နတ်ရုပ်တစ်ထောင် မယ်တော်၏ ကျိန်စာဆိုးကြီးများကြောင့် လေလား။

အခန်း(၂၈)

နတ်ရုပ်တစ်ထောင်နယ်မြေသို့အပြန် သို့မဟုတ်

ရွက်ခြောက်တို့က ညနေခင်းလေပြည်အနေအတွင်း တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ကြွေသက်နေကြသည်။ သင်္ချိုင်းပျံ သစ်ပင်ရိပ်ကောင်းကောင်းအောက်တွင် အေးခူမ်းခွာ အိပ်စက်အနားယူနိုင်ရန် ကပ္ပတိန်ပီလ်ဆင်၏ ရုပ်အသောင်းကို ကောင်းမွန်စွာ မြှုပ်နှံသပြိုက် လိုက်ပါ၏။

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နီးပါး စားအတူ၊ သွားအတူ၊

ဂျမဒါမင်းဒင်မှာ ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၏ မြေပုံနံဘေးတွင် ခူးထောက်ထိုင်နေရာမှ ပြေးလေးစွာ ထရပ်လိုက်ပါ၏။ လက်ထဲမှာ မြေမှုန့်တစ်ဆုပ်ကို ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်၏ မြေပုံထက်တွင် ကြဲဖြန့်ပက်လိုက်ရင်း ရင်တွင်းခွိုက်သံတချို့ နှုတ်ခမ်းထက်မှ လွင့်စင်ထွက်ကျလာခဲ့သည်။

“အင်း ကပ္ပတိန်ရဲ့အဖြစ်က မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းအောင် အဖြစ်ဆိုးလှချည်လား ကပ္ပတိန်ရယ် . . . ဘာမှ မပြောပလောက်တဲ့ သာမည သစ်ကနက်မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို မထင်မှတ်ဘဲ ခိုးယူခဲ့မိရာကစပြီး ကြမ္မာဆိုးတွေချည်း တောက်လျှောက်တိုးခဲ့ရတာ . . . အခုတော့ မယ်တော်ရုပ်တုလေး ခေါင်းပြတ်ကျိုးကြောသွားသလို ကပ္ပတိန်ဝိလ်ဆင်ရဲ့ ဘဝလည်း ခေါင်းပြတ်ပြီး သေဆုံးရတဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့ရတာပါလား။”

“အင်း နောင်တမလွန် ဖြစ်ရာဘဝတွေမှာ ဟောဒီ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ရဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ် ကျိန်စာ ဆိုးကြီးအောက်က မင်းလွတ်မြောက်သွားအောင် မယ်တော်ရုပ်တုလေးကို သူစံမြန်းရာ နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျောင်းတော်အထိ ငါ့ကိုယ်တိုင် ပြန်ပြီး ပို့ဆောင်ပေးပါမယ် ကပ္ပတိန်ရယ်။ ကနေ့ကစပြီး ကပ္ပတိန် ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်ပါစေကွယ်။”

ထို့နောက်မှာတော့ သင်္ချိုင်းမြေကို ကျောခိုင်းကာ ထွက်ခွာလာခဲ့ပါသည်။ ဂျမဒါမင်းဒင်၏ သွက်လက်တက်ကြွ

သော ခြေလှမ်းများက ရက်(၆၀)အသိပ်ဖြေဆေးသောက်သုံး ခိုင်ရန်နှင့် နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်ရုပ်တုလေးအား သူ့စံ မြန်းရာ ကျောင်းတော်တွင် ပြန်လည်ထားရှိနိုင်ရန်အတွက် ရန်ကုန်မြေကို ကျောခိုင်းကာ လွယ်ရွှံထန်နာဂရွာကလေးဆီသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ပါတော့သည်။

သို့သော် . . . ထိုအရာအားလုံးထက် အတွေ့ချင်ဆုံး၊ အမြင်ချင်ဆုံး၊ သံယောဇဉ်အရှိဆုံး၊ နွယ်ပျင်တန်းလေးတစ်ခု သည်ကား ဂျမဒါမင်းဒင် အသက်မက ချစ်ရပါသော နာဂမင်းသမီးလေး သျှီသျှိုင်းရှိရာသို့ ဦးတည်လျှောက်လှမ်းနေသည်ဟုဆိုပါလျှင် . . .

ဝိစဉ်သော

အဂ္ဂဝဏ္ဏ

၏

လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ် ဂန္ထီရဝတ္ထုများကို

ခွန်စိစဉ်ကြယ်စာပေ မှ

လစဉ် ဆက်တိုက် ထွက်ရှိလာပါစော့မည်။

ဗိမ္ဗူဒေသ ကို ကြိုက်နှစ်သက်လျှင်

အဂ္ဂဝဏ္ဏ ကိုလည်း ကြိုက်နှစ်သက်စေရမည်။

အခန်း(၂၉)

နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျိန်စာ

အမျှင်ခုနစ်ဆက် ညက်ညက်ပြန်တီ ပျက်စီးစေသော။
အဝီစိအထဲ ငရဲကျက်ရယ် အကမ္ဘာဘာမုရာတိုင် လာရယ်၊
ချွတ်လည် မကျွတ်တတ်သည် ငရဲသစ်ငုတ်လျှင်ဖြစ်စေသတည်း။
'နတ်ရုပ်တစ်ထောင်မယ်တော်'

ယောနိသောမနသိကာယ
သက်မင်းပျူပျို
၁၀-၆-၀၃

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

BURMESE
CLASSIC
.COM

ချောက်ချောက်ချားချား ပရဆန်းကြယ်လုံးချင်းဝတ္ထုပင်

သက်သက်ကျွတ်

နတ်ရုပ်တစ်ထောင်ကျိန်စာ